

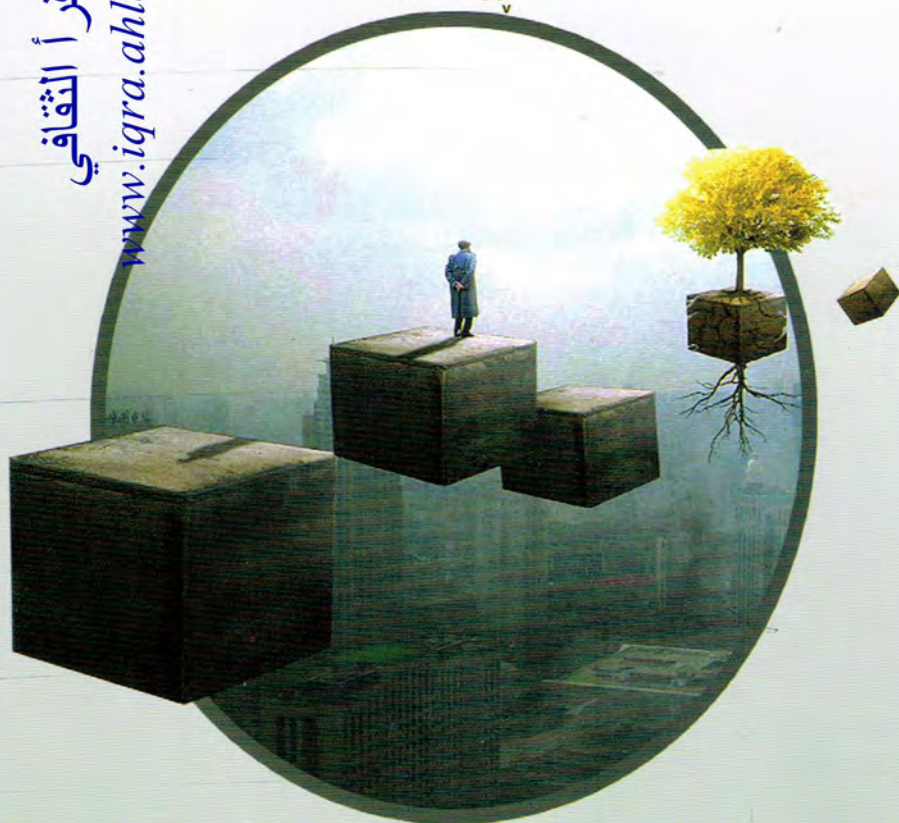
کمال سعیدی

بیرہوہری جہنگاوہریک

رومان

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

ههولیر ۲۰۱۸

پۇمان

بیرەۋەریی جەنگاۋەریک

كەمال سەعدى

۲۰۱۸ ھەۋلىر

ناوی کتیب	: بیرهوه‌ری جهنگاوهرنک
بابه‌ت	: پۆمان
نووسهر	: که‌مال سه‌عدی
پیتچنین و هه‌له‌چن	: نووسهر
نەخشە‌سازی ناوهرۆک	: ناسیا سه‌باح
نەخشە‌سازی به‌رگ	: نامانج نه‌مین
تیراژ	: ۵۰۰ دانه
چاپ	: چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی پۆشنه‌یری - هه‌ولێر / ۲۰۱۸
نرخ	: ۳۰۰۰ دینار

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان/ هه‌رئمی کوردستان
ژماره‌ی سپاردن، (۲۴۵) ی سالی (۲۰۱۸) ی پیندراوه

هه‌ولێر: چاپخانه‌ی رابوونی/ ئێزیک گه‌زاجی به‌عنا

مه‌شق و راهیتان

به‌یانی زوو، له‌خه‌و هه‌ستام، چوومه گه‌رماوه‌که، سه‌روپیشم تاشی و دووشیکم وه‌رگرت. هه‌تا له گه‌رماوه‌که هاتمه ده‌ره‌وه، چایه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاگریکی کز له دیم دانابوو، خوانه‌که‌شی وه‌کو خوانی شاهانه به ژاژی و په‌نیری کوردی پازاندبۆوه. جلوبه‌رگم له‌به‌رکرد، ده‌ستیک پیجامه و تاقم ته‌راشم له‌گه‌ل پۆمانی (دایک) ی مه‌کسیم گۆرکی خسته ناو جانتاکه‌مه‌وه. ئینجا چوومه سه‌ر خوانه‌که‌و نانیکی تیریی گه‌رمم به ژاژی و په‌نیره‌که‌ خوارد، دوا‌یی جانتاکه‌مم به شانمه‌وه کرد، باوه‌شم به دایکه‌مه‌وه کردو هه‌ردوو ده‌سته‌کانیم ماچکرد.

ئه‌ویش نیوچه‌وانی ماچکردم، چه‌ند دلۆپیک فرمی‌سکی گه‌ش له چاوه گه‌شه‌کانی تکانه سه‌ر پوومه‌ته‌کانم، به ده‌نگیکی نزم و له‌به‌رخۆیه‌وه ئایه‌تی کورسی قورئانی پیروزی له‌ژێر گوێچه‌کانم خویند، ئینجا هه‌ردوو ده‌سته‌کانی بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه‌و به ده‌نگیکی به‌رز له خوا پاراپیه‌وه وتی: خودای گه‌وره، منداڵه‌که‌م ده‌ست و پێ سپییه‌و له‌هیچ نازانی، ئه‌مانه‌تی تۆی ده‌ده‌م، بیکه خاتری گه‌وره‌یی خۆت، بیپاریزه. ئه‌مه‌ی وت و هه‌تا به‌رده‌رگا له‌گه‌لم هات، مالتاوا‌یی لێ‌کردم. منیش یا‌غر یا‌غر به‌ره‌و شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌که‌ی گه‌ره‌که‌که‌مان چووم. به‌ده‌م پۆیشتنه‌وه، ناوه ناوه ئاو‌پیکم له ده‌رگای ماله‌که‌مان ده‌دایه‌وه‌و ته‌ماشایه‌کی سیمای دایکمم ده‌کرد، فرمی‌سک له چاوه‌کانمدا قه‌تیس مابوون، له خه‌فه‌تی دورکه‌وتنه‌وه، قاچه‌کانم زه‌وییان نه‌ده‌گرت. وامده‌زانی بۆ زیندان ده‌مبه‌ن، به‌لام نه‌شمده‌ویست له‌به‌رده‌م دایکمدا، وه‌ی خۆم بپروخینم، بۆیه دانم به‌خۆمدا گرتبوو.

گه‌یستمه شوینی راوه‌ستانی پاسه‌کان، قاره‌مان قولى و قاره‌مان قشپل و زیاد مه‌ندۆم له‌وئ بىنى، ئه‌وانیش چاوه‌پړى هاتنى پاسه‌که‌يان ده‌کرد. زیاد مه‌ندۆ تازه‌یه‌که‌م سالى دامه‌زراندنى بوو له‌ چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تى په‌روه‌رده، ده‌چووه سه‌رکاره‌که‌ی، هه‌ردوو قاره‌مانیش له‌گه‌لى راوه‌ستابوون، گالته‌و گه‌پیان له‌گه‌ل ده‌کرد. که‌ لئیان نزیک بوومه‌وه، سلۆم لیکردن.

زیاد مه‌ندۆ پووی تیکردم و به‌سه‌رسوپمانه‌وه وتی: بۆ کوئ ده‌چی، ئه‌م جانتایه‌ت به‌ شانته‌وه کردووه؟
وتم: هاوپ‌پیان گه‌رده‌نم ئازادکه‌ن، ده‌چمه‌ خزمه‌تى سه‌ربازى و له‌وانه‌یه‌ ماوه‌یه‌که‌ نه‌تانبینمه‌وه.

که‌ ئه‌مه‌م وت، هه‌رسێکیان به‌سه‌رسوپمانه‌وه ته‌ماشای یه‌کتريان کردو به‌یه‌که‌وه وتیان: دیسان شتیکه‌ له‌ژیر سه‌ردایه، زوو پیمان بلێ و مه‌مانخه‌ره مه‌ره‌قه‌وه؟
لئیان نزیک بوومه‌وه و باوه‌شم پێیانکرد، وتم: به‌خوا به‌راستیمه، گالته‌تان له‌گه‌ل ناکه‌م.

قاره‌مان قولى وتی: ئه‌م قسه‌یه‌ له‌کوئ هات، دوینی تاکو ئیواره به‌یه‌که‌وه تۆپانیمان ده‌کرد، شتى وا له‌گۆپێ نه‌بوو، بۆچی له‌کتوپ‌پیکدا ئه‌م سه‌فه‌ره‌ت که‌وته‌ پێش؟!

وتم هاوپ‌پیان وه‌لامی ئه‌م پرسیاره، چپۆکیکی درێژه‌و نامه‌وئ ئیستا سه‌رتانی پێ بېشێنم، ئه‌وه‌تا زیاد مه‌ندۆ ده‌چێته‌ ده‌وام و منیش ده‌چمه‌ دایه‌ره‌ی ته‌جنید، وا پاسه‌که‌ش لئیمان نزیک بۆته‌وه. فریا ناکه‌وم بۆتان ته‌واکه‌م، به‌لام به‌لێنتان پێده‌ده‌م که‌ به‌ ئیجازه‌ هاتمه‌وه، له‌ ئه‌لفه‌وه تاکو یا هه‌ر هه‌مووی بۆتان ده‌گێرمه‌وه.

پاسه‌که‌ گه‌یشته‌ لاما، جارێکی تر باوه‌شم پێداکردن و یه‌کتريمان ماچکردو من و زیاد مه‌ندۆش سواری پاسه‌که‌

بووین. جابییه که بیتاقه کانی له جانتا که ی دهره یناو دوو بیتاقه ی
بۆ لیکردینه وه، دهستم برده وه ناو باخه لم و بیست فلسم
دهره ینا، ویستم بیده من، به لام زیاد مهندۆ توند دهستی گرتم
و نهیهشت پاره که بدهم، وتی: تۆ سهفه ریکی دووردریژت له
پیشه، تا ماوه یهک ناتینمه وه، بۆیه من پاره که بدهم.

زیاد مهندۆ دلّی زۆر ناسک بوو، به وشه یهک عازده بوو،
به لام و پیرای نه مهش دلّی زۆر ساف بوو، نه گهر عازدیش با،
زوو چاک ده بووه.

هر له ناو پاسه که وهستا عه لی باداوه بیم بینی، نه و پۆژه بی
ئیش بوو، بۆیه، به و کاته دهچووه چایخانه ی وهستا عه لی.
چایخانه ی وهستا عه لی له نزیک قه لاتی هه ولیر بهرام بهر ده رگا
گه وره که ی قه یسه ری له ته نیشته ده لآخانه که بوو. ئیواران
زۆربه ی وهستا و کریکاره کانی شاری هه ولیر وه کو نه ریتیک
دهچوونه نه وئ. هه ندیکیان ته ختی دانیشتیان به رده که وت و
تا نزیک نیوه پۆ لئی داده نیشتن و به ده م چایه خواردنه وه
یاری دۆمینه و دامه یان ده کردو نه وانی تریش له سه ر قاچه کانیان
له به رده رگای چایخانه راده وهستان و چایان ده برپیه هه رکه سیگ
که به وئ تیده په پی، به هیوای نه وه ی کاریکیان ده سته کوئ.
نه م فلیمه ئیوارانیش دووباره ده بووه وهستا و کریکاره کان
که ده ستیان له کاره کانیان هه لده گرت، دهچوونه نه وئ و تا کو
پۆژئاوایوون له وئ ده مانه وه.

وهستا عه لی مالّی له سه ره وه ی مالّی. ئیمه بوو، هاوینان
که ده بووه پشوو قوتابخانه، من و برایه که م له لای نه و
ئیشی که ره پووچکیشان و قورکیشانمان ده کرد. برایه که م خه وی
له من سوکتر بوو، نه و پۆژه ی وهستا عه لی کاری هه بوایه،
له سه ربانی خویانه وه، به ده نگه گه وره که ی بانگی ده کردین

و دهیوت: (له‌خه و هه‌ستن ئه‌مړۆ کارمان هه‌یه). وه‌کو وتم
براکه‌م گوئییه‌کانی زۆر سووک بوو، ده‌توت که‌رویشکه، له‌خه و
پاده‌چله‌کی و به‌چاوی خه‌وه‌وه، وه‌لامی ده‌دایه‌وه‌و ده‌یوت:
(وا هاتین وه‌ستا عه‌لی).

وه‌ستا عه‌لی که‌جانتاکه‌ی به‌شانمه‌وه‌ بینی، سه‌ری سوپما،
به‌سه‌رسوپمانه‌وه‌ وتی: ئه‌وه‌ بۆ کوێ ئۆغر ده‌که‌ی، ئه‌م
جانتایه‌ت به‌شانته‌وه‌ کردوه‌وه‌؟

منیش پێم وت: ناوی سه‌ربازیم هاتوه‌وه‌، ده‌چمه‌ دایه‌ره‌ی
ته‌جنید، بۆ بنکه‌ی مه‌شق و پاهێنانی سه‌ربازی په‌وانه‌مان
ده‌که‌ن.

وه‌ستا عه‌لی وتی: ئه‌و سه‌ربازییه‌ له‌کوێ په‌یدا‌بوو، ئه‌ی تۆ
قوتابی نیت؟

منیش وتم: وازم له‌ خوێندن هێناوه‌، بۆیه‌ ده‌بێ سه‌ربازی
بکه‌م.

وه‌ستا عه‌لی هه‌ناسه‌یه‌کی قوولێ هه‌لکێشا وتی: ئه‌مانه‌تی
خودابیت.

که‌ پاسه‌که‌ گه‌یشه‌ لای فلکه‌ی زه‌عیم، زیاده‌مه‌ندۆش
ده‌سته‌کانی گوшим وتی: منیش ده‌بێ لی‌ره‌ دابه‌زم، له‌گه‌ڵ
هاوپێیه‌که‌م ده‌چینه‌ سه‌ر کاره‌که‌مان.

زیاده‌مه‌ندۆ له‌ پاسه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌و بۆ دوا‌جار مائئاوایی
لی‌کردم و تا پاسه‌که‌ له‌به‌رچا‌و‌ون بوو، له‌ شوێنی خۆی
وه‌ستابوو، به‌ ده‌سته‌کانی مائئاوایی لی‌ده‌کردم.

تا پاسه‌که‌ گه‌یشه‌ به‌رده‌م بینایه‌ی پارێزگا، له‌من زیاتر
که‌سی تری تێدا نه‌ما‌بوو. منیش جانتاکه‌م به‌شانمه‌وه‌ کردو
به‌ره‌و دایه‌ره‌ی ته‌جنید له‌ گه‌ره‌کی ته‌یراوه‌ پۆیشتم. به‌ده‌م
پێگاوه‌، ده‌یان بیرۆکه‌ی ناخۆش به‌خه‌یا‌ل‌مدا ده‌هات.

ژیانی سه‌ربازی بۆمن شتێکی نوێ بوو، هه‌رچه‌ندی ده‌مکرد، پێشبینی ئه‌و ژیانه‌ نوێیه‌م پێنه‌ده‌کرا. ئه‌وه‌ی زیاتر زالبوو به‌سه‌ر می‌شکمدا، دوورکه‌وتنه‌وه‌م بوو له‌ خانه‌واده و دۆست و براده‌ره‌کانم، به‌تایبه‌تی زیاد مه‌ندۆ و سابیر په‌شید.

که‌وتبوومه‌ ناو خه‌یالێکی جه‌نجالی دوورو درێژه‌وه‌و هیچ ئاگام له‌ دووری پێگا نه‌ما‌بوو، به‌خۆشم نه‌مزانی ئه‌م پێگا دووریه‌ی نێوان پارێزگا و دایه‌ره‌ی ته‌جنیدم چۆن به‌ری. به‌ده‌م پێگاوه‌ بیرى ئه‌م پۆژانه‌م ده‌کرده‌وه‌ که‌ له‌گه‌ڵ سابیر په‌شید له‌ قوتابخانه‌ بووین و پۆلیسه‌ فهندی مامۆستای کۆمه‌لایه‌تی له‌ ئاماده‌یی کوردستان، هه‌ر پۆژه‌ی په‌نجا فلسی ده‌دا من یان ئه‌و. ئێمه‌ش یان دوو له‌فه‌ی گۆشتمان پێی ده‌کپی، یانیش له‌پێگای چوونه‌وه‌مان بۆ ماله‌وه‌، دووانی گه‌رم و کیلویه‌ک ته‌رۆزیمان پێی ده‌کپی و تا ده‌گه‌یشتی نه‌ ماله‌وه‌، به‌ده‌م پێگاوه‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌مانخوارد.

هه‌ندیک جاریش خه‌یالێم منیان ده‌برده‌وه‌ لای زیاد مه‌ندۆ. ئه‌و پۆژانه‌م بیرده‌که‌وته‌وه‌، که‌ پۆژانه‌که‌مان به‌ یه‌ک چاره‌گه‌ره‌ق ده‌دا و ده‌چووینه‌ لای فه‌یسه‌ڵ که‌ پاسه‌وانی بیرى ئیرتوازی گه‌په‌که‌که‌مان بوو، ده‌ماندایه‌ ئه‌و، ئه‌ویش که‌ سه‌رخۆش ده‌بوو، تا نیوه‌ی شه‌و گۆرانى بۆ ده‌وتین، ئێمه‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌و سه‌مامان ده‌کردو چه‌قه‌نه‌مان لێده‌دا. زۆر جارانی‌ش مام ئه‌نوه‌ری چاپخانه‌، مالى له‌ نزیک بیره‌که‌ بوو، به‌ تووچه‌یی ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌و تا ده‌گه‌یشته‌ لامان هه‌ر پرته‌و بۆله‌ی بوو، ده‌یوت: (وه‌خته‌ له‌ده‌ستی ئێره‌ خانوه‌که‌م چۆلبکه‌م و سه‌ری خۆم هه‌لبگرم. خه‌وتان لێ هه‌راسان کردوینه‌، ده‌نگتان له‌ناو گوێچه‌که‌انم ده‌زینگیته‌وه‌).

ئێمه‌ش هیچ خۆمان تێک نه‌ده‌دا، له‌به‌ری هه‌لده‌ستایه‌وه‌و

به پښتو پيشوازيان ده كړو پيمان دوت: (مام نهوهر
توش لمان دانيشه وگوځ له دنگه زولاله كهي كاك فهيسه ل
بگره). كه نه ممان دوت هينده تر توره دهبوو، پوي له
فهيسه ل ده كړو دپوت (نه وانه گهجن لپان ناگيرئ، به لام
تو ده لپي كهرى ناو گاپاني، شهرم له خوت ناكه يته وه، نه م
قوزه لقورته ده خويته وه و كو كا ده پوپنييت؟).

فهيسه لپش هر له گه ل په كم پيك سرخوش دهبوو، فري
به سر دونياوه نه دماو ده كوته جيهانيكي تره وه. وايد زاني
مام نهوهر پيش پي سرسامه، بويه هاتوته نه وئ. بويه زياتر
دنگي هه لده بري و ته به قه كاني دنگي به رز ده كړنه وه. مام
نهوهر پيش گوچكه كاني خوي ده گرت و بهرو مالي خويان
ده گه رايه وه.

تا گه يشتمه دايهره ته جنيد، دپان بيره وهرپي خوشم به بير
ده هاته وه. دايهره ته جنيد له گه په كي ته يراوه له سر شه قامي
سي مه تري بوو. بالاخانه يه كي دووقات بوو، له ژيره وه
چند دوكانيك و كاسبكاريكي ليپوو، له نهومي سره وهش
دايهره ته جنيد ليپوو. سدان كهس له بهردهم بالاخانه كه
كوبوبونه وه چاوه پي خويندنه وه ناوه كانيان و وهرگرته وه
دفتري خدمه كانيان ده كړو.

عريفكي سي خهت له سره وه له بالكونه كه پراوه ستابوو،
ليستيكي گهره به دهسته وه بوو، له گه ل مايكره فونيكي دهستي
و به دنگيكي به رز ناوه كاني د خويندنه وه هر له سره وهش
دفتري خدمه كاني بو ناماده بوان فريده دايه خواره وه.

له ناو ئاپوره ئه و خه لكه دا كه ميك پراوه ستام و ته ماشايه كي
نه و خه لكه مكر، له يه كيكيان نزيك بومه وه پيم وت:
توش ناوي سريازيت هاتوه؟

وتی: به ئی.

وتم: وازت له خویندن هیناوه؟

وتی: نه خێر، خویندتم تهواو کردووه و ئیستاش له گهڵ له دایکبووانی سالی په نجاو ههشت ده منێرن.

وتم: منیش وازم له خویندن هیناوه و ده مهوێ بچمه سه ربازی. نازانم له کوێوه ده ست پێکه م و چێکه م؟

وتی: بچۆ لای ده رگا، نائیب عه ریفیک لهوێ وه ستاوه، ئه وه ده فته ر خد مه کان کو ده کاته وه و ده یانباته سه ره وه، ئه گه ر به کێکش بناسیت باشتره ئیشه که ت به خێرای بی ته واو ده که ن و بو شوێنێکی نزیکه شت ده نێرن.

که وای وت، نائیب زابت ئه مجه د و نائیب عه ریف سابیر مزووریم بیرکه وته وه. هه ردووکیان خه لکی گه ره که که مان و هاو پێی خۆم بوون. چوومه به ر ده رگا که وه به نائیب عه ریفه که ی به رده رگام وت: ده مهوێ بچمه لای نائیب زابت ئه مجه د و نائیب عه ریف سابیر مزووری.

وتی: چی تۆنه، ده یانناسی؟

وتم: ئه وان هاو پێی من و خه لکی به ک گه ره کین.

که ئه مه م وت، پێگای دام بچمه لایان. به قاده رمه کان به سه رکه وتم و سه رم به ژووره کان داگرت، چاوم به سابیر مزووری که وت، له ژوورێکی بچکۆله وه له پشت میژیکه وه دانیشتبوو. که چاوی به من که وت، تووشی شوک بوو. له به رم هه لسه یه وه وتی: ئه وه خێره پێت که وتۆته ئێره؟

وتم: نازانم خێر ده بی یان شه ی، به قاچه کانی خۆم هاتووم ده مهوێ بچمه سه ربازی.

وتی: دانیشه، جارێ با چایه کت بو بانگ بکه م، ئینجا تیمبگه یه نه بیروکێ ئه م چوونه سه ربازییه له کوێ هات؟

چایه چیه که ی بانگ کردو چایه کی شیرینی بۆهتنام. هر به ده م چایه خوارنده وه پیم وت: خۆت ده زانی من له دایکبوی سالی (۱۹۵۶م)، به لام له گه ل له دایکبوانی سالی خۆم نه چومه سه ربازی، چونکه نه وکات به رده وام بووم له خویندن. به لام ئیستا دوی ئه وه ی به پروانامه ی ناوه ندی له ئه مینداریتی شاره وانی و هاوینه هه واره کان دامه زرام، دوو ساله له سه ریه که له پۆلی شه شی ئاماده یی ماومه ته وه به هۆی ده وام نه کردیم، بۆیه ده بێت خزمه تی سه ربازیم ته واهو بکه م که پیشتر به هۆی خویندنه وه دواخرابوو.

که ئه مه م وت، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو وتی: خۆزگه دانه مه زایت و به رده وام ده بویت له خویندنه که ت، سه یری حالئ ئیمه ت کردوه، وه زعی سه گ خۆشتره له هی ئیمه!! به رده وام بوو له قسه کانیدا وتی: تۆ واده زانی سه ربازی هیتده خۆشه، ده ستت له خویندن هه لگرتوه و ده ته وئ بجپته سه ربازی؟

که وای وت، پیم وت: تازه کار له کار ترازاه، خۆت ده زانی زۆرم هه ژاری و نه داریو بپاره یی بینیه، هاوینان هیاک بووم ئه وه ندی که رپووج و قوچ بکیشمه وه، وپرای پرته و بۆله ی وه ستاکان، بۆیه ناچاربووم که واز له خویندنی به یانیان بیتیم و دابه زیم. به و هۆیه وه ش نه متوانی خویندنه که م ته واهو بکه م. ده ستی گرتیم، منی برده ژووریککی ته نیشته ژووره که ی خۆی، پیش ئه وه ی له ده رگا بجپته ژووره وه وتی: ده زانی ده چینه لای کئ؟

وتم: نازانم.

وتی: ده ته به م بۆلای که سیک ئیشه که ی تۆ لای ئه وه و تۆش ده یناسیت، به چاو تروکانیک بۆت ده کات.

که وای وت، بیرم بۆ نائیب زابت ئەمجد چوو، پیموت:
ناکات ئەو کەسە دەچینه لای نائیب زابت ئەمجدی هاوپی
خۆمان بێت؟!

به‌پیکه‌نینه‌وه وتی: باشت زانی، به‌ئێ خۆیه‌تی. ئەو ئێستا
لێره هه‌موو شتی‌که و به‌قه‌ده‌ر به‌پێوه‌به‌ری ته‌ج‌نید ده‌ستی
ده‌پوات.

سابیر مزووری به‌پێشم که‌وت و چوو هه‌وهره‌وه. بۆ پێزلێنانی
سه‌ربازیش قاچه‌کانی به‌ قایمی له‌ زه‌وی دا و پێی وت: ده‌زانی
کیم هه‌تاوه‌ته‌ لات؟

به‌بی ئەوه‌ی چاوی له‌سه‌ر په‌پاوه‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لبگریت
وتی: کێیه‌؟

نائیب عه‌ریف سابیر مزووری ئیشاره‌تی بۆ من کردو پێی وت:
ته‌ماشاکه‌ بزانه‌ کێ له‌به‌رامبه‌رت پاوه‌ستاوه‌؟

که‌ ئەمه‌ی وت، نائیب زابت ئەمجد په‌پاوه‌کانی خسته‌ لایه‌کی
مێزه‌که‌و سه‌ری خۆی هه‌لبێی. که‌ منی بینی له‌شوینی خۆی
هه‌ستایه‌وه‌و ده‌ستی بۆ درێژ کردم و تۆقه‌ی له‌گه‌ڵ کرم و
وتی: ئێره‌ شوینیکی خوشنیه‌، خێره‌ پێت پێی که‌وتوه‌؟
منیش وتم: ئەمه‌ چیرۆکی درێژه‌، نامه‌وێ سه‌رت پێی
قالبکه‌م، دوا‌ی نائیب عه‌ریف سابیر بۆتی ده‌گیریت‌وه‌.

که‌ ئەمه‌م وت، نائیب عه‌ریف سابیر ده‌فته‌ر خدمه‌که‌می
خسته‌ به‌رده‌می و پێی وت: ئەو وه‌کو ئیمه‌ نییه‌، ناتوانی
له‌ هاوپی‌کانی دوور بکه‌وێته‌وه‌، بۆیه‌ له‌شوینیکی نزیکی دابنێ،
تا‌کو بتوانی پێنج‌شه‌مه‌م و جومعه‌ به‌سه‌ردان بێته‌وه‌.
نائیب زابت ئەمجد له‌ناو چه‌که‌مه‌که‌ی به‌رده‌می، لیستی‌کی
ده‌ره‌ینا، ناوی ئەو شوینانه‌ی تیا‌بو که‌ ئەو که‌سانه‌یان بۆی
ده‌گوێزایه‌وه‌. به‌خیرایی چاوی پێدا خشان‌دو وتی: نزیکترین

شوین که له به پټوه به رایه تی ته عیبته و نیحسا بۆمان هاتبی،
 بنکه ی مه شقکردنی سه ربازی شاری که رکوکه . هه ندیک سال
 خه لکمان بۆ بنکه ی مه شقکردنی سه ربازی شاری هه ولپیش
 ده نارد، به لام نه مسال له به ختی نه و نه م بنکه یه ی تیا نیبه .
 نایب عه ریف سابیر وتی: نه ویش له چاو بنکه ی مه شقکردنی
 سه ربازی ناوه پاسه و باشووری عیراق باشه، زۆر دوور نییه،
 ده توانی پۆژانی پینجشه مووان دوی ته واو بوونی مه شق بگه پټه وه
 ناو خانه واده که ی و چاویشی به هاو پیکانی بکه ویت .

ئیتربهم شیوه یه، ده فته ر خد مه که ی بۆ پر کردمه وه و
 هه رخۆشی چه ند ژوورکی پیکردو نه گه پایه وه لاما تا بۆی
 ته واو کردم و دایه وه ده ستم و وتی: نه و که سانه ی که ئیمه
 ده یانناسین، هه ر خۆشمان له گه ل فرمانده ی ئینزباتی سه ربازی
 ده یاننیرین . به لام نامه وئ تۆ راده ستی نه وان بکه م، چونکه تا
 ده تگه ی نه جئ، زۆر ماندووت ده کهن . بۆیه نه م نووسراوه ت
 نه ده می، به یانی زو، که لوپه لی پتویست بخه ناو جانتایه ک
 و برۆ گه راج و به نه فراه برۆ شاری که رکوک، له ویش به
 ته کسپیک برۆ بنکه ی مه شقی سه ربازی و نه م نووسراوه یان
 بدئ . هیوادارم به بی گرفت سه ربازییه که ت ته واو بکه یه ت .

نووسراوه که م لئی وه رگرت و جانتایه که م به شانم وه کردو
 مائناواییم لئیانکرد . گه راجی که رکوک له وئ نزیک بوو . بۆیه
 ملی پینگام گرت به ر، به شه قامی سی مه تری، یاغر یاغر بۆی
 شوپ بوومه وه .

گه یشتمه به رده رگای گه راج، هه ندیک که سم به جلوه رگی
 سه ربازییه وه بینی . لئیان نزیک بوومه وه، دوی سالوکردن، لیم
 پرسین: ناوی سه ربازیم هاتوه، ده مه وئ بچه بنکه ی مه شقی
 سه ربازی که رکوک، زانیاریتان له سه ری هه یه ؟

یەکیک لە سەربازەکان وتی: منیش لەو بنگەیه سەربازم،
ئەمڕۆ ئیجازەکم تەواو دەبێت، دەگەرێمەووە ئێوی.
کە ئەمە ی و ت زۆر دڵم خۆشبوو، لە دڵی خۆمدا وتم (ئەمەش
هەرباشە، چاک نەبوو ھاورپیەکم بۆ پەیدابوو).

ئێتر ئەو بوو، بەیەکەووە بەرەو شوێنی پراوەستانی ئۆتۆمبیلەکانی
کەرکوک پۆشتین. شوفێرەکە، کە چاوی بەئێمە کەوت، بەرەو
لای ئەو دەپۆین، لە دوورەووە بەدەنگی بەرز وتی: تەنھا دوو
نەفەرمان ماو.

من و ئەو سەربازە ی لەگەڵم بوو، جانتاکانمان دایە دەست
شوفێرەکە، خستییه ناو سندوقی ئۆتۆمبیلەکە ی، ئێمەش
لەگەڵ پیرەمێردێک لە کوشنی پشتهووە دانیشتم.

ھەرچەند شاری کەرکوک لە ھەولێرەووە زۆر دوور نییە، بەلام
یەک سایدی و خراپی پێگاکی، وای کردبوو، پۆژانە پوودای
ھاتوچۆی لێ پووبدات. ھەر لەگەڵ لێدانی سلفی سەیارەکە،
ئەو پیرەمێردە ی لە تەنیشتمان دانیشتبوو، دەستی کرد بە
خوێندنەوێ ئایەتی کورسی و دواپیش پووی لە ئێمە کرد،
وتی: خەلکی شاری کەرکوک؟ ئێمەش وەلاممان دایەووە
وتمان نەخێر. خەلکی شاری ھەولێرین، بۆ مەشق و پراھێنانی
سەربازی دەچین.

کە ئەمەم وت، پیرەمێردەکە چاوەکانی پێی ئاو بوون. پووی
تیکردم و وتی: تاقە کوپێکم ھەبوو، ئەویش وەکو ئێو
ناوی سەربازی ھاتوو، ماوەیەک لە شاری کەرکوک مەشق
و پراھێنان پێی دەکرد، ھەموو پێنجشەمان دوا مەشق و
پراھێنان دەھاتو، بەلام لە ھەفتە ی پابردوووە نەگەرپاوەتەو،
دەلێن گواستووینەتەووە بۆ باشووری عێراق، بۆ ناوچە ی
ھۆرەکانی ناسریە.

ئەو سەربازەى لەگەڵم بوو، پووى لە پىرەمىڭدەكە كرد
 وتى: خالە دلى خۆت توند مەكە، لەوانەىە لەو پۆزانە
 ئىمەش وەكو كۆپەكەى تۆ بگوازىڭنەو. بۆ وەحدەىەكى
 تىرى سەربازى. چونكە ئەو بنكەىە، تەنھا بۆماوہەىەكى كاتى
 سەربازى لى دەمىڭتەو. دواى تەواوكردى مەشق و پرايىنان،
 ھەركەسەو بەپىي پىسپۆرىەكەى بۆ وەحدەىەكى تىرى سەربازى
 دەگوازىڭتەو.

پىرەمىڭدەكە لەگەڵ قسەكانى ئەو سەربازە ھەناسەىەكى
 ھاتەوہەر وتى: كۆپى خۆم خوا خىرت بنوسىت كە دلت
 خۆشكردم، منىش بۆ ئەو ھاتوومە، ناگە پىمەو ھەتا چاوم
 بە ئامىرەكەتان نەكەوئ و سۆراغىكى كۆپەكەم وەرنەگرمەو.
 بەم شىوہەىە، بەدەم قسەكردەو، بەخۆشم نەمزانى چۆن ئەو
 پىگايە دوورەمان بېرى و گەيشىنە شارى كەركوك.
 بەھەرسىكمان تەكسىكمان گرت و چووينە بنكەى مەشق و
 پرايىنانى سەربازى.

كە گەيشىنە جى، ئەو كۆپەى لەگەڵم بوو، لە بابولنىزامەكە
 مائىناوایى لىكردىن وتى: من دواكەوتوومە، دەبى ھەر ئىستا
 بچمە ساحەى عەرەزات، دەنا بە نەھاتو ناوم تۆمار دەكەن.
 پىرەمىڭدەكەش لەگەڵ سەربازىك چووە لای ئامىر. منىش
 جانتايەكەم بە شانم وەكردو چوومە قەلەمى بنكەكە.

نوسراوہەكەيان لى وەرگرتم و دواى چاوتروكانىك كارەكەيان بۆ
 تەواو كردم و لەگەڵ ئىنزاباتىك منيان بردە كۆگای كەلوپەلى
 سەربازى و دەستىك جلوبەرگى سەربازى و دوو بەتانياو بالىفىكىان
 دامى، وتيان بۆ بۆ فەسىلى يەكەم لە سىرەى دوو. منىش
 وتم جا چۆن بزانم شوينى ئەو فەسىلە لەكوپىە؟ ئىنزاباتەكە
 وتى (پاست بۆ لە كۆتايى شەقامەكە بە دەستى چەپ

ئاۋاپ بدەۋە، ھۆلىكى گەرە دوو ئورى بچوكت دىتە بەچار،
ئەۋە بارەگاي سىرىيى دووۋ ئورى ئامىر فەسىلى يەكەمىش
لە تەنىشت ئەۋ ھۆلەيە . پىسولەكەيان بدەرى و ۋەرت دەگىرن .
جاننايەكەم بە شانم ۋەكردو ھەردوۋ بەتانيەكانىشم خستە
سەر شانم و بە دەستەكەى تىرىشم جلۋبەرگە سەربازيەكانم
ھەلگىرت و بەدەم خەيالەۋە بە شەقامەكەدا شۆرپوۋمەۋە .

ھەر بەدەم پىگاۋە، لەم بەرو ئەۋ بەرى شەقامەكە، لە
دوورىيى چەند مەترىكەۋە چاۋم بە چەند گروۋپىك سەرباز
كەۋت، مەشق و پراھىنانيان پىدەكردن، ناۋەناۋەش ھەپۋەلەيان
پىدەكردن .

كە تەماشايەكى ئەۋ دىمەنەم كىرد، بۆم دەرگەۋت ئىتر لەمەۋلا
ژيانىكى ئۆد جىاۋازم دەبى، پەنگە ھەر پۆژىكەم بە سالىك لى
بىۋات .

بەھەرچال، گەشىتمە كۆتايى شەقامەكە، ئاورپىكەم لە دەستە
چەپى خۆم دايەۋە، ھۆلىكى گەرە دوو ئورى بچوكم لى
بەديارگەۋت . بەرەۋ ئاراستەى ھۆلە گەرەكە پۆيشتم و لىي
نزيك بوۋمەۋە . ئەفسەرىك و ئائىب زابىتىك و ئىنزابىتىك لەبەر
دەرگاي ھۆلەكە ۋەستابوۋن . چوۋمە لايان، سىلوم لىكردن و
پىسولەكەم دايە ئەفسەرەكە و پىم ۋت: گەرەم لە قەلەمى
بىكە ئەم پىسولەيان پىدام، ۋتيان بىبە بۆ سىرىيى دوو با
ناۋت لاي خۆيان نەشر بىكەن .

ئەفسەرەكە پىسولەكەى لى ۋەرگىتم و دايە دەست سەربازىك
ۋتى: ھەر ئىستا ناۋى لە قەلەمى سىرىيە نەشرىكە . پوى لە
ئىنزابەكەش كىرد پىي ۋت: ھەر ئىستا ئەم سەربازە لەگەل
خۆت بىبە بۆلاي پەئىس عورەفا شىركۆ با لە فەسىلەكەى
خۆي مەشق و پراھىنانى پىبىكات .

منیش وتم: گه ورم ئه دی ئه و به تانی و که لویه لانه م له کوئ دابنیم؟ به توپه بیه وتی: له سه ر سه رمی دابنئ.

که ئه مه ی وت، له شوینی خۆم چه په سام، له ترسان نهم لیوه نه هات. ئینزیاته که زانی زۆر خه فه تم خوارد، بۆیه ده ستیکی خسته سه ر شانم و به پیکه نینه وه وتی: ئه بوخه لیل خه فه ت مه خو، ئیتر له مه ودا ده بی له و جوړه قسانه پاییت، ئه وه سه ربازییه، ژیانیکی تره.

که گه یشته لای فه سیلی یه که م، ئینزیاته که قاچه کانی بو په ئیس عوره فای فه سیل له زه وی داو سللوی سه ربازی لیکرد، وتی: ئه م کوپه قۆزم بو ت هتیاوه، تازه بو ته سه رباز. په ئیس عوره فا شیرکۆش پووی له منکردو پپی وتم: ئه م به تانی و جانتایه ت له شوینیک دابنئ و به خیرایی جلوه برگی سه ربازی بپۆشه، پۆستاله کانیشته له پی بکه و وهره پیزی سه ربازه کانی فه سیل، مه شقیان له گه ل بکه.

ئیتر به م شیویه، جانتاو به تانیه کانم له نزیک ساحه ی عه ره زات دانا و به خیرایی جلوه برکه کانم له بهر کردو چوومه لای په ئیس عوره فا شیرکۆ سللوم لیکرد. وتی ئه مپۆ لیتناگرم، به لام له به یانییه وه ده بی وه کو ئه و ئینزیاته قاچه کانت به توندی له زه وی بده یت و ئینجا سللو بکه یت. وتم: باشه گه ورم. وتی: مه لئ گه ورم، ئه م ده سه ته واژه یه ته نیا بو ئه و که سانه به کار دیت، که ئه ستیره و دالیان له سه ر شانه، بوئه وانی تر ته نیا سللوی سه ربازیان لیده که یت.

به م شیویه، منی خسته پیزی سه ربازه کان و تاکو نیوه پۆ هاتوچۆ و هه پوه لای پیکردین. دوایی وتی: به ره و هوئی فه سیل پاکن.

یه کییک له سه ربازه کان هاته لام وتی: (من ناوم ئازاده،

خەلکی شاری سلیمانیم). منیش خۆم پێی ناساند وتم:
منیش خەلکی شاری هەولێرم.

وتی: یان جانتایە کە تەم بەدەرێ یان بە تانیە کان، تا هۆلی خەوتن
بۆت هەڵدەگرم. منیش جانتایە کە م دایە و ئەوانی تریشم بە خۆم
هەلگرت و بەرەو لای هۆلی خەوتن پۆیشتین.

هەر بە دەم پێگاوه باسی ژیاانی سەربازی بۆکردم، وتی لێرە
مرۆڤ هیچ بەهایەکی نییە، وەکو ئازەڵ فەرمانی پێدەکەن،
ماوەیەکی زۆری دەوێ تاکو مرۆڤ لەو ژیاانە نوێیە پادێت.

کە گەیشتیانە هۆلەکە، ئازاد شویتنێکی لە تەنیشت خۆی بۆ
کردمەو وە وتی: ئەگەر حەزیکە لەمەولا ئەمە شوینی خەوتنی
تۆیە و هەر بەیەکە وەش لە قسەییەک چێشت دەخۆین. منیش
ستایشم کرد وتم: من هیچ شتێک لەبارەی ژیاانی سەربازی
نازانم، من سێ برام هەیە، لەمەولا تۆش برای چوارەمی
منی، ئەگەر تۆ قبوڵی بکەیت.

بەپێکەنینەو وە وتی: جا خوشک و براکانمان بە ئێمە چی،
لەمەودوا تەنها ئێمە بەکەلکی یەکتەری دێین، ئێرە مائی
دوووەمانە، وا زوو تەسریح نابین.

کە ئەمە و تەسریحێک بە لەشەمدا هات و تارماییپێک
چاوەکانمی پۆشی، پێم وت: ئەو بۆچی لە دەفتەر خەمە کەم
نوووسیویانە بۆ ماوەی سێ سالی خەمەت بکات؟

وتی: ئەو هەر قسەییە، بۆ مەوالیدەکانی پێش ئێمەش هەمان
شتیان نووسیوە، سالتیک بەسەر خەمەتەکانیان پەتبوو، کەچی
هێشتان تەسریح نەکران.

منیش وتم: کەواتە پێم بۆ گۆرپێک بۆ خۆت هەلگەنە و خۆت
بخە ناوی!!

وتی: نا بەم شتێوەیەش نییە، نابێ لێرە فەرمانەکان بە

جددی وەرېگرین، ئهوانه ی پېش ئیمه و ته یه کیان هه یه، ده لئین (سه ربازی ته و او نابیت به کلوات نه بیت). هه ر له در یژه ی قسه کانیدا وتی: له مه و دوا خو ت ه ینده فه قیر حال مه که، تا کو پیت ده کری به کلوات بیه سه ر.

که ئه مه ی وت، هه ناسه یه کی قو ل مه ه لکېشا، بیرم له قسه کانی ئه و سه ربازه کرده وه له بیرى خو م دا ده موت (ئه وه بۆیه نائیب زابت ئه م جه دو نائیب عه ریف سا بیر مزو ر ی زو ر یان پېنا خو ش بوو که چو مه سه ربازی. توم ه ز ئه و انیش له م ژیا نه نا خو شه تی وه گلا ون و ه یچ چاره یه کیشیا ن نیه). ئه مه و چه ندین بیرۆکه ی ترم به خه یال دا ده ه ات. جه ستم له شو ینى خو ی به جیما بوو، خه یال یشم بو شو ینى کی دو و ر پو یشتبوو.

کاتیک له سالی ۱۹۷۱ مالم ان له سی تاقان گواسته وه بو گه ره کی مو فتی، نه وه ی مه لافه ندی زو ر له میژ نه بوو زه و بیه کانی ئه و ینان فرو شتبوو. با وکی شم پارچه زه و بیکی شه ش سه د مه تری کر یبوو، به قو نته رات دا بو ویه وه س تا محمه د ئه بو شو ارب به سی هه زار دینار دوو خانو ی کر اوه ی بو دروست کرد بو وین. که ئیمه چو وینه ناو خانو وه که مان، جگه له ئیمه ته نها چوار مالى لى بوو، مالى په حمان سه رو پى و سه عید پینه دۆزو وه س تا عه لی بادا وه یی و په فیق چایه چی. ده و رو پش تیشمان تا ده گه یشته گوندى بادا وه ی مه لافه ندی هه مو ی چو ل بوو. ئیمه له گه ل ئه و درا و سی یانه، وه کو خزم مان لی ها تبوو، شه وانه یه کتر یمان به سه ر ده کرده وه و هه ر شه وه ی له مالى ک کو ده بو وینه وه. په حمان سه رو پى زو ر ی خو ش ده ویستم، منیش زو و زو و ده چو مه وه مالى ان و په یوه ندیم له گه لى زو ر باش بوو. ئه و کو مه لى ک کچی هه بوون، یه ک له یه ک جوا نتر بوون، یه کى کم له که کانی له دلى خو م زو ر

خۆشده‌ویست، به‌لام هینده له‌گه‌ڵ یه‌کتري تیکه‌لاو بووین، وه‌کو خوشک و برامان لی‌هاتبوو، بۆیه شه‌رم ده‌کرد پیتی بلێم تۆم خۆش ده‌وێ. پێش ئه‌وه‌ی له‌ نه‌مینه‌اریتی شاره‌وانی و هاوینه‌هه‌واره‌کان دابه‌زریم، پۆژیک هه‌سه‌ن حوسین ئه‌لا داد که سه‌رۆکی یه‌کتی قوتابیانی ناوچه‌ی ئۆتۆموی بوو، له‌ دوا‌ی ناردم، پیتی وتم (ده‌زانم ئیوه‌ باری دارایی‌تان باش نییه‌، نووسراوی‌کمان بۆ هاتوه‌ هه‌ندیک که‌سیان پێ ده‌وێت له‌سه‌ر میلاکی جه‌یشی شه‌عی دایانه‌زینن، نه‌گه‌ر ئاره‌زوو بکه‌یت پشتگیریت ده‌که‌م). منیش وتم بیرری لێده‌که‌مه‌وه‌ و دواتر وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه‌. له‌پاستیدا هیچم لێی نه‌ده‌زانی، ته‌نانه‌ت نه‌شم ده‌زانی جه‌یشی شه‌عی جیاوازی له‌گه‌ڵ جه‌یشی ئاسایی چییه‌، بۆیه‌ چوومه‌ لای کاک په‌حمان و پێم وت نیازم وایه‌ له‌سه‌ر میلاکی جه‌یشی شه‌عی دابه‌زریم. هه‌شتان قسه‌کانم ته‌واو نه‌کردبوون، ئه‌و دابه‌زییه‌ سه‌ریان و هه‌زار جوونی به‌وان و به‌هه‌رس قه‌ومیه‌کان دا، وتی (نه‌که‌یت ئه‌و هه‌له‌یه‌ بکه‌یت، ئه‌وانه‌ سه‌گ و سه‌گ‌بان، وێنه‌یه‌کی پاسته‌قینه‌ی هه‌رس قه‌ومیه‌کانن). منیش وتم هه‌رس قه‌ومیه‌کان کێن و چیانکردوه‌، وا تۆ لی‌یان داخ له‌دلیت؟ وتی (ئه‌وانه‌ به‌عسییه‌ قه‌ومیه‌کان بوون، زۆر پقیان له‌ کورد ده‌بۆوه‌، هه‌لیان ده‌کوتا سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ بێتاوانه‌ و زه‌خیره‌کانیان لێ تیکه‌لی یه‌کتري ده‌کردو پاره‌و ئالتوو نه‌کانیشیان ده‌دزی و پیاوه‌کانیشیان پاپێچ ده‌کردو ده‌یانخستنه‌ زیندانه‌کانیا نه‌وه‌و به‌ شیوازیکی درپدانه‌ ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دان). که‌ ئه‌مه‌ی وت، ده‌سته‌کانیم ماچکردو پێم وت: من هیچ زانیاریم له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ نه‌بوو، نه‌گه‌ر تۆ پێت نه‌وتبام، ئه‌و هه‌له‌یه‌م ده‌کردو شه‌رمه‌زاری دونیا و قیامه‌تیش ده‌بووم.

من له ناو ئەو خەيالانەدا بووم، لەناكاو ئازاد بە دەنگێکی بەرز پێی وەتم: جارێ تۆ چیت بینیوە وا کە وتووێتە ناو دەریای خەیاڵ؟!

لەگەڵ دەنگی ئازاد پاجێلە کیم، خەیاڵم پچرا و هاتمەوێ دنیای سەربازی و پێم وەت: بێوێرە خەیاڵم بۆ شوێنێکی زۆر دور پۆشیتبوو، گەر پابووێمەوێ سالانی پابردوو، بۆیە ئاگام لێت نەبوو. وتی: بێر لە ژێانی پابردوو مەکەو، ئەو پۆشیت و ناگەرێتەوێ، ئێستا تۆ سەربازیت، هەولێدە خۆت لەم ژێانە نوێیە پابێتە، بەلام زۆر بە جدیش وەری مەگرە، دەنا ئەم سەربازیت قەت پێ تەواو نابێت.

منیش وەتم: پاست دەکەو، هەر لەم ساتەوێ، لاپەرە پەکی نوێ لە ژێانم هەڵدەدەمەوێ، وەکو وەت لەمەودوا شتەکان بە فەشە وەردەگرم و بە کلالات بەسەری دەبەم.

ئازاد فانیلەو دەریای ژێرەوێ خستە ناو تەشتی قسەکە و لەگەڵ تایت و ئاوی گەرم دەستیکرد بە شۆردنیان.

ئەم دیمەنە زۆر سەرنجی پاکێشام، لەدای خۆمدا وەتم (تاكو ئێستا هەر دایکەم جەکانی بۆ دەشوشتم، لەمەودوا دەبێ منیش وەکو ئازاد خۆم فیتری جەل شۆردن بکەم).

ئازاد سەیری منی کرد وتی: دیسان بۆکوێ پۆشیت؟

وەتم: کە تۆم بینی جەکانی خۆت دەشۆیت، بێر لە حاڵی خۆم دەکردەوێ، دەبێ منیش لەمەودوا وەکو تۆ خۆم لەم کارانە پابێتەم.

بەپێکەنینەوێ وتی: جارێ لەکوێتە، زۆر شتی تەرمەوێ دەبێ بیانکەیت. وەکو پێشتریش وەتم، سەربازی ژێانیکی ترە، زۆر جیاوازی لە ژێانی مائەوێ، بە خۆپایەنیانوتووێ (ئەوێ سەربازی نەکات نابێتە پیاو).

زۆرم خەو دەهات، دووری پڭا و مەشقکردن زۆر ماندوویان کردبوم،
بۆیە لەسەر جیگایە کەم لێی پاکشام.

هێشتان بەتەواوی چاوەکانم گەرم نەکردبوون، ئازاد بانگی کردم
وتی: هەستە، کاتی وەرگرتنی قسە یە.

منیش وە قسە ی چ کاتیکە؟

وتی: گوێت لە دەنگی سافیرە کە نیه؟

وەم: با گوێم لێی بوو، ئەمە مانای چییە؟

وتی: ئەم سافیرە درێژە بۆیە لێدەدرێت تاکو بچین خواردن
وەرگیرین، دەنا بەشمان نامێنێ و بەبێ خواردن دەمێنێنەو. ناچار
بووم، هەستامەو و ئاوێکم بە دەموچاومدا کرد. داوام لێکرد کە
سینییەکم بداتێ تاکو بچم خواردن بۆخۆی و خۆم وەر بگیرم.
ئازاد تەشتی قسە کە ی هەلگرت وتی: بەیەکەو دەچین خواردن
وەر دەگیرین.

تەشتە کە ی دەست ئازاد، هەمان ئەو تەشتە بوو کە جلەکانی
لەناو شوشە. زۆر قیژم بۆو، بەلام لەشەرمان هیچ قسەم
نەکردو لەگەڵی پۆشتم. هەردوو کمان چوینە بەردەم چێشتخانە کە،
ئینزباتیک لەوێ پاوەستابوو، سەربازەکانی پێز دەکرد. ئێمەش
چوینە ناو پێزە کەو.

لەناو چێشتخانە کە، دوو مەنجەلی گەورە ی بەقەد بەرمیلێک لەسەر
ئاگرە کە بوون. چێشتلێنەرە کە خاکە ناسیکی گەورە ی بەدەستیەو
گرتبوو، ئەو ی دەگەیشتە بەردەمی، خاکە ناسیک برنج و کەوگیریکی
گەورە ی مەرەگە ی بۆ تێدەکردو دوو سێ پارچە گوشتیشی بە
کەوگیرە کە دەر دەهێناو بۆی دەخستە سەر برنجە کە.

بەم شێوە یە، یەکە یەکە سەربازەکانی بە پێدەکرد، تا نۆرە ی
ئێمەش هات و بەشە خواردنی خۆمان وەرگرت.
لەپێگای گەپانەو دا بیرم هەر لەلای تەشتی قسە کە بوو.

له بهرچاوم فانیله و ده‌رپی قوته‌کی ئازاد له‌گه‌ل برنج و مه‌ره‌گه‌که تیگه‌لی یه‌ک بیوون. زۆر قیژم ده‌بۆوه، به‌لام دانم به‌خۆمدا گرت.

که گه‌یشتینه جی، ئازاد قسه‌ه‌که‌ی له‌به‌رده‌می خۆم و خۆی دانا وتی: چاوه‌رپی چی ده‌که‌ی، با نانه‌که بخۆین، تا‌کو سارد نه‌بۆته‌وه.

وتم: هیچ برسیم نییه، تۆ نانی خۆت بخۆ هه‌قت له‌من نه‌بی. لیم تیگه‌یشت، به‌ پێگه‌نینه‌وه وتی: تۆ برسیت، به‌لام ده‌زانم بۆچی وا ده‌لێی؟

ویستم قه‌ناعه‌تی پێبینم که برسیم نییه، به‌لام ئه‌و وازی لێ نه‌هێنام، زۆر پێداگری کرد که نانی له‌گه‌ل بخۆم، وتی: ئیمه‌ش که یه‌که‌م پۆژ هاتینه ئێره وه‌کو تۆ بووین، قیژمان له‌ هه‌موو شتێک ده‌بۆوه، به‌لام دواتر لێ‌پاها‌تین، ئه‌م ته‌شته‌ش جلی له‌ناو ده‌شۆین و چێشتیشی له‌ناو ده‌خۆین. نه‌مویست دلی بشکێنم، زۆریم له‌خۆم کردو له‌ ته‌شتی نان خواردنه‌که نزیک بوومه‌وه، به‌لام هه‌رچه‌ندی کردم بێژم نه‌هات نابخۆم.

وتی: خۆ ئێره ماله‌وه نییه، به‌چه‌قۆ و چه‌نگال نان بخۆیت. ئێره سه‌ربازییه، قۆله‌کانته هه‌لکه و ده‌ست درێژیکه، سه‌یری من بکه، وه‌کو من برنج و مه‌ره‌گه‌که لوبده و بیخه ناو ده‌مه‌وه.

هه‌رچه‌ند زۆریش برسیم بوو، به‌لام نه‌متوانی ببخۆم. که سه‌یری ته‌شته‌که‌م ده‌کرد، فانیله و ده‌رپی قوته‌کی ئازاد ده‌هاته‌وه به‌رچاو.

به‌هه‌رحال، توانیم ئه‌و پۆژه به‌رگه‌ی برسیتی بگرم و نان نه‌خۆم. له‌سه‌ر پشت لیی پاکشام و چاوه‌کانم خستنه سه‌ریه‌ک، هه‌ندی‌ک پشوووم دا.

هیشتان به ته واره تی خه و نه چوو یوو چاوه کانم، گویم له
سافیره یه کی درژیوو. سهرم به رز کرده وو پووم له ئازاد کرد،
پیم وت: ئه ی خواردن دابه ش نه کرا، سافیره ی ئه مجاره
بۆچییه؟

به پیکه نینه وه وتی: سافیره ی ئه مجاره بۆ دابه شکردنی خواردن
نییه، به لکو بۆ مه شقی ئیوارانه. لیره هه موو فره مانه کانیا
به سافیره پیمان ده گه یه نن.

منیش وتم: بۆچی پۆژی چهند جار مه شق ده که یه ن؟
وتی: سئ جار مه شقمان پیده که ن، به یانیا پيش ئه وه ی پۆژ
هه لپیت مه شقمان پیده که ن تا کو کاتژمیر ده ی به یانی، دوا یی
پشوویکی کورتمان ده ده نی و په رته مان پیده که ن بۆ خواردنی
قاوه لتییک. دوا ی نیو کاتژمیر دووباره ده گه پینه وه گۆره پانی
مه شقکردن و تا کو سه عات یه کی نیوه پۆ مه شقمان پیده که ن،
دوا یی تا کو ئیواره ئیزتمان ده ده ن.

ئیمه له م قسانه دا بووین، ئامیر فه سیله که مان په ئیس عوره فا
شیرکو هاته هۆله که و به ده نگیک ی به رز به توو په یی وتی:
ده لپی گویتان که پ بووه، ده میکه سافیره لی داوه، که چی
ئیوه بی خه م لیتان پالداوه ته وه و خه ریک ی چه نه بازین.
به ئازادم وت: ئه و په ئیس عوره فایه نه خوابی کوردیشه که چی
زۆر به خراپی هه لسوکه وتمان له گه ل ده کات.

ئازاد وتی: جار ئۆ چیت بینیه، ئه مه لیلیه، جار ئ
لۆلۆشت ماوه، لیره که س برای که س نییه، سه ره پچییکی
بچووک بکه یه سزات ده ده ن و چاوپۆشیت لی نا که ن.

که گه یشتینه گۆره پانی عه ره زاته که، په ئیس عوره فا شیرکو
وتی: فه سیل پاره ستن. دوا ی ئه وه ی به یه ک ئیعاز هه موومان
له شوینی خۆمان پاره ستاین، ئه و جا وتی: فه سیل وریابن،

فه سيل پشودنه، بۆ پيشه وه وهرگه پين، به ناسايى برۆن.
دواى ئه وهى چهند سه د مه تريك پويشتينه پيشه وه، به
دهنگيكي بهرز وتى: بۆ دواوه وهرگه پين، به شيوه يه كي ناسايى
برۆن.

به م شيوه يه، نزيكه ي دوو كاتزمير مه شقى پيكردين، ئينجا
په رته ي پيكردين و به ره و هۆله كه مان گه پايه وه.
جله سه ربازيه كانم له بهر كرده وه، تراكسوده كه م له جانتا كه م
ده ره يتا و له بهرم كردو له سه ر جيگايه كه م لى پاكشام.
مه ناسه يه كي قوولم هه لكيشا، خه يالم بۆلاى هاوپريكانم پويشت.
ئو پۆزه خۆشانه م به بير ده هاتنه وه كه له گه ل زياد مندۆ و
تاهير و قاره مان قولى و قاره مان قشيل به خۆشى به سه رمانده برد.
له نزيك بيرى ئيرتوازي گه ره كه كه مان قوتابخانه يه كي
گه وره ي ناماده يى كچانيان دروستده كرد. پۆژييك من و زياد
مهندۆ پلانيكمان بۆ قاره مان قشيل دارپيشت، پيكيكه وتين كه
هه رسيكمان بچين له ناو ئاوى هه وزي قوتابخانه كه مه له وانى
بكه ين، دواتريش په نديك به قاره مان بكه ين. ئه وه بوو به يه كه وه
پويشتين، قاره مان چاوه پيى ئيمه ي نه كرد، هه ر زوو خۆى پوت
كرده وه و به قوونى پووت خۆى فريدايه ناو هه وزي ئاوه كه و
ده ستي كرد به مه له كردن.

من و زياد مهندۆش دواى ئه وهى هه نديك پيمانپاوارد، ئينجا
جله كانيمان به ده سته وه گرت و وتمان (جله كانست بۆ دايكت
ده به ين و پيى ده ليين قاره مانى كووت قوونى داوه، ئه گه ر
برپاش ناكه يت، ئه مه ش جله كانى).

كه ئه مه مان وت، قاره مان ده ستي به جويندان كردو به خياريى
له ئاوه كه هاته ده ره وه و به قوونى پووت به دوامان كه وت.
باجى ئاميني دايكى قاره مان ژنيكى پووخواش و گالته چى بوو،

پۆژانه له گه‌ڵ کچ و ژنانی گه‌رێک له‌به‌رده‌رگای مائی خۆیان
کۆده‌بوونه‌وه‌و به‌ده‌م گۆله‌به‌پۆژه‌ خواردنه‌وه‌ نوکته‌ و قسه‌ی
خۆشی بۆ ده‌کردن.

که‌ گه‌یشتینه‌ لایان، جله‌کانی قاره‌مانمان فرێدایه‌ کۆشی باجی
ئامینه‌ و پێمانوت (جله‌کانی کوپه‌که‌ت وه‌رگه‌ر، ئابرووی خۆی
و ئێمه‌شی برده‌وه‌ خه‌ریکی قووندا نه‌).

که‌ ئه‌مه‌مان وت، له‌ قاقای پێکه‌نینی دا وتی (دیسان چ تۆینیکی
ترتان له‌ژێر سه‌ردایه‌، چیتان له‌ کوپه‌که‌ی من کردوه‌؟)

پێش ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌ینه‌وه‌، قاره‌مان گه‌یشته‌ لامان.
ده‌ستیکێ له‌سه‌ر قونی بوو، به‌ ده‌سته‌که‌ی تریشی کیرو
گونی خۆی شارده‌بوو، له‌ توپه‌بیان ناگر له‌ هه‌ردوو کونه‌لوتی
ده‌هاته‌ ده‌ری، هه‌رچه‌ند جویننی پیس هه‌یه‌ به‌ ئێمه‌یدا، ئه‌یوت
(ئێوه‌ هه‌یچ شه‌ره‌فتان نیه‌، ده‌نا فیلتان له‌من نه‌ده‌کرد).

زیاد مه‌ندۆش به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پێی وت (کوپم ئه‌وه‌ تۆی
شه‌ره‌فت نیه‌، شه‌رم ناکه‌یت قوون ده‌ده‌یت، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر
خۆشت نه‌بێ، له‌به‌ر ئه‌و دایکه‌ به‌سته‌زمانه‌ت په‌حمێک به‌
قوونت بکه‌).

که‌ زیاد ئه‌مه‌ی وت، قاره‌مان هه‌نده‌ی تر هه‌لچوو، ده‌سته‌کانی
له‌ زیاد به‌رز کرده‌وه‌و توند یاخه‌ی گرت، هه‌ولیدا بیخنکێتی.
باجی ئامینه‌ش هه‌یچ خۆی تێکنه‌دا، به‌ قاره‌مانی وت (کوپم
بۆچی تێناگه‌یت، ئه‌وان یاریت له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، به‌ گالته‌ ئه‌و
قسانه‌ت پێده‌لێن. تۆش وه‌کو ئه‌وان زیه‌رک به‌ و تۆله‌ی
خۆتیان لێبکه‌وه‌، ئه‌ی پێشینان نه‌یانوتوه‌ پۆژان پۆژی له‌دوايه‌).
له‌ناو ئه‌و خه‌یاڵه‌ خۆشه‌دا بووم، جاریکی تر سافیره‌که‌ لێی
دایه‌وه‌، پاچله‌کیم، پووم له‌ ئازاد کردو پێموت: چی پوویداوه‌،
ئه‌م سافیره‌یان بۆ لێداوه‌؟

به پټکه نینه وه وتی: بئ قه زابی تو ده میکه لیی پالکه وتووی،
 خه یالت بو شوینتیکی دور پویشتبوو، هزم نه کرد خه یالت
 بچرینم بویه قسم له گه ل نه کردی. خه ریکه پوژ ناوا ده بیت،
 ئیستا کاتی ناخواردنه و ده بئ بچین چیشتی ئیواره وهریگرین.
 منیش وتم: به ده ست خوم نییه، هه رچه ندی هه ول ده دم
 بیره وه ری هاوړیکانی له میشمک دهرناچیت.

نازاد ده سستی خسته سهر شانم وتی: منیش که تازه ببوومه
 سهر باز شه و پوژ خه یالم له لای هاوړیکانم و خانه واده کم
 بوو. به لام دوايي ورده ورده لپړاها تم، ئیستا زور کم بیران
 ده کم. توش وه کو من لپړادیت، باشتروایه هینده بیران
 لی نه که یته وه، ئیستا تو ژیا نټکی تر ت هه یه جیاوازه له ژیا نی
 پتسووت.

وتم: هه ول ده دم له مه ودوا جلوی میشمک له ده ست بگرم و زور
 بیران لی نه که مه وه.

ته شتی قسه که مان هه لگرت و به ره و چیشته خانه که پویشتن و
 چیشتی ئیواره مان وهرگرت و گه پاینه وه هوله که مان.

زور برسیم بوو، له به یانییه وه هیچم نه خواردبوو، بویه نه مجاره
 دانم به خومدا گرت و بیزی خوم نه کرده وه، قولو باسکی خوم
 لیی هه لکرد، وه کو نه به ده سته کانم چیشته کم خوارد.

دواي چیشته خواردن، به یه که وه چوینه حانوتی سهر باز که مان،
 هه ندیک شیرینیمان کړی، دوايش لای چایه چیه که، هه ر به پتوه
 په رداختیک چایه مان خواره وه. دواي گه پاینه وه هوله که مان.

نه و پوژه بومن پوژیکي زور ناخوش بوو، هه ر چرکه یه کم به
 سه عاتیک لی ده پویشته. واده زانی زیندانی کراوم، دلّم زور
 توند بوو. نه گه نه و هاوړپیه شم بو پیدا نه بوايه، به جاريک
 دلّم شه قی ده برد.

به هر حال، چەند کاتژمێرێکمان بە قسەی خۆش بەسەربرد،
زۆرم خەو دەهات، ویستم بخەوم، ئازاد وتی: جاری مەخەوه،
چونکە سەرژمێریکی تری شەوانیشمان ماوه، پاش کەمیکی
تر سافیره مان بۆ لێدەدەن و دەبێ ئامادەبین، دەنا بە نەهاتوو
هەژماردەکریین و سزا دەدریین.

منیش وتم: بەو شەوه لە ساحەی عەرەزات چاو چاو نابینی،
ئەوان چۆن ئێمە دەبینن؟

وتی: ناچینە ساحەی عەرەزات، لەبەردەم هۆڵەکەمان پیز دەبین
و تەنها سەرژمێرمان دەکەن بۆ دڵنیاوون لە ئامادەبوونمان،
نەوهک پۆشتیبینە مالهوه یان بۆ شوێنیکی تر پۆشتبین.
ئێمە لەو قسانەدا بووین، گویم لە دەنگی سافیره کە بوو،
بە خێرای پۆستالەکەمان لەپێ کردو لەگەڵ سەربازەکان لە
بەردەم هۆڵە کە پیز بووین.

عەریف جابر ئێمەی ریزکردو دەستیکرد بە سەرژمێریکردنمان.
کە بینی کەس غائیب نییە وتی: ستایش بۆ خوا ئەمڕۆ
هەمووتان ئامادەن.

ئەمە ی وت، ئینجا بە دەنگی بەرز وتی: فەسیڵ وریابن،
پشووبەن، وریابن، پشووبەن، وریابن، پشووبەن. چەند
جاریک ئێمە جوولەیهی پێ دوبارە کردینەوه، دوایی وتی:
فەسیڵ پەرتبن بۆ هۆڵە کانتان.

بەم شێوەیه مەشق و پاهێنانی ئەو پۆژەمان تەواوکردو بەرهو
هۆڵە کانتان گەڕاینەوه. ئەمجاریان گشت جله سەربازییەکانم
داکەندو تراکسودەکەم لەبەرکردو لەسەر جیگایە کەم لێی پاکشام.
زۆر ماندوو بووم، بۆیه خۆشم نەمزانی چۆن خەوم لێکەوت.
ئەوهەندە ماندوو شەکەت بووم، ئەو شەوه تەنانهت هیچ
خەونیکیشم نەبینی.

به یانی زوو، هیشتان پۆژ هه‌لنه‌هاتبوو، له‌گه‌ڵ ده‌نگی سافیره
چاوه‌کانم کردنه‌وه، بینیم په‌ئیس عوره‌فا شیرکۆ به‌سه‌رمانه‌وه‌یه،
به‌ پۆستاله‌که‌ی له‌ قاجی ئه‌و سه‌ریازانه‌ی ده‌دا که‌ له‌
خه‌وقورسییان هه‌لنه‌ستابونه‌وه‌و جوینی پێده‌دان.

به‌م شیوه‌یه‌ له‌ خه‌وه‌ستاین و به‌په‌له‌ به‌ره‌ و چیشخانه‌که‌
پۆشتین و قاپێک نیسکینه‌ و زه‌مزه‌مییکی چایه‌ و دوو سه‌موونی
مزاویشمان هێنا و گه‌پاینه‌وه‌ هۆله‌که‌. هه‌ر به‌خێرای ناوه‌که‌مان
خواردو پێشمان تاشی و پۆستاله‌کانیشمان بۆیاخکرد. هه‌ندیک
سه‌ریاز هیشتان خۆیان ئاماده‌ نه‌کردبوو که‌ سافیره‌ی
دووه‌میش لێیدا. به‌په‌له‌ خۆمان گه‌یانده‌ ناو پیزه‌که‌و به‌ره‌ و
ساحه‌ی عه‌ره‌زات به‌پێکه‌وتین.

که‌ گه‌یشتی نه‌ ساحه‌ی عه‌ره‌زات، په‌ئیس عوره‌فا شیرکۆ
جاریکی تر سه‌رژمیری کردینه‌وه، ئینجا یه‌ک یه‌ک سه‌رو
پیشی پشکنین، ئه‌وه‌ی پیشی نه‌تاشیبوایه‌ یان پۆستاله‌که‌ی
بۆیاخ نه‌کردبوایه‌، ناوی لای خۆی تۆمار ده‌کردو دوا‌ی مه‌شق و
پاهێنانی ئه‌و پۆژه‌، سه‌ری به‌ نمره‌ سفر ده‌تاشی و شه‌وو پۆژیک
ده‌یخسته‌ به‌ندیخانه‌وه‌.

بۆ من سه‌ریازی ژیا نیک‌گی زۆر ناخۆش بوو، هه‌رچه‌ندی بیرم
لێی ده‌کرده‌وه‌، نه‌مه‌ده‌توانی به‌پێکوپێکی ببه‌مه‌سه‌ر. بۆیه
بپارم دا به‌ قسه‌ی ئازاد بکه‌م و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ هه‌موو
شتیک به‌ فشه‌ وه‌ریگرم و بده‌مه‌به‌ری و گوێی نه‌ده‌مێ.
هه‌رچه‌نێک بێت، سێ مانگی مه‌شق و پاهێنانمان ته‌واوکرد،
ئینجا نۆره‌ی دابه‌شکردن و گواستنه‌وه‌مان هات بۆ یه‌که‌
سه‌ربازییه‌کانی تر به‌پێی پتووستی و پسپۆری هه‌ریه‌کیکمان.
پۆژانه‌ سه‌دان سه‌ربازیان ده‌گواسته‌وه‌ بۆ که‌تیه‌کانی ده‌بابه‌ و
موده‌په‌عه‌ و کۆگاکانی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و یه‌که‌کانی پزیشکی

و ئەندازىبارى. پۇڭ لەدواى پۇڭ ژمارەمان كەمتر دەبۆۋە، تا
واى لىھات چەند سەربازىك لەوئى مابووينەۋە، تەنانت ئازادى
ھاورپىشم واسىدەى كرد، لەناو شارى كەركوك لە شوئىنئىكى
باشيان دانا.

گواستەنەۋەى ئازاد زۆر كارى تىكردم، ئەۋەندە ورەيەى كە
ھەشمبوو لەدەستم دا. زۆرەى پىنجشەممەو جومەمان خۆم
دەدزىەۋەو دەگەپامەۋە ھەولترو چاوم بە برادەرەكانم دەكەوت،
ئەگەر ئەۋەم نەكردبا دلم شەقى دەبرد.

دوچار بپارم دا پاكەم، بۆيە پىنج شەممە دواى تەۋابوونى
مەشق گەپامەۋە ھۆلەكەمان، كەلوپەلەكانى خۆم خستە ناو
جانتاكەمەۋە و بەو نيازە گەپامەۋە مائەۋە.

باوكم كەسئىكى نىزامى بوو، ھەزى لە لاسارى و سەرپىچى
نەدەكرد، چونكە پىشتەر سەربازى لىقى ئىنگلىزەكان بوو. كە
منى بىنى، برۆكانى جووت بوون، بە توورەيىەۋە پىتى وتم:
ئەۋ ماۋەيە زوو زوو دىتەۋە، ناكات دەستت بە خۆدزىنەۋە
كردبىت.

منىش وتم: نەخىر شتى وا چۆن دەبى، مەشق و پرايتانەكەمان
تەۋاو كردوۋەو بەو ھۆيەۋە ئامىرى سىرەكەمان ھەموومانى
بۆ چەند پۇڭئىك ئىزىنداۋە، دوايى كە گەپاينەۋە، بۆ يەكە
سەربازىيەكان دەمانگوئىزىنەۋە. ھەرچەند، ئەقلى قسەكانى منى
نەگرت، بەلام بىدەنگ بوو، ھىچ قسەى نەكرد.

قسەى باوكم زۆر كارى تىكردم، واى لىكردم لە بپارەكەم پەشىمان
بىمەۋەو پانەكەم. دواى بىركردنەۋەيەكى زۆر، خەيالەكانم منيان
گەپاندىۋە بۆ ئەۋكاتەى كە بەرپرسى خانوۋە گەشتىارىيەكانى
ھاۋىنەۋەۋارى پىرمام بووم. پۇڭئىك لە ئۆفيسەكەى خۆم
دانىشتىبووم، زەنگى تەلەفۇنەكەم لىدا، ھەلمگرت.

ئەلۇو؟

فەرموو تۆ كۆيى؟

بەرىپسى ھەۋالگىرى عىراق ئەبۇو محەمەد قىسەت لەگەل دەكات.

فەرمانىكەن.

لەم پۇژانە بەپۆتەبەرى گىشتى تەمۇين و نەقلى ۋەزارەتى بەرگىرى
لىوا بەكر ۋەھىب ئەلدوورى دېتە لاتان بۆ بەسەرىردنى كاتى
پشوو. ئەگەر گەپشە لاتان، ئاگادارمان بىكەۋە تاكو تىمى
پاراسىتى بۆ بىئىرىن و بىپارئىزىن.
فەرمانتە.

تەلەفۇنەكەم داخست و لە دەفتەرى تۆمارى خانوۋەكان ئەو
تېيىنىم نوسىيەۋە چەند پۇژىك تېپەپى، ئىۋارەيك لە
ئۆفيسەكەم دانىشتىبوم، مارسىدىسىكى پەش، لەبەردەم ئۆفيسەكەم
ۋەستا. ئەفەندىكى بە قەلەفەت، چاكەت و پۇنتۇلى لەبەردابوو،
قەرەندىكى سەۋزى بەستىبوو، لە كوشنى پشەۋە دانىشتىبوو.
ئەفەندىكى تىرىش لەپىشەۋە ئۆتۆمبىلەكە لە تەنىشت شوفىرەكە
دانىشتىبوو. ئەو ئەفەندىكى كە لە پىشەۋە دانىشتىبوو، ھاتە
خوارەۋە بەگورجى چوۋە لای دەرگای پشەۋە دەرگاكى كىردەۋە،
ئەو ئەفەندىش كە لە پشەۋە دانىشتىبوو، ھاتە خوارەۋە بەرەو
لاى من ھات. سىلوى لىكردم وتى (من ناىب زابىتى سوپا ئەنۋەر
خالد ئەلدوورىم، دەمەۋى خانويىك بۆ دوۋەفتە بگرم، خۆم و
خانەۋادەكەم ماۋەى پشوى تىا بەسەربىم). منىش وتم (جارى)
پشويىك بدە، تاكو خانويىكت بۆ تۆمار دەكەم).

كە سەيرى ئۆتۆمبىلەكەم دەكرد، ھەروەھا كە لە ئەتەكىتى
ھاتنە خوارەۋە چۆنىتى مامەلەكردنى ئەوان لەگەل يەكتىرى،
لەكاتەدا پەيۋەندىيە تەلەفۇنىكەى بەپۆتەبەرى ھەۋالگىرى
باكورم بىركەتەۋە. لەبىرى خۆمدا وتم (ھەبى و نەبى،

ئەو كەسە بەرپۆتە بەرە گەشتىيەكەى وەزارەتى بەرگرييە، كە بەرپۆتە بەرى ھەوالگەرى ناوہكەى پىدام. بەلام واپىدەچى ئەو زاتە بىەوى ناوى خۆيم لى بشارىتەو، بۆيە خۆى بە نائىب زابت پىشكەشكرد. ئەم ئۆتۆمبىلە و ئەو جۆرە دانىشتن و ئەتەكۆتە لە ھى نائىب زابت ناچىت). بۆيە خۆم لە گىلىدا، لەجياتى خانووى وەزىر و بەرپرسەبالاكان، خانووىكى ئاسايىم لە شوپىنكى لابلەلا بۆى تەرخانكرد.

ئاوى ساردو چايەشم بۆى بانگ كردو پىژىكى نۆرم لىى نا. دوايىش كارمەندىكم لەگەل نارد، خانووەكەى تەسلىمكرد. دواى كاتژمىرىك، پاسەوانى خانووەكان ھاتە لام وتى (ئەو پياوہ كۆيە خانووت داوہتى؟) وتم : بۆ چى بووہ؟ وتى (چەند مودەپەعەيكى سەربازى و دەيان سەرباز لە چوارەورى مالاكەى پەرت و بلالو بونەتەوہو سەنگەر دروست دەكەن). منىش وتم (ئەو كەسە پلەدارە لە وەزارەتى بەرگريى عىراق، چۆن من خۆم لە پلەكەى بىئاگا كردووہ، ئىوہش ئەوھا خۆتانى لى بىئاگا بكەن، ھەروا ھەلس وەكتى لەگەل بكەن كە ھىچ شتىكى لەبارەوہ نازانن).

ئىتر ئەوہبوو بەخىرايى خۆم گەياندەلاى لىوا بەكر و پىم وت (گەورەم من ھەر لە سەرەتاوہ دەمزانى كە تۆ نائىب زابت نىت، بەلام نەمويست تۆ بزانيت كە من ئەوہ دەزانم. ئىمە بەرپرسى گەورە و پلەدارى وەك بەرپىژتان عادەتەن لە خانووى وەزىر و پلەدارەكان دادەنئىن، بەلام من بە ئەنقەست ئەم خانووە ئاسايىيەم داىە تۆ، لەبەر چەند ھۆيەك، تاكو وەكو ھاوالاتىكى ئاسايى چىژ لە گەشتەكەت وەبرگريت و تىكەل بە خەلكى ئىرەش بىت، ھەروەھا بۆ پاراستنى ئاسايىشى تۆ ئەمەم كردووہ. ئەگەر ئاشكرائىت كە تۆ پلەدارىت و لە

وهزاره تی بهرگری عیراقیت، به دوری نازانم که سیک گورزیک
 کوشنده لیدات و زیانت پیگه یه نی). ئه ویش به پیکه نینه وه
 پی و تم (ئه وه تو چی ده لئی، ئه م هه موو سه ریا زه م له
 ده رو پشت بیت، که س هه یه زیانم پیگه یه نیت؟) و تم (که سیک
 هه یه ناوی سولیمان بیرژییه، ئه و ئیستا پیشمه رگه یه،
 خه لکی ئه م ناوچه یه یه، چهند جار یک چالاکی چه کداری
 سه یرو سه مه ره ی له م ناوچه یه ئه نجامداوه. ده گپرنه وه، جار یک
 له م نزیکانه کرده وه یه کی چه کداری ده نجام ئه دات، به و هۆیه وه
 گشت مه فره زه کانی ئه من ده که ونه حال ته ئاماده باشیه وه،
 بو دۆزینه وه ی به دوایدا ده گپرن. هه ر له و کاته دا ئامیر
 مه فره زه یه کی ئه من له و چاخانه یه دانیشتووه که ئه ویش لئی
 دانیشتووه، کاتیک ده یه وئ بچته ده ره وه، که پاره ی چایه کی
 ده دات، چایه چیه که پی ده لئ پاره ی چایه که تان که سیک
 به ناوی سولیمان بیرژی داویه تی و پویشت).

که ئه م پروداوه م بو جه نابی لیوا گپراپه وه، له ترسان پهنگی
 وه کو پهنگی مردوو سپی هه لگه پا، وتی (من له سالی ۱۹۶۱
 تا کو ئیستا ئه وه یه که م جارمه بیمه باکور و دوا ی ئه و ماوه
 زۆره، ئیستا هاتووم دوو ههفته له گه ل خانه واده که م پشوویک
 بدهم و چهند پوژیک به خووشی به سه رببه م. به لام ئه وه ی که
 تو باسی ده که ییت، کاره ساته، ئه ی ئه و هه موو هیزه سه ربازی
 و ئه منیا نه ئیشیان چیه و چو ن خه لک ده پارێزن؟). منیش
 و تم (ئه وه ی له سه ر من بوو پیم وتی، بریاری کو تایش
 له ده ست خۆته) وتی (به پای تو چیه که م باشه؟) و تم (به و
 سه ربازانه بلئ به زووترین کات ئیره به جیه ئلن، پاراستنی تو
 له ئه ستوی ئیمه یه، دلنیا ت ده که مه وه که هیچ شتیکی خراب
 پونادات).

كە ئەمەم وت، لىوا بەكر ھاتە دەرەو ۋە پوۋى لە سەربازەكان
 كرد، پىيى وتن (بە فەرماندەكەتان بلىن بتانگەپىننیتەو ۋە ئو
 شوپنەى كە لىيى ھاتوون، من پىويستەم بە ئىو ۋە نىيە).
 بەم شىۋەيە، گشت سەربازەكان گەرە ۋە شوپنى خۆيان.
 پۇژانە لىوا بەكر دەھاتە ئۆفيسەكەم، كاتىكى خۆشمان بەيەكەو
 بەسەردەبرد. پۇژىك پىرە مېردىك قەرتارە تىيەكى لەسەر
 پىشتى گۆيدىرژەكەى بار كىرەبوو، بەبەردەم ئۆفيسەكەم تىپەپى.
 قەرتارە تىيەكەم لىيى كىرى لەگەل كارمەندىك بەدىارى بۆ
 لىوا بەكرەم نارد. دواى تۇژىك، لىوا ھاتە لام و ستايشى كردم
 و پىيى وتم (لە سەردەمى ھوكمرانى عەبدولسەلام عارفەو
 نەھاتوومەتە باكور، دەستەو دايەرەكانى ھوكمەت وپنەيەكى
 زۆر خرابى كوردىان لەبەرچاوم دروستكردىبوو، دەيانوت /ئەوانە
 نەتەو ۋەيەكى ۋەھشىن، زۆر پىيان لە عەرەب دەپىتەو، بىيانبىن
 لەھىچى خۆپايى دەيانكوژن/، كەچى ئەو ۋەى لەو چەند پۇژە
 لەتۆم بىنى، پىچەوانەى ئەم وپنايەيە كە لە مېشكى مندا
 بوو).

دوو ھەفتە تىپەپى، ئىوارەيەك لىوا ھاتە لام وتى (ھەزم
 دەكرد زياتر لىرە بىمىنەو، تەنەت پىم خۆشبوو بەيەكەو
 گەشتىكى چەندپۇژە بۆ ھاوينەھەوارى سەرسەنگ بەكىن، بەلام
 دوپنى لە ۋەزارەتى بەرگىرى پەيوەندىيان پىو ھەكردم، داوايان
 لىكردم كە بە زووترىن كات بگەرپىمەو). ھەر لە درىژەى
 قسەكانىدا وتى (بەيانى زو دەگەرپىمەو ۋە شارى بەغداد، لەوانەيە
 نەتوانم جارىكى تر سەردانتان بەمەو، بەلام تۆ ۋەكو من
 نىت، لەبىرت نەچى تۆ ۋەكو كوپى منى، ۋەكو ئەو خۆشم
 دەوئىت، بۆيە ھەر ئىش و كارىكت ھەبوو، بى دوودلى ۋەرە
 لام، ئەو ۋەى پىم بىرى بۆتى دەكەم).

له ناو گهرمەى ئەم خەيالانەدا، بېرۆكە يەك بە مېشكەدا هات،
له بېرى خۆمدا وتم (بۆچى نەچمە شارى بەغدادو سەردانى
جەنابى لىوا نەكەم، داواى لېكەم شتېكم بۆ بىكات).

ئىتر ئەو بوو، ھەر ئەو پۆژە كەلوپەلەكانم كۆكردنەو و خستە
ناو جانتاكەمەو و مالتاوايىم لە دايك و باوك و خوشك و
براكانم كرد، چوومە گەراج و بە سواری پاسىك بەرەو بەغداد
بەپىكە وتم.

دواى نيوە پۆ گەيشتمە گەراجى نەهزە و بە تاكسىيىك چوومە
شەقامى رەشىد بۆ ھۆتلى نزار. ژوورىكى يەك نەفەریم
وەرگرت و لەسەر قەرەوئەلەكە لىي پاكشام، تاكو پۆژئاو بوون
لىي خە وتم.

كاتىك بە ئاگاھاتم، ئاسمان تاريك بېوو، ھەر بە جلى
سەربازىو وە تاكو بەردەرگای ھۆتەلەكە پۆيشتم، لە ترسى
ئىنزىاتەكان نەمویرا زۆر دووربەكەومەو، لە نزىك ھۆتەلەكە
چېشتخانە و چاپخانەى لىبوو. چوومە چېشتخانەى جەمھورى،
برنج و فاسولیاىەكى سادەم بە شەش پەنجایی خواردو دوو
چایەى شیرینیشم لە قاوہخانەى ئوم كەلسوم لەسەرى فرکرد.

چوونم بۆ وهزارهتی بهرگری عیراق

به یانی له خه وهه ستام چوومه چیشتهخانهی جمهوری، قاپیک نیسکم به دوو نانی گهرم خوارد. وهزارهتی بهرگری له نزیک گۆره پانی مهیدان بوو، چهند ههنگاوێک له وهۆتێله دووربوو که لێی دابهزیبوم، بۆیه ههر به پێ پۆیشتمه ئهوی و داوی بینینی جهنابی لیوام کرد.

به پررسی پرسگه که به سه رسوپمانه وه سهیری کردم، ئه وه جل وههرگه سه ریا زییهی که له بهرم بوو زۆر ناپیک بوو، سه رنجی ئه وی پاکیشا، به توو په ییه وه وتی: بپۆ ده ره وه، تا به گرتنم نه داوی، تۆ چۆن سه ریا زیکی، هه موو له شت سه ره پێچیه!! ههچ وه لامیم نه دا یه وه، لووس و باریک گه پامه دا وه، له گه پانه وه م بۆ وهۆتێله که، به ده م پێگاو ه بیرم له پێگا چاره یه ک ده کرده وه که پێی بتوانم بگه مه لای جهنابی لیوا و کێشه ی خۆمی عه رزبکه م.

له کۆلانی ته نه شت چیشتهخانهی جمهوری شوینی له نگه فروشتن بوو، جل وههرگی مه ده نی و که ل وه پهلای کاره بایی و پێداویستهی کانی تری ناوما لیا ن له وی به نرخیکی که م هه راج ده کرد.

ههر له کاته دا بیرۆکه یه ک به خه یا لمد ا هات، بۆ کرپنی کراس و پانتۆلیکی مه ده نی، تا کو بیپۆشم و جاریکی تر به ختی خۆم تا قیبه که مه وه و بجمه وه وهزاره تی بهرگری. چوومه لای له نگه فروشیك، پانتۆلیکی نیلی و قه میسیکی شینم به دیناریك کرپی و گه پامه وه وهۆتیل و له جیا تی جل وههرگی سه ریا زی ئه وانم له بهرکرد. ههر له سالۆنی وهۆتێله که ش په نجا فلسم خسته

ناو ته له فؤنه گشتییه که، په یوه ندیم به وه زارته ی بهرگری کرد. بگورې په یوه ندییه ته له فؤنیه که ی وه زارته وتی: کیت ده وئ؟ وتم: به پړوه بهری گشتی ته موین و نه قل جه نابی لیوا به کر وه هیب ئه لادووریم ده وئ. وتی: تۆ ده یناسی؟ وتم: به ئی. وتی: پی پی بلیم کئ تۆی ده وئ؟ وتم: پی پی بلئ بهرپرسی خانووه گه شتیاریه کانی هاوینه هه واری پیرمام تۆی ده وئ.

دوای که میک وه لآمی دامه وه، وتی: جه نابی لیوا له گه لته. دوای چاک و چوینیکی گهرم، وتی: تۆ له کوئی، زۆر حه زده که م بتبینم. منیش وتم: هاتوومه ته به غداد، ده مه وئ چاوم پیست بکه وئ. وتی: هه ر ئیستا وه ره وه زارته ی بهرگری، که سیک له پرسکه راده سپیرم بته ئیتته لای من.

قاجیکم کردنه دووان و به خیرایی خۆم گه یانده وه وه زارته ی بهرگری، چوومه لای بهرپرسی پرسکه که و دوای خۆناساندن، پیموت: په یوه ندیم به لیوا به کر کردووه، مه وعیدم له گه لئ هه یه.

بهرپرسی پرسکه که ته ماشای کردم و به سه رسوپمانه وه وتی: تۆ نه بووی تۆزیک پیش ئیستا به جل و بهرگی سه ربازیه وه هاتیه لام؟!

وتم: به ئی من بووم.

سه ری خۆی له قاندو هیچی نه وت. هه ر له و کاته دا ئه فسه ریک به پله ی نه قیب که له نزیک ئیمه وه دانیشتبوو، پووی تی کردم، وتی: تۆزیک پیش ئیستا تۆ په یوه ندیت به جه نابی لیوا کرد؟

وتم: به ئی.

وتی: فه رموو له گه لم وه ره، جه نابی لیوا له ژووړه که ی خۆی چاوه پیت ده کات.

كه چووينه ژووره وه، ليو ا به كر له بهرم هه ستايه وه و باوه شى
پيدا كردم، پرومه ته كانى ماچكردم و له سه ر كورسييكي ته نيشته
خوى داينيشاندم و داواى دوو چاى ترشى بۆخۆم و خوى كرد.
ئىنجا وتى: چۆنه رېڭاگات كه وتۆته ئيره؟

وتم: من ئىستا له بنكهى مه شق و پاهيتانى سه ريازى كه ركوك
سه ريازم. هاتوومه لاي تو تاكو چاره يه كم بو بدۆزيتيه وه و
شتيكم بو بكه يت.

كه ئه مه م وت، ليو ده ميك دام، داواى وتى: تو ده زانى
به قه د كورپه كانم توو خو شده ويى؟

وتم: هيچ گومانم له وه نيه، بۆيه منيش بو داواكارىيكي وا
قورس هاتوومه ته لات.

ئيمه له م قسانه دا بووين، به رپرسي نووسينگه كهى هاته ژووره وه
وتى: سه رۆكي زانكۆي به كر بو زانسته سه ربازييه كان ده يه ويى
چاوى پيت كه ويى؟

وتى: با بيته ژووره وه.

ئه وه بوو، پياويكي بالا به رز به جل و به رگى مه ده نى هاته ژووره وه
و به قايمى قاچه كانى له زه وي دا و داواى خو ناساندى وتى: به
فرمانى جه نابتان، دوينى مارسيدسه كه يان ليوه رگرتوومه ته وه.
خو شته ده زانى برپرهي پشتم ته واو نيه، له و مارسيدسه
پاهاتوومه، بو ته ندروستى من زۆر باشه، بۆيه داوا له به رپزتان
ده كم په زامه ندى بفهرموون له سه ر هه لوه شاندى وهى ئه و
فرمانه و گه پاندى وهى مارسيدسه كه بۆم.

جه نابى ليو به كرىش داواكاريه كهى په سندرديو فرمانى دا به
گه پاندى وهى مارسيدسه كه بۆي.

داواى ئه وهى خوى و خو م به ته نها مائه وه، پيى وتم: وه زير له
به رامبه ر ژووره كه مه، ئه گه ر داواى ته سريح كردنى توى ليكه م،

زۆرى پېخۇش دەبىت و به ئاسانى بۆمى دەكات، به لام مردنم
پېخۇشتره نه وهك داوايهكى واى لېيكه، ده زانى بۆ؟
وتم: بۆ؟

وتى: ئەو وهكو من به هەول و كۆششى خۆى نه گە يشتۆته
ئەم پله و پايهى ئىستاي، ئەگەر بچمه لاي دەبىن به توندى
قاچه كانمى بۆ له زهوى بدهم، به چاوشۆپى ئەم داوا ناياساييهى
لېيكه.

منيش وتم: بمبووره نه مزانى وايه، نه ده بوو داوايهكى وا بيمانا
له جه نابتان بکه، ئىستاش هيچ نه بووه، ده گە پيموه يه که
سه ربازيه کى خۆم و بهرگه ده گرم.

که ئەمەم وت، سه یرى پوتبه سه ربازيه کى خۆى کرد وتى:
تف له و پوتبه سه ربازيه، کهى ئەمە ژيانه که ئيمەى تياين!
منيش وتم: بۆچى وا ده لئى گه وره م؟

وتى: تۆ نازانى ئيمه له چ ژيانئىكى ناخۇشدا ده ژين، ژيانى
کريکارئىكى پاککه ره وه له ژيانى ئيمه خۇشتره. تۆش ماوه يه ک
سه ربازي ده که يت و ده گە پيئته وه شوئنى خۆت و له و به هه شته
ده ژيت که لئى هاتوويت، به لام ئيمه تا پير ده بين يان
ده مرين ده بىن به م شئوه يه بژين.

ئەمەى وت و ئاورپئىكى له چايه ترشه کهى به رده مم دايه وه،
بينى وه کو خۆيه تى و هيستان نه موار دۆته وه، وتى: چايه که ت
بخۆوه تاكو سارد نه بۆته وه، دل له دل مه ده، شتيکت هر
بۆده که م، ليتاگه پيم به نا ئوميدى بگه پيئته وه.

تا من چايه ترشه که م خوارد وه، ليوا به کر بيزيه کهى له سه یرى
نا و له پشت ميژه کهى هاته دهره وه وتى: ده چين بۆلاى
به پيئته به یرى گشتى ته جنيدى سه ربازي، من و ئە و دهرچووى
يه ک خولى ئە فسه رانين، هردوو کيشمان به هه قى خۆمان

گەشتووينەتە ئەم پلە و پایەيە . داوا لەو بکەم یارمەتیمان بدات، باشتەر لەو هی تەنازول بۆ وەزیر بکەم، ئە و بە خاترو خاترانە ئە و پلە و پایەي وەرگرتوو.

بەمشێوەیە، من و جەنابی لیوا سواری مارسیدسە پەشەکە بووین و لە دەرگای سەرەکی وەزارەت چوینە دەرەو. لەو چرکەیدا بزیەک هاتە سەرلیۆهکانم، لەبیری خۆما وتم (دونیایەکی سەیرە، چەند پۆژیک پێش ئێستا لە بنکەي مەشقکردن سزایان دام و لەسەر زگ پرایانکیشام، کەچی ئێستاش لە دەرگای سەرەکی وەزارەتی بەرگری سلاوی سەربازیمان بۆدەکەن).

دوای تۆژیک گەشتینە بەرپۆهەریتی گشتی تەجنیدی سەربازی لە بابولموعەزەم لە نزیک پەیمانگای تەکنیکی پەسافە .

بەرپۆهەری گشتی تەجنید پلەي سەربازی لیوا پوکن بوو، کە لیوا بەکری بینی، لەبەری هەستایەو و باوەشی پێداکردو تیروپەر یەکتریان ماچ کردو پێی وت: ماوێهەکی زۆرە یەکتریان نەبینیو، چۆن منت بیرهاتەو؟

لیوا بەکرتی: لەبەر سەرقالی و کاری سەربازی کەمتەرخەم بووم نەتوانی بتبینم .

دوای ئەو هی کە دانیشتن، بەرپۆهەری گشتی تەجنید وتی: ئەم گەنجە کێپە لەگەڵتە؟

وتی: ئەم گەنجە بەرپررسی خانوو گەشتیارییەکانی هاوینەهەواری پیرمام بوو لە باکور، ماوێهەکی پێش ئێستا پشوویکی دوو هەفتەییەم وەرگرت و دوای زیاتر لە دە سال کە باکورم نەبینیبوو، چوومە ئەوێ و دوو هەفتە لە هاوینەهەواری پیرمام لای ئەو گەنجە مامەو.

لە درێژەي قسەکانیدا وتی: خۆت دەزانێ گەشتکردنی ئێمە

بۆ باکور ئاسايى نىيە، زۆر مەترسیدارە، لەبەر ئەو بارە
 نا ئاسايىيەى باکورى تىايە . پێش ئەوێ بچمە ئەوئ، لە
 وەزارەت منیان زۆر ترساند، وتیان ئەوئ شەپى تىايە، بۆ
 سەلامەتى ژيانەت باش نىيە . بەلام من گویم پێنەدان و بە
 ناسنامەيەكى جياواز چوومە ئەوئ . بەلام وێرەى ئەو کوپە بە
 پلە سەربازيە پاستەقینەكەمى دەزانى، لە خانوویكى ئاسايى
 نیشتهجئ کردم و زەمانەتى سەلامەتى ژيانیشى کردم، وای
 کرد بۆ ماوێ دوو هەفته بە ئاسوودەيى بژیم . ئیستاش بۆتە
 سەربازو دەيەوئ شتێكى بۆ بکەم .

بەرپۆهەرى گشتى تەجنىد پووى لەمن کرد وتى: ئەگەر
 دەفتەرى خدمەت لەلایە هەر ئیستا تەسرىحت دەکەم .
 منیش وتم: گەورەم دەفتەر خدمەم هەلنەگرتووه، لە مالهەويه،
 مالىشمان لە هەولێرە .

وتى: کێشە نىيە، هەر ئەمڕۆ بگەرپۆه شارى هەولێرو بەيانى
 دەفتەر خدمەكەتم بۆ بێنە، لەبەر خاترى لىوا بەكر تەسرىحت
 دەکەم .

دواى ئەوێ چايەمان خواردەوهو هەردوو لىوا هەندىك
 بىرەوهريى خۆيان بۆيەكتى گێرايەوه، هەستاین، هەتا بەر
 دەرگا لەگەڵ لىوا بەكر بووم، دوايى ئەو سواری ماریسدەكەى
 بوو، گەرپايەوه وەزارەتى بەرگری، منیش تاكسىيەكم گرت و
 گەرپامەوه هۆتیل نزار . زۆر دوودل بووم، لەبىرى خۆمدا دەموت
 (تا دەگەرپمەوه هەولێر و جارىكى تر دەگەرپمەوه بەغداد
 لەوانەيە بەهۆى غیاباتەوه داخيلی هرووب بم) بۆيە برپيارم
 دا لەجياتى مالهەو بگەرپمەوه سەربازگە، پێنج شەممە دواى
 مەشقکردن بگەرپمەوه هەولێر، ئینجا دەفتەر خدمەكەمى بۆ
 بێهەم .

بەم شێوەیە گەرامەوێ شاری کەرکوک، کە پەنێس عورەفا شێرکۆ چاوی پێم کەوت، هەر لە دوورەوێ بەدەنگی بەرز هاواری کرد وتی: دادو بێداد لەدەست تۆ ئەبو شوارب، نازانم کە ی فێرە نیزام دەبیت و لە سەرپێچییەکان ت پزگاری دەبیت. وایێدەچوو، پەنێس عورەفا شێرکۆ غیاباتێ منی تۆمار نەکردبیت، بۆیە لە پرته و بۆلە بەولایە هیچ کاردانەوێکی تری نەبوو.

تاکو پۆژی پێنجشەممە لەبنکە ی مەشقی سەربازی مامەوێ دوایی لە دوا ی دەوام دابەزیم و گەرامەوێ مائی خۆمان لە شاری هەولێر. باوکم کە منی بینی، وەک جارانی پێشوو، سەرزەنشتی کردم وتی: هیچ سەربازی وەک تۆم نەبینوێ، هێندە جرت و فرت دەکەیت، وەختە گومانێ لێبکەم کە سەربازیت.

منیش سوێندم بۆی خوارد، پێم وت: بەخوا پامەکردوێ، هەر ئێستا لە بنکە ی مەشقی سەربازی گەرامەتەوێ. واسیدە یەکیشم کردوێ بەیەکجاری لە سەربازی تەسریح دەبم.

کە ئەمەم وت، جرتیکی گەورە ی کێشا وتی: تریحیو، بۆ سەربازی یاری مندالانە بە ئارەزووی خۆت پزگارت بێت. منیش بەدرێژی چیرۆکەکم بۆی گێڕایەوێ پێم وت: بەیانی جارتیکی تر دەگەرێمەوێ بەغداد، دەفتەر خدمەکم دەبەمە لای بەرێوەبەری گشتی تەجنید و تەسریح دەبم.

ئەو پۆزە نۆز دلخۆش بووم، پیاسە یەکی ناو بازارم کردو بەدەوری قەلاتدا سوورامەوێ، دوایی بەناو دوکانەکانی شێخەللا و پردی سەیداوێ یاغریاغری پۆشتم تا گەیشتمەوێ گەرەکەکی خۆمان. لە نزیک مائی خۆمان قارەمان قوڵی و قارەمان قشپلم بینی، سلاوم لێکردن و یەکتیمان ماچکرد. لە ئەحوالی زیاد

مەندۆم پەرسى، قارەمان قولى وتى: نەتزانىۋە ئەۋىش بۆتە
سەربازو پەۋانەى سەربازگەى پەشىد كراۋە لە بەغداد؟
وتىم: بەيانى دەچمە بەغدادو لەۋى سەردانى دەكم. وتى:
بۆچى دەچىتە بەغداد، خۆ تۆ لە لەۋى سەرباز نىت؟
وتىم: نەخىر، بەلام پۆزى شەممە دەچمە بەغداد بۆ تەۋاكردى
معامەلەى تەسرىح بوونم.

قارەمان قشپل جرتېكى كېشا وتى: ھەموۋى چەند مانگېكە
تۆ چوۋىتە سەربازى، دەبى سى سالى عەرەبانەكەت پاكېشى،
خۆ يارى مندا لان نىيە.

بەھەرچال، ئەم شەۋو پۆزەم لەگەل خانەۋادەكەم و ھاۋرىكانم
بەسەربردو بەيانىش زوۋ ھىشتان پۆز ھەلنەھاتبوو چوۋمە گەرچا
و بە سواری پاسىكى بىست و يەك نەفەرى بەرەو شارى
بەغداد بەرېكەۋىم.

كە گەشىتنە جى، لەبەردەم گەرچاى نەھزە تاكسىيىكم پاكىرت،
بە نىۋ دىنار منى بىرە بەردەم دايەرەى تەجنىدى گشتى.
چوۋمە پرسگە داۋاى بىننى بەرېۋەبەرى گشتىم كرد. بەرپەرسى
پرسگەكە وتى: تۆ دەيناسى؟

وتىم: بەللى، لەسەر داۋاى خۆى ھاتوۋمە تە لاي، پېى بلى
ھاۋرىكەى لىۋا بەكرە دەيەۋى تېبىنى.

بەرپەرسى پرسگە تەلەفۇنەكەى ھەلگىرت و قسەى لەگەل
بەرېۋەبەرى گشتى تەجنىد كرد. داۋاى تەلەفۇنەكەى دانا و
باجىكى دامى و پېى وتىم: تۆ ئورەكەى پىدەزانىت؟ وتىم:
بەللى جارېكى تر بۆلاى چوۋمە.

وتى: كەۋاتە پىۋىست ناكات كەست لەگەل بىنېم.

ئەۋەبوو چوۋمە لاي بەرېۋەبەرى نوۋسىنگەكەى و داۋاى دىدارى
جەنابى لىۋام كرد. ئەۋىش تەلەفۇنەكەى ھەلگىرت و بە لىۋاى

وت (که سیک هاتووو ده یه وی بتبینی، ده لی پیشتر هاتووو ته لای و ده یناسم).

دیاریوو جه نابی لیوا دودل بوو له ناسینم به لام ریگاشی دا که بیبینم. که چووو ژوره وه، چاوم به نه فسه ریکی سوورو سپی بالابه رز که وت، نه و که سه نه بوو که پیشتر بینیبووم. سلّوم لیکرد، سلّوه که ی لیوره گرتمه وه وتی: خۆتم پیناسینه، له وه ناچی پیشتر به کتریمان بینیبیت؟

له خه فه تان هیچ قسه به کم پینه کرا. به پتوه به ری گشتی ته جنید ههستی پیکرد که ره نگم تیکچووو، بویه له پشتی میزه که ی هاته دهره وه و دهستی خسته سه ر شانم وتی: کوپم ده زانم تو بۆلای به پتوه به ری گشتی پیشوو هاتوو، بویه به بینینی من سه رت سوپما.

وتم: راسته، ههفته ی پابردوو له گه ل لیوا به کر هاتینه ئیره، که سیک تری لیوو، داوی لیووردنت لیده که م، ئاگاداری هیچ شتیک نیم.

وتی: کوپم پیم بلّی داواکاریت چیه تا کو بۆتی بکه م؟

وتم: هیچ داواکاریتکم نیه، ته نها ویستم سلّوی لیکه م. به لام ده کرّی بپرسم ئیستا نه و له کوئییه؟

وتی: به داخه وه به بریاری نه نجومه نی سه رکردایه تی شوپش خانه نشین کراوه.

زۆرم پیناخۆش بوو، خانه نشینبوونی نه و، بۆمن گورزیکی کوشنده بوو، نه و تاکه ئومیده ش که هه مبوو بۆ ته سریح بوونم له ده ستم چوو.

به م شیوه یه به خه فه ته وه گه پامه وه گه راج و جاریکی تر گه پامه وه شاری که رکوک و چوووه بکه ی مه شق و پاهیتان بۆلای په ئیس عوره فا شیرکۆ. به قه د جوویک لیی پارامه وه

هه تا غيايى ئو پۆژەى بۆ پەشكردمه وه .

له گەل چاره نووس هيچ ناكرييت، ئه گەر بيبه ختيم نه با، بۆچى به پيروه به رى گشتى ته جنيد له و كاته له پۆسته كهى دور ده خرايه وه . ئو دهرفته زيرينه م له ده ست چوو، له بيري خۆمدا ده موت (له وانه يه جاريكى تر دهرفته تى وه هام بۆ دووباره نه بيته وه) .

به هه رحال، بريارم دا دان به خۆمدا بگرم و پابه ندى مه شق و پاهيتان بم، په يوه نديشم له گەل په ئيس عورده فا شيركو زياتر خۆشكه م .

زۆريه ي سه ربازه كان به سه ر سه ربازه گه كاندا دابه شكرابوون، چەند سه ربازيكى كه م له وئ مابووينه وه، به م دوايه ش په ئيس عورده فا وه كو هاوپيى ليه اتبوو، زۆر ماندووى نه ده كردين، زۆريه ي كاته كانى له گەلمان به گيترانه وهى نوكته و قسه ي خۆش به سه رده برد .

هينده ي پينه چوو، پۆژيك له ساحه ي عه ره زات وه ستابووم، ناييب زابتي قه لەم هاته لام، نووسراوئىكى دامئ و پيى وتم: ئه بو خه ليل ئه مه فه رمانى گواسته وه ته بۆ نه خۆشخانه ي سه ربازي سليمانى . هه ر ئيستا برۆ كه لوپه له كانت كۆبكه وه و په يوه ندى به و شوينه وه بكه .

كه نووسراوه كه م وه رگرت، له خۆشيان قاچه كانم زه وييان نه ده گرت، زۆرم پيخۆش بوو كه بۆ شارئىكى كوردستان گواستراومه ته وه، ته نانه ت كاركردينشم له نه خۆشخانه ي سه ربازي زۆر پيخۆشبوو .

به خياريى خۆم گه يانده وه هۆلى خه وتن و كه لوپه له كانم خسته ناو جانتاكه مه وه و چوومه به رده م بابولنيزام . هه ر له دووره وه شوفيري تاكسييەك بانگى كردم، وتى: ئه بوخه ليل

ئەگەر دەچىتە گەرەكچە لە گەل مەن وەرە، سەرەى مەنە .
 جانتاكەم خستە ناو سەندووقى سەيارەكە و خۆشم لەپىشەو
 دانىشتەم، بەرەو گەرەكچە شارى سەلىمانى بەرپىكەوتىن .
 تا گەيشتمە شارى سەلىمانى نىوەرۆ داھات، زۆر برسەم بوو،
 بۆيە لامدايە چىشتاخانەيەك، دوو قاپ بىرەج و شەلەى فاسولىام
 داواكرد، لە گەل دوو نانەى گەرم خواردەم . ئىنجا بەسوارى
 تەكسىيەك چوومە نەخۆشخانەى سەربازى، نووسراو كەم بىردە
 قەلەمى نەخۆشخانە . دواى تۆزىك چاوەپوانى، ئىنزابەتەك ھاتە
 لام وتى: ئەبوخەلىل وەرە ژوورەو ئامىر تۆى دەوئ .
 كە چومە ژوورەو، سەلوى سەربازىم لىكرد، وتم: گەرەم
 فەرمانتە؟

وتى: كۆپم تۆ خەلكى كۆيى؟

وتم: خەلكى شارى ھەولتەم .

وتى: وەھدەيەكى سەربازىمان لەسەر پىگەى دوكان لە گوندەى
 قىياسان ھەيە، دەتتەرمە ئەوئ . بۆتۆ زۆر باش دەبئ، لەشارى
 ھەولتەم نەزىك دەبىتەو شۆيەكەشى زۆر خۆشە و خەلكى ئەو
 ناوچەيەش كەسانى باشن، ئاوەوھەويەكى زۆر ساف و بىگەرەدەيشى
 ھەيە، لەوئ زۆر مورتەك دەبىت .

ئەمەى وت و نووسراوئەكى دايە دەستم وتى: ئەمە فەرمانى
 گواستەنەو تە بۆ وەھدەى پزىشكى قىياسان .

بەو شۆيەيە، ھاتە دەرەو، چوومە گەرەكچە و لەوئشەو بە
 قەمەرەبەك بە پىگەى كۆيە و ھەولتەم چوومە ئەوئ .

گوندەى قىياسان لە شارى سەلىمانى زۆر دووز نەبوو، كە گەيشتەنە
 ئەوئ، شوفتەرەكە ئوتومبىلەكەى بۆ پاگرتەم، بەدەست ئىشارەتى
 بۆ گوندەيكى بچكۆلانە كرد، تەنھا يەك كىلۆمەتر لە پىگەكەو
 دووربوو، وتى: ئەم گوندەى دەبىيىنى قىياسانە و ئەو وەھدە

سەربازىيەش كە لىيى نىزىكە، ئەو شوئىنەيە كە تۆ مەبەستتە .
 ۋەرزى زىستان بوو، لە كۆتايى سالى ۱۹۷۸ بووين، باران نم
 نم دەبارى و ئاوى باران بە و دەشت و كۆتوانە جۆگەلەيان
 بەستبوو، كەش و ھەوايەكى سارد بوو. بە دەم جۆگەلەي
 ئاۋەكە بەرەو بارەگاي ۋەحدەي مەيدان توبىيەكە ھەلکشام.
 كە گەيشتمە ئەوئ، ھەندىك سەربازى عەرەب ھاتنە پىشۋازىم
 وتيان: ۋاپىدەچىت تۆش بۆ ئىرە گواسترايىتەۋە؟
 وتم: بەلئ.

وتيان: ئىرە شوئىنكى زۆر خۆشە ۋەست بە بىزاري ناكەيت،
 چونكە پۆزانە تەنھا دوو كاتزمىر مەشق دەكەين. كاتەكانى تر
 ھەر كەس و بە ئىش و كاري خۆي خەرىك دەبىت.
 كە گەيشتىنە جئ، بە عەرىفى قەلەمى ۋەحدەيان وت: ئەم
 سەربازە بۆ ۋەحدەكەمان گواستراۋەتەۋە .

ئەوئش نووسراۋەكەي لىۋەرگىرم و بىدە لاي ئامىرو ھەر بە
 چاۋترووكانىك گەپايەۋە لىمان وتى: لەگەل خۆتان بىيەن بۆ
 كۆگا با بەتانى و بالىف و پىداۋىستىەكانى تر ۋەرگىرت.
 دوايىش بىيەنە لاي عەرىف فەسىل و ناوى لاي ئەو تۆمار
 بكەن.

قلىاسان شوئىنكى زۆر خۆشبوو، ئاۋوھەوايەكى سازگارو
 سىروشتىكى دلفىنى ھەبوو، بەيانىان دەنگى قاسپەي كەو
 لەگەل خورپەي ئاۋ و شىنەي با تىكەل بەيەك دەبوون. ھەرچەندە
 زۆربەي سەربازەكانى ئەم ۋەحدەيە بەرەگەز عەرەب بوون،
 بەلام كەسى باش بوون. ماۋەيەك لەوئ مامەۋە، ھىچ ھەستم
 بە غەرىبى نەدەكرد، بەيانىان پىش ئەۋەي خۆر ھەلبىت بۆ
 ماۋەي دوو كاتزمىر مەشقيان پىدەكردىن، دواي ئەۋە ھەركەس
 دەچوۋە سەر ئىش و كاري خۆي. خويندەۋارەكان بۆ قەلەمى

و هـ حـ د ه و چ ش ت ل ی ن ه ر ه ک ا ن ی ش ب و چ ش ت خ ا ن ه و ه ه ن د ی ک ی ش ب و ک و گ ا ، ی ا ر ی د ه د ه ر ی پ ز ی ش ک و ب ر ی ن ی چ ه ک ا ن ی ش ل ه گ ه ل ب ه ر د ه س ت ه ک ا ن د ه چ و ن ه ش و ی ن ی چ ا ر ه س ه ر ک ر د ن ی ن ه خ و ش و د ه ر م ا ن خ ا ن ه . ئ ه و ا ن ی ت ر ی ش ب ه ش ی ک ی ا ن ب و ئ ی ش ک ر د ن و پ ا س ه و ا ن ی ب ه ن د ی خ ا ن ه و د ه و ر ی ه د ه پ و ی ش ت ن .

ل ه و و ه ح د ه ی ه ز و ر ن ه م ا م ه و ه ج ا ر ی ک ی ت ر ب و و ه ح د ه ی ه ک ی پ ز ی ش ک ی م ه ی د ا ن ی ل ه ک ا ر ی ز ه و ش ک ه گ و ا س ت ر ا م ه و ه . ک ا ر ی ز ه و ش ک ه ل ه د ه ر ه و ی ش ا ر ی س ل ی م ا ن ی ب و و ، ب ه ل ا م ز و ر ی ش ل ه ش ا ر ه ک ه د و و ر ن ه ب و و ، ب و ی ه ئ ه و س ه ر ی ا ز ه ی خ ه ل ک ی ش ا ر ب و و ، ی ا ن ک ه س و ک ا ر ی ل ه و ی ب و و ، د و ا ی ن ا ن خ و ا ر د ن ی ن ی و ه پ و پ ی گ ا ی ا ن پ ی د ه د ا ب چ ی ت ه و ل ا ی خ ا ن ه و ا د ه ک ه ی . م ن ی ش ئ ه م ه ل ه م ق و س ت ه و ه ، ه ه ر ل ه ی ه ک ه م پ و ز و ت م م ا ل ی م ا م ل ه م ش ا ر ه ی ه ، ئ ه و ا ن ی ش د ا و ا ی ا ن ل ی ک ر د م پ ش ت گ ی ر ی ی ک ی م و خ ت ا ر ی گ ه ر ه ک ه ک ی ا ن ب و ب ی ن م .

ه ه ر ئ ه و پ و ز ه ئ ا م ی ر ی و ه ح د ه ک ه م ا ن و ه ر ه ق ه ی ه ک ی ع ه د ه م ت ه ع ه پ و ز ی د ا م ن و ت ی : د و ا ی ن ی و ه پ و د ه ت و ا ن ی د ا ب ه ز ی ت ، د ه ب ی ب و ب ه ی ا ن ی پ ش ت گ ی ر ی م و خ ت ا ر ت پ ی ی ی ت ، د ه ن ا ه ی چ ی ت ر پ ی گ ا ت پ ی ن ا د ه ی ن د ا ب ه ز ی ت .

د و ا ی ن ی و ه پ و ، پ ا ش ئ ه و ی ن ا ن ی ن ی و ه پ و م ل ه گ ه ل س ه ر ی ا ز ه ک ا ن خ و ا ر د ، چ و و م ه س ه ر ش ه ق ا م ه ک ه و ل ه گ ه ل پ ا س ی ک ی ن ه ف ه ر ا ت ک ه ل ه ن ی و ا ن ک ا ر ی ز ه و ش ک ه و ش ا ر ی س ل ی م ا ن ی ئ ی ش ی د ه ک ر د ، پ و ی ش ت م ، س ه ر ه ت ا چ و و م ه م ز گ ه و ت ی ک ا ک ئ ه ح م ه د ی ش ی خ ج ل ه س ه ر ی ا ز ی ه ک ا ن م د ا ک ه ن د و ج ل ی م ه د ه ن ی م ل ه ن ا و ج ا ن ت ا ک ه م د ه ر ه ی ن ا و پ و ش ی م .

م ز گ ه و ت ه ک ه م ج ی و ر ی ک ی پ ی ر ه م ی ر د ی ه ه ب و و ، ز و ر د ه س ت ک و ر ت د ی ا ر ب و و ، ب و ی ه ه ه ن د ی ک خ و ر م ا و خ و ا ر د ن ی ق و ت و و م ل ه ج ا ن ت ا ک ه م د ه ر ه ی ن ا و پ ی م د ا . م ج ی و ر ه ک ه ز و ر ک ه ی ف ی ه ا ت و ت ی : ک و ر م ت ا

من لیڙه ٻم، هیڇ شهرم مه ڪه و دل له دل مه ده، هه رڪا ٽيڪ
ويستت لیڙه جله ڪانت بگڙهه، منیش سه ربازیم کردووه و لیت
تیده گهم ڪه له ترسی ئینزباته کان ده ته وی خوت بگڙیت
نه وهڪ سزات بدهن.

گه لیک سو پاسگوزاری بووم، دوی خڙگورپنم چوومه شوینی
نوو سینگه ی موختاره کان. هر له وی خومکرد به ژووری
نوو سینگه ی موختاری گه په کی بهختیاری، دوی سلاوکردن، به
موختاره ڪم وت: من خه لکی شاری هه ولیڙم، له کاریزه وشکه
سه ربازم، مالی مام له گه په کی بهختیاری به، هاتووم پشتگیریم
بدهیتی تاکو بیده مه نامیری وه حده ڪه مان بڙه وهی بتوانم
پڙانه دابه زم.

موختاره ڪه وتی: ژماره ی خانووه ڪه یان ده زانی؟
وتم: نه خیر.

وتی: ڪه واته له گه لم وهره به ته ڪسیٽک ده چینه ئه وی، دوی
دلنیا بوون له ماله ڪه یان، پشتگیریت ده ڪم.
ئیر ئه وه بوو هه ردو ڪمان به سواری ته ڪسیٽک چوینه گه په کی
بهختیاری. له پڙگا بیرم له وه ده ڪرده وه ڪه چوون موختار فریو
بدهم و ئه و پشتگیری ی لی وه ده ست بیتم.

ڪه گه یشینه گه په کی بهختیاری، چوینه به ردهم مالی خاله
عه بده. خاله عه بده له شاروچکه ی دهر به ندیخان دراوسیمان
بوو. دوو ژنی هه بوو، ژنه گه وره ڪه ی ناوی نامه خان بوو،
مالیان له گه په کی قهره جاوه بوو له شاری سلیمانی، ژنی
دووه میشی ناوی شه مسه خان بوو، له شاروچکه ی دهر به ندیخان
له گه لی داده نیشت. به لام دوی مردنی خاله عه بده شه مسه خان
به خو ی و منداله ڪانی ده گه پڙته وه شاری سلیمانی و له
گه په کی بهختیاری نیشته جی ده بیٽ.

جا که گه یشتینه مائی شه مسه خان، به شوفیری ته کسبیه کم
وت: پابگره تا ده چم ژماره ی ده رگای مائی مامم بۆ موختار
ده هینم.

که نه مام وت، موختار وتی: هر نه وهنده بهس نییه، ده بی
خوشم له وه دلنایم که نه وه مائی مامته، ئینجا پشتگیریه که ت
بۆ ده کم.

منیش وتم: تۆش هه قی خۆته و بهرپرسیاریتی شتیکی گه وره یه،
به تاییه تی پشتگیری سه ریاژیک له م پۆژه دا گالته نییه. به لام تۆ
له ناو ته کسبیه که چاوه پئی بکه تا کو خه بهریان پیدده دم نه وه ک
له بارودۆخیکی نه شیاوین.

موختاریش وتی: باشه کوپی خۆم، به لام زۆر دوامه که وه.

ژماره ی خانووه کم له پارچه کاغه زیک نووسییه وه، ئینجا زه نگم
لیدا. گولیزار کچی شه مسه خان هاته ده ره وه، که چاوی به من
که وت، پیشوازیکی گهرم و کوپی لی کردم وتی: نه وه چۆنه
پێگات که وتۆته ئیره، ئیستا دایکم چاوی پیت بکه وئ، له
خۆشیان بال ده گریت.

منیش وتم: من ئیستا له کاریزه وشکه سه ریاژم و له گه ل
موختاری گه ره که که مان هاتووم، ده یه وئ له وه دلنیا بیت که
ئیه ده ناسم. من لای نه و وتومه نه وه مائی ماممه، تا کو
پشتگیریم بۆ بکات، بۆ نه وه ی له وه ده کم پێگام پی بدهن
پۆژانه دوا ی نیوه پۆ دایه زم.

نه ویش وتی: نه گه ر دایه زیت له کوئ ده خه ویت؟

وتم: له هۆتیل ژووریکم گرتووه، له وئ دا ده به زم.

وتی: نه ی بۆ نه هاتیه مائی ئیمه؟

وتم: نه و هۆتيله له ناو جه رگه ی بازاره که یه، پاسه کانی کاریزه
وشکه له نزیک نه و له بهردهم مزگه وتی کاک نه حمه دی شیخ

دهوهستن. بۆ من وا باشته به يانيان زوو به بئ دواكه وتن ده چمه وه حده كه مان.

كه موختار ئيمه ي به وشيوه يه بينى، بانگى كردم وتى: ئيستا دلتيا بووم كه نه وه مالى مامته، ژماره ي سه ر ده گايه كه م بۆ بينه، پتويست ناكات له ئوتومبيله كه بيمه خواره وه.

منيش پارچه كاغه زه كه م له گيرفانم ده رهينا و دامه ده ستى و پتم وت: نه مه ش ژماره ي خانوه كه يانه.

لئى وه رگرتم وتى: با بگه پرينه وه نووسينگه كه م نه وسا پشتگيرييه كه ت بۆ ده كه م.

به م شيوه يه، له گه ل موختار گه پرينه وه نووسينگه كه ي و پشتگيرييه كه ي بۆ كردم و مۆرى خووشى ليدا و دايه ده ستم وتى: كورپه كه م بمبووره كه نه زيه تمدايت، خۆت ده زانى ئيش و كارى ئيمه به رپرسيارىتى زۆره و حكومه تيش هه موو كات چارى له سه رمانه، نه گه ر سه رپه چيچيكمان لئى ببينيت له كاره كه مان دورمان ده خاته وه. پشتگيرييه كه ي موختارم خسته گيرفانم و چوومه هۆتيل دلشاد. ژورنكى يه ك قه ره ويلاهيم به كرپى مانگانه به سى دينار گرت. له خووشيان وهخت بوو بفرم، له بيري خۆم ده موت (له مه ودوا هه موو پۆژيک دواى نيوه پۆ ده چمه سه رچنارو ئاوه وايه كى بگه رد هه لده مژم و چاويشم به دووكه س ده كه وي).

به يانى زوو له خه وه ستم، له چايخانه كه ي به رده م هۆتيله كه نان و ماستم به چاي گه رم خواردو دواييش به پاسى كاريزه وشكه چوومه وه حده كه مان. پيش نه وه ي بچمه ساحه ي عه ره زات، پشتگيرييه كه م برده قه له مى وه حده.

دواى سهعات ده له مه شق و پاهيتان گه پرينه وه هۆله كانمان بۆ پشوو دانتيكى كورت، دواييش هه ريه كه مان چووينه سه ر ئيش و كارى خۆمان.

هیشتان هیچ شوینیکم بۆ تهرخان نه کرابوو، هر ئه و پۆژه
ئامیر به دوایدا ناردم وتی: کوپم مادام تۆ ناوه ندیت ته و او
کردوو له قه له می وه حده ت دادهنیم، ئه و پشتگیریه شم بینی
که دابووته قه له م، په زامه ندیم بۆ کردیت که له مه و دوا پۆژانه
دوای ده وامی فهرمی دابه زیت، ته نیا ئه و پۆژانه نه بییت که
نۆره ی ئیشکگریت ده بییت.

ئامری وه حده که مان خه لکی شاری موسل بوو، که سیکی زۆر
ساده و ساکار بوو. زوو زوو به سه ری ده کردینه وه و گالته وگه پی
له گه ل ده کردین. زۆر حه زی له به خێوکردنی بالنده بوو.
منیش ئه وه م به هه ل قۆسته وه و لای سه ربازه کانی وه حده که مان
وتم: منیش وه کو ئامیر حه ز له به خێوکردنی بالنده ده که م و
له شاری هه ولێر له ماله وه بالنده ی جوانم پاگرتوو.

چهند پۆژیککی نه برد، قسه کانم که وتنه به رگویی ئامیرو له دوای
ناردم وتی: بیستوو مه تۆش وه کو من ئاره زووی به خێوکردنی
بالنده ت هه یه؟

وتم: به ئی گه وره م، هر له مندالیه وه خولیای بالنده م.

وتی: که وی باشت هه یه؟

وتم: نه خێر به لام ئه گه ر ئاره زوو بکه ییت، ده توانم بۆت بیتم.

وتی: نامه وی بۆم بکپیت، چونکه ئه وانه ی له بازار ده یانفرۆشن
که وی باش نین.

وتم: ده زانم، ئه گه ر تۆ پێگام پێده ییت و چهند پۆژیک
ئیجازه م پێده ییت، ده چمه شاخی قه ره چووغ، ئه م شاخه به
که وی باش ناوی ده رکردوو، له وی جووتیک که وی باشت بۆ
پاو ده که م.

که ئه مه م وت، ئامیر به قسه کانم دلخۆش بوو، چه که مه که ی
به رده می پاکیشا و نموزه جیککی ئیجازه ی ده رهینا و پانزه پۆژ

ئىجازەتى بۆم نووسى و دايە دەستم و پىتى وتم: واپزانم پانزە
پۆڭ باشە بۆئەۋەى بتوانى لەو ماۋەيەدا جۈۋىتىك كەوم بۆ پراو
بکەيت؟

وتم: پراۋکردنى كەو بەپىكەۋتە، ھەندىك جار زوو پراو دەكرى،
جارى واش ھەيە زۆر لەو شاخاھە دەمىننەۋە، لەدوايىشدا
بەدەستى بەتال دەگەپىننەۋە.

ئىجازەكەم خستە گىرفانم و چوۋمە بابولنىزام، لەۋى ھەندىك
لە سەربازەكانى ۋەھدەكەمان كە منيان بىنى، وتيان: ھەموى
چەند پۆڭىكە لە ئىجازە گەپراۋىتەۋە، بۆ كوئى دەچى؟
وتم: دەچمەۋە ھەولپىر، كەو بۆ ئامىرى ۋەھدەكەمان پراو دەكەم
ئەۋجا دىمەۋە.

كە گەپامەۋە مالىەۋە، ئەمجارەش ۋەكو جارانى پىشۋو باۋكم
ھەر لەبەر دەرگاۋە كە منى بىنى بە دەنگىكى بەرز وتى:
ناكات ديسان لە سەربازى پاتكرديت؟

منىش وتم: ئامىرەكەم دوو ھەفتە ئىجازەتى پىداۋم تاكو
جۈۋىتىك كەۋى قەرەچوۋغى بۆ پراۋبەكم.

كە وام وت، باۋكم چاۋى چوۋە پىشتى سەريەۋە بە توۋپەيى
لېم ھاتە پىشەۋە تا دەستى گرت زللەيەكى توندى لەبن
گويم دا وتى: ھەتتو تۆ لەكەيەۋە فېرى ئەم ساختەچىياتە
بوويت، دەتەۋى درۆ لەگەل منىش بکەيت؟

وتم: بەخوا بە راستىمە، درۆت لەگەل ناكەم.

ئىجازەكەم لە گىرفانم دەرھىتا و پىشانم دا.

باۋكم كە ئىجازەكەمى بىنى، تۆزىك ھىمە بۆۋە بە پىكەننەۋە
وتى: ئىستا باۋەرپ پىدەكەم كە تۆ ئىجازەت ۋەرگرتوۋە،
بەلام تېم بگەيەنە لەكەيەۋە فېرى پراۋکردنى كەو بوويت؟

منىش وتم: ئەۋە ھەر قسەيە، بەيانى دەچمە بازاپى قەيسەرى

و له چایخانه ی که و بازان جووتیک که وی به دوو دینار بۆده کړم،
که که پامه وه له گه ل خۆم بۆی ده به م و پتی ده لیم له چای
قه ره چووغ بۆم راو کړدوی.

باوکم سهری خۆی له قاندو وتی: هیچ سهرم لیت دهرناچیت،
ماوه یه ک پش ئیستا به په له هاتیه وه د هفتیه خد مه ت برد
وتت له وه زاره تی به رگری واسیده م کړدوه ته سړیخ ده بم،
که چی وا دهرنه چوو.

منیش وتم به ختم نه بوو، تا که پامه وه به پتوه به ری گشتی
ته جنید له کاره که ی لادرابوو، بویه پیسه که م لئ بۆوه خوری
و هیچم بۆ نه کرا.

باوکم نه قللی قسه کانی منی نه گرت، سهری خۆی له قاندو به بی
ده نگی چوو ده ره وه.

منیش جانتاکه م دانا و چوومه که رماوه که دوشیکم وه رگرت و
خۆم گتپی و چوومه بازارپی قه یسه ری.

له ناو قه یسه ری چایخانه یه کی لیبوو، خاوه نه که ی ناوی محمه د
چایه چی بوو، به لām به چایخانه ی که و بازان ناو بانگی دهر کړدبوو،
چونکه که و بازه کان و نه و که سانه ی که خولیا ی که ون، پۆژانه
ده هاتنه نه و چایخانه یه و له وئ شه پیا ن به که وه کانیا ن ده کړدو
گره ویا ن له سه رده کړدن. جا که وه بوو، خاوه نه که ی به هه زار
دیناری نه ده دا، که چی کاتیک له شه په که ودا ده دپړا، به یه ک
دینار هه راجی ده کړد.

شتیک ی نذر سهر بوو، له خاوه نی چایخانه که م پرس ی بۆچی نه و
که وه گرانبه هایانه دوا ی دپړاندنیا ن به یه ک دینار ده یا نفروشن؟
وتی: چونکه جاریکی تر به که لکی شه پکړدن نایه ته وه، چاری
له به رامبه ر که وه کان ده شکیت، وه کو تۆله یه کیش خاوه نه که ی
له و به سته زمانه ی ده کاته وه.

داوای چایه کی شیرینم کردو خۆم خزانده ناو خه لکه که وه،
سهیری شه په که وه که م ده کرد. تاکو من چایه که م خوارده وه،
دوو له و که وانه ی که شه پریان ده کرد، دۆپان، خاوه نه کانیشیان
به یه ک دینار هه پاجیان کردن.

دهستم برده وه گیرفانم و پینچ دینارم ده رهینا، جووته
که وه که م کړی، هه ره له ویش قه فه سیکی دوو ژووریم کړی و
هه ردوو که وه که م خسته ناوی و به ره و ماله وه که پامه وه.
قه فه زه که م به که وه وه له کونجیکی ژووره که دانا، کاتیک
باوکم هاته ژووره وه و چاوی پیکه وت به سه رسوپمانه وه وتی:
دیاره کردته راستی؟

منیش وتم: ئه ی چۆن، پیم نه وتی ئامیره که مان بویه ئیجازه ی
داومه تی تاکو جووتیک که وی بۆ ببه مه وه.

باوکیشم وتی: ئه و که وانه بۆچی ناخوینن؟

وتم: ئه م جووته که وه له شه په که ودا دۆپاون و ترساون،
بویه تا ماوه یه ک ناخوینن، تاکو ترسیان له بیر ده چیته وه.
ئه م دوو هه فته یه م ژۆر به خۆشی له گه ل خانه واده که م به سه ربرد،
نه مزانی ئه و ماوه یه چۆن ته واویوو. دواپی به خۆم و جووته
که وه که وه که پامه وه وه حده که مان و یه کسه ر چوومه لای
ئامیره که مان، دواپی ساڵو کردن، قه فه سه که م له به رده می دانا و
پیم وت: که وره م به خت یا وه رم بوو، دوو پۆژ پیش ته واویوونی
ماوه ی ئیجازه که م ئه م جووته که وه به داوه که وه بوون.
هه رچهند ئه و که وانه شم ژۆر به دل نین، چونکه ئه و جۆره
نه بوون که له دواپان ده که پام، به لام پیم باشتربوو شتیکت بۆ
بینم نه وه ک به دهستی به تال بگه پیمه وه.

ئامیره که مان ژۆر که یفی هات، بانگی سه ربازه خزمه تکاره که ی
خۆی کرد پپی وت: ئه م جووته که وه له ژووری دانیشته که م

دابئی، زۆر ئاگات لییان بیّت و جوان بهختویان بکه، نهگه ر
شتیکیان لیبیّت بهتوندی سزات دهدهم.

پووی له منیش کردو پیتی وتم: تۆش ئامۆزگاری ئه و بکه و
تیی بگهیه نه که چۆن بهختویان بکات.

منیش وتم: دواپی زانیارییهکانی دهدهمئی، بهلام شتیک ههیه
هه زده که م پیتی بلّیم.

وتی: ئه و شته چیه؟

وتم: له بهرئه وهی ئه م که وانه م تازه پراو کردووه، بۆیه له ترسان
ناخوینن پئویستییان به کاته، تاکو ئه و ترسهیان له بیر
دهچیته وه. بۆیه ده بی له و ماوه یه دا ده رگای قه فه سه که یان لی
نه کریته وه، ئه گینا له شه قه ی بالّ ده دهن و ده فپن.

که ئه مه م وت، ئامیر پووی له سه ربازه خزمه تکاره که ی کردو
پیتی وت: گویت لی بوو چی وت؟ ئه م که وانه بفپن له جیاتی
ئه وان ده تخمه زیندانه وه.

دوا ی چهند پۆژیک عه ریف فه سیله که مان پیتی وتم: خوا بتگرئ
بو ئه و چاکه یه ی که تۆ له گه لّ ئامیرت کردووه!!

منیش وتم: بۆچی چی بووه؟

وتی: نه تزانیوه جووته که وه که ی ئامیر له دهستی سه ربازه
خزمه تکاره که ی فپیوه، ئامیریش ئه وی گرتووه؟

وتم: ئه و به سته زمانه گوناھی چیه؟

وتی: له سه ر قسه ی تۆ، کاتیک گوپی له خویندنی قاسپه ی
که و ده بی، ده رگای قه فه سه که یان بو ده کاته وه، که وه کانیش له
شه قه ی بالّ ده دهن و ده فپن.

منیش وتم: مادام خویندوویانه چۆن فپیون؟

وتی: ئه و سه ربازه گوپی له قاسپه ی که وهکانی پادیۆی کوردی
بووه و هه ر وای زانیوه که وهکانی ئامیر ده خوینن. به سته زمانه ی

بههله داچووه، ده رگای قه فه سه که ی لیکردونه ته وه، نه وانیش پوخته فریون.

که نه مه گوئی لیبوو، زۆر خه فه تم بۆی خوارد، له گرتووخانه چوومه لای، له ژووره وه دوو سه ربازی تریشی له گه ل بوو، نه وان له سه ر غیابات سزا درابوون، سه ربازه خزماتکاره که ی ئامیریش له بهر فرینی که وه کان گیرابوو.

که چاوی به من که وت، دهستی به جویندانکرد، گه لیک جوینی پیدام و دوغای خراپی لیکردم وتی: خوا بتگرئ له گه ل خۆت و نه م به لایه که به سه رته ئنام.

منیش به پیکه نینه وه پیم وت: من چی بکه م، تو بی میشکی، بۆچی خویندنی که وه کانی رادیوی کوردی و خویندنی راسته قینه له یه کتری جیا ناکه یته وه.

وتی: به دب ختی من نه بی بۆچی له و کاته دا په خشی رادیوکه له سه ر ئیزگه ی کوردی به غداد بوو؟!

بۆ دلدانه وه ی پیموت: خه مت نه بی هه ر ئیستا ده چمه لای ئامیر و به لئینی هێنانی جووته که ویککی تری پیده ده م و داواشی لیده که م که بته خشیت و ئازادت بکات.

وتی: نه و چاکه یه م له گه ل مه که، با هه ر بگیریم باشتره له وه ی جووتیک که وی تری بۆ بینیت و به ریدریم. نه مجاره نه وان له دهستم شتیکیان لیبیت ده مکوژیت.

وتم: مه ترسه نه مجاره جووته که ویککی وای بۆ دینم، نه گه ر ده رگای قه فه سه که شیان بۆیکه یته وه نه فرن.

به م شیوه یه، چوومه لای ئامیره که مان و پیموت: گه وره م خه تای نه و سه ربازه خزمه تکاره ی تیا نه بوو، نه و به خویندنی که وه کانی ئیزگه ی کوردی هه ل خه له تاوه و لئی تی که چووه، بۆیه داوات لیده که م نه مجاره ببه خشیت. منیش به لئینت پیده ده م

ئەگەر بچمەو ھەولپەر جووتە کەوئیکی زۆر باشتەرت بۆ دینم.
 کە ئەمەم وت ئامیرە کەمان زۆر دلی خوش بوو، بانگی
 ئینزباتە کە ی بەردەرگای کردو پئی وت: ھەر ئیستا برۆ ئەو
 سەریازە خزمەتکارە لە گرتووخانە دەریئە.
 لەو پۆژەو ھەریازەکانی ھەدە کەمان بە (ئەبو قەبەچ) بانگیان
 دەکردم. خزمەتکاری ئامیریش کە منی دەبینی دەپوت: چی
 بۆ ئامیر دەھینی بیھینە، تەنھا کەوی بۆ مەھینە، ئەمجارە
 بەقسە ی تۆ بەریدام، جاریکی تر تۆش لەگەڵ من دەخاتە
 زیندانەو ھە.

بوومه خوشنوووس و نیگارکیشی وه حده که مان

دوای ماوه یهک، بهرگویم که وت که زابتی ته وجیهی سیاسی وه حده که مان حهزی له هونه ره و چهند وینه یهکی هونه رهنده شیوه کاره جیهانییه کانی له ژوره که ی هه لواسیه.

ئه مه بۆمن باش بوو، چونکه منیش هونه رهنده شیوه کار بووم، له هه مان کاتیشدا قوتابی پۆلی یه که می په یمانگای هونه ره جوانه کان خویندنی ئیواران بووم له شاری به غداد. بۆیه ئه مه هه لم قۆسته وه به بهرگوئی سه ریاژه کانم خست که نیگارکیشم و به شدارى پيشانگای هونه ریم کردوه و ده یان خه لاتیشم وه رگرتوه و قوتابیشم له په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی به غداد.

دوای ئه وه ی ئه مه ده نگویه له ناو وه حده که مان بلۆ بۆوه و گه یشته بهرگوئی ئه فسه ره کان، نیوه پۆیه ک مولا زم غه نی عه بدولنه بی کازم که ئه فسه ری ته وجیهی سیاسی وه حده که مان بوو، داوای لیکردم هه ندیک تابلۆی هونه ری بۆیکه م. منیش داوام لیکرد که پێگام پێبدات بچمه شاری سلیمانی، بۆیاخ و که ره سه ته و پێداویستییه کانی وینه کردنی بۆیکه م.

پسووله یهکی پێگا پێدانی بۆ پرکردمه وه وتی: هه ر ئیستا دابه زه و که ره سه ته کان بکړه، تاکو تۆش دیتته وه شویننیکت بۆ ئاماده ده که م له مه ودا ته نها وینه مان بۆ بکێشه.

ئه و پۆژه له پۆژانی تر زووتر دابه زیم، چوومه ناو شار، گشت پێداویستییه کانم کړی، داوی گه رامه وه هۆتیل، دوشیکم وه رگرت، داوی تاکو ئیواره لی خه وتم.

ئواره که له خه و هه سه تانه وه، خۆم گۆپی و چوومه چایخانه ی

شعب، دوو نانی گهرم به سهرتووی گامیش خوارد، دوو چای شیرینیشم له سهری فر کرد. دواپی چومه سینه ما دلشاد و سهیری فلیمی (شامی کابوور له پاریس)م کرد. کاتیک له سینه ما هاتمه دهره وه، ناسمان تاریک ببوو. گه پامه وه هوتیل و تاکو به یانی له سهر قهره وئله که لیی خه وتم.

ئه م وینه کیشانه زور به که لکم هات، ته نانه ت وای لیتهات، نامیری لیواو قائیډ فرقه ش له دواپان دهناردم و داوای دروستکردنی تابلوو نه خشاندنی دار و دیواره کانی سهر بازگه یان لیده کردم، وهک هومنه رهنندی سهر بازگه که مان ناوبانگم له گشت وه حده کانی ده وروپشتمان په یداکرد.

له و پوژه وه ئه فسه ره کان مامه له یه کی زور جیاوازیان له گه ل ده کردم، ده وامم بکردبا یان نه مکردبا، لپرسینه وه یان له گه ل نه ده کردم و هه رکاتیکیش ئاره زووم بکردبا بۆ شار داده به زیم یان ده چومه وه هه ولیر بۆ سهردانی خانه واده که م.

نامیره که مان و ئه فسه ره کانی وه حده که مان له خویان ده ویست داوای نیجازه یان لیکه م، چونکه ژووره کانی هه موویانم به تابلوی په نگاوړه نگ و دیمه نی سروشتی پازاند بۆوه. ته نانه ت سهر بازه کانیش منیان بۆ واسیده ی خویان به کار ده هیئا و زورجاران هانایان ده هیئا بهر من، تاکو له لای نامیر پشستگیریان بکه م.

له قه له می وه حده نایب زابتیکی زور تووړه و توندان هه بوو، خه لکی شاری ناسریه بوو، ناوی موته شه ر زیاب سألج بوو، که س لپی پازی نه بوو، ته نانه ت له و پوژه وه ی که زانی نامیره که مان پیزم ده گریت و داواکارییه کانم جیبه جی ده کات، که وته دزایه تیکردنم و شه پی دهروونی له گه ل ده کردم.

ئەو كاتەى كە لە بىكارى خەيالىم بۆ شوئىنكى دور دەريشت،
دەيوت: (تعال شيل الطابعة).

منيش خەيالەكەم دەچراو ئامىرى چاپەكەم هەلدەگرت و لەو
شوئىنەم دادەنا كە ئەو دەيويست.

داوى توژىكى تر كە دەيزانى دووبارە خەيال منى بردۆتەو،
پىي دەوتم: (تعال رجع الطابعة الى مكانها). دەبوو ئامىرى
چاپكردەكە بگەپئىنمەو شوئىنى جارن. بەم شىئەو پۆزانە
دەيان جار ئەو بەزىمەى پىدەكردم.

پۆژىك سەربازەكانى قەلەمى وەحدەكەمان پىيانوتم: هەموومان
دەچىنە لای ئامىر، داوى لىدەكەين نائىب زابت مۆتەشەرمان
لەكۆل بكاتەو، بۆ شوئىنكى تر بىگۆيژىتەو.

بىرۆكەكەم پى چاك بوو، منيش لەگەليان چوومە لای ئامىر.
سەرەتا عەريف سالى پووى لە ئامىر كردو پىي وت: گەورەم
نائىب زابت مۆتەشەر بىزاري كردووين، لەگەل كەسمان باش
نیه، دژايەتى هەموومان دەكات، بۆيە هاتووين داوى گواستەوئەى
دەكەين.

ئامىر زۆر توورەبوو، دارەكەى دەستى بە هەموو هیزى لە
عەريف سالى گرت و زۆر جوئىنى پىسشى پىدا، وتى: تۆ درۆ
دەكەيت، ئەو سەربازانە بەزۆرى هیناوه، كەسيان گلهييان
لەو نیه.

دەرى كرده دەرەو و رووى لە سەربازىكى تر كردو پىي وت:
تۆ چى دەلئى؟

ئەيش وتى: گەورەم عەريف سالى پاست دەكات، ئىمە
هەموومان گلهييمان لىي هەيە، هاتووين داوى گۆپىنى دەكەين.
ئامىر هیندەى تر توورەبوو، ئەوجارەيان لەپشت مێزەكەى هاتە

دەرەو و سەربازەكەى دایە بەر شەق و پێلەقە، پێى وت: سەگى سەگباب تۆ كلكى عەریف سالى بۆیە وادەلێى دەنا ئەو نائیب زابتيكى باشە، تاكو ئیستا هیچ كەس گلەى لێنەبوو. ئەویشى دەركرده دەرەو و پووى لەمن كرد وتى: ئەى تۆ چى دەلێى ئەبوشوارب؟

لەبیری خۆمدا وتم (ئەگەر هەمان قسەى ئەوان بكەم، منیش دەداتە بەر شەق و پەيوەندىى نێوانیشمان تێكەچێت) بۆیە بپارم دا قسەى خۆم بگۆڕم، بۆیە وتم: گەرەم تۆ پاست دەكەى، من هیچ گلەيم لە نائیب زابت مۆتەشەر نییە و عەریف سالى پێى نەوتبووم كە بۆ شكایەتكردن ئیمەى هێناوێتە لای تۆ، دەنا لەگەڵیان نەدەهاتم.

كەوام وت، ئامیر زۆر كەیفى هات، دەستی خستە سەر شانم و وتى: بارك الله.

كە گەرپاينەو قەلەم، عەریف سالى هەر پرتەو بۆلەى بوو، لەبەرخۆیەو جوینى بە ئامیر دەدا. منیش لە قاقای پێكەنینم دا. عەریف سالى زۆر تۆرەبوو وتى: تۆ پەيوەندیت لەگەڵ ئامیرو زابتهكان خۆشە و چیت بوو بۆتى دەكەن، بۆیە بەلاتەو گرینگ نییە نائیب زابت مۆتەشەر لێرە بمینێتەو یان نا.

منیش وتم: دەزانم نائیب زابت مۆتەشەر سەگ و سەگبابە، لەئێشەش زیاتر شەپى دەروونى لەگەڵ من دەكات و پۆژى دەیان جار خەيالم دەچڕێنى و ئامیری چاپەكەم پێ دەهینێت و دەبا. بەلام ئەو كەى كێشەى، ئیمە لەو پاهاتووين، هەمووشمان دەزانين كە ئامیر ئەو بەئیمە ناگۆرێتەو. هێندەى تریش خراپ بێت، هەر پشتگیری ئەو دەكات، بۆیە پێویست ناكات هیچتر خۆتانى پێو خەريك بكەن.

نائیب زابت موته شهر پیاوئیکی کاسه لیس و بهرتیلخۆر بوو،
هه رجارێک دابه زییام، داوای کولیچه و پاقلاوێ لێ ده کردم، پێی
ده وتم: تۆ وه کو ئیمه نیت له مائی مامت لیت پالداوه ته وه و
هه رچیت بوئ بۆت ده که ن. به لام ئیمه چاومان ده رده چی بۆ
هه ندیک کولیچه و پاقلاو و شیرینه مه نی ده سکردی خۆمانه .

هه رچه ند پێم ده وت: حانوتی وه حده که مان شیرینه مه نی و
هه مووشتێکی تیا به ، بۆچی له وئ نایکپی؟
ئو پاساوی ده هێنایه وه ده یوت: شیرینه کانی حانوت وه کو
شیرینه کانی ماله وه خۆش نین.

هه رچه ند ه منیش هه ر له دوکانی شیرینه مه نی فروشه کان بۆم
ده کپی و به ناوی مائی مام بۆم ده برد. ئو هه سستی به وه
ده کرد که له بازار بۆی ده کپم، به لام خۆی له گێلی ده دا،
هه فته ی جارێک داوای لیده کردم، تا وای لیهات بێزاری کردم
و له رقان زۆر جار له وه حده که مان ده مامه وه و دانه ده به زیم،
چونکه پاره که م به شی خه رجی خۆم و کرێی هۆتیل و
داواکارییه زۆره کانی نائیب زابتی نه ده کرد.

له نیوه ی سأل نزیک بووینه وه ، کاتی ئه زموونه کانی په یمانگه ی
هونه ره جوانه کان بوو، چوومه لای مولازم غه نی پێم وت: گه رهم
هاتووم داوای ئیجازه ت لیده که م. ده مه وئ بچه شاری به غداد
بۆ به شداریکردنی ئه زموونه کانی په یمانگه ی هونه ره جوانه کان.

که ئه مه م وت، مولازم غه نی زۆر که یفی هات، له من زیاتر پێی
خۆش بوو، وتی: زۆر چاکه نووسراویکمان له کۆگا کانی ئه بوغریب
بۆ هاتووه بۆ وه رگرتنی چه ک و ته قه مه نی بۆ وه حده که مان،
به یه که وه ده چین و له جیاتی ئیجازه بۆت ده که مه مه ئمورییه،
به لام منیش داوا به کم لیت هه یه ؟

وتم: فەرمانتە گەرەم.

وتی: پۆژیک لە گەڵ خۆت بمبە پەیمانگا و بە کچەکانی پۆلە کەم بناسێنە.

وتم: باشە گەرەم، بەیە کەوێ دەچینە پەیمانگا و بە قوتابیەکان دەلێم ئەو ئەفسەری منە لە وەحدهی مەیدانی پزیشکی.

بەم شیوەیە پێکگەوتین کە هەریەکەمان بەتەنیا بچینە بەغداد، کە گەیشتی ئەو، بۆ پۆژی دوایی پیش کاتر میتر دەی سەرلە بەیانی لە بەردەم وێستگەی شەمەندەفەر یە کتری ببینین و ئەوسا بەیە کەوێ بچینە ئەبوغریب بۆ وەرگرتنی چەک و تەقە مەنبیەکان.

سەبارەت بە پلانی گەشتە کەمان پێی وتم: تەنھا پۆژی یە کەم و پۆژی گەرانه وەمان ئیشم پێتە.

منیش وتم: چۆن گەرەم؟

وتی: پۆژی یە کەم بەیە کەوێ دەچینە ئەبوغریب و نووسراوە کە خۆمانیان دەدەین و مامەڵەی وەرگرتنی چەک و تەقە مەنبیەکان جێبەجێ دەکەین، ئینجا تا تۆ ئەزموونە کانت لە پەیمانگا تەواو دەکەیت، من لە مامەڵە دەمێنم و تۆش ئیش وکارەکانی خۆت لە و ماوەیە تەواوبکە، دوایی تەلەفۆنم بۆبکە، جارێکی تر لە بەردەم وێستگەی شەمەندەفەر کە یە کتری دەبینین و بەیە کەوێ دەچینە ئەبوغریب بۆ وەرگرتنی چەک و تەقە مەنبیەکان.

بەم شیوەیە، هەر ئەو پۆژە بە جل و بەرگی سەربازێوە بەرەو شاری بەغداد بە پێکەوتم و دوای نیوە پۆ گەیشتمە جێ، لە هۆتیلی ئەحمەد لە مەیدان دابەزیم.

بەیانی پیش سەعات هەشت دابەزیم، لە چێشتخانەی جەمهوری

نيسكىڻەم خواردو دوو چاي شيرينيشم لەسەرى كرد، دوايش
چوومە ساحەى مەيدان تاكو بە پاسى گشتى بچمە مەنسور
بۆ بەردەم ويستگەى شەمەندەفەر بۆ بينىنى مولازم غەنى.

كە گەيشتمە ساحەى مەيدان، هەر لە دورەوه ئينزباتىكى
سەربازى بانگى كردم و منى خستە ناو زىلىكى سەربازىهوه.
سەرەتا وامزانى ئەوان خۆيان دەمانبەن بۆ ئەو شوپىنەى
دەمانەوئ. بەلام كاتىك بينىم هەر سەرباز دەهينن و دەيانخەنە
ناو زىلەكە و كاتيش زۆر درەنگ بوو، ويستم بيمە خوارەوه،
يەكەك لە ئينزباتەكان خۆى لى توورە كردم و هەندىك
جوينيشى پيدام.

پروم لە يەكەك لە سەربازە گيراوهكان كردو پيم وت: من بە
مەئورىه هاتوومە، مەوعيدم لەگەڵ زابتهكەمان هەيه. بۆچى
ئەوانە لىناگەرپين من بۆخۆم بچم هەتا دوانەكەوم؟
سەربازەكە لە قاقاي پىكەنينى دا و بە گالتهوه وتى: شتى وا
چۆن دەبى، ئەوان خۆمان دەمانبەن.

ئەقلم قسەكانى ئەو سەربازەى نەگرت، بۆيه بە سەربازىكى
ترم وت: بەپاستى پيم بلين، ئەوانە بۆچى ئيمەيان خستۆتە
ناو ئەم زىلەوه؟

سەربازەكە وتى: بزانه چ سەرنجىكيان لەسەرت هەيه، بۆيه
تۆيان گرتووه. تۆزىكى تر كە زىلەكە پرپوو ئەوجا دەمانبەن
بۆ ئينزباتخانەى حارسىه و لەوئ دەمانگرن.

هەتا نزىكى نيوەرۆ ئيمەيان لەناو زىلەكە دەستبەسەر كرد، كە
زىلەكە پرپوو، ئينجا ئەفسەريك لە پيشەوهى زىلەكە سوار
بوو، دوو ئينزباتيش لە دواوهى زىلەكە لەگەڵ ئيمە سواربوون و
ئيمەيان برده ئينزباتخانەى حارسىه.

دوای ئه وهی ئیتمه یان پیز کرد، ئه فسه ریکی ئینزیات هاته لمان و بهک بهیهک لیمان وردبۆوه، ناو و سه ریچییهکانی هه ر بهکیکی له ئیتمه بهجیا نووسییه وه. دوای ئه ویش ئه فسه ریکی تر هات وتی: کئ له ئیوه نموزه جی ئیجازه یان نووسراوی مه ئموریه ی هه لگرتوه، بیته ده ره وه، ئه وانی تر له شوینی خۆیان بمیننه وه. من و چهند سه ربازیک که نموزه جی ئیجازه و نووسراوی مه ئموریه مان پئ بوو، هاتینه ده ره وه، بهیهکه وه پاره ستاین.

ئه فسه ره که بانگی ئینزیاتیکی کرد وتی: ئه و سه ربازانه ی که هیچیان پئ نییه، بیانخه گرتووخانه وه تا ماوه ی سزا که یان ته واو ده که ن. دوای ئه وه هاته لای ئیتمه و نموزه جی ئیجازه و نووسراوی مه ئموریه که ی له ئیتمه وه رگرت و ناوینشانی وه حده که مانی له ناو ده فته رییک تۆمار کردو پئی وتین: ئیوه ئازادن، ده توانن بره ۆن، به نووسراویک ئاگاداری وه حده کانتان ده که ی نه وه بو ئه و سه ریچیانه ی که کردووتانه، له وئ سزای خۆتان وه ده گرن.

به م شیوه یه من و مولازم غه نی له یه کتری دابراین و نه مانتوانی یه کتری ببینن. منیش به په له خۆم که یانده وه هۆتیل ئه حمه دو جله سه ربازیه کانم داکه ندو جلی مه ده نیم له به رکرد، دوای ناخواردنی نیوه پۆ، چومه په یمانگا و به شداری ئه زمونه کانی نیوه ی سالم کرد.

دوو هه فته له شاری به غداد مامه وه و تاقیکردنه وه ی نیوه ی سالم ئه نجامدا. هه ر له و ماوه یه شدا چومه سه ربازگی په شید، چاوم به زیاد مه ندۆی هاوپییم که وت، بهیهکه وه سه ردانی سابیر په شیدو عه بدولباسیت فه رهادی و ئازاد خۆشناومان کرد. ئه وان له نزیک په یکه ره که ی مه عروف په سافی له خانووێکی کۆن ژوو ریکیان گرتبوو.

ساتىڭكى خۇشمان بەيەكەۋە بەسەرىد، دوايى من و زىاد مەندۇ
بەجىمانەيشتىن. زىاد مەندۇ گەپاۋە ۋەدەكەي خۇي، منىش
گەپامەۋە ھۆتۈل ئەمەد.

پاش ئەۋەي ئەزمۇنەكانم تەۋابىۋون، گەپامەۋە شارى سلىمانى،
چومەۋە ۋەدەكەم. كە گەيشتە جى، مولازم غەنى كە منى
بىنى، ھەر لە دورەۋە بانگى كردم و پىيى وتم: تۆ خيانەتت
كردوۋە، لىزنى لىكۆلنىۋەمان بۆت پىكەيئاۋە.

منىش وتم: گەۋرەم چۆن خيانەت دەكەم، پىۋىستە سەرەتا
گويم لىبگىن بزانن بۆچى يەكتىرمان نەبىنى.
وتى: تۆ ئاگادارى چەتەكانى شاخت كردۆتەۋە كە بىتە سەر
پىگامان و چەك و تەقەمەنىيەكانمان لى بىستىنن.

منىش چىرۆكەكەم لە سەرەتاۋە تا كۆتايى بۆي گىپايەۋەو
پىموت: ناۋىشانى مالى ئىۋەم بىتەدەزانى دەنا ھەر ئەۋ پۆۋە
دەھاتمە لات و ئاگادارم دەكردىتەۋە. ئەگەر بىرۋاش ناكەيت،
ئارام بگرە، دواي چەند پۆۋىكى تر نووسراۋى ئىنزياتخانەي
حارسىەتان دەگاتە دەست و بەچاۋى خۆتان گشت راستىەكان
دەبىنن.

كە ئەمەم وت، لە قاقاي پىكەنىنى دا وتى: مەترسى، گالتەت
لەگەل دەكەم، من باۋەپى تەۋاۋم بەتۆ ھەيە.
دواي چەند پۆۋىك نووسراۋەكە گەيشت، تيايدا ماۋەي يەك
مانگ سزاي گرتنىان بۆم بىپىۋە.

نائىب زابت مۈتەشەر كە نووسراۋەكەي پىشاندام بە پىكەنىنەۋە
وتى: ئەبۇ قەبەچ ئەمجارە نە كەۋ ۋەنە تابلۆي ھونەرى
دادى بۆت نابىت، ئامىر ئەم نووسراۋە بىينى ناتۋانى ھىچت
بۆبكات، يەك مانگ فېت دەداتە ئورەۋە.

عەریف سەڵح زۆری پێ ناخۆش بوو، پێی وێم کە خەفەت مەخۆ، پێش ئەوەی ئامیر فەرمان بە جێبەجێکردنی نووسراوەکە بدات، بچۆ بۆ لای، داوای لێ بکە بێبەخشیت، ئەو دەتوانێ سزایەکەت بۆ بلۆیکاتەو بەبێ ئەوەی حەسەت بکات. بەقسە عەریف سەڵح کرد، چوومە لای ئامیر، داوای ئەوەی چیرۆکەکەم بۆی گێڕایەو، ئینجا داوای بەخشینم لێی کرد. ئامیرەکەمان منی زۆر خۆشەویست، بۆیە پێی وێم: ئەگەر نووسراوەکە هاتە بەردەستم، ناتخەمە حەسەتخانە، تەنها سزاکەت بۆ نەشر دەکەم.

بەم شێوەیە، ئەم کێشەیهەشم لەکۆڵ بۆو. سەربازی بۆ من زۆر ناخۆش بوو، کە بیرم لێی دەکردەو، لە دای خۆمدا دەموت (سێ سەل زۆرە پێم تەواو ناکرێ)، بۆیە بیرم لە پێگاچارەیهکی تر دەکردەو، کە خۆمی پێ پێگاریکەم. ئەویش ئەوەبوو، پێش ئەوەی ناوی سەربازیم بێت، کاتیەک کە قوتابی پۆلی چوارەمی ئامادەیی بووم، داوای ئەوەی مەلا مستەفا لەگەڵ حکومەتی عێراق لەسەر دۆزی کورد نەگەیشتنە پێکەوتن، چەکی لە دژی حکومەت هەلگرت و چوو شاخ. منیش وەک زۆریەکی خەڵکی کوردستان پەیوەندیم پێوەکردن و چەند مانگیەک لە شاخ مامەو.

ئێتر ئەوەبوو، لەناو سەربازەکان بەئەنقەست چیرۆکی ئەو چوونە سەرەوێم بۆیان دەگێڕایەو هەندیکیش زیندەپۆییم لە گێڕانەوێ پووداوەکان دەکرد. مەبەستم ئەوەبوو کە ئەم هەوڵە بگاتە بەرگویی ئامیرو زابیتی تەوجیهی سیاسیی وەحەدەکان، تاکو بە عائیدون، لە قەڵەم بەدەن و لە سەربازی تەسریح بەکەن.

پۆڭڭىك لى بابولنىزام پاسەوان بووم، لەكاتى ئىشكەرىيە كەمدا
 ئامىرى لىواكەمان بە جىيىكى قىيادە ھاتە وەحدەكەمان.
 منىش لى تەنەكب سىلاح و جەنبەك سىلاح و تەحيەى
 سەربازى زۆر خراپ بووم، بەدرىزى ماوھى مەشقردىم لى
 بىنگەى مەشقردى سەربازى لى كەركوك ئو مەشقە فېر
 نەبووبووم. بۆيە تەنھا دەستى پاستەم بۆى بەرز كەردەو و
 وەكو كەسانى ئاسايى سلاوم لىى كرد.

ھەندەى پېنەچوو، ئامىرى وەحدەكەمان ئىنزياتىكى ناردە لام
 بېرىكەى لەسەر ھىنامە خوارەو و منى بە تۆمەتبار بىردە
 بەردەمى.

ئامىرەكەمان لەگەل ئامىر لىوا لى زوورەو لەسەر قەنەفەيەك
 دانىشتىبوون. بەرلەوھى ئامىرەكەمان قسەم لەگەل بىكات،
 ئامىرلىوا پووى تىكردم و بە تووپەيەو وتى: تۆ چۆن
 سەربازىكى، كەسانى مەدەنى و سەربازى لەيەكتىرى جىا
 ناكەيتەو. تۆ دەزانى من كىم؟
 منىش وتم: تۆ ئامىر لىواى.

وتى: ئەى بۆچى سلاوى سەربازىت بۆ نەكردم؟ تۆ بېرىزىت
 بەرامبەرم كەردو و دەبى سزا بەرئىت.

منىش وتم: مەبەستم بېرىزىكردن بەرامبەر تۆ نەبوو، من
 وا لىپاھاتوومە، پىش ئەوھى ناوى سەربازىم بىت، پەيوەندىم
 بە شوپشى كورد كەردو، ئىمە لەناو شوپش كاتىك مەلا
 مستەفامان دەبىنى، بەم شىئوھەى ئىستا سلاومان لىى دەكرد،
 ھىچ نىگەرەن نەدەبوو، لەسەرئەو قەتىش سزا نەدراوین.

كە ئەمەم وت، ئامىرلىوا چاوى چوو پىشتى سەريەو وەكو
 فېشەكە شىتەى لىھات، پوى لى ئامىرى وەحدە مان كەردو

بەتورپەییەو پێی وت: ئێو چۆن ئامیرێکن، موخەپییەکتان
 لە وەحەدەکتان دالەداوەو بەبێ خەمیش لێرە دانیشتوونە.
 ئێو ناترسین ئەو سەربازە تاكو ئیستاش پەیوەندی بەو
 چەكدارانەو هەبێت و زانیاری لەسەر وەحەدەکتان بۆ ئەوان
 بنێرێت و زیانیكتان پێگەیهێت؟

ئەو وتی: ئێمە ئەوەمان نەزانیوە، خوێشی قەت باسی ئەوەی
 لای ئێمە نەکردووە، بەلام سەرەپای ئەمەش باوەپێ تەواوم
 پێیەتی، ئەو كەسیكی خراپ نییە تاكو گومانێ لێكەم.
 ئامیر لیاو پووی لەمن كردو بەتورپەییەو وتی: سووچی تۆ
 نییە، سووچی ئەو كەسەیه كە تۆی كردۆتە سەربازو لێرە
 داناویت.

بەم شێوەیه، ئەمجارەش لە سزا پزگاری بوو، بێریەكەم لەسەرم
 نایەو و چوومەوە بابولنیزام بۆ تەواوکردنی ئەركەكەم.
 پاش ئەوەی ئامیر لیاو پۆشیشت، ئامیری وەحەدەكەمان لەدوای
 ناردم و پێی وتم: كورم بۆچی پێشتر باسی ئەوەت بۆ
 نەكردین كە پێشتر پەیوەندیەت بە موخەپییەكانەو هەبوو.
 منیش وتم: گەرەم من وامزانی ئێو هەموو شتیك لەبارە
 مەو دەزانن، بۆیه باسم نەكردووە.

وتی: ئەگەر حەفتەیهك ئیجازەت بدەم، دەتوانی لەو
 شوێنە كاتی خوێ خوێ لێی پادەست كردووە، نووسراویكی
 پشتگیریمان بۆ بێنی كە پەیوەندیەت بە موخەپییەكانەو
 هەبوو؟

وتم: بەلێ دەتوانم، كاتی خوێ حكومەت لێبووردنی گشتی
 دەرکرد بۆ ئەوكەسانە كە پەیوەندییان بە سەرەو كردووە،
 منیش خۆم پادەستی دایەرەئەمنی هەولێر كردو سوودمەند

بووم له و لیبور دنه و گه پامه وه سهر خویندنی خۆم له
ناماده یی کوردستان.

ئامیره که مان نموزه جیکی ئیجازه ی له چه که جه که ی بهره می
ده رهینا و بۆی پر کردمه وه و تی: هه ر ئیستا بگه پتوه هه ولیرو
نه گه پیتیه وه تا کو نووسراویکی پشتگیریمان بۆده هینیت. هه روه ها
ده فته ری خدمه که شت له بیر نه چی.

هه رچه ند ئامیر پتی نه وتم مه به سستی چیه، به لام من
تیگه یشتم که ده یه وئ به ناوی کورده گه پراوه کان له سه ربازی
ته سه ریم بکات. بۆیه له خوشییان قاچه کانم زه وییان نه ده گرت.
به په له خۆم گه یانده شاری سلیمانی و چوومه وه هۆتیل و جله
سه ربازیه کانم دا که ندو جلی مه ده نیم پۆشی، دوا یی چوومه گه راج
و له ویشه وه له گه ل قه مه ره یه ک به پنگای کۆیه چوومه وه هه ولیر.
که گه یشتمه ماله وه، باوکم له جیاتی ئه وه ی دلای به هاتنه وه م
خۆشبیت، زۆر جوینی پیدام وتی: قه ت تۆ نابیته پیاو، له ژیاندا
سه ربازی لاسارو موخه ره تی وه کو تۆم نه بینیه، نازانم ئه و
ئامیرانه چۆن لیت پازین، بۆچی ناتخه نه هه پسخانه وه له کۆل
ئیمه شت نا که نه وه.

منیش به پتکه نینه وه پیم وت: باوکه ئه مجاره ته سه ریم ده بم و
به یه کجاری ده گه پیمه وه.

که ئه مه م وت باوکم باوه پی پینه کردم، جپتیکی کیشا وتی:
ترچیر، هه مووی چه ند مانگی که تۆ چوویت به سه ربازی چۆن وا
زوو ته سه ریم ده بیت؟

منیش وتم: له بیرته کاتی خۆی له سالای ۱۹۷۴ که چوومه
سه ره وه وه په یوه ندیم به شوپشه وه کرد، تۆ پیت ناخۆش بوو،
که به سه ردان هاتمه وه، له ترسی گرتنی خۆت، پاده سستی

دایه‌ره‌ی ئەمنت کردمه‌وه . ئەوکات به‌به‌ر لیڤووردنه
حکومه‌ت که‌وتم و گه‌پامه‌وه قوتابخانه .

وتی: له‌بیرمه ، ته‌نانه‌ت به‌پێوه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌شتان مامۆس
مه‌دحه‌ت محمه‌د سه‌فه‌وت زۆری پێخۆش بوو، نه‌یه‌یشت
ئهو سه‌اڵه‌ت به‌پروات، خولی دوهم تاقیکردنه‌وه‌ی پێکردیه‌وه‌و
یارمه‌تیشی دايت تاكو ده‌ربجیت . به‌لام پێم ناڵی ئه‌وه‌ چ
په‌یوه‌ندیکی به‌ ته‌سریحبوونی تۆوه هه‌یه‌؟

وتم: کاتی خۆی حکومه‌ت ئهو که‌سانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندیان
به‌شۆپشه‌وه‌ کردبوو هه‌موایانی له‌سه‌ربازی به‌خشی و ئه‌وانه‌ش
که‌ سه‌ربازبوون ته‌سریحی کردن . ئیستاش ئامیره‌که‌مان ده‌یه‌وئ
به‌هه‌مان به‌پیار منیش ته‌سریح بکات .

باوکم ئه‌قلی قسه‌کانی منی نه‌گرت، سه‌ری خۆی له‌قاندو
له‌به‌رخۆیه‌وه‌ به‌ به‌ ده‌نگێکی نزم وتی: لاهول ولاقوه‌ الا
بالله . ئه‌مه‌نده‌ی وت و هه‌یچ قسه‌ی تری نه‌کرد .

پۆژی دوا‌ی چوومه‌ پارێزگای هه‌ولێر، چوومه‌ لای به‌پێوه‌به‌ری
کاروباری ناوخۆ، نووسراوه‌که‌م دایه‌ ده‌ستی . پاش ئه‌وه‌ی
که‌ خوێندیه‌وه‌ وتی: ئه‌گه‌ر ئهو پۆژه‌مان پێ بلێیت که
په‌یوه‌ندیت به‌ سه‌ره‌وه‌ کردوه‌، هه‌روه‌ها پۆژی گه‌پانه‌وه‌ت،
ده‌توانین فایله‌که‌ت زووتر بدۆزینه‌وه‌و زووتر وه‌لامی ئه‌م
نووسراوه‌ بده‌ینه‌وه‌ .

منیش وتم: له‌ پێکه‌وتی ١٩٧٤/٣/١٥ چوومه‌ سه‌ره‌وه‌و له
پێکه‌وتی ١٩٧٤/٨/٢١ له‌ هه‌مان سه‌اڵ به‌سه‌ردان گه‌پامه‌وه
ماله‌وه‌، باوکم له‌پێکه‌ی حوسین ئاغای سورچی ته‌سلیمی
دایه‌ره‌ی ئه‌منی هه‌ولێری کردمه‌وه‌و به‌ر لیڤووردنی گشتی
که‌وتم و گه‌پامه‌وه قوتابخانه .

به پټوبه‌ری کاروباری ناوځوۍ پارټیزگا زانیاریه‌کانی له‌سه‌ر پارچه کاغه‌زیک نووسی‌وه‌و له‌گه‌ل نووسراوی وه‌ده‌که‌مان هاوپیچی کرد، وتی: دواۍ سئ پوڅی تر سهردانم بکه‌وه، ئینشالا تا‌کو نه‌وکات وه‌لامه‌که‌ی له‌ دایه‌ره‌ی نه‌من ده‌گه‌پټه‌وه. ئیتر نه‌وه‌بوو هر له‌و ماوه‌یه‌دا چوومه دایه‌ره‌که‌م، پټم وتن: له‌و پوڅانه له‌ سهربازی ته‌سریع ده‌بم.

کارمه‌نده‌کان وه‌کو باوکم باوه‌ریان پټنه‌کردم، زور به‌ قسه‌کانم پټکه‌نینیان هات، وتیان: قسه‌یه‌ک بکه‌ تو‌زیک پټگای تی‌ب‌چیت، هیشتان سالتیک به‌سه‌ر سهربازی‌ه‌که‌ت په‌ت نه‌بووه، چو‌ن وا زو ته‌سریحت ده‌که‌ن.

دواۍ تی‌په‌پوونی سئ پوڅ، جاریکی تر چوومه‌وه دیوانی پارټیزگا، چوومه لای به‌پټوبه‌ری کاروباری ناوځو. که‌ چاوی پټم که‌وت، پټی وتم: وه‌لامی نووسراوی وه‌ده‌که‌تانم داوه‌ته‌وه، هه‌رچ‌ند نووسراوه‌که‌ نه‌نییه، به‌لام بو‌نه‌وه‌ی زور دوانه‌که‌و‌یت، نه‌یده‌ینه‌وه ده‌ست خو‌ت.

منیش وتم: راست ده‌که‌ی، ئامیره‌که‌شمان پټی وتم له‌گه‌ل وه‌لامی نووسراوه‌که، ده‌فته‌ری خدمه‌که‌شت به‌یتنه، و‌اب‌زانم نیازی وایه ته‌سریح بکات.

وتی: نه‌وه راسته، له‌م پوڅانه‌دا، نووسراوی‌کمان له‌ وه‌زاره‌تی به‌رگری عی‌راق بو‌هات‌وه، تیایدا جه‌خت له‌سه‌ر ته‌سری‌کردنی نه‌و سهر‌بازانه ده‌کاته‌وه که‌ پی‌شتر په‌یوه‌ندیان به‌ مه‌لا مسته‌فاوه‌ کرد‌وه.

که‌ به‌پټوبه‌ری کاروباری ناوځوۍ پارټیزگا نه‌مه‌ی وت، له‌ بو‌چوونه‌که‌م زیاتر دل‌نیا‌بووم، له‌خو‌شیان وه‌خت بو‌و بال بگرم و بفهم.

هەر ئەر پۆزە گەرامەو و شارى سەلیمانى و پېش پۆژناو ابون
گەيشتمە جى و بە پاسى کارىزە وشکە چوومە وەحدە کەمان و
نووسراوە کەم برده قەلەم. عەریف سەلح زەرەفە کەى لێوە رگرتەم و
کردیەو، نووسراوە کەى دەرھێنا و خویندیەو. دواى خویندنەو
پووی تێکردم وتى: چما تۆ پېشتر موخە پېيش بوویت، ئەوجا
ئامیریش هێندە پېشتى پېت دەبەست؟

منیش وتم: بۆچى ئەوێ چووبیتە سەرەو دەبیتە موخە پېب؟
وتى: من وات پێتالیم، ئەو نووسراوەى تۆ هێناوتە وات پێدەلێ.
عەریف سەلح کە هەستى کرد بە قەسەکانى زویر بووم، وتى:
گالەت لە گەل دەکەم، ئەوەندەى بەیەکەو کارمان کردووە
هیچ خراپەى کەم لە تۆ نەبینیو، هەقیشم لە حکومەت نییە،
گرینگ ئەوێ تۆ هیچ زیانست بۆ ئێمە نەبوو.

وتم: ئێستا مامەلە کەم بۆ دەپوین؟
وتى: ئامیر لە نیو پۆو دابەزیو، کە گەپاوە، ئەوسا لە گەل
بەرید بۆی دەبەم، کە لەسەرى نووسى، ئێنجا جێبەجێى
دەکەین.

ئەر پۆزە زۆر دڵخۆش بووم، شەر تاکو بەیانى لەخۆشیان
خەر نەچوو چاوەکانم. بەیانى کە لە خەر و هەستام چوومە
لای عەریف سەلح و پێم وت: پێویست دەکات مەشق بکەم؟
وتى: پێویست ناکات، سەعات هەشت ئامیر لە شوپى خۆى
دادەنیشیت، ئەوکات نووسراوە کەى بۆ دەبەم. تا سەربازەکان
لە مەشق تەواو دەبن، تۆ لێرە لە لای من بە، دەتێرمە کۆگا
و مەشجەب، چەک و کەلوپەلە سەربازەکانت بدەو ئەوان و
پاکانەم بۆ بێنە. تاکو تۆ ئەمە دەکەیت، منیش دەفەر
خەمە کەت بۆ پەر دەکەمەو.

بەم شتۆهە، بە دەم ئەم قسە خۆشەوانە کات زۆر بەخێرایى دەپۆشت، خۆشم نەمزانی چۆن سەعات هەشت هات و عەریف سەلح نووسراوەکەى برده لای ئامیر. هەندەى پێنەچوو، ئامیر خزمەتکارە سەربازەکەى بەدوادا ناردم. کە چوومەلای وتی: هەرچەند زۆرم پێناخۆشە کە تۆ بەجێمان دەهێڵی، بەلام هەرچۆنیک بێت ژيانى مەدەنى لە ژيانى سەربازى خۆشتەر، بۆیە پێرۆزباییت لێدەکەم و هیواى ژيانىکى خۆشت بۆ دەخوازم.

تاكو سەربازەكان لە مەشەفەردن گەپانەو، مامەلەكەم تەواو بوو، چاوه‌پێى ئەوانم دەکرد، تاكو مەلئاوايان لێكەم. سەربازەكان هیچ زانیارییان لەسەر تەسەرىحبوونم نەبوو، بۆیە كە منیان بەجلى مەدەنى بینى سەریان سوپما، وتیان: تۆ دوینى لە ئىجازە هاتووێهە، ناكات دىسان ئىجازەبیت؟ بەپێكەنینەو پێم وتن: ئەمجارە بەیەكجاری دەپۆمەو، جارىكى تر بەجلى سەربازى نامبێنەو.

یەكترىمان ماچكرد، دواى چوومە بابولنیزام، لەسەر شەقامە گشتیەكە، بە پاسى كارێزەوشكە چوومە سەلیمانى و لەوێشەو چوومە گەراج و هەر هەمان پۆز گەپامەو شارى هەولێر.

ژياننكي تر

دواى ته سريچبونم له سهربازى، گه پاموه دايه ره كه م و ده سبه كار بوومه وه. فرمانبه ره كان پيشوازيكي گه رميان ليكردم، به سهر سوپمانه وه وتيان: تو باشى ليده زانيت، كاتى خوئى كه نيمه يان برده سهربازى ساليكيشيان له كاتى خوئى زياتر پيكردين نينجا ته سريحيان كردين. تو به ناوى سئ سال پويشتى كه چى ساليكيشت ته واو نه كردو ته سريح بوويت.

به پررسى فرمانگه كه مان له دواى ناردم و دواى ليكردم كه بگه پيمه وه هاوينه هه واره كانى پيرمام بو سهرپرشتيكردى خانووه گه شتياره كان و مه له وانگه كه. هر به و بونه يه شه وه خانويكي گه شتيارى به كه لوپه له وه به خوږايسى دامى، وتى: سالى رابردو فرمانبه ريكي وه كو تو باشمان ده ست نه كه وت، بويه له گه ل گه شتياران زور كيته مان بو دروست بوو. هيوا دارم وه كو سالاى رابردو كاره كاننت به سهر كه وتوويى بگه يت.

ماوهى سئ سال به پررسى خانووه كان و مه له وانگه ي پيرمام بووم، هر له و ماوه يه دا هاوسه رگيريم كردو له گه ل هاوسه ره كه م، له و شوينه گه شتياريه ژيانمان به سهر برد.

ژيانمان زور خوش بوو، له هه موو شوينه كانى عيراق و ته نانه ت له ولاتانى كه نداوى عه ره بيش گه شتياران پويان تيده كردين. سروشتيكي په نكي و ناووه وايه كي ساف و بيگه ردى هه بوو، ده توت نه و به هه شته يه كه خوا له قورئانى پيرؤز باسى كردووه. له وئ بوخؤم گه وره و كوڅا بووم، سيروان جافى نه ميندارى گشتى شاره وانى و هاوينه هه واره كان ده سه لاتيكي ته واوى پيدا بووم، بويه حسيبم بو كه س نه ده كرد.

جاریک حاجی خیرولا تولفاحی خالی سەرۆک کۆمار هاته پیرمام،
 بۆماوهی دوو ههفته له خانووکی گهشتیاری له لای ئیمه مایه وه .
 ئه و که سێکی کراوه کۆمه لایه تی بوو، زۆر حه زی له ئاوه دانی و
 تێکه لیبوونی خه لک بوو. ئیواران وێرایی هاتنی زۆربه ی به پرسه
 بالاکانی حکومه ت بۆلای، ده یان هاو لاتی ساده و ساکاریش ده هاتنه
 لای، له ناو باخچه که له چواره وری داده نیشتن. منیش ئه م هه له م
 قۆسته وه، داواکاری زۆریک له دۆست و براده ره کانی خۆم پێی
 جێبه جێکرد.

حاجی خیرولا هه رچهند خالی سه دام حوسینی سەرۆک کۆمارو
 سه رۆکی ئه نجومه نی پازه ش بوو، که چی سه ره پای ئه مه زۆر حه زی
 له وه رگرتنی دیاری بوو، بچووکترین دیاری له که س په ت
 نه ده کرده وه .

جاریک له به رچاوی هه مووان به قایمقامی سمیالی وت: کوا ئه و
 گیسکه ی بپاریبوو به دیاری بۆم بێنی؟
 ئه ویش وتی: وامزانی به گالته واده لێی، بۆیه بۆم نه هینایت.

حاجی خیرولا ش وتی: ئه گه ر ئه مرۆ بۆم نه هینی، له گه پانه وه م
 به سه دام حوسین ده لێم فره مانای دامه زانه که ت هه لوه شی نیتته وه
 و بته گه پینیتته وه شوینی جارن. قایمقامی سمیلێش وتی: به لێنت
 پێده ده م پێش ئه وه ی بگه پێمه وه ده وک، بۆتی ده هینم.

حاجی خیرولا که سێکی عه شایه ری بوو، خه لک له هه موو
 لایه که وه پووین تیی ده کردو سکالا و داواکاریه کانیان بۆی ده هینا،
 واسیده یان پێی ده کرد بۆ راپه پاندنی کاره کانیان لای گه وره
 به پرسسانی حکومه ت.

ئێواره یه ک له لای حاجی خیرولا دانیشتبووم، پارێزگاری هه ولێر
 به هادین محمه د هاته لای، پێی وت: سه یدوله ئیس جیگورکی
 به من و پارێزگاری ده وک به حیا جاف کردوه، من ده چمه

شوینته که ی ئه، ئه ویش دیته شوینی من. هه ره به و بۆنه یه شه وه
براده رانی مه جلیسی ته نفیزی له هۆتیلی هه ورامان ئیمه یان بۆ
خوانی نیوه پۆ بانگێشت کردوه. سه رۆکی مه جلیسی ته نفیزی و
ته شریعی و گشت ئه مینداره گشتیه کان ئاماده ده بن، هه زده که م
تۆش ئاماده بیت و نانێکمان له گه ل بخۆیت.

وه کو وتم حاجی خێرولا قه ت دهستی که ره می نه ده گێرپایه وه، زۆر
هه زی له و به زم و په زمه بوو. ده وه ته که ی قبول کرد، پووی له
منیش کرد پیتی وتم: تۆش ده وه ته می منی، به یانی وه ره لای من،
به یه که وه ده چینه هۆتیل هه ورامان بۆ ئه و خواره.

منیش ئه مه م زۆر پی خۆش بوو، له دلێ خۆمدا وتم (به سایه ی
حاجی خێرولا نانێکی چه ور ده خۆم و ئه و به رپرسانه ش ده ناسم،
ته نانه ت ئه مینداری ئیمه، که من و حاجی به یه که وه ببینی
له مه ودا حسینیکی تایبه تیم بۆ ده کات و پارووم ده که ویته ناو پۆن.
بۆ به یانی له گه ل حاجی خێرولا به یه که وه چوینه هۆتیل هه ورامان.
خوانیکی گه وره یان پازاند بۆ وه، زۆربه ی به رپرسه بالا کانی کوردستان
له وێ ئاماده بوون. که ئه مینداره که مان منی له گه ل حاجی خێرولا
بینی، سه ری سوپما، له گه ل جیگره که ی په سه پسێکی کرد، نه مزانی
چی یان وت، به لام هه ستمکرد که باسی من ده که ن.

یه که م پۆ بۆ له ژیانمدا که نانێکی خۆش له گه ل کۆمه لێک
به رپرسی بالا بخۆم. ئه و به رپرسانه م له نزیک حاجی خێرولا زۆر
به زه لیلی ده بینی، خۆیان زۆر بچوک ده کرده وه و ته مه لوقیان بۆ
ده کرد، ده توت خزه تکاری ئه ون، هینده بی که سایه تی بوون.

هه ره کو پێشبینیم ده کرد، بۆ به یانی ئه مینداری گشتی له دوا ی
ناردم و پیتی وتم: له مه ودا هه رشتیکت ویست، پاسته وخۆ وه ره لای
من، به که س مه لێ، خۆم بۆتی جییه جێ ده که م. تۆش ئاگایه کت
له من بیت، به حاجی خێرولا بلێ لای سه یدول په نیس پشتگیریم

بکات و وهزیفه‌یه‌کی باشترم بداتئ. به سەر له‌قاندنوه پیم وت:
باسی تۆم له‌لای کردووه، پیم وتووه که ئەمینداریکی باش و
لێهاتووی.

له‌ هاوینه‌ه‌واری پیرمام ئۆزدیباکیکی بچوکی لئ بوو، حکومه‌ت
له‌به‌ر گه‌شتیاران زۆر بایه‌خی پێده‌دا، که‌ل و په‌لی جوان و
سه‌رنچاکیش و ناوازه‌ی لئ داده‌ندرا. ناوه‌ ناوه‌ سه‌ردانی ئه‌و
ئۆزدیه‌م ده‌کرد، بۆ کپینی پێداویستییه‌کانم.

پۆژیک له‌ناو ئۆزدیه‌یه‌که‌ بووم، له‌په‌ر بووه‌ غه‌لبه‌ غه‌لب،
قه‌ره‌بالغیکی زۆر په‌یدا بوو، که‌ سه‌یرم کرد، ساجیده‌ی خێرولا
تولفاح هاوسه‌ری سه‌دام حوسین سه‌رۆک کۆمار، خۆی و مناله‌کانی
به‌ژوورکه‌وتن.

هاوسه‌ره‌که‌ی سه‌رۆک کۆمار ده‌توت قه‌ت شتی جوانی نه‌بینیوه،
چاوی به‌هه‌رشتیک ده‌که‌وت، به‌ سه‌رسوپانه‌وه‌ ده‌یوت (ئه‌مه‌ زۆر
جوانه‌ دانه‌یه‌کم بۆ دابنئ).

که‌ ئه‌م دیمه‌نه‌م بینی زۆر سه‌رم سوپما، زگم به‌ هاوسه‌ری
سه‌رۆک کۆمار سووتا، له‌ دلی خۆمدا وتم (ئه‌و به‌سته‌زمانه
ده‌لێی قه‌ت دونیای نه‌بینیوه، هه‌ر له‌ناو چوار دیوار بووه، وا
سه‌ری سوپماوه‌ و هه‌موو شتیکی پێ جوانه‌).

ئه‌م پۆژه‌ خۆشانه‌م له‌ هاوینه‌ه‌واری پیرمام زۆری نه‌خایاند،
شه‌ری عێراق و ئێران ده‌ستی پێکرد، جاریکی تر حکومه‌ت داوای
مه‌والیده‌ی ئیمه‌ی بۆ سه‌ربازی کرده‌وه. چه‌ند مانگیک بوو خوا
کچیکی جوانی پێ به‌خشیبووین، به‌لام ئه‌م شه‌ره‌ نه‌گریسه‌ هه‌موو
شتیکی لئ تێکداين و ژيانى لێکردینه‌ دۆزه‌خ. منیش به‌ناچاری
چوومه‌ سه‌ربازی و هاوسه‌ره‌که‌م و کچه‌ تاقانه‌که‌م به‌بێ نازی و به‌
ته‌نیاى به‌جێهێشتن.

جارىكى تر بوومەۋە سەرباز

سالىك و چەند مانگىك بەسەر ھاوسەرگىرمان تىپەپىبوو، خودا كچىكى جوانى دابووينى، زۆر دلمان بە دونيا خوش بوو، كەچى ئەم خوشىيە زۆرى نەخاياند، پۇژى ۱۹۸۰/۹/۴ لەگەل ھاوسەرەكەم لە ناو باخچەى مائەۋەمان دانىشتىبووين، چايە و چەرەزاتمان دەخوارد، پادىۋىيەكى بچووكىشم لەلاى خۆم دانابوو، ئوم كەلسوم گۆرانى (فەككەروونى) بەدەنگە زولالەكەى دەوت.

پيش ئەۋەى گۆرانىيەكە تەۋابىي، لەناكاو پچرا، پيشكەشكەرى ھەۋالەكان پوشدى عەبدولساھىب بەدەنگىكى گەرە وتى (سەرنجتان بۆ ھەۋالىكى گرینگ پادەكىشين، پاش تۆزىكى تر سەيدولپەئىس سەدام حوسەين وتارىكى مېژووييتان پيشكەش دەكات). دواى ئەۋە چەند سرودىكى نىشتمانى يەك لەدواى يەك لىدرا.

دواى كاتژمىرك سالاۋى كۆمارى لىدرا، ئىنجا سەرۆك كۆمار وتارەكەى پيشكەشكرد. لە وتارەكەيدا باسى لەۋەكرد، كە ئىران دەستپيشخەر بوو لە شەپفرۆشتن بە عىراق و لە باشووردا سنوورەكانى عىراقى بۆردومانكردوو، بەمەش دەرگای دۆزەخيان بۆخۆيان كرډۆتەۋە، ئەوان لەبىريان چوو عىراق شەپ بەكەس نافرۆشيت، بەلام شەپو گىچەلەش لەكەس قبول ناكات. ھەر لەميانى وتارەكەيدا داۋاى لە سەركرەدى ھىزە چەكدارەكانى وشكانى و دەريايى و ئاسمانى كرد، جوولە بە يەكە سەربازىەكانيان بكەن و بە توندى ۋەلاميان بدەنەۋە.

دواى تەۋابوونى وتارى سەرۆك كۆمار، ئىزگە بەردەوام بوو لە پەخشەكانى بە سرودى نىشتمانى و خويندەۋەى شىعرو

گۆرانی، هونەرمنده داود قەیسى كۆمەلىك گۆرانی وروژینهى نوێى پیشكه شكرد.

بەم شێوهیه دانیشتنهكه مان لى تىكچوو، چایهكه مان لى بووه ژهقنه بووت، خەمىكى گه‌ره سه‌رودلى گرتین. من خەمى خۆم نه‌بوو، چونكه جارىكى تر سه‌ربازیم كردبوو، فێرى كالاوت بېووم، ده‌مزانى چۆن پۆژه‌كان به‌پێده‌كەم. به‌لام له‌ خەمى هاوسه‌ره‌كه‌م و منداڵه‌ تاقانه‌كه‌مدا بوم، كه‌ هه‌مووى چەند مانگێك بوو خوا پێى به‌خشیبووین. له‌بیرى خۆمدا ده‌موت (ئەگەر من به‌جێیان بێلیم كه‌س نییه‌ ئاگاداریان بێت).

ئەمە و له‌ ۱۹۸۰/۹/۱۷ به‌ برپارىكى ئه‌نجومه‌نى سه‌ركرده‌یه‌تى شوپش پێككه‌وتنه‌نامه‌ى ساڵى ۱۹۷۵ى له‌گه‌ڵ ئێران هه‌لوه‌شاندوه‌ و ئاوى شه‌توله‌ره‌بى به‌ ته‌واوه‌تى به‌ به‌شێك له‌ ئاوى ئىقلىمى عێراقى دانا. ئەم پێككه‌وتنه‌نامه‌یه‌ له‌ لایه‌ن گه‌لى كورد به‌ پێككه‌وتنه‌نامه‌یه‌كى شووم دا ده‌ندرا، به‌نیۆه‌ندگى سه‌رۆكى جه‌زائیر محه‌مه‌د ئیبراهیم بو‌ خروبه‌ ناسراو به‌ (هه‌وارى بۆمدین) له‌ نێوان شای ئێران و سه‌دام حوسێن بۆ توه‌نه‌وه‌ى شوپشى كورد به‌سترا.

تا ده‌هات شه‌په‌كه‌ گه‌رم و گوپتر ده‌بوو، به‌ ماوه‌یه‌كى كه‌م عێراق توانى بچێته‌ ناو خاكى ئێران و هه‌ندىك ناوچه‌ داگیر بكات.

پۆژێك چوومه‌ دایه‌ره‌كه‌مان، ده‌وامى ئاسایى خۆم كرد. به‌رپرسى خۆیه‌تى ته‌له‌فۆنى بۆكردم، پێى وتم كه‌ ده‌بێ هه‌ر ئێستا ده‌ست له‌كار هه‌لبگرم و په‌یوه‌ندى به‌ ته‌جنىده‌وه‌ بكه‌م، مووچه‌كه‌شم بۆ خه‌رج ناكه‌ن ئەگەر مانگانه‌ نووسراویكى پشتگیرىیان له‌ وه‌حده‌كه‌مان بۆ نه‌هێنم.

به‌ناچارى گه‌رامه‌وه‌ ماڵه‌وه‌، ده‌ستێك جلى ژێره‌وه‌ و په‌شته‌مالێك

و تا قمی ته راشه که م خسته جانتایه که وه، دواپی هاوسه ره که مم له نامیز گرت و مالتاواپییم لیکردن، وتم: ده بی هر نه مپو په یوه ندی به ته جنیده وه بکه م، له وانه په هر نه مپوش بۆ بنکه ی مه شفکردن بمانگوازنه وه. نه گهر نه گه پامه وه دل له دل مه ده، نه گهر بچه نه وپه پی دونیاش وازت لی ناهیتیم، ناگام لیت ده بی. نه گهر شتیکیشت پیویست بوو، په یوه ندی به مالی خوتان یان باو کم بکه.

هاوسه ره که م چاوه کانی پریوون له فرمیسک، له خه فه تان قسه ی پینه ده کرا، منیش وه کو نه و گریان له قوپگم گیری خوارد بوو، خو شم نه مه زانی چون مالتاواپییم لپی کرد. به ته نیا به جیمه یشت و جانتا که م هه لگرت و چوومه دایه ره ی ته جنید. خه لکیکی زور له وئ کۆ بوو بونه وه و ده فته ری خدمه کانیان به ده سته وه گرت بوو، چاوه پی کاتبی ته جنیدیان ده کرد لیان وه ربگریت و بۆیان پریکاته وه.

هر له وئ تاهیر مه ولود و عه زیزه سوور و عه بدولخالیق په حمان په سول کاک و هه ندیک هاوپی تریشم بینی، که نه وانم بینی خه فه تم له بیرچووه، چوومه لایان، سللوم لیکردن و په کتریمان ماچکرد.

که سیکی گیلۆکه بوو، به که لکی سه ربازی نه ده هات، به لام وپرای نه مه ش له سه ربان پازنه دابوو، وه کو نیمه نه ویشیان بۆ شه پ تۆمارکرد.

من و تاهیر مه ولود پیشتر خه لکی به ک گه په ک بووین، له قوناغی سه ره تایی به یه که وه له قوتابخانه ی سوران له گه په کی سیتاقان له به رامبه ر مالی فه تاح ناغای هه رکی ده مانخویند، به لام له به ر ده سته کورتی نه و هه ر زو ده سته ی له خویندن هه لگرت و شه ره ته ی ناوی میوژی له سه ر عاره بانه ده فروشت. که سیکی روح

سووک بوو، بۆیه په یوه نډیمان له گه‌ل په کتری نه چرپا. دواى چاره پوانیټکى زور ناویان خویندینه وه و دهفته ر خدمه کانیان داینه وه. هه موومانیان گواسته وه بۆ سهربازگه‌ی ته حریر له شاری به غداد. وتیان ئیمه خۆمان ناوه کانتان به لیستیک ده‌نیرین بۆ ئه‌وئ، ئیوه‌ش هه‌ر ئه‌مړۆ به‌رټیکه‌ون، ده‌بئ به‌یانی په‌یوه‌ندى به‌و سهربازگه‌ی وه بکه‌ن. ئه‌وه‌ی دواش بکه‌وئ ناوی به‌ نه‌هاتوو تۆمارده‌کرټ و ده‌که‌وټه لیستی پاکردوه‌کان و به‌توندى سزاده‌درټ.

من و تاهیر و به‌یه‌که‌وه چوینه گه‌راج و به‌ کۆسته‌ریک به‌ره‌و شاری به‌غداد به‌رټیکه‌وتین.

گه‌راجی هه‌ولټر له‌ که‌سانی وه‌کو ئیمه‌ جمه‌ی ده‌هات، زۆربه‌یان ده‌چوونه به‌غداد، بۆیه شوفیره‌کان خۆیان خستبووه سهرېشت و کرټیه‌کى دووقاتیان لیمان داوا ده‌کرد. ناچاربووین له‌گه‌لیان بچین، ده‌نا دوا‌ده‌که‌وتین، بۆیه له‌گه‌ل کۆسته‌ریک به‌رټیکه‌وتین.

ئێواره گه‌یشته‌نه سه‌لمانپاک، شوفیره‌که کۆسته‌ره‌که‌ی له‌به‌رده‌م چټ‌شتخانه‌یه‌ک راگرت، وتی (نیو کاتژمټر پشوو ده‌ده‌ین ئیوه‌ش ده‌توانن نانټیک بخۆن و ئاوټیکیش به‌ ده‌موچاوتاندا بکه‌ن).

من و تاهیر و چوینه چټ‌شتخانه‌که، به‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر میزټیک دانیشتن. داواى سئ نه‌فه‌ر برنج و فاسولیا‌مان کرد. زور به‌ خیرایى خواردنه‌که‌ی ته‌واو‌کردو داواى دوو قاپى تریشى کرد، ئه‌ویشى خوارد.

کاتیک که‌هه‌ستاین، ته‌نیا پاره‌ی یه‌ک نه‌فه‌رى دا. سه‌رم سوپما، ئه‌و که‌سیکى ده‌ستپاک بوو، له‌و که‌سانه‌ نه‌بوو چاروى له‌ مالى هه‌رام بټت. بۆیه پټم وت: تو دوو نه‌فه‌ر برنج و فاسولیات خواردبوو، که‌چى ته‌نیا پاره‌ی یه‌ک نه‌فه‌رت دا، بۆچى وات‌کرد؟ وتی: ئه‌ی بۆچى ئه‌و سه‌گ‌با به‌ پاره‌ی دوو نه‌فه‌رى لټوه‌رگرتم؟

وتم: مه به ستت كئيه؟

وتى: مه به ستم شوفيرى پاسه كه يه .

من و تاهير له قاقاي پيكه نينمان دا، وتم: جا ئه و شوفيره چ
په يوه نديكي به و خاوه ن چيشته خانه وه هه يه؟
وتى: بۆيه منيش پاره ي يهك نه فهرم دا تاكو جاريكي تر
پاره ي زيادم ليوه رنه گرن .

پاش ئه وه ي گه يشتينه شاري به غداد، به تهكسيك چووينه
سهر بازگه ي ته حريرو كه لوپه لي سهر بازيان به سه رماندا دابه شكرد و
به سه ر هۆله كاندا دابه شيانكردين . من و تاهير و شيروان كه وتينه
لاي يه كترى و له ته نيشته يهك شويني خۆمان پاخست .

نزىكه ي سئ مانگ له و بنكه سهر بازيه مايه وه، به يانيان له
تاريك و پوونه وه تاكو ئيواره مه شقيان پيده كردين .

به يانيان پيش ئه وه ي من و تاهير له خه وه هستين، له
چيشته خانه كه يهك ده به ي پينچ ليتري شيري گهرم و يهك قاپي
گه وره ش نيسكينه ي بۆ ده مي نايين، شيره كه به شي فه سيلكي
ده كرد . هه موو جاريك پيم ده وت: ئه و هه موو شيره مه مي نه خه سار
ده بيت . به لام ئه و گوئي به قسه كانم نه ده داو ده يوت: بخۆن
فرسه ته، له هه وليتر شيري وه هه مان ده ست ناكه وي زۆر گرانه .

هه روه كو وتم كه سيكي گيلوكه و دلساف بوو، زۆربه ي
پينچشه ممه و جومعان كه ئيمه داده به زين و ده گه پايه وه هه وليتر،
ئه و له باره گاي وه حده ده مايه وه، ده يوت: كه ئيوه ده پۆنه وه
كه س نيه شيو وه برگرئت، زابتي ئيعاشه پيم ده لئ (كاكه به
ئاره زووي خۆت گزشت بخۆ، ئه و مه نه له هه ر هه مووي با بۆ
توبيت).

زۆر جاران پيى ده وتم: تۆش له گه ل من به مي نه وه، گزشته كه زۆره
با خه سار نه بي، هه ردووكمه ان به يه كه وه ده بخوين .

پۆڭڭىك من و له بهردهم خانوتى وه حده كه مان پاره ستابووین، چایه مان دهخواردوه. عه ریفه كه چاوى به ئیمه كهوت، به پاكردن هاته لامان، پوو له كردو پیتی وت: تۆ بۆچی دهوام ناكهیت، غیابهكانت ههنده زۆر بوونه، لهوانهیه داخیلی هرووب بووبیت؟ پوو له من كردو پیتی وتم: نه وه چی دهلی؟

منیش قسهكانی نهو عه ریفه بۆی وه رگپرا سه زمانی كوردی. زۆر به ئاسایی وتی: نه وه نییه من هه موو پۆڭڭىك له گه ل ئیه دهوام دهكم.

منیش به عه ریفه كه وت: نهو سه رباره كیشهی چیه، بۆم پوونكه وه، نهو هیچی لی نازانیت.

عه ریفه كه وتی: نهو سه رباره له فه سیلی منه، چهند پۆڭڭىك دهوامی كردوه، به لام ماوهیه كه دهوام ناكات.

پووم له كرد و پیم وت: نهو پاسته تۆ چهند پۆڭڭىك له فه سیلی نهو عه ریفه دهوامت كردوه؟ وتی: به لی.

تم: نهی بۆچی ئیستا له گه ل ئیمه دهوام دهكهیت و ناچیت وه شوینی خۆت؟

وتی: بۆ جیاوازی چیه؟ نهی سه ربازی له هه ر كوێیهك بێت وه كو یهك نییه؟

قسهكانی بۆ عه ریفه كه وه رگپرا سه زمانی عه ره بی. به پێكه نینه وه وتی: به راستی نهو شیته، دهنه چۆن وا بیر دهكات وه.

منیش وتم: نهو كه سیکی گیلۆكهیه و هه ندیک ته ختهی نو قوستانه. خیرت دهگات لی له گه ل خۆت بییه و غیابهكانیشی بۆ په شبكه وه.

كه نه مه وت، عه ریفه كه وتی: گوو به پیشی باوكی نهو كه سهی كه نهو به سه ته زمانه ی كردۆته سه رباز، پێشان كه سانی وه كو نهو سه ربازییان پێنه ده كراو ده به خشران.

منیش پووداوه که ی چیشتهخانه ی سه لمانپاکم بۆی گێراپیه وه، که چۆن ئه و تۆله ی شووفیری کۆسته ره که ی خه تی به غدا ی له خاوه ن چیشتهخانه که کرده وه و له جیا تی نه فره ریک دوو نه فره برنج و فاسولیا ی خوارد که چی پاره ی یه ک نه فره ی دا .
عه ریف فه سیله که زۆر پێکه نی، دهستی خسته سه ر شانی و وتی: له گه لم وه ره تۆ لای من سه ربازی نه ک لێره .

پووی له من کردو پێی وتم: ئه وه چی ده لێ؟
وتم: تۆ چه ند پۆژه به هه له لێره له گه ل ئێمه ده وامت کردووه، له مه ودا لای ئه و عه ریف فه سیله ده وام بکه .

به م شیوه یه ئێمه ی به جێهێشت، له و پۆژه ش به و لاوه که س نه بوو به یانیان شیرو نیسکمان بۆ بێنی، بۆیه ناچار بووین خۆمان خزمه تی خۆمان بکه یین .

ماوه ی سێ مانگ له م سه ربازگه یه مه شقی سه ربازیان پێکردین، شه پی عێراق و ئێرانیش تا ده هات ناگره که ی خۆشتر ده بوو، ئه و سه ربازانه ی پیش ئێمه که په وانه ی به ره کانی جه نگ کرابوون، له و ماوه یه دا هه ندیکیان کوژران و هه ندیکیشیان به دیل گیرابوون، ئه وانی تریش یان بریندار یان تۆقابوون .

شه پیکی نه گریس بوو، میدیا جیهانییه کان زۆر به بایه خه وه باسیان لێوه ده کرد، چه ندین که سایه تی و نیرده ی نیوده و له تی ده ستیان به نیوه ندگیری کرد، له نیوان ئیمام خومێنی و سه دام حوسێن بۆ پاگرتنی شه پو پێکدادان . به لام بێ سوود بوو، تا ده هات شه په که گه رم و گوپتر ده بوو .

یه کیێک له و که سانه ی که له و ماوه یه دا به نوینه رایه تی ئه مینداری گشتی نه ته وه یه کگرتووه کان ها توچۆی به غداد و تارانی ده کرد، ئه حمه د سیکو تۆزی بوو، هه رکاتیێک دهستی به جه وله کانی بکردبا، لێدوانی بۆ میدیاکان و که نا له کانی پاگه یانندن ده دا،

ئومىدى پاۋەستانى شەپى پىدەداين.

ئىمەش بە ئومىدەۋە بەردەۋام دەبويىن لە مەشقى سەربازى و چاۋمان لەۋە بوو شەپەكە راپۋەستى و بگەپىنەۋە ناو مال و مندالى خۇمان. بەلام گىشت ھەولەكان بى ئەنجام بوون، چونكە ھەردو سەركردەكە زۆر كەللە پەق بوون.

زۆر جار بىرم لە پاكردن دەكردەۋە، بەلام لەترسى گرتن و سزادان نەمدەزانى بۆ كوئى بچم و لە كوئى خۇم بشارمەۋە، چونكە حكومت سزاي پاكردى لە سەربازى زۆر قورس كرديوو، ھەروەھا لەپىنگەى دامەزراۋە ئەمنىيەكان و موختارى گەپەكەكانەۋە كۆنترۆلى تەۋاۋى شارەكانى كرديوو. بۆيە خۇشاردەۋە كارىكى ئاسان نەبوو.

مەشقى سەربازى لە كۆتايى نزيك بۆۋە، ئىمەيان بەسەر سى فەوج دابەشكر، پىيان پاگەياندىن كە دۋاي ھەفتەيەك دەمانگوزنەۋە بۆ بەرەكانى جەنگ.

ئەۋ ھەفتەيە بۆ ئىمە لە ھەموۋى ناخۇشتر بوو، چونكە شەپەكە زۆر گەرم و گوپ بوو بوو، پۇژانە تەرمى دەيان كوژراۋ لەگەل سەدان برىندار لە بەرەكانى جەنگ دەگەپايەۋە. ۋەكو وتىشم ھەولەكانى ئەحمەد سىكۆتۇرى و كەسايەتەكانى تىرىش بۆ پازىكردى سەدام حوسىن و ئىمام خومەينى بۆ پاكرتى شەپ بى ئەنجام بوو. بۆيە بپيارم دا خۇم بدزمەۋە و لە سەربازى پاكەم. پۇژىك لە ساحەى عەرەزات بووين، مەشقمان دەكر، لەكاتى پشودانئىكى كورت، لەبەر سىبەرىك بلأۋەيان پىكردبووين. ھەر لەۋ كاتەدا دىمەنىكى سەير سەرنجى پاكىشام. ھەندىك كەلە گيا ئەۋ پارچە چەمەنتۇيەى كە لەسەرى دانىشتبووين، شكاندبوويان و لىلى ھاتىبونە دەرەۋە.

دىمەنى ئەۋ كەلە گيايانە زۆر كاريان تىكردم، لە دلى خۇمدا

وتم (ئەم كەلە گيايانە بۆ ئەو ەى ەتاويان بەركەوئ، بەم نەرم و نيانىەى خۆيان، توانيوانە ئەم پارچە كۆنكرىقە ئەستورە بشكىئ و بئىنە دەرەو ە . كەچى ئىمە خۆمان بئ ئىرادە كردوو ە و لە ترسى گرتن و پاو ەوونان تۆقيوين و خۆمان تەسلىمى چارەنووسىكى ناديار كردوو ە .

ئەو چارەنووسەى كە پوون و ئاشكرايە، دواى چەند پۆژىكى تر بۆ بەرەكانى جەنگ دەمانبەن ئەوكات يان دەكوژدئىن، يان بەدىل دەگىرئىن، ئەگەر بەختىش ياو ەرمان بئت لە باشتىن حالەتىشدا بە برىندارى و سەقتى دەگەپئىنەو ە . بۆيە برىارم دا پاكەم و گوئ نەدەمە ئەنجامەكى .

پئىش ئەو ەى سافىرەى دوو ەمان بۆ لئبدرئ و بمانبەنەو ە بۆ ساحەى ەرەزات، مائئاوايىم لە ەاورپكانم كردو پامكرد . بەرەو تئلبەندى ساحەكە چووم، بەسەر تئلبەندەكە كەوتم، بەناو داروبارەكانى باخچەكانى تەنىشت سەربازگەمان بە پاكردن خۆم گەياندە شەقامە گشتىيەكە و بە تەكسىيەك چوومە گەراجى نەهزە و لەوئشەو ە بە كۆستەر گەپامەو ە شارى ەولئر .

لە بازگەى شارى كەركوك داواى نموزەجى ئىجازەيان لئكردم، وتم: ەريف فەسەلەكەمان يارمەتى داوم، چونكە ەفتەيەكى تر بۆ بەرەكانى جەنگ دەمانبەن، دەمەوئ سەردانى خانەوادەكەم بكەم و مائئاوايىان لئبكەم . سەربازى بازگەكە دلى نەرم بوو، پئىگائ پئدام و لە كۆستەرەكە نەيەئنامە خوارەو ە .

پاکردن له سه ربازی

که گه یشتمه مالنه وه، هاوسه ره که م باوه شی پیداکردم، له خوشیان چاوه کانی پپی فرمیسک بوون. که نهوم به مشیویه بینی، دلم ترسا، وتم: خو شتیکی خراپ پوینه داوه؟!

وتی: نه خیر، له ماوه ی پابردو زور ته نیا بوم هستم به بیکه سی ده کرد، بویه که توم بینی بپوام نه کرد، له خوشیان گریانم هات. منیش وتم: تو بیکه س نیت، نه ی مالی باو کم له کولانه که ی به رامبه رمان نین؟ بچی نه چوینه لایان؟ که نه م و ت به چاوی فرمیسکه وه وتی: خوژگا قهت دراوسیما ن نه بان.

وتم: بچی وا ده لئی؟

وتی: له جیاتی نه وه ی دلم بده نه وه، که منیان ده بینی پتیا ن ده وتم (بچی ده ترسییت، خو هر پیای تو نه چوته سه ربازی، نه ی نه وکاته چی ده که ی که تهرمه که ی به کوژدای بوت هاته وه؟).

منیش وتم: تو چیت وه لام دانه وه؟

وتی: منیش دهستم به گریان ده کرد، وامده زانی به قسه ی نه وان ده بییت، تو شتیکی خراپت به سهر دیت، بویه خو شم نازانم نه و ماوه به چون ژیاوم.

به دهسته کانم فرمیسکه کانیم وشک کرده وه و پیم و ت: منیش دلم له لای نیوه بوو، به لام زوریم له خو م کرد و دانم به خو مداگرت، تا کو مه شقی سه ربازیم ته واو کرد. نیستاش پامکردووه و به یه کجاری هاتوومه ته وه. نه گهر نه وه م نه کردبا، ده یانبردمه به ره کانی جهنگ و له وانه به بکوژابام، یان به دیل گیرابام.

که ئەمەم وت، ھاوسەرەکەم ھەنەسەپەکی خۆشی ھەلمژێ و بە زەردەخەنەوہ وتی: ستایش بۆخوا که گەپایتەوہ، بەپەکەوہ دەژین و دەمرین، ئەوہ باشتەر لەوہی لە غەریبی شتیکت بەسەرپیت، ئەوکات منیش بەرگە ناگرم و لە خەفەتان دەمرم.

وتم: ئەی کچەکەمان لەکوێیە، بۆچی نایبینم؟
وتی: لە ژوورەکەئێ ترخەوم لێی خستووہ، ئێستا ھەلیدەستینم و بۆتی دەھینم.

منیش وتم: لێی بگەپێ، با بۆخۆی بخەوێ، گوێم لێبگرە شتیکت پێدەلێم.

وتی: دەتەوێ چی بلێی؟
وتم: با نھێنی پراکردنەکەم تەنھا لەنتوان خۆم و خۆت بمینیتەوہ، با کەس ئەمە نەزانیت، تەنانەت مائی باوکیشم.
وتی: لەبەر چی؟

وتم: حکومەت بپاریداوہ ئەوکەسەئێ لە سەربازی پابکات لە سێدارەئێ بدات، بۆپە لای خەلک دەلێم تەسریح کراوم.
وتی: ئەم خەلکە چۆن باوەرپت پێدەکەن؟

وتم: تۆ ئەمە بۆ من لێبگەپێ، خۆم دەزانم چۆن پینەئێ دەکەم.
چوومە گەرماوہکە دوشیکم وەرگرت، دوایی جلی دەرەوہم لەبەرکردو چوومە مائی باوکم.

باوکم کە منی بینی، بە توورەپییەوہ وتی: ناکات لە سەربازی پاتکردبیت؟

منیش وتم: نەخێر پامنەکردووہ، بە بپاریکی تایبەتی تەسریح کرام و بەپەکجاری ھاتوومەتەوہ.

باوکم وەک ئەوہی بپروای بە قسەکانم نەکردبێ، سەری خۆی لەقاندو وتی: ھیچ سەرم لەتۆ دەرناچیت، تا دیت شەپەکە گەرمتەر دەبیت، چۆن لە دۆخیکێ وادا حکومەت تەسریحت دەکات؟

وتم: له بیرته کاتی خۆی له سهربازی به هۆی چوونه سهرهوه ته سهریحيان كردم، وا جارێکی تر گه پانهوه سهر کونیه کهم و به هه مان هۆکار ته سهریحيان کردمهوه.

وتی: بۆچی کوپی دراوسێکه مان وه کو تو له سهرهوه بووه و تا کو پێکهوتنی جه زائیر و ههره سهینانه کهش له وێ بووه که چی ته سهریح نه کراوه؟

وتم: به شوین ده گوپییت، کاتی خۆی من له ئیزگی دهنگی کوردستان بوومه بۆیه بپاره که ته نها ئه و که سانه ی گرتۆتهوه که له شوینه هه ستیاره کان کاریان کردوه.

که ئه مه م وت، باو کم تو زیك قه ناعه تی هات و هیج پرسیری تری لینه کردم.

دوا ی ئه وه، برا کهم که ئه ندازیاری حکومه ت بوو، باوه شی پێدا کردم و یه کتریمان ماچکرد، سه ری خسته ژێر گویم و به ئه سپایی وتی: تو به راستیه که له سهربازی ته سهریح بوویت؟ یان شتیک له ئیمه ده شاریه وه؟

وتم: نه خێر ته سهریح نه بوومه، من پامکردوه، به لام خۆت ده زانی باو که مان که سیکی ژۆر نیزامیه و هه ز له سه ره پێچی ناکات. ئه گه ر به وه بزانییت، وه کو سا لی ۱۹۷۴ ئه و کاته ی که له سه ره وه به سه ردان هاتمه وه، چۆن منی ته سلیمی حکومه ت کرده وه، ئه وه اش ئیستا ته سلیمی ئینزیاتخانه ی سهربازیم ده کات.

وتی: ئه ی چی به و خه لکه ده لێی، چۆن ده گه پێی، له وه ناترسیت داوا ی ده فته ر خد مه ت لێ بکه ن و کێشه ت بۆ دروستکه ن؟ منیش وتم: تو ده فته ر خد مه که ی خۆت بده به من، وینه مان ژۆر له یه کتری ده چییت، ئینزیاته کان هه ستی پێناکه ن. ئه گه ر داوا ی ده فته ر خد مه یان لێ کردم، ده یان ده من و با هه ر و ابزانن ئه ندازیارم و خزمه تی سهربازیم دوا خراوه.

وتى: باشە، ھەر ئىستا بۆت دېنىم، بەلام وريابە ئەم نھىنيەلە
خۆم و خۆت بەولاولە با كەسى تر نەيزانئىت دەنا كىشەت بۆ
دروست دەكەن.

وتم: خەمى ئەو ەت نەبىت، تەناتە لىتاگە پىم ھاوسەرەكەشم
ئەو ەزائىت.

ماو ەيەك بەم شىۋەيە مامەو ە، پۆزانە كە دەچومە دەرەو ە دەفتەر
خەمەكەم دەخستە گىرقانم و بەبى ترس دەسووپامەو ە سەردانى
برادەرەكانم دەكرد.

ئۆوارەيەك، مەلا مەمەدى ئامۆزام ھاتە مالمان و پىي و تم:
فونادى كوپم وەكو تۆ ناوى سەربازى ھات، ئىستا لە شوپىنكى
زۆر خراپە. دەلى ھەموو شەويك دوزمن بەسەرمان دادەدەن، تاكو
بەيانى لەترسان خەو ناچىتە چاومان. مام پىي و تم كە تۆ
بەپپارىكى تايبەتى تەسرىج كراوى، ئەگەر ژمارەى ئەو پپارەم
پى بلىي ھەندىك كەس لە تەجنيدى ھەولپەر دەناسم، داوايان
لیدەكەم فونادى كوپم وەكو تۆ تەسرىج بكەن.

منىش ھەر لەخۆمەو ە ژمارەيەكم پىي و ت، ژمارەكەى لە پارچە
كاغەزىك نووسىيەو ە و لەخۆشيان چايەكەشى نەخوارد و گەپايەو ە
مالى خۆيان لە گوندى دارەتو.

دواى دوو پۆز، جارىكى تر مەلا مەمەد ھاتەو ە مالمان، لە
دوورەو ە بەپىگەنىن وتى: بۆچى ئەو ماندووبونەت خستە پىشم و
پاستىيەكەت پىنەو تم كە تۆش وەكو فوناد لە سەربازى پاتكردوو ە؟
منىش و تم: چۆن دەزانى من پامكردوو ە؟

وتى: چوومە تەجنيدى ھەولپەر، برادەرىكم لەوييە، كە پىم و ت تۆ
تەسرىجى، سەرى سوپما، سوپىندى بۆ خواردم كە شتى وانىيە.
كە ناوى تۆم پىي و ت، باش تۆى دەناسى، وتى خەلكى يەك
گەپەكىن.

وتم: نائیب زابت ئەمجد نەبى؟

وتى: بەللى خۆيەتى، لاپەرەى تۆمارى تۆشى دەرھىنا، پيشاندىم،
وتى (تەماشى بىكە، ئەو ھىشتان لاي ئىمە سەربازە و تەسرىح
نەكراوہ).

منىش وتم: من چۆن بزانم تۆ ئەوھا بەوردى دەچىتە بىچ و
بىنەوانى، دىنا ھەر زوو پىم دەوتى و كىشەش بۆ من دروست
نەدەبوو. ئىستائە وىش لاي برادەرەكانى تىرم باس دەكات و
مەترسى دەكەوتتە سەر ئىانم.

وتى: مەترسە، لاي كەس باسى ناكات، ئەو خۆى بەمنى وت
(ئەم قىسەيەت لاي من كرد، لاي كەسى تىرى مەكە، نەوەك بزانن
لە سەربازى پايكردوۋە، دىنا دەيگىرن و دەيدەنە دادگاي سەربازى
و بەتوندى سزاي دەدەن).

ھەر لەو پۆژەوہ ئارامىم لەبەر ھەلگىرا، دلىم زۆر دەترسا لەوہى
پۆژىك پىاوہكانى حكومت بەسەر مالىمان دابدەن و وەكو چۆلەكە
بمگىرن و پاپىچى ئىنزابخانەم بىكەن. بۆيە لەترسان شەوانىش
خەو نەدەچوۋە چاوہكانم. گويم لە ترپەيك بوايە، ئەشكەوتم
لى دەبوۋە كۈنە مشك و نەمدەزانى لەكوئى خۆم بشارمەوہ.
زۆر جار لە پاكردنەكەم پەشىمان دەبوۋەوہ و لە دلى خۆمدا
دەموت (مروف يەك جار دەمرىت، خۆزگا پامەكردبا، ئىستا
ھەموو پۆژىك لەترسى گرتن دەمرم).

پەشىمانى ھىچ دادى نەدەدا، كار لەكار ترازابوو، ئەگەر خۆشم
پادەست بگردايەتەوہ ھەر سزا دەدرام، چونكە داخىلى ھىروپ
بىووم. بۆيە دانم بەخۆمدا گرت و وىپاي ئەو ھەموو ترس
و لەرزەى كە لە دلىمدا بوو، بەسەرخۆم نەدەھىنا و لەلاى
برادەرەكانم وا خۆم نىشان دەدا كە ھىچ خەمم نىيەو زۆر دلىخۆشم.
ئەم بارودىخە زۆرى خاياند، ھەستم دەكرد دراوسىكانىشم گومانىيان

لېم په پيدا كړدووه، كه چاوى منيان لى ون ده بئ، له نټوان خوږيان باسى من ده كه ن. بويه له ژيانى خوم بېزارېووم، له وه ده تر سام په كېك كه يفى پېم نه يه ت، پوژېك خه به رم لېدات و به گرتنم بدات. بويه زور بېرى سېر به خه يالمداد دهات، بؤ دهرېازېوون له و دوخه ى كه تېددام.

نټواره يه ك، موختارى گهړه كه كه مان مام فته ى هاته لام پېى وتم: په كېك له دراوسټكانت پېى وتوومه كه تؤ له سهرېازى راكردووه. نازانم ئه و كه سه راست دهكات يان نا؟ به لام دلنات ده كه موه ئه گه را سستېش بېت، له لايه ن منه وه هېچ زيانست پېناگات. به لام ئه گه را كردووه، باشتهر بېته دهره وه ى شار، دهنه پوژېك هر دى ئاشكرا بېت و ئېمه ش ئه وكات هېچمان پېناكړئ.

خوا خېرى مام فته ى بنووسئ، هر ئه و شوه هه ندېك كه لوپه لى پېوېستم خسته جانتا كه م و به هاوسه ره كه مم وت: تاكو نه يانگرتوومه، به يانى ده چمه ناحيه ى خه ليفان بؤ مالى خالم، ئه وئ ناوچه يه كى عه شايه رېيه و حكومت ناوېرئ ده ستيان بؤ درېژ بكات.

هاوسه ره كه م بېرؤكه كى به لاهه باش بوو، وتى: منيش پېم باشه ماوه يه ك لېره دور بكه وېته وه، ئه و خه لكه زور حه سوودن، چاويان پيمان هه لنات، هه موو پوژېك لېم ده پرسن كه چؤن ته سريح بوويت، منيش به ناچارى درؤيان له گه ل ده كه م و هه مان قهوانى پوژانى پېشوويان بؤ لېده ده موه و ده لېم ئه و كاتى خوى پېشمه رگه بووه بويه ته سريح كراوه.

چونم بو مالی خالم له خه لیفان

له ناحیه ی خه لیفان چومه مالی خالم، داپیرم هیشتان له ژیاندا مابوو، که چاری به من که وت، باوه شی پیداکردم وتی: دهک چاوم کویر بیت، له وه تی چوویته سه ریازی دلّم هر له لاته. زور ده ترسام شتیکی خراپت به سه ریبت، به لام ستایش یو خوا که به سه لامه تی گه پایته وه ناومان.

منیش وتم: ئه و ماوه یه مه شقی سه ریازیان پیکردین، هه فته ک ده بیت مه شقمان ته وایوو و ده یانه وی بمانه ن بو باشووری عیراق بو به ره کانی جهنگ.

که ئه مه م وت، دهستی به گریان کرد وتی: لیره که س ناتوانی دهست بداتی، هه تا شه پراده وه ستی مه گه پتوه، له لای ئیمه بمینتوه، با شتیکت به سه ر نه یه ت، دایکت به رگه ی خه فته ناگریت.

وتم: منیش له به ره وه هاتوو، ده مه وی لیره بمینمه وه.

که ئه مه م وت، فرمیسی چاوه کانی خوی سرپه وه و وتی: چون لیده گه پیم جاریکی تر بگه پیتته وه سه ریازی. خه می ژنه که شت نه بی، له دوی ده نترین نه ویش بیته ئیره، جیگا و ریگایه کی زورمان هیه، خوا بکات ئتوه به ئیمه رازیبن، له سه ر چاری خۆمان داتانده نیتین.

ئیمه له و قسانه دابوین، خالم خدر و کوپه پلکه که م عه بدولا هاتنه ژووړه وه، خالم که منی بینی باوه شی پیداکردم وتی: به یانی زوو دوو نه فهرم برده باتاس، که هاتمه وه، حه مه ده سیسم له ناو بازار بینی پیی وتم که تو ی بینیه. بویه به خیرایی هاتمه مالّه وه.

منیش وتم: که له کۆستهره که دابهزیم ئه و منسی بینى،
داواى لیکردم له گه‌لى بچه ماله‌وه، منیش پیم وت (بۆ ئه‌وه
نه‌هاتومه زوو بگه‌پیمه‌وه، جارێ ده‌چمه مالى داپیرم، دواى
یه‌کتى ده‌بینین).

خالم وتی: ئیشیکى باشت کردوه هاتوویت بۆ ئیره، خه‌لکى
ئیره سه‌ربازى ناکه‌ن، ئه‌وانه‌ى ناویان بۆ سه‌ربازى ده‌رچوه،
به‌ی ترس له‌ناو بازار ده‌سوورپینه‌وه و که‌سیش پتیا نالێ
له‌باشت چاوتان دوو برۆیه.

به‌ قسه‌کانى خالم ئاسووده بووم، خه‌م و خه‌فه‌تى پۆزانى
پا‌بردووم له‌بیرچۆه. شه‌وان تا دره‌نگ له‌ مالى خزمان
کۆ ده‌بووینه‌وه و به‌ قسه‌ى خو‌ش و گالته‌و گه‌پ شه‌ومان
به‌سه‌رده‌برد. زۆریه‌ى شه‌وان له‌ مالى خالم ده‌خه‌وتم، هه‌ندیک
جاریش له‌ مالى پلکم هه‌فسه‌ت و کوپه‌کانى ده‌مامه‌وه. که‌ پۆ
ده‌بۆه، ئه‌وان ده‌چونه‌ سه‌ر ئیش و کارى خو‌یان، منیش له‌گه‌ڵ
داپیرم ده‌مامه‌وه، سه‌ربرده‌ى پیشینانى بۆ ده‌گێرامه‌وه.

پۆزانى هه‌ینیان له‌گه‌ڵ عه‌بدو‌لای کوپه‌ پلکم ده‌چووینه‌ گه‌لى
عه‌لى به‌گ و ته‌ماشای دیمه‌نه‌ دلپینه‌که‌ى تافگه‌که‌م ده‌کرد، له
چایخانه‌که‌ش چایه‌کى گه‌رممان ده‌خواردوه و دوايش به‌ پى
ده‌گه‌پاينه‌وه خه‌لیفان.

خالم و کوپه‌ پلکه‌کانم به‌پۆ خه‌ریکی کاسبى بوون، بۆیه‌ کاتم
لێ نه‌ده‌پۆشیت و بیزار ده‌بووم. له‌ بیزارییان بیرم کردوه
ئیشیک بکه‌م و کاتى خو‌مى پى به‌سه‌ربیه‌م.

چه‌ند مانگیک بوو، سه‌دام حوسین له‌کاتى هاتنى بۆ خه‌لیفان
برپارى دا‌بوو، له‌سه‌ر بودجه‌ى حکومه‌ت خانوه‌کانى شارۆچکه‌ى
خه‌لیفان نۆژن بکړینه‌وه و به‌ دیزاینیکى نوێ سه‌رله‌نوێ
دروسته‌بکړینه‌وه. مسه‌فای کوپه‌ پلکم تاکه‌ دارتاش بوو له‌

خەلیفان، بۆیە ئیش و کاری زۆر بوو، قالبی بۆ خانووەکان دەبەست، عەبدولای برا بچووکە کەشی بەردەستی دەکردو یارمەتی دەدا.

پۆژیک کوپە پلکە کەم مستەفا بۆ خوانی نیوہ پۆ منی لەگەڵ خۆی بردەو، لەکاتی نانخواردن، بیروکە یەک بەخەیاڵمدا هات، پێم وت: تۆ زۆر بەی ئیش وکارەکانی قالبی داربەستن بەخۆت دەکەیت، عەبدولاً تەنھا بەردەستیت بۆ دەکات، ئەگەر ئەویش نەبێت، کەسێکی تر دەتوانی هاوکاریت بکات.

وتی: راستە، ئیش وکاری من لەسەر ئەو پانەوہ ستاوہ، ئەویش نەبێت، ھەرکەسێکی تر بێت، دەتوانی بۆم بکات. بەلام تێنەگەیشتم مەبەستت لەم قسە یە چییە؟

وتم: ئەوہندی لەمالی داپیرم بەتەنیا بمێنەوہ زۆر بێزار بووہ، ئێوہ ھەر ھەمووتان بەیانیان تاکو ئێوارە لەسەر کارن، بۆیە بیرم لەوہ کردۆتەوہ ئەگەر تۆ پێگا بەدەیت عەبدولاً کارم لەگەڵ بکات، ھەندیک داری قالب دانان دەکێم و خۆمی پێوہ خەریک دەکەم. مستەفا بیروکە کە ی بەلاوہ باش بوو وتی: ھەر کاتێک تەختە و دارت کپی، ئاگادارم بکەوہ، عەبدولاً دەنێرمە لات با قالبی خانووەکانت لەگەڵ ببەست.

ھەر ئەو پۆژە گەپامەوہ شاری ھەولێر. کە چووہ مالەوہ، کە ھاوسەرە کەم منی بینی، ھەر لە دوورەوہ دەستی بە گریان کرد وتی: زۆر بیرم کردوویت، ئێمە لەدووری تۆ ژیانمان زۆر ناخۆش بوو، لە خەفەتان نازانم چۆن شەو پۆژم لێدەپوات.

تەماشایەکی شەقامە کە ی کرد وتی: دراوسێکان تۆیان بینی؟

وتم: بۆچی وادەلێی؟

وتی: لەو پۆژە ی کە تۆ پۆیشتووی، دەنگۆی پاکردنت لەناو گەرە کە کەمان بۆ و بۆتەوہ، باوکیشت زۆر دەترسیت نەوہ ک

بههۆی پاکردنی تۆ ئیمه و ئهوان بگرن.
منیش وتم: ئه و خه لکه چی ده لئی با بۆخۆی بیلێت، گوێ
مه ده قسه ی که س. ده می خه لک کونه دیوارێک نییه تا
تۆپه له خوریکی له ناو نێین و بیگرین.

زۆر برسیم بوو، بۆنی دۆلمه ده هات، چومه لای ته باخه که،
مه نه لێک دۆلمه ی له سه ر بوو. که سه ری مه نه له که م هه لدايه وه،
ده توت دۆلمه که خه وی لێکه وتوو، چۆن ئاماده کرابوو، به بی
ده سکاری له شوینی خۆی مابۆوه. پووم له هاوسه ره که م کرد،
پیم وت: بۆچی هیچت له م دۆلمه یه نه خواردوو؟

که ئه مه م وت، له پرمه ی گریانێ دا.

وتم: ده لئی شتێک بووه که من نایزانم؟

وتی: سه عاتێک پێش ئێستا قاسمی برام له کۆیه وه هاته
لامان. دواپۆژی ئیجازه که ی بوو، ده گه پایه وه وه حده که ی خۆی
له بسیتین. منیش پیم وت (هه ندیک خۆت دواخه، نانێکمان
له گه ل بخۆ، ئه و جا بگه پۆوه شوینی خۆت). ئه و زۆر په له ی
بوو، وتی (نا توانم له وه نده زیاتر خۆم دواخه م، ده نا فریای
گه پانه وه ناکه وم).

له درێژه ی قسه کانیدا وتی: زۆر خه فتم بۆی خوارد، زۆری
حه ز لێ بوو، به لام دۆلمه که به ته واوه تی نه کولابوو. زۆر هه ولّم
له گه لیدا که هه ندیک خۆی دواخات و نانمان له گه ل بخوات،
که زانی خه فته ده خۆم، له به ر دلی من سه ری مه نه له که ی
هه لدايه وه وه په لکه زلفیکی خوارد و مالئاوایی لێکردین و گه پایه وه .

منیش وتم: بۆچی هیشته بگه پۆته وه ناو ئه و ئاگره ؟

وتی: زۆر هه ولّم له گه لی دا، پیموت (مه گه پۆوه، تۆش ده نیترمه
لای هاوسه ره که م له خه لیفان. خه لکی ئه وی عه شایه رین،
حکومه ت ناویڕی ده ستیان بۆ درێژبکات).

وتم: ئەو چى وت؟

وتى: پىتى وتم (جارىئ شوئىنەكەمان باشە، زۆر مەترسى ھىرشى ئىرانى لەسەر نىيە، بەلئىنت پىدەدەم ئەگەر جارىكى تر بگەرپمەو مەنیش پادەكەم و دەچمە لای باوكى ژالە).
بەھەرچال، زۆر دلیم دایەو، ئەوجا لەسەر خوان لەگەلم دانىشت و بەيەكەو چىشتمان خوارد.

دواى نانخوردن پىتى وتم: ئەگەر دەوامى قوتابخانەم نەبوايە، مەنیش لەگەلت دەھاتم تاكو لەبەر ئىمە ھىندە خۆت لەم پىگا پى مەترسىيە نەدەيت.

وتم: پاست دەكەى، مەنیش پىم باش نىيە ھىندە لەو پىگايە پىم و بچم، بەلام ئەمجارە بۆ كرىنى تەختە و دەرسەك و كەرەستەى قالبى دارتاشى ھاتومەتەو. بەيانى دەچمە شوئىنى فرۆشتنى دار و تەختە، ھاوپىيەكم ناوى محەمەد عەباسە، لە قوتابخانە بە يەكەو خويىندومانە، ئىستا لەوئى كار دەكات، داواى لىدەكەم يەك لۆرى تەختە و دار و پىداويستىيەكانى قالبى دارتاشىم بۆ دابىن بکات.

ھاوسەرەكم قسەكانى منى بەلاو سەير بوو، بەسەر سوپمانەو وتى: خوا نەبئ كەس سەرى لە تۆ دەرنەچئ، پىم نالئى تۆ چىت، سەربازىت يان دارتاشىت؟!

وتم: تۆ پاست دەكەى، ناچارم ئەو بکەم، خەلكى ئەوئ بەپۆژ دەچنە سەر كار و بەشەویش دەگەرپنەو. زۆر بىزار بووم ھەندەى لەبەيانىيەو تاكو پۆژئاوا بەتەنيا لە كونجى ژوورىك دانىشم.

وتى: جا دەتەوئ چى لەو تەختە و دارانە بکەيت؟

وتم: دەمەوئ لەجىياتى دانىشتن، خۆم بە ئىش وکارى دارتاشى خەرىك بکەم.

وتی: تاكو دهگه پښتیه وه زږر ئاگات له خږت بیت، مه هیله در اوسپكان و هاورپكانت بتبینن، نه وهك هه وائلت لیږدهن و به گرتنت بدهن؟

منیش وتم: خه مت نه بئ به یانی زوو كه لیږه دهچمه دهره وه، پاسته وخږ دهچمه لای ئه و هاورپیهم و تهخته و دار و پښاویستییه کانی دارتاشی ده کړم، هه ر له ویش به لږیږیک ده یان به مه وه خه لیفان.

ئو پږدهم به پئ کرد، به یانیش زوو چوومه لای هاورپیکم له ده زگای فروشتنی دارو تهخته. هاورپیهم كه كه سهیری ده موچاوی کړم، هه ستی کرد له سه ربازی پامکردووه و خه ریکی کاریکم، به لام هیچ پرسپاری لئ نه کړم. وتی: هه رچند ئو به رپه دارو تهخته یی كه تږ داوای ده کهیت، یه کجار زږره، به لام بږتی دابین ده کهم.

به م شیویه، به سئ سه د دینار دار و تهخته و که ره سته ی دارتاشیم کړی و به لږیږیک برده مه وه خه لیفان.

كه كه یشتمه ئوئ، مسته فای کوږه پلکم كه چاوی پیکه وت، سه ری سوپما، وتی: له و باوه رده دا نه بووم ئو هه مو تهخته یه ده سکه ویت، چونكه به هږی شه پی عیراق و ئیرانه وه ده میكه حكومت هاورده کردنی تهخته ی پاگرتووه.

منیش وتم: پاسته، نه گه ر له بهر محمه د عه باسی هاورپم نه بوايه منیش ئه م به رپه زږدهم پئ دابین نه ده کړا، به لام به سوپاسه وه ئو هاورپیهم ده توت هه ستی کردووه له سه ربازی پامکردووه و به دواي کاریکم بږیه بږی دابین کړم.

هه ر ئه وکات، مسته فا بانگی عه بدولای کردو پیی وت: له به یانییه وه له گه ل ئو ئیش بکه، منیش كه سیکی تر بږ خوم په یدا ده کهم.

پووی له منیش کرد و پئی وتم: له سه ره رمانی سه دام حوسین خانووه کانی ناحیه که مان هه مووی نۆژن ده کرینه وه، وه زاره تی نیشته جیبیون خه رجییه کان ده گریتته ئه ستر و پاره که ی ده دات، بۆیه ئیش وکار زۆره خه متان نه بیئت.

سو پاسگوزاری بووم پیموت: مه به ستم له م کاره، پاره کۆکردنه وه نییه، ناشمه وئ کتیرکچی تو بکه م، له ته نیایی زۆر بێزار بوومه، ته نها ده مه وئ کات به سه ربیه م.

بووم له عه بدولا کرد پیموت: ئه گه ر پیت باش بیئت، هه ر له ئیستاوه ببه هاو به شم له و ته خته و دارانه. ئیستا هیچ پاره م لیت ناویت، که ئیشمان کرد، هه تا پاره که ی پر ده که یته وه، هیچ پاره ت ناده مئ. دوا ی ئه وه تۆش وه کو من ده بیته خاوه نی نیوه ی ئه و ته خته و دارانه.

که وام وت، زۆری پیخۆش بوو، وتی: تو له مسته فای برام بۆمن باشتری، ئه وه چه ند سالتیکه له گه ل ئه و ئیشی ته خته به ستن ده که م، که چی پۆژیک ئه وه ی به خه یالدا نه هات هه ر به گالته ش پیم بلئی ببه هاو به شم.

منیش وتم: ئه گه ر مسته فای براشت نه بوایه، تۆش فیتری ته خته به ستن نه ده بوویت و منیش نه مده توانی ئه م داوا یه ی لیبیکه م.

که وام وت: مسته فا پووی تیکردم وتی: تو خۆت به م قسانه وه خه ریک مه که، ئه و گه نجه، ده یه وئ به شه وو پۆژیک وه کو منی لیبیئت، بۆیه گله ییم لیده کات.

ئیمه له و قسانه دابووین، نه جیمی هاوسه ری کچه پلکه که م به ژوو رکه وت، دوا ی سلاو کردن، پوی له من کردو وتی: بیستومه ته خته و دارت هیناوه و قالبی خانوو ده به ستیت؟ وتم: ئه وه راسته.

وتی: خانوو کهم بۆ ببهستن، هه قیشتان چهنده ده تانده می.

مستهفا پووی تی کردم وتی: ئه ی نه موت ئیش زۆره، ئه وجا
هر یه کهم خانووتان زهحه ته دوا ی ئه وه شاره زای ئیش و
کاره که تان ده بن و خه لکه کهش ده تانناسن و پووتان تیده کهن.
منیش وتم: بۆ هر خانوو یک چه ند وه ربگرین بۆ ده سته قی
خۆمان؟

وتی: نه خشه ی هه موو خانوو هکان وه کو یه که، بۆ یه بۆ هر
خانوو یک سه دو په نجا دینار وه ربگرن. ئه گه ر یه کێکش شتی
زیاتری لێ داوا کردن، ئیوهش به قه د ئه وه پارهی زیاتری
لیۆه رگرن.

که وای وت، نه جیم ده ستی برده وه گیرفانی و سه دو په نجا
دیناری ده رهیتا و دایه ده ستم وتی: هر له ئیستاوه پارهی
خۆم ده ده م، با له سه رم نه مینئ.

منیش پاره کهم لیتی وه رگرت و پووم له عه بدولا کرد پیموت:
عه بدولا من سئ سه د دینارم به و ته خته و دارانه داوه، له
به ستنی خانووی نه جیم به شت ناده م، به بهر قه رزه که تی
ده خه مه وه، دوا ی به ستنی دوو خانوو ئینجا تۆ ده بیته هاو به شم
و هیچ قه رزت له سه ر نامینئ.

که وام وت، مستهفا پووی له عه بدولا کرد و پیتی وت: چیت
ده وئ وا بوو یته خاوه نی ته خته و داریش؟
عه بدولا ش وتی: خیری تیدابوو ئه و له سه ربازی پایکرد و هاته
ئیره، ده نا هر له بهر ده ستی تۆ به شاگردی ده مامه وه و
نه ده بوومه خاوه نی ته خته و داری خۆم.

تا کو ماوه یه ک له خه لیفان ته خته م به ست، پاره یه کی زۆرم
ده سه کوت، له ئیش و کاری دارتاشی و قالب به ستنیش شاره زا
بووم. به لام دوا یی ناچار بووم ئه وئ به جیبه یللم و بچه مائی

پلکم له گوندی مالمن له سهر زڼی گه وره له نژیک گوندی
شانه ده.

نیواړه یه کی دره ننگ هاوسه ره که ماته خلیفان بولای من، که
منی بینی دهستی به گریان کردو وتی: دایه رهی نه من باوکتیان
ناگادار کردو ته وه، نه گهر خوټ پاده ست نه که یت، له جیاتی تو
نه و ده گرن و ده یخه نه به ندیخانه.

باوکیشت به منی وت: نه گهر خوټ پاده ستی حکومت نه کاته وه
و نه گه پټه وه سهر بازی، ناچارم شوینه که ی به حکومت بلیم.
له جیاتی نیمه بجینه ژورده وه با نه و بگرن.

منیش وتم: توش خوشبږوا بو بیت، بږوات پټیکرد؟

به چاوی گریان وه وتی: هر بڼه وهی من خه فته بخوم، دایک
و باوکت هه موو شتیک ده که ن. بویه ناگه پټه وه تا کو به لټنم
پټنه ده یت که ئیره به جیده هیلټیت و ده چپته مالی پلکت له
گوندی مالمن.

له گه ل هاوسه ره که م نه و شه وده مان به یه که وه به سهر برږد، بو
به یانی نه و گه پایه وه هه ولیږو منیش جانتا که م هه لگرت و به
پیکا بییک چوومه گوندی مالمن.

گوندی مالمن له سهر زڼی گه وره که به زڼی بادینان ناوی
دهر کردو وه، ته نها پټنچ مالی لی ده ژیا. یه کییک له و مالانه
خوشکی دایکم بوو، له و پوژهی که میږدی کردبوو که وتبووه نه و
ده فهره. نه و شوینه له لای حکومت به ناوچه قه دهغه کراوه کان
ناوزه د کرابوو. دواي هه ره سی شوږشی کورد، حکومت یه که
نیداریه کانی له هه ندیک ناوچه ی کوردستان کشانده وه و ناوی
لینان ناوچه قه دهغه کراوه کان. بویه نه ده بوو خه لک له و شوینانه
نیشته جی بیت. به لام مالی پلکم و چند خانه واده یه کی تر له و
گونده مابوونه وه، ږه و باغیان هه بوو، هه روه ها ناژه لیان به خټو

ده كړد. هه نديك له و خانه وادانه وپړای نه مه، بيستاني شفتي و
گندوره شيان هه بوو.

نه و گونده، هه رچه نده شوينځي دواكه وتوو بوو، به لام خه لكه كهي
ساده و ساكارو دلفراوان بوون. پږيكي زوريان لیده نام، زوريه
كات بو نانخواردن ده عوه تيان ده كړدم. هاوسه ري پلكه كه م له
دامه زراوه په كي حكومي له خه ليفان پاسه وان بوو. مانگي جاريك
به سهردان ده هاته وه، كاته كاني تر له مالي كوپه گه وره كهي له
خه ليفان ده مايه وه.

به يانيان كه له خه و هه لده ستامه وه، دواي نانخواردن، پاديويه كي
بچووكم له گه ل خوم ده برود ده چومه سهر زئ، تاكو نيوه پو
نه ده گه پامه وه.

مه له وانيم نه ده زاني و زوريش له ناوي زئ ده ترسام، بويه هه ولي
مه له كړنم نه ده دا، هه رچه ند زوريه پوژه كان جله كانم داده كه ندو
به شورت و فانيه يه كه ده چومه ناو ته نكاوه كاني زيه كه.
پوژيک له ناو ته نكاوه كه بووم، كومه ليك ماسي گه وره م بيني
به سهر ناوه كه كه وتبون، شه پولي ناوه كه به ره و لاي مني
ده هينان.

ماوه په كي زور بوو گوشتم نه خوارد بوو، زوريش هه زم له گوشتي
ماسي بوو، بويه هه نديك سهر كي شيم كړد، له ماسيه كان چومه
پيشه وه و ده ستم بو دريژ كړدن، سئ ماسي گه وره م گرت.
له ناوه كه هاتمه ده ره وه و به خوم و ماسيه كان گه پامه وه مالي
پلكم. پلكم كه چاوي به ماسيه كان كه وت، وتي: چما تو
مه له واني ده زاني؟

منيش وتم: نه خير نايانم.

وتي: نه ئي چوڼ توانيت نه و ماسيپانه بگريت؟

وتم: نازايه تي خوم نه بوو، كومه ليك ماسي به سهر ناو كه وتبون،

شەپۆلەكانىش بۆلای منيان ھىئا و منىش دەستم درېژ كرد
گرتمن.

پلكم وتى: يەك مەنچەل دۆلمەم بۆت لىئاو، دەزانم زۆر حەزت
لىيەتى، جەمى نيوەپۆ دۆلمە دەخوين، ئىوارەش ئەو ماسىيانەت
لەسەر پىشتى سىل بۆ دەبرژىنم.

بەم شىئو، ئەو ئىوارەيە پلكم ماسىيەكانى برژاند. بانگى حارس
و عەلى و وسووشى كردبوو بۆ نانخوردن. ئەوان ھەرسىيكيان
خەلكى گوندەكە بوون. كە چاويان بە ماسىيەكان كەوت، سەريان
سوپما، كە چۆن ئەو ماسىيە گەورانەم پىگىراو. پىش ئەو ھى
و ئەمىيان بەدەمەو، پلكم بە پىگەننەو ھەلنەگرتبوو، سى پىشمەرگە
ھىشتان دەستمان لە نانخوردن ھەلنەگرتبوو، سى پىشمەرگە
بە ژوروكەوتن و سلاويان لىكردىن. پلكم داواى لىكردن كە ئەوانىش
لەسەر خوانەكە دابنىشن و ماسيمان لەگەل بخۆن،

وتى: ئەمپۆ كورە خوشكەكەم كاتىك لە دەم زىيەكە بوو،
شەپۆلى ئاوەكە ئەم ماسىيانەيان بۆلای ئەو ھىئاو و ئەو ھىش
گرتوونى و لەگەل خۆى ھىئاوينى تەو.

ھەر سى پىشمەرگەكان لە قاقاي پىگەننىيان دا، يەككىيان وتى:
نيوەپۆ لە گوندى شانەدەر قونبەلەمان فرىدايە ناو زىيەكە و
ھەندىك ماسيمان گرت، ئەوانى تىش لەگەل شەپۆلى ئاوەكە
پۆششتن و پىمان نەگىرانەو. نۆشى گىانتان بىت، ئىمە نيوەپۆ
زۆرمان خواردوو و دلمان نايبات.

ھەر لەو كاتەدا بىرۆكەى چوئەدەرەو ھى ولاتم بە خەيالدا ھات.
پووم لە پىشمەرگەكان كرد، وتم: ئىو لەكوئو ھاتوون و بۆ
كوئ دەچن؟

يەككە لە پىشمەرگەكان وتى: ئىمە لەناو خاكى ئىرانەو
ھاتووين، لەناو خاكى عىراق ئەركىكمان پىسپىردراو، جىبەجىي

دهكەين و دهگه پېينه وه .

منیش وتم: ده توانم داوای شتیكتان لیكهم؟

وتی: نه گهر پیمان بكریت، چی تیايه؟

وتم: دهمه وئ له گه لتان بيمه ئیران و له ویشه وه بجمه دهره وهی ولات.

ئه ویش وتی: له گه پانه وه مان، به ناو خاکی تورکیا دهگه پېينه وه ئیران.

منیش وتم: باشتر، كه واته تاكو تورکیا له گه لتان دیم.

وتی: ده لئی له سه ربازی پاكردوه؟

وتم: به لئ وایه، وه حده كه مان گوازاوه ته وه بۆ به ره كانی جهنگ له باشووری عیراق، بۆیه پاكرد.

پیشمه رگه كه پوی له پلكم كردو پئی وت: ئه و كوچه ده بیته چی تو؟

پلكم وتی: كورپی خوشكه، له شاری هه ولیر داده نیشن.

پیشمه رگه كه پوی تیكردمه وه وتی: خۆت ئاماده بكه، دواي ههفته یه كی تر دهگه پېينه وه ئیره و له گه ل خۆمان ده تبهین. دواي نه وهی چایه یان له گه ل خواردینه وه، دواتر مائناواییان لیكردین و پویشن.

نامه یه كم بۆ هاوسه ره كه م نووسی و دامه دهست پلكم، پیموت: به كه سێك ئه م نامه یه م بۆ هاوسه ره كه م بنیره، تیايدا داوام لیكردوه كه ئه ویش بیت، هه موومان به یه كه وه عیراق به جیده هتلین و دهچینه دهره وهی ولات.

كه ئه م وت پلكم دهستی به گریان كرد، به چاری فرمیسكه وه زۆر لیم پاراپه وه كه واز له م بیروكه یه بئیم و به جییان نه هیلم. دواي چه ند پوژتیک هاوسه ره كه م خۆی و ژاله ی كچم هاتنه گوند و باوه شمان به یه كدا كرد و یه كتریمان ماچكرد.

هاوسه ره کهم بیرۆکه‌ی چوونه دهره وه‌ی ولاتی پی باش نه‌بوو، به‌لام به‌ناچاری قبولی کرد وتی: هه‌رچه‌ند چوونه دهره وه‌ی ولاتم پیتاش نییه، چونکه خوا ده‌زانی له‌و پێگایه چیمان به‌سه‌ردیت. به‌لام دل‌ت ناشکینم و له‌گه‌لت دیم، منیش له‌ ژبانی ته‌نیاپی بیزار بوومه، تۆ نازانی له‌وه‌تی تۆ لی‌مان دوورکه‌وتوویته‌وه، دایکت چه‌ند کێشه‌ی بۆ دروست کردوومه.

وتم: تۆ باسی چی ده‌که‌ی؟

وتی: له‌و پۆژانه‌ سیروان و په‌وه‌ندی برام له‌ کۆیه‌وه هاتبوونه لام، گولیزاری ژنی زرایش له‌به‌ر ده‌رگا نه‌وانی له‌گه‌ل من بینی، به‌بی نه‌وه‌ی لیم بپرسیت نه‌وانه چی تۆنه، بۆ دایکتی گێپابۆوه. نه‌وه‌ندهم زانی داکت و خوشکه‌کانت هاتنه‌ سه‌رم، چی خراپه پیتانکردم و له‌لای دراوسێکان ئابووویان بردم، پیتی وتم (کوپه‌که‌م له‌به‌ر سه‌ربازی پایکردووه، تۆش هیچ شه‌رم له‌خۆت ناکه‌یته‌وه و خه‌لکی بێگانه ده‌هینیته‌ ماله‌وه).

منیش وتم: زۆر سه‌یره، قه‌ت چاره‌پیتی نه‌و په‌فتاره خراپه‌م له‌ دایکم نه‌کردووه. نه‌ی تۆ چیت وت؟

وتی: خوا به‌زه‌یی به‌من هاته‌وه، نه‌وان هیشتان هه‌ر له‌ مالممان بوون. بانگم کردن وتم: بزائن خه‌سوم چی لیتان ده‌وێ؟

که دایکت چاوی به‌ براکانم که‌وت، له‌ شه‌رمه‌زارییان هیچ قسه‌ی پێنه‌کرا، سه‌ری خۆی شۆپ کردو به‌جی هیشتین.

منیش وتم: تۆش چیت پیتی نه‌وت؟

وتی: دایکت که‌ براکانمی بینی نه‌وانی ده‌ناسی، له‌به‌رده‌م ژنه‌کانی دراوسیمان تفیکی له‌پووی گولیزار کردو پیتی وت: نه‌گه‌ر تۆ نه‌و بوختانه‌ت به‌ بووکه‌که‌م نه‌کردبا، منیش شه‌رمه‌زار نه‌ده‌بووم.

که هاوسه‌ره‌که‌م نه‌مه‌ی بۆ گێپامه‌وه، زۆر خه‌فه‌تم خوارد، دل‌م دایه‌وه‌و پیموت: هیچی تر خه‌فه‌ت مه‌خۆ، جاریکی تر

لیناگه پیم ته نیا بیت، قاجم له سره قاجه کانت ده بیت و بو کوئ
بروم له گه ل خوم ده تانبه م.

هه تا پیشمه رگه کان گه پانه وه، هاوسه ره که م هه له لای من مایه وه
نه گه پایه وه هه ولیر. هه له و ماوه یه دا، هه موو پوزیک به یه که وه
ده چوینه ناو باخچه ی مائی پلکم. له ده م زتیه که باخچه یه کیان
هه بوو، ته ماته و باینجان و کووله که و سه وزه یان لپی ده چاند. کانیک
بچکولانه ش له ناو باخچه که بوو، باخچه که یان پی پی ناو ده دا.
تا کو نیوه پوز به یه که وه له ناو باخچه که داده نیشتن، باسی ژیا نی
ته نیایی خوی بومن ده گپرایه وه، منیش باسی ژیا نی گوند
بوی ده کرد.

هاوسه ره که م هه رچند که سیک شارسنان بوو، وه کو من له
گوند نه ژیا بوو، به لام به م چند پوز که مه له ژیا نی گوند
پامات و زوری پیخوش بوو.

هه موو جاریک ده یوت: نه گه ره له بهر وه زیفه که م نه بیت، شه پیش
پابووه ستیت، جاریک تر ناگه پیمه وه شار و بوخومان لیره ژیا ن
به سه رده به یان.

به هه رحال نه وه هه فته یه تیپه پی و پیشمه رگه کان گه پانه وه گوند
و هاتنه مائی پلکم. پیش نه وه ی من قسه یان له گه ل بکه م،
پلکم نه وانی برده ژیر که پره که وه هه ندیک پسه پسی له گه ل
کردن. منیش له په نجه ره ی ژوره که سه یرم ده کردن، نه مزانی
باسی چی ده که ن.

دوای توزیک هاتنه ژوره وه، به پر سه که یان پی پی وتم: پلکت
ده لئ (هاوسه ر و مندا له که شی له گه ل خوی ده هیئ) نه مه
وایه؟

منیش وتم: به لئ، نه وانی ش وایان پیخوشه که به ته نیا به جییان
نه هیئم، بویه نه وانی ش له گه لم دین.

ئەوېش وتى: ئىمە لەسەر ئەو پىك نەكە وتبويىن، بېيار بوو
تۆ بەتەنيا لەگەل ئىمە بېيت.

وتم: جياوازى چىيە، من تەنبايم يان ئەوانىشم لەگەل بېت؟
وتى: ئەو پىگايەى كە ئىمەى پىدا دەپۆين، زۆر مەترسىدارە.
ئەو مندالە شىرەخۆرەشتان دەمى ناگىرىت، ئەگەر بگىرىت،
جەندرمەكانى سنورمان لى وەئاگا دەمىنىت و سەرمان دەخوات.
منىش وتم: ناشكرىت خۆم و هاوسەرەكەم بېين و ئەو مندالە
شىرەخۆرەى لىرە بەجىبەتلىن.

يەكىك لە پىشمەرگەكان پىى وتم: ئىمە لەو گەشتەمان بو
ناو خاكى توركىا بەتەنھا نىن، ھەندىك قاچاخچىمان لەگەلدايە،
ئەوان شارەزاي ئەو چىا وچۆلەن، پىيان خوش نىيە ژن و
مندالمان لەگەل بېت. چونكە مندال كۆنترۆل ناكرىت و گىيانى
جەمودەمى نىيە، ئىمەش لەو گەشتەماندا بە نىوان دوو سەنگەرى
سەربازى عىراقى دا دەپۆين، ئەگەر لەو كاتەدا مندالەكان بگىرىن
و بىدەنگ نەكرىن، ئەوا لەبەر سەلامەتى خويان دەيانخنىكن.

كە ئەمەى وت، پىش ئەوەى من قسە بكەم، هاوسەرەكەم ژالەى
لەئامىز گرت و بە توورەپىيەو وتى: ئەو مندالە ژيانى منە،
چۆن دلم دىت چارەنوسى بخەم بەردەستى ئەم گورگانە.

پووى لە منىش كردو پىى وتم: ئەگەر حەزدەكەى تۆ بەتەنيا
لەگەلئان برۆ، منىش دەگەپتەو ھەولپىرو لەدو دايك و باوكم
دەنىرم، داوايان لىدەكەم خەمىكم لىبخۆن.

منىش وتم: چۆن دلم دىت ئىو جىبەتلم و بەتەنيا لەگەلئان
بچم. ئەمە گەشتىكى يەك دوو پۆزى نىيە، تاكو بپارىكى لەو
شىوہە بەدم. ژيانى منىش لەگەل ئىو دەبىت.

پووم لە پىشمەرگەكان كرد و پىم وتن: سوپاستان دەكەم بو
ھەموو شتىك، بەلام من ناتوانم ژن و مندالەكەم جىبەتلم.

گه وره ی پېشمه رگه کان وتی: برپاریکی دروستت داوه، هر
چونیک بیت لیره بمینتیه وه له دووره ولاتی باشته.
وه رزی هاوین بوو، زوری ماوو دهوامی قوتابخانه دهست
پتیکاته وه، بویه هاوسه رکه کم نه گه پایه وه شار، لای من مایه وه.
ئه و هاوینه مان زور به خوشی به یکه وه به سه ربرد، دوی نانخواردنی
به یانیا ن به یکه وه ده رده چو وین، ترمسک چای گه رمان
له گه ل خومان ده برد و ده چو وینه دم زتیه که و تا کو نیوه پو
نه ده گه پاینه وه ناو گوند.

له بهرچاوم ئه و ماوه یه زو به خیرایی پویشته، له خوشیا ن له یادم
کړدوو که له سه ریازی پامکرده وه، ته نانه ت هه ستیشم به وه
نه ده کرد که پوژیک له پوژان له شار نیشته جی بوومه، ده توت
له وه تی بوومه هر له گوند ژیاوم، ژیا نی شارم له بیر چو وپووه.
که دهوامی قوتابخانه دهستی پتکرده وه، ده بوو هاوسه رکه کم
بگه پتیه وه شار و له قوتابخانه کی دهست به کار بکاته وه.
یانیش واز بینیت و له گه ل من له گوند بمینتیه وه.

به درپزایی شه و بیرم له وه ده کرده وه چ برپاریک له و باره یه وه
بده ین، خه و نه چووه چاوه کانم. ته نانه ت هاوسه رکه شم وه کو
من دودل بوو، تا کو به یانی ئه ویش له گه ل من به ناگابوو.

برپاریکی زور قورس بوو، له دلی خومدا ده موت (ئه و گونا می
چییه به ناگری من بسووتیت و په نجی خویندنی چند سالی
به هوی منه وه به فیرق بچیت).

بویه که به یانی بووه، به هاوسه رکه کم وت: من برپاری خوم
دا؟

وتی: چ برپاریکت داوه؟

وتم: منیش له گه ل ئیوه ده گه پیمه وه، هیچی تر به رگی ته نیایی
و دوری ناگرم.

وتى: دياره له بىرت چۆتەو كە بۆچى ئىمەت بەجىھىشت و دەريە دەرى ناو ئەم چىاو چۆلانە بوويت؟!
 وتم: دەزانم تۆ دەتەوئ پىم بلىيت ئەگەر بگە پىمەو ھەولير،
 جارىكى تر تووشى دلە پراوكن دەبمەو ھە ترسى ئەمن و پياوانى
 حكومت.

كە وام وت، پىتى وتم: باشە خۆت وتت، كەواتە بۆچى بپارىكى
 لەو شىو ھە دەدەيت؟

منيش وتم: نامەوئ بەردەوام ھىچى تر لەم بارودۆخە بژىم،
 دەمەوئ لەگەلتان بگە پىمەو ھە خۆم پادەستى حكومت بگەمەو ھە
 بگە پىمەو ھە سەربازى.

وتى: من ھىچ شتىكت پى نالپم، ئەو ھە پەيوەندى بە مان
 و نەمانى خۆتەو ھە ھە، تەنھا دەلپم جارىكى تىش بىرى
 لىبكەو ھە ئىنجا بپارىدە نەو ھەك ئەنجامەكەى خراپ بىت و دواتر
 لپى پەشىمان بىتەو ھە.

منيش وتم: بەدرىژاىى ئەم شەو ھە بىرم لپى كردۆتەو ھە و بپارى
 خۆم داو ھە لپى پەشىمان نابمەو ھە. مرقۆ تەنیا جارىك دەمرىت،
 ئەم شەپە نەگرسە زۆرى خاياندو ھىچ ئومىدىكىش نىيە كە
 لەم زووانە پابوەستىت. ژيانى منيش لە ژيانى ھاورپىكانم زياتر
 نىيە، دەگە پىمەو ھە سەربازى، خۆم دەدەمە دەست چارەنووس،
 بزانم بۆ كوئىم دەبات.

گه پانه وه بۆ به ره کانی جهنگ

مالئاواييم له پلکم کرد، پيموت: بپيارم داوه له گه ل هاوسه ره کهم بگه پيمه وه هه ولير و له ويشه وه خۆم پادهستی حکومهت بگه مه وه و بگه پيمه وه سه ربازی.

که ئه مه م وت: پلکم عايشه و له یلای کچی زۆر پتيان ناخۆش بوو، ليم پارانه وه که به جتيان نه هيلم و له بپياره کهم پاشگهز به مه وه.

له یلای کچه پلکم خۆی پينه گيرا، دهستی به گريان کرد، پلکيشم که ئه مه ی بينی پوی تیکردم و پيی وتم: چۆن دلت ديت به جتمان بهيالت، ئيمه له گه لت راهاتووين و سه بووريمان پيت ديت وه. هه هه هه نه بي له بهر خاتری له یلا ليره بهيته وه، ئه و توی زۆر خۆش ده ويی، نابینی چۆن بۆت ده گريهت.

منیش وتم: منیش ئيه م خۆشه ويی، ته نانهت دارو به ردو ئاو و هه واو ئاژه له کانی ئيره م خۆشه ويی، به لام ناتوانم چيتر ئن و مندا له کهم به ته نيا جيبيلم.

کچه پلکه کهم که زانی هه ره ده گه پيمه وه، له گيرفانی که وایه که ی پارچه قوماشکی سه وزی ده رهيتا و دایه ده ستم وتی: ئه م پارچه قوماشه وه کو بازن ليکيه و بيکه ده ست، بۆ پاراستنی خۆم له درنده کانی ئه م شاخه، له سه ر گۆپی سۆفی خدری دۆره تيسوو هيتاومه، تا کو ئيستا منی پاراستوه، ئه گه ره مهت له ده ست بيت، له بهر خاتری سۆفی خدر، خوا له ئاگری ئه و شه ره نه گريسه ده تپاريزيت.

هه رچه ند من باوه پم به و شتانه نه بوو، به لام له بهر دلی ئه و ليم وه رگرت و خسته من ناو گيرفانم و پيموت: تۆش ئه گه ر

هه‌رچەند لە ناخەوێ گەڵتەم بە قسەکانی دەهات، چونکە من هیچ کاتێک عێراقم بە نیشتمانی خۆم نەزانێوه، تا بەرگری لێبکەم، بەلام خۆ نەشەدەکرا پاستییەکی پێ بلێم.

دوای ئەوێ تەلەفۆنی بۆ ئەمین سەری فەرە کرد، منی ناردە ژوورەو بۆلای. ئافەرەتێکی مۆدەیی لەلابوو قاجی لەسەر قاچ دانابوو. سەلام لێی کرد، سەلامی لێ وەرگرتەو و لە کورسیەکی بەرامبەر خۆی دانیشتەم و وتی: بۆچی دەتویست من ببینی؟

وتەم: ماوێهەکی بڕایەکم لە سەربازی پێکردووه، بیستوومه حکومەت لێبوردنێکی نەهێنی لە پێگەی پێکخراوەکانی حیزبی بەعس پێگەیانداوه. هاتووم لێی دُنیا بێمه‌وه، تاکو بڕاکەم پادەستی ئێوه بکەمه‌وه.

کە ئەمەم وت، ستایشی کردم وتی: سوپاست دەکەم بۆ ئەم هەلۆیستە جوامێزانەیت، ئەمە پێ نیشتمان لە هەموو کاتێک زیاتر پێویستی بە ئێوه‌یه.

هەر ئەوکات بانگی سکرتێرەکی کردو پێی وت: فەرمانی لێبوردنەکی بێنە، بە ئەم پیاوێ بێبینیت، تاکو دُنیا بێت لە دەه‌چوونی.

تا ئەو فەرمانەکی بۆهێنام، ئەو ئافەرەتێی لەلای دانیشتبوو، پووی تێگەردم وتی: بڕیارێکی دروستت داوه، منیش دوێنێ ئەم کاتانە باوکی منداڵەکانم پادەست کردووه، ئێستا ئێمەش ئاسوودە بووین. پێشتر لەگەڵ تەقەیی دەرگا دُلمان پادەچەنی و دەترساین نەوێک خەبەرێان لێداین و بێگەرن.

ئەو ئافەرەتە لەچاوەکانی دیاربوو کەسێکی سووک بوو، تەنورەیه‌کی کورتی لەبەر کردبوو، قاجی لەسەر قاچ دانابوو، جەگەیی هێندە کورت بوو، لباسی داخیلی لە ژێرەو دیاربوو.

پانه کانیشی ده توت په نیری کوردییه، هینده خوپر بوون.
 له دلی خومدا وتم (بو ئاسوده نه بیست، بهرامبه ر ئم
 زپه بوزه قاچ له سر قاچ دانیشتووه، نه گهر هاوسه ره که له
 ماله وه بوايه چوڼ ده یوانی بهم شه وه لیږه بیست).
 به هر حال، سکر تیره که ی نارمانی لیږوردنه که ی بو هینام و
 پیشانیدام، وتی ئیستا د لنیا بویست؟
 وتم: به لئ د لنیا بوومه وه.

ئهم وت و چومه دهره وه، به نه کسینک گه پامه وه ماله وه. که
 هاوسه ره که م چاوی پیم کورت، وتی: نه گهر بوئوه هاتوویه وه
 هه موو پوژیک جرت و فرت بکیت و بجپته ناو براده ره کانت،
 به جیمان بیله و بگه پړیوه گوند ژور باشته.

وتم: خه فت مه خو، ده گه پړیوه سه ربازی. بو ئم مه به سته
 ئه مړو چومه باره گای حیزبی بهس بو د لنیا بوونه وه له ده نگوی
 لیږوردنی نهینی، که حکومت له پښه ی باره گا حیزبیه کانییه وه
 پایکه یاندووه.

هاوسه ره که م وتی: که واته به پاسی ده ته وئ بگه پړیته وه سه ربازی؟
 وتم: بیزار بووم له وهی که بیه نه رک به سر خزم و که سان
 و ناواری نه و چیا و چولانیم. له پیناوی ئیوه له سه ربازی
 پامکردووه، که نه توانم به نارامی له گه لتان بم، باشته
 بگه پړیمه وه.

وتی: شه په یوه ندی به ژيانی خوته وه هیه، بویه من هیچ
 قسه یه کی لیناکه م. ته نها نه رنده ده لیم باشته زیاتر بیري
 لیکه یته وه، نه وهک دواپی به شیمان ببیته وه.

وتم: باش بیرم لئی کردوته، له وه زیاتر هیچ پښه یه کی ترم
 له به رده م نییه.

ئیمەیان برده گرتووخانهی حارسییە

وہکو وتم پاش ئەوہی گەشتینە شاری کەرکوک، شەوێک ئیمەیان لە گرتووخانەکی ئینزباتخانە هیشتەوہ . بۆ بەیانی جاریکی تر بە یاوہری دوو ئینزبات بە کۆستەرێک ئیمەیان برده شاری بەغداد و لەویش ئیمەیان پادەستی گرتووخانە ی حارسییە کرد .

ئەو گرتووخانە یە زۆر گەورە بوو، چەند ھۆلیکی بۆ زیندانیکردنی سەربازان تیاوو، ئیمەیان بەسەر ئەو ژوورانە دا دا بەشکرد . کە منیان خستە ژوورەوہ ، ھەر لەناو دەرگاگەوہ بە بەر شەق و پێلەقە درام تا ژوورەوہ . ھێندە ی زیندانی تیاوو، شوینی پاوہ ستانم نەبوو، بۆیە وہکو حاجی لە قەلق لەسەر یەک قاچ پاوہ ستام . ھەر کاتیکیش کە ماندوو دەبووم، کە قاجم دادەنا، سەربازە گیراوەکانی تەنیشتم بە ھەموو ھیزیان پێلەقەیان لێدەدام، ناچار دەبووم دیسان قاجم بەرز بکەمەوہ . ناوہ ناوہ ش ناوی یەکیکیان دەخویندەوہو دەیانبردە دەرەوہ . ئەو گیراوانە ی لە ژوورەوہ بوون، دەیانوت: ئەویشیان بۆخواردن برد، سەیرکەن چۆن تیری دەکەن ئینجا دەبەیننەوہ .

منیش لە دلی خۆمدا وتم (دیارە پۆل پۆل بۆ ناخواردن دەمانبەن، بۆیە ئەوانە وادەلێن).

بەلام بۆچوونەکەم وا دەرئەچوو، دوا ی تۆزیک ئەو کەسانەیان بە نیوہ مردوویی ھێنانەوہ . ھێندەیان ئەشکەنجە داوون، دەتوت تەشریح کراون، خوین لە ھەموو جەستەیان فیکە ی دەکرد .

یەکیک لەو گیراوانە ، گەنجیکی زۆر جوان بوو، دەرچووی کۆلیژی کارگێری و ئابووری بوو، کە بردیانە دەرەوہ قاتیکی

پانه کانیشی ده توت په نیری کوردییه، هیڼده خړوپر بوون .
 له دلۍ خۆمدا وتم (بۆ ئاسووده نه بیټ، بهرامبه ر ئهم
 زپه بۆزه قاچ له سه ر قاچ دانیشتووه، نه گه ر هاوسه ره که ی له
 مال هوه بوايه چۆن ده ی توانی به م شه وه لی تره بیټ).
 به هه رحال، سکر تی ره که ی فه رمانی لی بوور دنه که ی بۆ هی نام و
 پیشانی دام، وتی ئیستا دلنیا بویت؟

وتم: به لئ دلنیا بوومه وه .

ئهم م وت و چوومه ده ره وه، به ته ک سی ټک گه رامه وه مال هوه . که
 هاوسه ره که م چاوی پیم که وت، وتی: نه گه ر بۆ نه وه ها توو ی ته وه
 هه موو پۆژ ټیک جرت و فرت بکه یت و بجی ته ناو براده ره کانت،
 به جیمان بی له و بگه ر پوه گوند زۆر باش تره .

وتم: خه فته مه خو، ده گه ر پیمه وه سه ربازی. بۆ ئهم مه به سته
 ئه مپۆ چوومه باره گای حیزبی به عس بۆ دلنیا بوونه وه له ده نگۆی
 لی بوور دنی نه ینی، که حکومه ت له ر ټگه ی باره گا حیزبییه کانی هوه
 پایگه یان دووه .

هاوسه ره که م وتی: که واته به راستی ده ته وی بگه ر پی ته وه سه ربازی؟
 وتم: بیزار بووم له وه ی که بیمه ئه رک به سه ر خزم و که سان
 و ناواره ی نه و چیا و چۆلانه بم. له پیناوی ئی وه له سه ربازی
 رام کردووه، که نه توانم به ئارامی له گه لتان بم، باش تره
 بگه ر پیمه وه .

وتی: نه وه په یوه ندی به ژیا نی خو ته وه هه یه، بۆیه من هیچ
 قسه یه کی لیناکه م. ته نها نه وه نده ده لیم باش تره زیاتر بی ری
 لی بکه ی ته وه، نه وه ک دوا یی په شیمان ببی ته وه .

وتم: باش بیرم لی کردۆ ته وه، له وه زیاتر هیچ ر ټگایه کی ترم
 له به رده م نییه .

ئیمەیان برده گرتووخانهی حارسییە

وہکو وتم پاش ئەوہی گەشتینە شاری کەرکوک، شەوێک ئیمەیان لە گرتووخانەکی ئینزباتخانە هیشتەوہ . بۆ بەیانی جاریکی تر بە یاوہری دوو ئینزبات بە کۆستەرێک ئیمەیان برده شاری بەغداد و لەوێش ئیمەیان پادەستی گرتووخانە ی حارسییە کرد .

ئەو گرتووخانە یە زۆر گەورە بوو، چەند ھۆلیکی بۆ زیندانیکردنی سەربازان تیاوو، ئیمەیان بەسەر ئەو ژوورانە دا دا بەشکرد . کە منیان خستە ژوورەوہ ، ھەر لەناو دەرگاگەوہ بە بەر شەق و پێلە قە درام تا ژوورەوہ . ھێندە ی زیندانی تیاوو، شوینی پاوہ ستانم نەبوو، بۆیە وہکو حاجی لە قەلق لەسەر یەک قاچ پاوہ ستام . ھەر کاتیکیش کە ماندوو دەبووم، کە قاچم دادەنا، سەربازە گیراوەکانی تەنیشتم بە ھەموو ھیزیان پێلە قەیان لێدەدام، ناچار دەبووم دیسان قاچم بەرز بکەمەوہ . ناوہ ناوہ ش ناوی یەکیکیان دەخویندەوہو دەیانبردە دەرەوہ . ئەو گیراوانە ی لە ژوورەوہ بوون، دەیانوت: ئەویشیان بۆخواردن برد، سەیرکەن چۆن تیری دەکەن ئینجا دەیھێننەوہ .

منیش لە دلی خۆمدا وتم (دیارە پۆل پۆل بۆ ناخواردن دەمانبەن، بۆیە ئەوانە وادەلێن).

بەلام بۆچوونە کەم وا دەرئەچوو، دوای تۆزیک ئەو کەسانەیان بە نیوہ مردوویی ھێنانەوہ . ھێندەیان ئەشکەنجە داوون، دەتوت تەشریح کراون، خوین لە ھەموو جەستەیان فڕکە ی دەکرد .

یەکیک لەو گیراوانە ، گەنجیکی زۆر جوان بوو، دەرچووی کۆلیژی کارگێری و ئابووری بوو، کە بردیانە دەرەوہ قاتیکی

پۆشتهی له بهردابوو، به لام به دشداشهیهکی دپاوی خویناوی
هینایانهوه، دهتوت له قهسابخانه گهراوهتهوه، هیچ شویننکی
به ساغی نه مابۆوه. پشتیان به مووس شق شق کردبوو،
خوئ و لیمۆندۆزیشیان بۆی تیکردبوو. خویننکی زۆری له بهر
دهرۆشت، له بهر ئازاری لهشی نالهی دههات.

به گیراوینکی نزیک خۆم وت: ئه م گه نچه گوناھی چیه وایان
لێکردوه، تو بلایێ واش له ئیمه بکه ن؟

وتی: ئه و سه ربازه شیعیی مه زه به، له به ره کانی جهنگ
پایکردوه، پاش ئه وهی ئینزیاتهکان له ناوچهی هۆپهکان له
ناسریه گرتووین، له پێگا جارنکی تر هه لێداوه پابکاتهوه،
بۆیه به و شتیهیه ئه شکهنجهی دهدهن.

تاكو كاتژمێر ههوت و نیوی شهو له وی مامهوه، زۆر برسی و
تینوو بووم، ته نانهت پارچه سه موونکی وشکیشیان نه داین
بیخۆین. له تینوویتیانیش قورگم وشک ببوو. داوی گلاسیک
ئام له پاسه وانی بهر ده رگا که کرد، ئیشارهتی بۆ هه ندیک
شووشه ی ئاوه ته ماته کرد، که بۆ میرتیکردن، له سه ر لیوی
په نجه ره که دانرابوون، وتی: شووشه یه کم له وانه بده ری هه تا
هه ندیک ئاوت بۆ تیکه م. منیش وتم: ئه و شووشانه خاوین
نین، میزبان تێدایه؟

وتی: زوو بۆم بێنه، تاكو په شیمان نه بوومه ته وه، ده نا ده بی
له جیاتیی ئاو ئه و میزه بخۆیته وه.

به شه‌مهنده‌فەر به‌ره‌و شاری به‌سره به‌ریکه‌وتین

که شه‌و داهات، به زیلیکی سه‌ریازی ئیمه‌یان برده ویتسنگی شه‌مهنده‌فەر. له‌گه‌شتی کاتزمیر هه‌شت، فارغونیکیان بۆ ئیمه‌گرت و به‌و شه‌وه ئیمه‌یان به‌شه‌مهنده‌فەر برده شاری به‌سره .

پێگای نێوان شاری به‌غدادو شاری به‌سره زۆر دورو بوو. دواي دوانزه کاتزمیر، ئینجا گه‌یشتی نه‌جێ. به‌دریژی پێگا بیرم هه‌ر له‌لای مائی پلکم بوو، یادی ئه‌و پۆزه‌خۆشانه‌م ده‌کرده‌وه که له‌وێ له‌گه‌ڵ خه‌لکی گوندی مالمن به‌سهرم برد. بیرم لای ئه‌و پۆزه‌بوو که به‌ته‌نیا له‌ لیواری زێیه‌که‌ دانیشتبوو، پادیۆییکی بچووکم له‌ناو ده‌ستم دانابوو، گویم له‌هه‌واله‌کانی شه‌پی عێراق و ئێران ده‌گرت، به‌هیوای ئه‌وه‌ی گویم له‌هه‌والیکی خۆشی شه‌پ پاره‌ستان بێت، تاکو منیش ته‌سریح بێم و بگه‌یتمه‌وه لای خانه‌واده‌که‌م. هه‌ر له‌و کاته‌دا پیاویکی قه‌له‌وی چوارشانه، له‌ دوروی منه‌وه خۆی پوو‌تکرده‌وه، هه‌ندیک مه‌له‌وانی کرد، دوايی له‌ ئاوه‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌و به‌ مووسیک سه‌ری خۆی وه‌کو کودی لووسکرد، دوايیش هه‌ر به‌و مووسه‌ش مووه‌کانی بن هه‌نگل و ناوگه‌لی خۆی خاوی‌نکرده‌وه. ئینجا جاریکی تر خۆی خسته‌وه ناو ئاوه‌که‌و هه‌ندیک مه‌له‌وانی کرد، دوايی هاته‌ ده‌ره‌وه‌و جل و به‌رگه‌کانی له‌به‌رکرد و بۆ لای گوند هه‌لکشا.

یه‌که‌م جار بوو ئه‌و پیاوه‌ ببینم، بۆیه نه‌مه‌ناسی. کاتی‌ک بۆ نانی نیوه‌پۆ گه‌پاوه‌ گوند، پلکم پێی وتم (بۆیه هه‌بچم بۆت ئاماده‌نه‌کردوه، چونکه‌ مام سوڤی له‌گه‌شته‌که‌ی گه‌پاوه‌ته‌وه، تۆی بۆ نانی نیوه‌پۆ بانگێشت کردوه. مائی

مام سۆفی دراوسی مائی پلکم بوو، که چوممه مالیان،
 پیاوه کانی خه لکی گوندیش له وی بوون. سالوم لیانکرد و
 له سه ر خوانه که دانیشتم. خواردنکی خوش و به له زیان ناماده
 کردبوو. نانکی به تیریم خوارد، دواپی دهستم کیشایه وه
 له سووچنکی ژوره که به چارمه شقی لی دانیشتم. مام
 سۆفی پوی تیکردم و پیی وتم (ده لی تۆ له ترسی سه دام
 حوسین پاتکردوه، پیم نالی نه و سه دامه کییه و چی لی تان
 ده وی؟). منیش وتم (نه و سه رۆکی ولاته، هیرشی کردۆته
 سه ر ئیران و ده یه وی شه پی بۆ بکه ین، نه وه ی بۆشی
 نه کات، به توندی سزای ده دات). که نه مه م وت، مام سۆفی
 سه ری خۆی له قاند وتی (مه لیک فه یسه ل پیاویکی باش
 بوو، نه گه ر ئه ویان نه کوشتبا، ئیستا نه و سه دامه نه یده توانی
 خۆی بکاته گه وره و کوخاو نازارتان بدات). منیش وتم (چی
 بکه ین، نه وه چاره نووسی ئیمه یه). وتی (نه دی نه و پیاوه ی
 پیش نه و چی به سه رهات؟). منیش وتم (مه به ستت نه حمه د
 سه سن به کره؟). وتی (نه وه ی له دوا ی مه لیک فه یسه ل هاته
 سه ر حوکم). که نه مه ی وت، پیگه نینم هات، وتم (مام سۆفی
 له وه تی مه لیکیان کوشتوه، چه ندین که س هاتوونه ته سه ر
 حوکم، دوا جار نه حمه د سه سن به کره بووه سه رۆک کۆمارو
 هتا سالی ۱۹۷۹ حوکمی عیراقی کرد. دواپی سه دام حوسین
 کوده تای له سه ر کردو به زۆری داینیشاندو جیگای گرتیه وه.
 ئیستا نه و حوکمی عیراق ده کات). که نه مه م وت، مام سۆفی
 سه ری خۆی له قاند وتی (یه که م جاره گویم له و ناوه بیّت،
 بۆچی هیرشی کردۆته سه ر ئیران و چی لیان ده وی؟). وتم
 (نه مه چی پۆکیکی دریزه، پیش نه وه ی نیمام خومینی شوپش
 بکات و بگه پۆته وه ئیران، له شاری نه جفه نیشه جی بوو،

بەلەم سەدام حوسەين لە چواری تشرینی يەكەمی ١٩٧٨ بە زۆر ئه‌وه‌ی دەرکرد. ئه‌ویش چووه‌ فه‌ره‌نسا و له‌ شاری پاريس نيشته‌جێ بوو. دوايی به‌ پشتگیری وڵاتانی پۆژئاوا په‌يامه‌کانی له‌ دژی شای ئێران بلأو ده‌کردنه‌وه‌ و له‌سالی ١٩٧٩ شۆپشی له‌ ئێران هه‌لگیرساندو کۆتایی به‌ فه‌رمانه‌وايه‌تی پاشايه‌تی مه‌مه‌د په‌زا په‌له‌وی هه‌ینا، به‌ فرۆکه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌ شاری تاران له‌ ناو ئاپۆره‌ی جه‌ماوه‌ری پا په‌پو نيشته‌وه‌ و کۆماری ئیسلامی راگه‌ياندو گه‌رايه‌وه‌ شوێنی له‌ دایکبوونی خۆی له‌ شاری قوم و له‌ وێ به‌ يه‌کجاری نيشته‌جێ بوو. جا له‌ ترسی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌، سەدام حوسەين ده‌ستی خۆی پيش‌خست و پيش‌ئه‌وه‌ی ئیمام خومەینی خۆی قايم‌ بکات، بیا نووی پيگرت، له‌ پيکه‌وتی ١٩٨٠/٩/٢٢ پيکه‌وتنامه‌ی جه‌زائیری هه‌لوه‌شاند هه‌، به‌ ناوی به‌رگريکردن له‌ خاکی عێراق په‌لاماری دا و مالی ئه‌و خه‌لکه‌شی وێرانکرد. مام سوؤفی سه‌ری خۆی له‌ قاند وتی (په‌کوو ئه‌و هه‌موو شته‌ پوویداوه‌ که‌ چی من ئاگاداری هه‌چيان نيم‌). منيش‌ وتم (بۆچی تۆ له‌ کوێ بوویت؟) وتی (هه‌ر لێره‌ بووم، به‌لەم ئه‌وه‌ چەند سالێکه‌ به‌ قاچاگی چه‌ک و فيشه‌که‌وه‌ خه‌ريکم، پۆژيک لێره‌م و چەند مانگيک لێره‌ نيم‌. بۆ کړینی چه‌ک ده‌چمه‌ ناو خاکی تورکیا و دواييش‌ ده‌يانهيتمه‌وه‌ ئێره‌و به‌ بریك قازانج ده‌يانفرۆشمه‌وه‌).

تا ده‌هات پيگای به‌سه‌ره‌ له‌ پيش‌ چاوی من دريژ ده‌بۆوه‌، به‌ دريژايی پيگا، خه‌و نه‌چووه‌ چاوه‌کانم. له‌ لایه‌ک بیری ئه‌و ساته‌ خۆشانه‌م ده‌کرده‌وه‌ که‌ له‌ گوند بووم، له‌ لایه‌کی تريش‌ خه‌فه‌تم له‌ حاالی خۆم ده‌خوارد، نه‌مه‌زانی چاره‌نووسم چی ده‌بيت.

کاترمیر هه شتی به یانی شه مهنده فهره که گه یشته دوا ویستگه ی
 خۆی له شاری به سره . یه کهم جار بوو شاری به سره ببینم .
 شاریکی گه وره و بلآو بوو، که وتبووه سهر لیواری شه تولعه ره ب .
 ئیمه یان له شه مهنده فهره که هینا خواره وه، ئه و ئینزیاته ی
 له گه لم بوو، منی خسته پیش خۆی و بردمی بۆ ئینزیاتخانه ی
 ویستگه که . نووسراویکی له گیرفان دهرهینا و دایه ده ست
 به پررسی ئینزیاتخانه که وتی: ئه م سه ربازه له وه حده که ی
 پاکردووه و ئیستاش خۆی پاده سترکردۆته وه . وه حده که ی له
 ئه هواز، وه ربیگرن و بۆم واژۆ بکه ن .

به پررسی ژووری ئینزیاتخانه که ش شتیکی بۆ نووسی و دایه وه
 ده ستی . دوا ی ئه وه ئینزیاتیکی تری بانگ کردو پیتی وت: ههر
 ئیستا ئه م سه ربازه پاکردووه بیه بۆ گرتووخانه ی سه ره کی .
 ئه ویش منی به پیش خۆی دا و ههر له نزیک ویستگه ی
 شه مهنده فهره که، منی برد بۆ باره گای ئینزیاتخانه ی سه ربازی
 به سره .

دوا ی ئه وه ی منی پاده ستی به پررسی ئینزیاتخانه که کرد،
 ئه ویش له ناو بینایه ی ئینزیاتخانه که منی خسته ژووریک، له من
 به ولاوه که سی تیا نه بوو، له خهفته تان ده ستم به گریان کرد،
 له پاده ستبوونه وه م ژۆر په شیمان بوومه وه . له بیرری خۆمدا وتم
 (به پررسی باره گای حیزبی به عس به ناوی لیئووردنی نه ئینییه وه
 فێلی لیئووردوم و فریوی داوم، ته پکه یان بۆ داناومه ته وه و
 وه کو چۆله که منیان به ئاسانی گرت).

نزیکه ی کاترمیریک تپه پی، هیچ که سیک لیتی نه پرسیمه وه،
 بانگی پاسه وانه که ی به رده رگام کرد پیموت: راسته من له
 سه ربازی پامکردووه، به لام له شاری هه ولیئر خۆم پاده ستی
 باره گای حیزبی به عس کرد و به پررسی باره گایه که پیتی وتم

(حکومت لیئووردنی نهیئی بۆ پاکردوووهکانی سوپا دهکردوووه و سزاتان نادهن. کهچی لهوهتی خۆم پادهست کردۆتهوه وهکو تاوانباریک مامه لهم لهگهڵ دهکهن؟).

پاسهوانهکه لیئم هاته پیشهوهو پێی وتم: له سهربازی پاکردوووه هیشتان گلهییش دهکهیت، خو ناشتهوئ به تهپل و موسیقا پیشوازیت لێکهین؟!

منیش وتم: مه بهستم ئهوه نییه، تهنیا دهمهوئ بزانی چاره نووسم چی دهبیئت، ئایا بهرلیئووردنی گشتی دهکهوم یان نا؟

وتی: پهله مهکه، توژیکی تر جهماعهتی ئیعاشهیی وهحدهکهتان دینه ئیره، لهگهڵ ئهوان دهتنتینهوه بهرهکانی جهنگ، ئیتر لهوئ خووت و بهخت، یان جاریکی تر خانهوادهکهت دهبینیهوه، یانیش وهکو هاوڕێکانی پیش خووت، شهرفی شههادت بهردهکهوئ و دهچیه پیزی نهمران.

بهه شێوهیه، هیندهی پینهچوو، منیان له گرتووخانهکه دهرهینا و پادهستی جهماعهتی ئیعاشهیی وهحدهکهی خۆمیان کردمهوه لهگهڵ ئهوان گهپامهوه وهحدهکهمان له ناوچهی ئههواز لهناو خاکی ئێران له دوری ده کیلۆمهتر له شاری موحهمهره.

که گهیشتی نهجی، تاهیری هاوڕێم له دورهوه که منی بینی، به پاکردن هاته لام، باوهشی پێداکردم و ماچی کردم. دواي ئهویش عوسمان و دلشادو فاخیرو سهید محمەد و ئهبو وهندیش هاتن، بهخێرهاتنیکی گهرمیان لێکردم.

تاهیر پێی وتم: لهکاتیکی زۆر خراپ هاتووینهوه، دوو مانگه ئیجازه و دابهزینیان پاكردوووه، له حالهتی ئامادهباشیی تهواو داین، ئهگهری پهلاماردانمان لهسهره.

منیش وتم: له پاکردن و خوشاردنه وه دهریه دهری زۆر بیزار بووم، بۆمن ئیرو ئه وئ وه کو به که . له ههردوو حاله تدا له خیزانه کهم دوورم و ناتوانم له گه لیان بژیم، بۆیه خۆم پاده سترکده وه هاتمه وه .

ئه ویش وتی: زۆربه ی هاو پیکانمان دوا ی تۆ پایانکرد، ته نیا ئیمه ی بیده سه لات لیرو ماوینه ته وه . نه گهر که سیکمان وه کو ئه وان له دهره وه ی شار شک ببردبا بچینه لای، ده مێک بوو ئیمه ش پامان ده کرد .

ته ماشایه کی سه ربازه کانم کرد، ئه وانه ی که پێشتر له بنکه ی مه شقکردن له گه لم بوون، له وئ نه مابوون، به تاهیرم وت: عه زیزه سۆر و عه بدولموئمین ده شتی نابینم؟ وتی: عه زیزه سۆر گواستراوه ته وه بۆ وه حده یه کی تر، شوئنه که ی زۆر لیرو دوور نییه . نه گهر هه ز بکه یه ت دوا ی تۆزێکی تر خۆمان ده دزینه وه ده چینه لای . سه باره ت به عه بدولموئمین ده شتیش، دوا ی تۆ ئه ویش پایکرد و ئیستا نازانم له کوئیه ؟

وتم: ئه ی ئه حمده که شخه له کوئیه بۆچی نابینم؟ که ئه مه م وت، هه ناسه یه کی قوولێ هه لکێشا وتی: ته مه نی درێژی بۆ تۆ به جیه پێشت، له و پۆزانه ئیرانییه کان هێرشیان کرده سه رمان، زۆریان لی کوشتین و چه ند سه ربازێکیشیان لیتمان به دیل گرت . ئه حمده که شخه له و شه په دا شه هید بوو . که ئه مه ی وت، زۆر خه فه تم بۆی خوارد، چونکه گه نجیکی جوان و که شخه بوو، زۆر دلی به دنیا خوشبوو، وه کو ئیمه نه بوو، له ناو سه ربازگه ش بایه خی به جل و به رگ و پوخساری خۆی ده دا و هه میشه دوا هه مین مۆدیلی جل و به رگ له به ر ئه و ده بینرا . تاهیر که زانی زۆر خه فه تم بۆی خوارد، وتی: خه فه ت مه خۆ، ئه و پێگایه له پێش هه موومانه ، مه گهر خوا، ده نا که سمان

به سه لامة تى ده رناچين. ئو ئىرانىانه كه هيرش ده كەن، هيچ
هيزيك له بهرام بهريان خوى پاناگريكت.

منيش وتم: بويه خه فەتى بۆ ده خۆم، چونكه زۆر حەزى له
مۆدىلى نوپىيى جل و بهرگ بوو، هه ميشه بايه خى به خوى ده دا.
تاهير وتى: باسى مۆدىلى جل و بهرگت كرد، سه ربرده يه كى
سه يرى ئه وت بۆ ده گيرمه وه. پيش ئه وهى شه هيد بيت، له
هيزشيكى ئىرانىيه كان بۆ سه ر وه حده كه مان، هيزه كانىيان تيك
و پيك شكان و كۆمه لىك كوژراوىيان له گۆرپه پانى جهنگ له دواى
خويان به جيه پيشت. يه كيك له كوژراوه ئىرانىيه كان، كه نجيكى
زۆر جوان و پۆشته بوو، وه كو خوالىخوشبوو وابوو، تيشيرتيكى
زۆر جوانى دوا مۆدىلى له بهر دا بوو. ئه حمەد كه شخه كه ئه وى
بينى، چووه سه ر تهرمه كهى و به مردووى تيشيرته كهى له بهر
داگەند و له بهر خوى كرد.

ئيمه له سه ر ئه و ره فتارهى سه رزه نشتمان كرد پيمانوت
(ئابو و چوونه جل و بهرگ له بهر مردوو دابكه نيت، ئه بى مردوو
پىزى لىبگيريت، نه ك ئه م سووكايه تيهى پىبكريت)، به لام ئه و
هيچ ته ريق نه بۆوه و زۆر به لايه وه ئاسايى بوو، وتى (ئه م
تيشيرته مۆدىله كهى نوپيه، جاري نه گه يشتۆته عىراق، ئه و
تازه مردووه و سوودى لى نابيينى، بۆ من باشه، كه گه پامه وه
هه ولير له بهر خۆمى ده كه م و له شه قامى باتا پياسەى پىده كه م،
به و تيشيرته، سه رنجى كچه جوانه كان بۆلاى خۆم پاده كيشم).
منيش وتم: جا ده رفەتى ئه وهى بوو پيش شه هيد بوونى
بگه رپته وه هه وليرو ئه و خونهى به ينيته دى؟

وتى: نه خير، دواى دوو هه فته جاريكى تر ئىرانىيه كان هيزشيان
كرده وه سه رمان و له و شه په دا ئه حمەد كه شخه شه هيد بوو.
ئيمه له و قسانه دا بووين، عه ريف فه سيله كه مان ئه بو وه ندى

پښی وتم: له ژېړ زه وی چەند حەشارگە یە کمان بۆ سەر بازەکانی
فەسیلە کە مان لێداوه، هەر یەکیک لەو حەشارگە سڼ
سەربازی تیا دەخوڤت، تەنھا یەکیک لەو حەشارگە نەبیست،
یەک سەربازی تیا دەخوڤت. تۆ یەکیک لەوانە هەلبژێرو
تیا ی بخهوه .

منیش وتم: دەچمە ئەو حەشارگە یە ی که تەنھا یەک کەسی
تیا یه، نامەوێ شوینی ئەوانی تر سەخڵەت بکەم .
کە ئەمەم وت، تاهیر بە پێکەنینەوه وتی: عوسمان شاره زووری
بەتەنھا لەو حەشارگە یە دەخوڤت، کەسیکی سەرشیته، لەگەڵ
تڤی خووی بەشەپدیت، بپواناکەم بتوانی تەنھا یەک شو
لەگەڵی بخهویتیتهوه .

هەرچەندە من عوسمان شاره زووریم نەدەناسی، بەلام باوه پم
نەکرد کەسیکی بەو پادە یە خراب بیست، بۆیە وتم: قەیناکات
منیش خۆم تاقی دەکەمەوه و دەچمە لای ئەو، یان چاکی
دەکەمەوه یانیش منیش وهکو ئەو شیت دەبم .

ئیتەر ئەوه بوو ئەبو وهندی منی برده کۆگای کەلوپەلەکان،
هەندیک بەتانی و بالیفیکی بۆ وهگرتم . دوا یی منی برده
لای عوسمان و بەومی ناساندو وتی: ئیمە ئەومان سەرپشک
کردوو کە لەکوێ بخهوڤت، بەلام خووی لای تۆی هەلبژاردو
پښی خوڤه لەگەڵ تۆ بخهوڤت .

عوسمان کە منی بینی، باوهشی پێداکردم وتی: وادیاره من
ناناسیتەوه، لە بنکە ی مەشفقردن لە بەغداد بەیەکەوه بووین،
بەلام فەسیلە کەمان جیاوو .

منیش وتم: لیم مەگره، ئەگەر پښ ئیستاش بەیەکەوه
قسەمان کرد بیست، لەبەرئەوه ی نزیکە ی سالیکیە لە سەربازی
پامکردوو، بۆیە زۆر شتم لەبیر نەماوه .

حه شارگه يه کي زۆر گه وره بوو، شويني چوارکەسى تيا دەبووه،
عوسمان شويني خۆي له لايهک پاختبوو، منيش له لايهکەى
تر شويني خۆم پاخت و لى پاختام.

حه شارگه که برىتى بوو له ژورىکى دوو به سى به رزیه کهى ته نيا
دوو مه تر ده بوو، سهريان به جه مه لۆن گرتبوو، به خۆلش
سهرى جه مه لۆنه کانيان داپۆشيبوو. مشکى زۆریش له ناوه وه
جرت و فرتيان بوو، هينده چاو نه ترس بوون، به سهрман پارزان
دهدا. پووم له عوسمان کردو پيم وت: له بهر ئه و مشکانه چۆن
خهوت لیده که وئ، پیده چیت مشکى ئیره زۆر هاروهارين؟

سهرى خۆي له قاند وتى: هيشتان تۆ چیت بينيوه، دواى
که مىکى تر جورجه کان که بۆنى خواردن ده کهن، له
کونه کانيان دینه دهره وه به سهر لاشه مان پازده دهن.

منيش وتم: بۆچى نايانکوژيت؟

وتى: له م فه سيله گه وره يه ههچ که سىک هاورپيه تيم ناکات،
هه موويان رقيان ليم ده بيه وه، ته نيا ئه و مشک و جورجانه
نه بيه منيان خۆشده وئ و تاكو به يانى له گه لمدان.

منيش وتم: واپیده چیت زۆرت خۆشبوین؟

به زه رده خه نه يه که وه وتى: تۆش له شويني من بيت خۆشت
ده وین، ئه وان له و ته نيا بيه هاورپيه که باشن بۆمن، هه رچه ند
له زمانيان تيتاگه م، به لام تاكو به يانى قسه يان له گه ل ده که م
و هۆنراوه يان بۆ ده هۆنمه وه، ئه وانيش گويم لیده گرن و له
ده وروپشتم کۆده بنه وه.

ئه مهى وت و له پشت سه ريه وه ده فته رىکى دهره نيا، کۆمه لىک
هۆنراوهى له سه ر ئه و مشکانه تيا نووسيبووه. هه ندیکى له و
هۆنراوانه بۆ خويندمه وه وتى: ئه م مشک و جورجانه م بۆيه
خۆشده وین، چونکه وه کو مرۆفه کان درۆزن و دوو پوونين.

له گه ل عوسمان چەند پۆژیکم لەو حەشارگە یە بەرپیکرد. ئەگەر دەم دەمانێم لە گه لێ بکردبا و وه لāmīm بداباوه، دەبوو هەموو پۆژیک شەپێ لە گه لێ بکەم. بە لām زۆر بەزەیییم پێی دەهاتەوه، هەر زوو بۆم بە دیارکەوت، کە کە سێکی نەخۆشە، نەخۆشی دەروونی هەیه. بۆیه هەموو شتێکم لێی قبول دەکردو پەچاوی باری دەروونی ئێم دەکرد. هەموو کات پێم دەوت: تۆ برا گەورەیت ئەگەر جوینیشم پێدەیت، قبولمە و لایت عاذن نابم. ئێویش بە قسەکانی من دلخۆش دەبوو، هەموو جارێک، لای سەربازەکانی فەسیلە کەمان و ئامیری فەسیلە کەمان دەیوت: سەربازەکانی ئێم فەسیلە هەموویان نەزان و نەفامن، تەنیا ئێبو شوارب نەبیّت (وهک ئاماژە یەک بۆ من) وه کو من پۆشنییر و زانایه.

کە ئێمە ی دەوت، سەربازەکانیش بە قسەکانی پێدە کەنین و بە گالته وه دەیانوت: حالمان خۆش دەبیّت، ئەگەر ئێویش وه کو تۆ بیّت! بە لām ئەو کە سێکی جیاوازه، هەر بۆیه تا کو ئیستا توانیویەتی لە گه لێ تۆ به ویتە وه.

ئەو شوینە ی وه حەدە کە ی ئێمە ی لیبوو، شوینێکی دەشتایی پان و بەرین بوو. ئێرانییە کان بۆ پێگاگرتن لە هێرشەکانی سوپای عێراق بۆ سەر بنکە و بارەگاکانیان، ئاوێکی زۆریان بەردابۆوه ئێو ناوچە یه و زۆنگاوێکی گەورە ی لێ دروست ببوو. ئاوێکی سپی و سازگاری تیا بوو، چوار دەوری شی قەمیشە لāن بوو. بālندە ی ماسیگره و مریشکە پەشە، لە ناو ئاوه کە دا دەخولانە وه، دیمە نیکی جوان و دلپە یین بوو.

زۆرجار لە گه لێ یه کتری گرەومان لە سەر پێکانی ئێو مریشکە پەشانه دەکردو لە سەر ساترە کە وه بە کلاشینکۆف نیشانمان لێ دەگرتن.

ئەو ھەندى لەوئى بووم بۆ تەنھا جارئىكىش ئامانجەكەم نەپىكا،
بەلام سەربازەكانى تر نیشانگرى چاك بوون، زۆر بە ئاسانى
ئامانجەكانيان دەپىكا و مرىشكە پەشەكانيان دەكوشت.

سەربازىكمان لەگەلدابوو، ناوى تەھا بوو، خەلكى گوندىكى نرىك
شارى ھەولەرى بوو، نیشانگرىكى باش بوو. ئىوارەيك ھەردووكمان
لەشوینى چاودەرى لە ساترى پەشەو ھەشەگر بووین، پەم وت:
بىستوومە تۆ نیشانسكىئىكى باشیت، ھىچ فەشەكىكت بەفەرۆ
ناچیت. با من و تۆ گرەوئىك بەكەین، مرىشكە پەشەك بەكەینە
ئامانچ و ئەگەر بە یەكەمین فەشەك لىئى بەدەیت، كە حانوتە
گەرۆكەكە ھات، یەك كەلۆ پاقلووت بۆ دەكەرم.

كە ئەمەم پەمى وت، زۆرى پەخۆش بوو، نیشانەى لە مرىشكە
پەشەك گرت و بە پاوستانەو بە كلاشینكۆفەكەى فەشەكەى
تەمى گرت و لە شوینى خۆى ھەلپەپاند.

منیش چەپلەم بۆى لىدا و پەم وت ماشەلات لىبەت، نیشانگرىكى
ناوازی.

ئەمە لەم قسانەدا بووین، موراسىلى ئامر بە پاكردن ھاتە لامان
و بە تەھای وت: ھەر ئىستا ئامیر تۆى دەوئ.

تەھا لە ترسان پەنگى تەكچوو، ھەموو لەشى ھەكو كەچ
دەلەرزى. منیش وتم: بۆچى دەترسىت؟

وتى: ئامیر سەریكەمان پائىد جاسم پىاوئىكى سەرشیتە، وادىارە
بە دووربەنەكەى چاودەرى ئەمەى كەردوو، بۆیە ناردوویەتى بە
شویندەدا.

منیش بە موراسىلى ئامرم وت: تۆ نازانىت بۆچى ئامیر لەدوای
ناردوو؟

وتى: كە ئیوھ تەقەتانكەرد، لەوكاتەدا ئامیر بە دووربەن تەماشای
ئىوھى دەكەرد، بەلام نازانم بۆچى تەنھا داواى تەھای كەردوو.

به هر حال، ته ها له گه ل موراسیلی ئامیر پوښت. دواى كه ميگ به پټكه نين گه پايه وه لام وتى: ئامير ده ستي خسته سر شانگانم و به ئامير فه سيلی وت (ته ها سهربازيكي نازايه و نيشانشكيپيكي به توانايه) نه وه له نيوان خوياندا زوريان قسه كرد، به لام من هيجی لي حالی نه بووم.

كه نه ركه كانمان ته واو بوو، عريف فه سيله كه مان نه بو وه ندی هاته لامان و پيی وتين: ته ها چهند سهربازی ئيراني كوشتووه، ئامير وا پيی سهرسام بووه، ناوی بۆ ئامير ليوا به رز كردۆته وه تاكو نيشانهی نازايه تی پيپبه خشن.

پټكه نينم به قسه كانی هات، پووم له ته ها كردو پيموت: واپدده چيت ئامير سريه به هه له داچوو پيت، واده زانی كه تو فیشه كه كه ت له سهربازيكي ئيراني داوه و كوشتووته نه ك مريشه كه ره شه ا بويه ناوی تويان به رز كردۆته وه بۆ باره گای ليوا تاكو نيشانهی نازايه تيت پيپبه خشن.

وه كو وتم نه و شوينه ی كه ئيمه ی ليپووين، سروشتيكي دلرپيتنی هه بوو، به لام له ترسی نيشانهی قه ناس هه لگره ئيرانييه كان نه مانده ويرا بچينه سهر ناوه كه بۆ خو شوشتن و ئاو خواردنه وه . چونكه نه و قه ناس هه لگره نيشانگريكي زور به توانا بوون، نه وه ی سهری خو ی له پشت ساتره كه ده ربه يتنابا، نه گهر، مه به ستیانبا، به گولله ی قه ناسه كانيان ده يانپيكا .

هه رچهند هه ندیک جار سهرکيشيمان ده کرد و گويمان نه ده دايه نه و مه ترسيبانه و بۆ پاوکردنی مريشه كه ره شه كان ده چووينه سهر ساتره كه و نيشانمان لييان ده گرت. چهند سهربازيکمان له نه نجامی نه و سهرکيشی و بيياکييه به گولله ی نه و قه ناسچيبانه شه هيد بوون.

له نزیک وه حده كه ی ئيمه ، مه زاری ژنيکی ئيمانداري شيعه

مەزھەبى لى بوو، ناوى زومريە فاتم بوو، سەربازە شىعەكان لە كاتى دەستبەتالى دەچوونە سەر مەزارەكەى، خاوپىيان دەكردهووە بوخورىشيان لەسەر گۆرەكەى دادەگىرساند.

لەبەر پىرۆزى زومريە فاتم، سەربازەكان دەستيان بۆ كەلوپەلى مالى خزمەتكارى مەزارەكەش دريژ نەكردبوو، كە مالىيان لەناو حەوشەى مەزارەكە بوو.

زۆرەى پۆزەكان لەكاتى پشوو، مانىش دەچوومە سەر مەزارەكە. قورئانىك لەسەر گۆرپى زومريە فاتم دانرابوو، چەند ئايەتەك لى دەخويندەو، دوايش بەر لەوێ بەجى بهيلىم سورەتەكى فاتىحەم بۆ گيانى پاكى دەكرده ديارى.

پۆزەكان لەكاتى هاتنە دەرەو، لەبەر دەرگای مەزارەكە، دەبابەكەى ئىرانى لەدووورەو دوو گولە توپى لە مەزارەكە گرت و گومبەتەكەى هینا خواو، بەسەر سوپمان لى پزگارم بوو، ئەگەر لەناو مەزارەكە بام، پارچە پارچە دەبووم.

حەفتەى جارێك ئۆتۆمبىلى ئىعاشە و تانكەرى ئاو دەهاتنە بەرەكانى پىشەوێ جەنگ، ئازووقە و خواردنى قوتوو لەگەڵ ئاوى خواردنەو، بۆ دەهتايان. بە سێ كەسان يەك جەليكان ئاويان دەداين، ئەگەر خۆمان پى بشۆردبا، بەشى دوو پۆزى نەدەكردين، بۆيە تەنيا بۆ چىشتلەيان و چايە و خواردنەو بەكارمان دەهتيا.

پۆزەكان بەخەيالدا هات، لەگەڵ عوسمان بىرىكى ئاو لىدەين، خۆمان و سەربازەكانى تىرش لەم بى ئاويە پزگارەكەين. هەروەها ئەم هەلەش بقۆزەو بۆ ئاشتكردەو، عوسمان و سەربازەكان. پووم لە عوسمان كردو پىموت: خۆت دەزانیت دەمىكە لەبەر بى ئاوى خۆمان نەشۆردوو، ئەگەر پىت باش بىت، من و تۆ بەيەكەو بىرىك لىدەين تا دەگاتە ئاو، ئەوكاتە گشت

سەربازەکانی فەسیلەکه مان چاویان لە دەستی ئێمە دەبێت
ئاویان پێدەین.

عوسمان بیرۆکه‌ی پێ باش بوو، دەمۆدەست لەنزیك
حەشارگە‌ی خۆمان دەستمانکرد بە لێدانی بیرەکه . پۆزانه
لەکاتی پشوویدا خەریکی هەلکه‌ندنی دەبووین.

داوی ئەو‌ه‌ی نزیکە‌ی حەفته‌یه‌ک ئیشمان تیاکرد، گە‌یشتینه ئاو،
ئینجا پارچه‌ کەندریکمان لە ستلیک بەسته‌وه‌و خستمانه ئاو
بیرەکه‌و بە ستله‌که ئامان لە بیرەکه‌ دەرده‌هێنا . ئاوه‌که
تۆزیک سوێر بوو، بۆیه‌ بۆ خواردنه‌وه‌ دەستی نه‌ده‌دا، بە‌لام
بۆ خۆشوشتن و جلک شوشتن عەییی نه‌بوو، لە بیچارەیی
باشتر بوو.

کاتی‌ک سەربازەکانی فەسیلەکه‌مان بە‌مه‌یان زانی، هاتنه‌ لامان
و داوی ئاویان لێکردین بۆ خۆشوشتن و جلک شوشتن . منیش
پێم وتن: ئە‌گەر عوسمان نه‌بوايه ئیستا خاوه‌نی ئە‌م بیرە
ئاوه‌ نه‌ده‌بووین.

که ئە‌مه‌م وت، لە خۆشییان عوسمان وه‌خت بوو بفرپیت، بە
پوویکی خۆش بە سەربازەکانی وت: بە‌ساقه‌تان بم، ئە‌م ئاوه
ئە‌گەر بۆ ئێوه‌ نه‌بێت ئە‌ی بۆ کێ ده‌بێت، ئە‌و بیرەم بۆ
ئێوه‌ لێداوه‌، هە‌رکاتی‌ک پێویستتان بە ئاو بوو، پرس بە‌ من
مه‌که‌ن بە ئاره‌زووی خۆتان ئاو لە بیرەکه‌ هە‌لێنجن.

بە‌م شێوه‌یه‌ په‌یوه‌ندیی سەربازەکان لە‌گە‌ڵ عوسمان ئاسایی
بۆوه‌، ئە‌ویش لێیان نزیک ده‌بۆوه‌و کاتی‌کی خۆشمان لە‌گە‌ڵ
یه‌کتري بە‌سه‌رده‌برد.

که تاهیر ئە‌مه‌ی بینی، سه‌ری سورما، پێی وتم: ده‌زانم تۆ
خاوه‌نی ئە‌م بیرۆکه‌یه‌یت، ئە‌گەر تۆ نه‌بواي قه‌ت عوسمان
ئە‌م کاره‌ی نه‌ده‌کرد، بە‌لام کاری‌کی باشتکردوه‌، خێرت پێ

گه‌یشتوو که به‌هۆی ئه‌م بیره‌وه په‌یوه‌ندی نیوان ئیمه‌و
عوسمانت ئاسایی کردۆته‌وه .

ئامیری سریه‌که‌مان که‌سیکی سه‌رشیت بوو، حه‌فته‌ی جارێک
پیش پۆژئاوابوون، بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری له‌سه‌ر جموجوولی
سه‌ربازی سوپای ئێران، نزیکه‌ی بیست سه‌ربازی له‌ سریه‌که
ده‌هێنا ده‌ره‌وه‌و له‌گه‌ڵ خۆی ده‌بیردنه‌ پشت ساتر و به‌ نیوان
ئه‌لغامه‌کانی وه‌حده‌که‌مان ده‌پۆیشن تا له‌ ساتری ئێرانییه‌کان
نزیك ده‌بوونه‌وه . ئه‌و سه‌ربازه‌ی فه‌رمانه‌که‌شی جێبه‌جێ
نه‌کردبا، ده‌یگرت و به‌ناوی ترسنۆک فرپیی ده‌دایه به‌ندیخانه‌و
سزای ده‌دا .

زۆرجار پیش ئه‌وه‌ی ئه‌رکه‌کانیان جێبه‌جێ بکه‌ن و بگه‌پێنه‌وه،
جموجووله‌که‌یان ئاشکرا ده‌بوو، ده‌درانه به‌ر پێژنه‌ی تفه‌نگ و
تۆپباران ده‌کران، هه‌ندێ جاریش پووبه‌پووی ده‌وریه قیتالی
سه‌ربازه‌کانی سوپای ئێران ده‌بوونه‌وه و چه‌ند که‌سیکیان لێ
ده‌کوشتین و هه‌ندیکیان لێ به‌ دیل ده‌گرتین .

ده‌رچوونی که‌مین و ده‌وریه قیتالی لای ئه‌و ئامیر سریه
سه‌رشیته‌مان ببوو ئاو خواردنه‌وه، زۆربه‌ی سه‌ربازه‌کانی
وه‌حده‌که‌مانی به‌وه سه‌رقاڵ کردبوو .

بۆ خۆ ده‌ربازکردن له‌ده‌ستی ئامیر، پۆژیک بپۆکه‌یه‌ک
به‌خه‌یاڵدا هات، به‌ تاهیرم وت: ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره ئامیر ئیمه‌ی
کۆکرده‌وه بۆ ده‌سنیشانکردنی تیمی ده‌وریه‌ی قیتالی، پیش
ئه‌وه‌ی ئامیر ده‌سنیشانمان بکات، ده‌ستمان به‌رز ده‌که‌ینه‌وه و
ده‌لێین ئیمه‌ له‌گه‌ڵت دێین .

تاهیر له‌ مه‌به‌ستم نه‌گه‌یشت، به‌ سه‌رسوپمانه‌وه وتی: ئیمه
کێشه‌مان له‌گه‌ڵ پائید جاسم ئه‌وه‌یه که به‌ زۆری بۆ ده‌وریه
قیتالی ده‌مانباتن که‌چی تۆ ئاسانکاری بۆ ده‌که‌یت، ده‌ته‌وی

بە قاچەكانى خۆمان بچىنە ناو ئاگرو گيانى خۆمان بخەينە دەست ئەم ئامىرە شىتە!!

منىش وتم: بە ھەلە لىم تىمەگە، من مەبەستم ئەمە نىيە. ئەم ئامىرەى ئىمە شىتە و گوى لەكەس ئاگرىت، تەنبا خوى پى پاستە. بۆيە دەبى ئىمەش وەكو ئەو خۆمان بە شىت پىشانىدەين، ئاكو لەدەستى پزگارمان بىت.

تاھىر وتى: ھىچ لە پلانەكەت تىناگەم، دەتوانى زياتر پوونى بکەيتەو؟

وتم: ئەگەر ئەمجارە بۆ ئەم مەبەستە كۆيكرىنەو، من و تۆ بە ئارەزوى خۆمان دىينە دەرەو و پى دەلىن ئىمە لەگەلت دىين. بىگومان ئەویش زۆرى پى خوش دەبىت و ستايشمان دەكات. پىش ئەوەى فەرمانمان پىيكات، بۆ پەرىنەو لە كىلگەى ئەلغامەكان و نزيكبوونەو لە ساترى ئىترانىيەكان، تۆ سىندووچىك پومانە ھەلبگرە و منىش سىندووچى فىشەك و چەكەكەم ھەلدەگرم. ئىنجا ھەردووكمان لە ساتر ئاودىو دەبين و بەدەم گۆرانى وتەو بەرەو كىلگەى ئەلغامەكانى خۆمان و ساترى ئىترانىيەكان دەپۆين. ھەر لەو كاتەشدا تۆ ناوہ ناوہ ئارنچۆكىك لە سىندووچەكە دەرپەينە و بە كىلگەى ئەلغامەكان بىانتەقینەو. منىش لولەى چەكەكەم لە ئاسمان دەكەم و بە سەلى تەقە دەكەم. جا كاتىك ئامىر ئەم دىمەنە دەبينى، لەو پەفتارە شىتەنەى ئىمە زۆر توورەدەبىت و خوى لەبىر دەچى كە شىتە، ھەروا دەزانى ئىمە شىتەين بۆيە بۆ ھەتا ھەتايە لەو ئەرکە پى مەترسىيە دەمانبەخشىت.

كە ئەمەم وت، تاھىر لە قاقاى پىكەنىنى دا، ئافەرىن بۆ ئەم بىرۆكە جوانەت، دەتەوى بلىى دەبى شىت بە شىت بگرين؟! وتم: ئەو پاستە، ئەو ئامىرەمان سەرشىتە و گوى لەكەس ئاگرىت، بۆيە دەبى بە ھەمان لۆژىكى خوى مامەلەى لەگەل

بکەین.

پۆزی دواتر کاتیگ ئامیر سریه ئیمەى بۆ ئەم مەبەستە کۆکردەوه،
من و تاهیر ئەو پلانەى که پیشتر دامان پشتبوو، وهکو خۆى
جێبهجێمان کرد. پیشبینیه کهم هاته دى، پیش ئەوهى بگەینه
ناو کێلگەى ئەلغامه کان، عەریف فەسێلى به دواماندا ناردو ئیمەى
گه پانده وه لای ئامیر، ئامیریش زۆر جوێنى پیسی پێداین و به
تووڕه بییه وه وتی: من وامزانى ئیوه پیاوی ئاقلن، زۆر دلخۆش
بووم به وهى به ئاره زوى خۆتان له پیزه که هاتنه دهره وه، نه مزانى
ئیه شیتن، ده تانه وئ بهو شیتیه تان به کوشتمان بدن!!
پووى له ئامیر فەسێل کردو پێى وت: ناوى ئەو دوو سەربازە لای
خۆت تۆماربکه، نامە وئ جارێكى تر بۆ دەوریەى قیتالى له بەردەم
خۆم بیانبینمە وه.

بەم شیۆهیه له دەست ئەو ئامیر سریه شیتە و دەوریە قیتالییه کانى
پزگارمان بوو.

دواى ماوه یەک جووله یان به یه که سەربازیه که مان کرد، ئیمە یان
بۆ پۆزه لاتى شارى به سره گواسته وه. ئەو پۆزهى که یه که
سەربازیه که مان جووله ی پیکرا، زۆر نه خۆش بووم، پله ی گەرمیم
زۆر بهرز ببۆوه، ده موچاوم له گەرمییان وهکو خورما سوور
هه لگه پابوو. تاهیر کلاشینکۆفه کهى خۆى و چه که کهى منى
به شانیه وه کردبوو، منیش به نقه نق به ره و لای زیله که ده پۆیشتم.
کاتیگ ئامیر منى بهم شیۆهیه بینى، زۆر تووڕه بوو، ده ستن
به جوێندان کرد. به تاهیری وت: بۆچى چه که کهى ئەوت هه لگرتووه؟
ئەویش وتی: گەورەم دوو پۆزه نه خۆشه، تاهه کی زۆر گەرمی
لییه، ناتوانم هه لیبگریم.

ئامیریش وتی: ئەو ئازایه ده لێى شێره، بیده وه ده ستن، با
خۆى هه لیبگریم.

چه که که ی خۆم له تاهیر وه رگرت و به هر شیوه یه ک بیّت
خۆم گه یانده ناو ئیقایه که . که گه یشتینه چی، ئه و شوینه ی که
بۆ سهریه که ی ئیمه ته رخا نکرابوو، بیابانیکی چۆل بوو، هه یچ
شتیکی لێ نه بوو. دوا ی ئه وه ی که لویه له کانمان له ئیقایه که
داگرت، ئامیر هاته لامان و به دار حه یزه رانه که ی چند
شوینیکی له سه ر زه وی بۆ حه شارگه و خه و تنی شه وان و کۆگای
چه ک و ته قه مه نی دیار کرد.

به ئامیر فه سیلی وت: سه ربازه کانت بۆ چه ند گروو پیک دابه ش
بکه، ده بی تاکو ئیواره ئه م حه شارگانه گشتی ته واو بکه ن.
ئه و گروو په ی ته واوی نه کات، به توندی سزای ده ده م. کارمه ندانی
مه جهودی حه ربیش به خۆیان و شو فله کانیا ن له پێش ئیمه
خه ریکی دروست کردنی ساتر و هه لدانه وه ی خۆل بوون.

ئیترا ئه وه بوو ئامیر فه سیل ئیمه ی کرده چه ند تیمیک و قازمه و
خا که ناسیشی به سه ر دابه شکردین و پپی وتین: گویتان له ئامیر
سهریه بوو، ده بی پێش خۆرئاوا بوون ئه و چالانه ته واو که ن، ده نا
سزاتان ده ده م.

من و تاهیر و عوسمان و فاتح بوینه تیمیک و به ئامیر
فه سیلمان وت ئیمه به هه رچوارمان چالیک له و چالانه ئاماده
ده که ی ن.

تاکو نزیکی نیوه پۆ خه ریکی چال لێدان بووین، به هه رچوارمان
ته نها نیو مه تر زه ویمان پێ قوولکرا. پووم له هاو پیکانم کرد
و پیم وتن: براده ران، وا بپوات شه ویشمان به سه ردا دیت، هه ر
ته واو نابین.

وتیان: ئه ی چی بکه ی ن باشه ؟

وتم: ده چه لای یه کێک له شو فیزی ئه و شو فله لانه، بۆ نانی
نیوه پۆ له گه ل خۆم ده یانه ئیمه وه .

تاهیریش وتی: تو شتیکت له میشکدایه، به لام نازانم نهو شته چیه!

منیش وتم: که شوفیره کهم هینایه سه خوانه که، به هرچوارمان خزمه تیکی باشی ده کهین، خواردنیکی به لهزه تیشی دهرخوارد ده دین. که ویستی برهوا، من داوای لیده کهم که ده مه شوفه لیک خولمان له ناو چاله که بو دهریبتیت. بیگومان نهویش له شهرمان هه ندیکمان بو قوول ده کات. که ویستی به جیمان بیلی، به کیک له ئیوه داوای لیکه که ده میکی تریشی لیبدات و هه ندیکی تر خولمان بو دهریبتی.

به م شیوهیه دوی نهو هی به قسه مان ده کات، ته وایک قوولی ده کات، نه وکات من پی ده لیم (تو چاکه ی خوت له گه ل کردوین، سوپاسگوزارت ده بین نه گر ته وای کهیت و چاله که مان به ته واهه تی بو پیکبخهیت).

به م شیوهیه نهو نه رکه مان له کول ده بیته وه و له سزا و جوینی نامیریش پرگارمان ده بیست.

ئیترا نهو بهوو تا کو من چووم شوفیریکم به خوی و شوفه له که ی له گه ل خوم هینا، نه وانیش هیلکه و پونیککی زوریان دروستکرد، چایه کی خهستیشیان له سه ر ناگر له دیم دانا بوو.

هه روه کو چون پلانمان دانا بوو، وامانکرد. شوفیره که دوی نانخواردن، به شوفه ره که ی به چاوترووکانیک چاله که ی بو قوولکردین.

سه ربازی تیمه کانی تر له ماندوو بوونان ئاره قه یان له هه موو له شیان به دهردابوو، نهو شوینه ی بویان دیارکرا بوو، تا کو ئیواره ش نیوه یان قوول نه کردبوو. ئیمهش به که مالی ئیسراحت لیمان پالدا بووه و گالته و گهمان ده کرد. هه ر له کاته دا ئامیر سریه وه کو هه لۆ گه یشته سه رمان و به جوینه پیسه کانی ئیمه ی شوره وه و وتی: له جیاتی چاله که تان ته واهو

بکەن، لێره دانیشتون و قسەى زل دەکەن.
منیش وتم: گەرەم ئێمە دەمێکە ئیشی خۆمان تەواکردوو
بۆیه دانیشتووین.

کە ئەمەم وت، سەری سوپما، چوو شونەکە و بە
تووڕەییەوه وتی: ئەمە بە کاری ئێوه ناچیت، ناکات بە
شۆفەل هەلتانکە ندییت؟

منیش وتم: بەلێ گەرەم یەکیک لە شوفێرەکان یارمەتی
داین، بە شۆفەلەکەى بۆی هەلکەندین.

کە ئەمەم وت، ئامیر چاوەکانى چوونە پشتی سەریەوه، لە
نزیك شوینى خۆمان، بە دار حەیزەرەنەکەى شۆنێکی تری بۆ
نیشانکردین و وتی: وەکو سزایەک نابێت دەست هەلبگرن
هەتا ئەم چالە هەلنەکەنن و تەواوی نەکەن.

ئەگەر لەبەر ئەو فېزىكە سەمتىيانە و تۆپخانە و پاچىمە
پرووسىيەكان نەبوایە، هەندەى نەمابوو بگەنە سەرمان و تىكمان
بشكىتێن. هەرچەند كۆژراو و برىندارىكى زۆرمان دا، بەلام لىواى
دەى سوپاى عىراقى كە بۆ يارمەتى ئىمە هاتبوو، توانى
بيانشكىتێت و پاشەكشەيان پىتەكات.

يەكەم جار بوو، شەپى پووبەپوو بگەم، ئەبو وەندى عەريف
فەسىلمان كە ماوەيەكى كەم بوو هاوسەرگىرى كردبوو،
چاوەپێى ئىجازە بوو تاكو بچێتە ناو قەفەزى زىپىن و
لەگەڵ خۆشەويستەكەى لە مانگى هەنگوینى كاتىكى خۆش
بەسەربىات، لەگەڵ چەند سەربازىكى تر لەو شەپەدا شەهید
بوون، بە شەهیدبوونى ئەبو وەندى زۆر دڵتەنگ بووم، ئەو
خەلكى شارۆچكەى بەعقوبە بوو، گەنجىكى روح سووكى بە
پەگەز عەرەب بوو، لەگەڵ دەسگىرانەكەى بە خۆشەويستى لە
كۆلێژى يەكتىريان ناسىبوو. كوشتنى ئەو زۆر كارى تىكردم،
چونكە هەمووجارىك ئەو دالى ئىمەى دەدايەووە لەكاتى
دەرچوونمان بۆ كەمىن و دەورىيەى قىتالى، شتى بەنرخ و
وەسەيتنامەكانمان لای ئەو دادەنا. منىش ماوەيەكى زۆر نەبوو
هاوسەرگىرىم كردبوو، تاقە كچىكى بچكۆلانەم هەبوو، ئىمەش
وەكو ئەبو وەندى بەخۆشەويستى هاوسەرگىرىمان كردبوو،
حەزم نەدەكرد بكوژىم و بەتەنيا بەجىيان بەيلىم. بۆيە برىارم
دا ئەگەر لەو شەپە بە سەلامەتى دەرىچەم، لە دەرەفەتىكى
نەزىكدا بە دەستى خۆم، خۆم برىندار بگەم، لەو شەپە
نەگىسە خۆم پزگاربگەم.

يەكێك لە سەربازەكان كە لەگەڵ ئىمە لە سەنگەردا بوو،
لەترسان مىزى بەخۆیدا كرد. هەندىكى ترىش وەكو ژووژك
لەترسان سەرى خۆيان خستبوو ناو لەشيان.

که شه و هات، من و تاهیر له دوو شوینی چاودیری له نزیک
 یه کتری پاسه وان بووین. نامیر فه سیل سەنگەرەکانی پیشه‌وه‌ی
 به‌سه‌رده‌کرده‌وه، هاته لای من و تاهیر، پپی وتین: نۆز وریابن،
 زانیاریی هه‌والگرمیان پیگه‌یشتوو، هیزه‌کانی ئێران نه‌مشه‌و
 جارێکی تر په‌لامارمان ده‌ده‌نه‌وه. نه‌گه‌ر گویتان له‌ ته‌قه‌ بوو،
 یان هه‌ستتان به‌ جووله‌یه‌کی نااسایی دوژمن کرد، له‌لایه‌ن
 منه‌وه‌ فه‌رمانی ته‌قه‌کردن و به‌رگریکردنتان له‌ خۆتان هه‌یه.

ئێتر نه‌وه‌بوو، نزیک کاتژمێر ده‌ی شه‌و، ده‌ورییه‌کی قیتالی
 ئێرانی له‌ سەنگەرەکانی ئیمه‌ نزیک بووه، سه‌ربازه‌کانی ئیمه‌ش
 ته‌قه‌یان لێکردن و کردیانه‌ پۆژی هه‌شر. منیش ئه‌م هه‌له‌م به‌
 ده‌رفه‌تێکی زێپین زانی، چوومه‌ لای تاهیر و پیموت: چیتر
 توانای به‌رگه‌گرتنم نه‌ماوه، ئه‌م شه‌ره‌ نه‌گریسه‌ بۆته‌ دیوه‌ز مه‌
 و ناوه‌ ناوه‌ هه‌ندیکمان ده‌کاته‌ قوریانی، ناتوانم چاوه‌پێی نه‌و
 پۆژه‌ په‌شه‌ بکه‌م تاكو چاره‌نووسی منیش وه‌كو چاره‌نووسی
 نه‌بوو وه‌ندی و هاوێی شه‌هیده‌کانی تری لیدیته‌. تۆ نزیکترین
 هاوێمی که‌ پشتت پێبه‌ستم و به‌روات پێبکه‌م، داوایه‌کم لیت
 هه‌یه‌؟

وتی: نامووسی لی بجێته‌ ده‌ره‌وه، هه‌ر داوایه‌کت هه‌بی، بۆتی
 ده‌که‌م.

وتم: له‌ دوری چەند مه‌تریکه‌وه، به‌ چه‌که‌که‌ی خۆم ته‌قه‌م
 لێبکه‌ و فیشه‌کێک له‌ ده‌ستی چه‌پم بده‌، بریندارم بکه‌،
 دواایش بارووده‌ سووتاوه‌که‌ی ناو لوله‌ی چه‌که‌که‌ خاوین
 بکه‌وه‌ و چەند مه‌تریك لیم دوربکه‌وه، منیش نه‌وکات هانا
 بو تۆ دینم و به‌ ده‌نگی به‌رز هاوار ده‌که‌م ده‌لیم (فریام
 که‌ون، برینداربووم). تۆش له‌جیاتی به‌ره‌و لای من بییت، برۆ
 لای سه‌ربازه‌کانی تر و بۆلای من بیانیه‌نه‌، تاكو گومانمان لی

نەكەن، ھەر وایزانن بە فیشەکی سەریازە ئێرانییەکان بریندار بوومە.

تاهیر چاوەڕۆکی ئەم داوایە لێ نەدەکردم، بەسەر سوپمانەوه وتی: چۆن دڵم دێ بریندارت بکەم، لەجیاتی ئەوەی تۆ داوی گیانم لێت بکەیت چۆن داوایەکی وام لێدەکەیت؟

منیش وتم: ئەگەر دەتەوێ بە هاوسەر و کچە تاقانەکم شاد بێمەوه، ئەمەم بەقسە بکە، ئەگەر دەشتەوێ چارەنووسی منیش وەکو ئەبو وەندی و هاوێکانی ترمان بێت، ئەوا بە ئارەزووی خۆت بکە.

تاهیر کەسیک بوو، زۆر باوەڕی بە چارەنووس هەبوو، ھەر جارێک پووبەپووی مەترسی بیوونایتەوه، دڵی دەداینەوه و دەیوت (ئەوەی لەلای خواوە بێت، ھەر دێت، ئەگەر لە بورجی عاجیش خۆمان حەشار بدەین). پووداویکی بەبیر هێنامەوه کە ھەردوو کمان بەسەر سوپمان لەو پووداوە لە کوژان پزگاکمان بوو، وتی: بەبیرتە ماوەیک پێش ئێستا بەداوی ئاودا دەگەرێن بۆ خۆشبوشتن، چوونە ناوچەیەک پێی دەوترا (ناوچەی بالۆخانەکان) شوێنی مەشقی فرۆکەوانی ئێرانییەکان بوو. ئەو شوێنە کەوتبوو دەست سوپای عێراق و لەگەڵ زەوی تەختی کردبوو، ئینجا لێی کشابۆوه؟
وتم: مەبەستت چییە؟

وتی: ناوچەکە بیابان بوو، من و تۆش هیچ شتێکمان لەبارەوی سەرابی بیابانەکان نەدەزانای، کە بە دووربین سەیرمانکرد، وامانزانای دەریای لێی، بۆیە خۆمان لە سەریازەکان دزیەوه و چەند کاتریمێرێک بە قاچ پۆشتین، تا گەشتینە ئەوێ. تاكو دەپۆشتین، دەریایەكەش لێمان دوور دەکەوتەوه. داوی بەبێ ئەوەی بزانی ئەوەی لە دوورەوه دەبینین، سەرابە، لە شوێنی

خۆمان پاوه ستاین و به بئ ئومیدی ویستمان بۆ سه نگره کانمان
بگه پئینه وه، که چی له و کاته دا ئیرانیه کان چاودیری ئیمه یان
کردبوو، ئیمه یان دایه بهر مووشه کی راجیمه دورهاویژه کانیان
و له توزیان وهرداین.

قسه که م پئی بپی وتم: زۆر باشم له بیره، نه گهر گوئییه کانێ
خۆم نه گرتبا، له گه ل دهنگی ته قینه وه یهک له دوا یه که کانێ
ئه و مووشه کانه، په رده ی گوئییه کانم ده ته قین.

ئه ویش وتی: نه گهر کاتمان ته واو بوایه، له و پووداوه پزگارمان
نه ده بوو، ته نانه ت له و بیابانه چۆله، که سیش به شوینی
ته رمه که مانێ نه ده ژانی.

منیش وتم: باوه پم به چاره نووس هیه، به لام نامه وی بیمه
سووته مانی شه پێکی خۆت پین، که دیار نییه که ی ته واو
ده بیئت و چاره نووسی منیش چی ده بیئت، ئایا له و شه په دا
ده کوژریم، یان به دیل ده گیریم!!

که ئهم وت، پازی بوو، دهستم بکاته نیشانه و به چه که که ی
خۆم ته قه م لیپکات و بریندارم بکات.

تاهیر نیشانگریکی لیپاتوو بوو، که نیشانی له دهستم گرت،
به یه که م فیشه ک ئامانجه که ی پیکا و گوله که ی له پشتی
ده ستدا و گشت ئیسقانه کانێ تیکشکاند.

که فیشه که که به ردهستم که وت، دهتوت به ردیکی گهره یان
به توندی له دهستم دا. قورسایێکی زۆر بهر دهستم که وت.
سه رها دهستم به هیچ ئیش نه کرد، به لام دوا یی دهستم
زۆر قورس بوو، ههروه ها زۆر ژانیکرد. به لام دانم به خۆمدا
گرت، تا کو تاهیر ته واو لیم دورکه وته وه. ئینجا به دهنگی
به رز هاوارم کرد: فریام که ون، بریندار بووم فیشه ک بهر دلم
که وتوووه).

تاهیریش به پیتی نه و پلانه‌ی که به به‌که‌وه داماننا‌بوو،
هانای بۆ سه‌ریازه‌کانی تر برد، نه‌وانیش ئامیر فه‌سیلّیان
ئاگادار کرده‌وه و هه‌موویان هاتنه‌ لام و سه‌یری برینه‌که‌یان کرد.
منیش ده‌ستم خستبووه سه‌ر دّلم و هاوارم ده‌کرد ده‌موت
(ئای باوکه‌ دّلم، ئای باوکه‌ دّلم).

ئامیر فه‌سیلّ که سه‌یری سینگێ کردم، به پێکه‌نینه‌وه وتی:
نه‌بو شوارب وامزانی تۆ زۆر ئازا و بویریت نه‌مزانی نه‌وه‌نده
ترسۆکیک تۆ ده‌ستت بریندار بووه نه‌ک دّلت.

ئیترا نه‌وه‌بوو، هه‌ر به‌و شه‌وه به جیبیکێ قیاده منیان
که‌یانه‌ نه‌خۆشخانه‌ی سه‌ربازی له شاری به‌سه‌ره . له‌وێ
ده‌ستیان ته‌داوی کردم و به له‌فاف بۆیان پێچامه‌وه .

هه‌ر له‌کاتی ته‌داوی کردنیش، لیژنه‌یه‌کی پزشکی ته‌ماشای
برینی ده‌ستیان کردم. یه‌کێک له‌و کارمه‌ندانه‌ی که له‌گه‌ڵ
لیژنه‌که‌ بوو، یاریده‌ده‌ری پزشکی عه‌بدولباسیت محمه‌د نه‌مین
هاورپیی مندالی و خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌مان بوو.

دواي لیکۆلینه‌وه، پزشکیه‌که‌کان سه‌ریان خسته ژێر گوپی یه‌کتري،
تاكو من لییان تینه‌گه‌م که چی ده‌لین، به زمانی ئینگلیزی
قه‌سیان له‌گه‌ڵ یه‌کتري ده‌کرد. هه‌ر له‌و کاتیش عه‌بدولباسیت
سه‌ری خسته ژێر گوپی سه‌رۆکی لیژنه‌که‌ و پیتی وت (گه‌وره‌م
ئاگات له‌و سه‌ربازه بیّت، هاورپیی مندالی و خه‌لکی یه‌ک
گه‌ره‌کین).

دواي تۆزیک، سه‌رۆکی لیژنه‌ پووی له‌ من کرد و پیتی وتم:
کوچم تۆ له‌ دووره‌وه به‌ فیشه‌کی قه‌ناس بریندار کراویت، هه‌ر
بۆیه شوینی برینه‌که‌ت زۆر گه‌وره‌یه، به‌لام ستایش بۆ خوا
که فیشه‌که‌که به‌ر شوینیکی مه‌ترسیدارت نه‌که‌وتووه .
به‌م شیوه‌یه، دواي ته‌داویکردن و پێچانه‌وه‌ی، له‌ زه‌رفیکدا

سیسەد دیناریان بە پاداشت دامس، ھەروەھا یەک مانگ ئیجازەیان بۆ کردم و پتیاں وتم: کە گەپایتە مألەوہ بۆ چارەسەر، لە شاری ھەولێر سەردانی نەخۆشخانەی سەربازی بکە، تاکو بەتەواوەتی چاک دەبیتەوہ، ھەر لەو ئیجازەت بۆ درێژ دەکەنەوہ.

کە لە ھەرگای نەخۆشخانە ھاتمە دەرەوہ، لەخۆشییان قاچەکانم زەوویان نەدەگرت. زۆر برسیم بوو، لە بەیانییەوہ ھیچم نەخواردبوو، بۆیە خۆم گەیان دە چێشتخانەیەک، دوو قاپ برنج و فاسولیا م خوارد، دوایی چوومە ویستگەی شەمەندەفەر و بە شەمەندەفەر گەپامەوہ شاری بەغداد.

پێش ئەوہی بچمە گەراجی نەھزە، پیاسە یەکم بەناو شاری بەغداد کرد، لە ساحەی تەحریر بە تەلەفۆنی گشتی سەرشەقام تەلەفۆنم بۆ باوکم کرد پێموت: لە بەرەکانی جەنگ بریندار بوومە، بەلام برینەکەم سووکە و بۆیان تەداوی کردوومە، ئەمڕۆ دەگەرێمەوہ لاتان. ئەم ھەوألە بە ھاوسەرەکەم بگەیەنن و پێشی بلێن خەفەت نەخوات من سەلامەتم.

کە ئەمەم وت، باوکم بە پێکەنینەوہ وتی: خەمی ئەوانت نەبێ، پتیاں دەلێم کە تۆ باشیت، بەراز بە گوللە یەک ناکەوێ.

دوای ئەوہ بەرەو شەقامی پەشید پۆیشتم، چوومە ئۆرزدی باکەکە ی بەرامبەر شەقامی سولتان عەلی. چوومە ئۆرزدییەکە، بووکە شووشە یەکی جوانم کەپ ی بۆ ژالە ی کچم. ئینجا یاغر یاغر بەرەو گەراجی نەھزە شوپ بومەوہ و بە پاسیکی گەشتیاری گەپامەوہ شاری ھەولێر.

کە گەیشتمە ھەولێر، لە پێگای چوونەوہم بۆ مألێ خۆمان لە گەرەکی موختی، چاوم بە دیمەنیکێ ترازیدی کەوت. خانووی کەسیک لە گەرەکە کەمان لە ئەنجامی بۆردومانی فرۆکەکانی

ئىران، ويران بىو. نۆز خەفەتم بۆى خوارد، خاوەن مال
ئەندازيارىكى گەنج بوو ناوى سوداد بوو ماوەيەكى كەم بوو
لەگەل ناسياوئىكى خۆى هاوسەرگىرى كردبوو.

كە چوومە مائەو، هاوسەرەكەم باوەشى پىداكردم، لە
خۆشيان دەستى بەگريان كردو وتى: ستايش بۆخوا كە
جاريكى تر بە زىندووى گەپايتەو ناومان. ئەمجارە چاكيش
ببيتەو، لىئاگەپىم بەپىتەو سەربازى. نەوەك وەكو قاسمى
برام بى سەروشوينىت و منداڵەكانىشم بە هەتيوى بمىننەو.
منيش وتم: ناكات قاسم شتىكى بەسەرھاتىت؟

بەچاوى گريانەو وتى: لەدواى تۆ هەوالمان بۆ هات كە لە
شەپى بسىتتين كەس لە وەحدەكەى ئەوان پزگارى نەبوو،
ئەوێ كوژداه كوژداه، ئەوانى تريس كەس نازانى بەدىل
گىراون يان بى سەروشوين بوونە.

منيش وتم: كى دەلئ ئەم هەوالە راستە؟

وتى: باوكى من و تۆ لەگەل بەكرى سەرەخۆرە بۆ
هەوال پرسىن بەيەكەو پويشتنە وەزارەتى بەرگى عىراق
بەپۆەبەرىتى ئىدارەو تەموين، پاش ئەوێ دلىابىوون لە
وئوونى ئەوجا گەرابوونەو.

دلىم دايەو و پىموت: بى ئومىد مەبە، ئەگەر لەچارەنووسى
نووسرايىت، پۆژىك وەكو من دەگەپتەو و خۆى بەژوورەو دەكات.
پيش ئەوێ دابنىشم، پىموت: لە پىگای گەپانەو م بۆ مالى
خۆمان، خانووەكەى ئەندازيار سودادم بىنى ويران بىو. پىم
نالئى چى روويداوه؟

وتى: هەفتەيەك پيش ئىستا، دوو فۆكەى شەپكەرى ئىرانى
بەسەر ئاسمانى شارى هەولير دەسووپانەو، يەككيان تاوهرى
تەلەفۆنەكان و خانووى هاولاتيىكى لە تەنىشت تاوهرەكە كردە

ئامانچ، ئەوئە تەرىش ئەم خانووەی بۆدومانکرد و خاپووری کرد.

منیش وتم: ستایش بۆخوا کە ئێوە سەلامەتن.

ئەوئە وتی: پاستە ئێمە هیچمان لێ نەهاتوو، بەلام هیچ شەویک لە ترسان خەو نەچۆتە چاومان. ئەو دوو منداڵە کە گوئیان لە دەنگی سافیرە ئینزارە کە دەبوو، لە ترسان میزیان بەخۆیاندا دەکرد.

ماوەی چەند مانگێک بۆ چارەسەری دەستم سەردانی نەخۆشخانەی سەربازیم کرد، هەر جارێکیش ئیجازە کەم تەواو، بۆ ماوەی یەک مانگ بۆیان درێژ دەکردمەو. هەر لەو ماوەیەشدا، تاهیر لە سەربازی پرایکرد و خۆی گەیاندە مائەو. کە چوومە سەردانی، دەستیکی لە کۆنکریت گیرابوو، لەسەر جیگا پاکشابوو، هاوسەرەکی خزمەتی دەکرد.

پێموت: ناکات دواي من تۆش بریندار بوویت؟

سەری هێناوە ژێر گویم و بە ئەسپایی پێی وتم (دواي تۆ نەمتوانی بەرگە بگرم، خۆم دزیەو و لەگەڵ ئیقای ئیعاشە چوومە بەسەر، لەوێش چوومە کارگەیهکی کاشی، هەندێک جیمەنتۆی سپیم لێیان وەرگرت و لە پەنایەکی دواي گرتنەو، لەگەڵ لەفافیکی لە دەستی خۆم گرت. ئینجا چوومە ویستگە شەمەندەفەر و گەپامەو شاری بەغداد و لەوێش تەلەفۆنم بۆ باوکم کرد و پێموت (لە پێگای گەپانەو، بە پوودای هاتوچۆ دەستم شکاو و ئیجازەیان داوەت، لە پێگام، پاش چەند کاتر میتریکێ تر دەگەمە جێ).

کە ئەمە و، زۆر پێکەنینم هات، وتم: تۆ لە من زیڕەکتر بوویت، من دەستیکی خۆم سەقەت کرد، تا لە سەربازی پزگارم بێت، بەلام تۆ بە ساغ و سەلامەتی گەپایتەو.

وتی: له ترسی باوکم و دراوسیگانم دهستم له چیمهنتو
گرتووه، نهگه بزائن له سهريزي پامکردووه، هر زوو خهبري
حکومه تم ليدهدهن. تا ماويهک بهم شيويه ليی دهگه پريم،
دوايي ليی دهکه مه وه. نهو نيمازي که تو له نه خوشخانه
وهريده گريت، ليت وهرده گرم، وينه يه کی لي کړی دهکه مه وه و
له جياتي ناوی تو، ناوی خومی لي دهنوسمه وه و پيشاني
خزم و که سه نزيکه کانمی ددهم تاکو گومانم لي نه کهن.

پوځيک له نه خوشخانه بووم، چاوه پړی پزیشکم دهکرد بو
چاره سهری دهستم. له و کاته دا که سيکیان به عه ره بانه يه کی
نه خوشان هينا لای پزیشک. دهستیک و قاچيکی له شهر
له دهست دابوو. که ليی نزيکه که وتمه وه، نهوم ناسی، په شاد
کاره باچی بوو. پيش دوو سال کاره بای خانووه کی نيمه
بهست، تو فرت و فيلی ليکردين، هاوسه ره که شم له رقان
نزای له خوا کرد، تو له نيمه ليکاته وه و نهو دهستانه
که پلايیسی پيگرتووه، هره ها نهو قاچانه ش که پړی
به سر قاندرمه که که وتووه، له بری نهو فرت و فيلانه ی که
ليی کردووين، بپرته وه.

جا که نهو ديمه نه م بينی، هرچنده ديمه نيکی ترايیدی
بوو، به لام که نزای هاوسه ره که م بيرکه وتوه، پيکه نينم
هات، له بيري خومدا وتم (هقی هيچ که سيک له سر يه کتری
نامي نيته وه، نهو تا نهو کاره باچييه ساخته چييه نهگه ريزانيبا
پوځيک ديت وای به سر ديت، هرگيز فيلی له کهس نه ده کرد).
به هر حال، پاش نهو ی چند مانگيک نيمازم وهرگرت، هر
له و ماويه شدا له بهشی فزيک چاره سهری سروشتيان بو
ده کردم، هندیک جو له وهرزييان به دهست و په نجه کانم
کرد، تا وهکو جاران ناسايی بوونه وه. نينجا نووسراويکیان بو

کردم و که بگه پیمه وه وه حده کهم و له به ره کانی جهنگ درێژه به خزمه تی سه ریازی بدهم .

من بریاری خۆم دابوو، که نه گه پیمه وه به بیانوی چاره سه ری پزیشکی، نه و راستیه له هه موو که سێک بشارمه وه . ماوه یه کی زۆر به پاکردویی له ماله وه مامه وه، به بێ نه وه ی که س بزانیته ئیجازه کهم ته واو بووه .

وه کو وتم نه م شه په نه گریسه زۆری خایاند، پۆژ له دوا ی پۆژ ئاگره کی خۆشتر ده بوو، پۆژانه ش ته رمی ده یان شه هید له به ره کانی جهنگ بۆ شار و شارۆچکه و گونده کان ده گه پایه وه، ته رمی هه ر شه هیدیک له و شه هیدانه بۆخۆی چیرۆکیک بوو . ته رمیک، له ناو سندووقیک، به ئالای عێراق پێچرابوو، بۆ مالی مام نه حمه دی دانیشتوی گه ره که که ی ئیمه یان هینا . ته رمه که زۆر شیوا بوو، بۆیه نه سته م بوو بناسریته وه که نه وه ته رمی کو په که ی مام نه حمه ده . دوا ی نه وه ی به خاک سپێردراو پرسه ی بۆ داندرا، دوا ی ماوه یه ک له گه ل پۆلیک دیلی جهنگ ناوی له ئیزگه ی تاران خویندرايه وه و چاوپێکه وتنی له گه ل کرا . هه روه ها یه کیکی تر له دراوسێکانمان که ناوی به شه هید گه پایه وه، ژنه که ی هاوسه رگیری له گه ل شووبرا که ی خۆی کردبووه . به لام دوا ی ماوه یه ک ناوی نه ویش له گه ل دیله کان له ئیزگه ی تاران خویندرايه وه و ده رچوو نه و ته رمه ش که بۆیان هاوتوه هی سه ربازیکی تر بووه و له بهر شیواوی نه ناسراوه ته وه .

هیچ ئومیدیک نه بوو شه پ رابوو ستن، بۆیه سه ربازیکی زۆر له به ره کانی جهنگ پایانکرد، هه ندیکیان چوونه شاخ و په یوه ندییان به پیزه کانی پێشمه رگه وه کسرد، نه وانسی تریش هه ندیکیان چوونه ده ره وه ی ولات، هه ندیکی تریش له ماله کانی خۆیان به ناچاری مانه وه .

هەر له و ماوهیه دا، حکومهت که زانی به دهیان ههزار کورد له بهرەکانی جهنگ رایانکردووه و بهشیکیش له وانه په یوه ندییان به نه یارهکانی حکومه ته وه کردووه، بۆیه بریاریکی بۆ ده رکردن. به پیتی بریاره که ئه و سه ربازه ی له بهرەکانی جهنگ رایکردووه، ده توانی په یوه ندی به نزیکترین مه دره سه قیتالی شاره که یه وه بکات، له جیاتی گه رانه وه بۆ وه حده که ی خۆی، له وه حده یه کی نزیک شوینی دانیشتنی ته نسیب بکریّت.

ئه م بریاره هانده ریکی باش بوو، که زۆری ئه و کوردانه ی که له بهرەکانی جهنگ رایانکردبوو، ئه وانه که نه چوو بوونه شاخ، هه روه ها خۆشیان له فه وجی جاشان ناو نووس نه کردبوو، بگه پێنه وه وه حده یه کی نزیک شار و شاروچکه ی خۆیان.

من و تاهیریش چووینه مه دره سه ی قیتالی شاری هه ولیتر، هاو پێیه کم ناوی شیرزاد نانه که لی بوو، له وێ له قه له م کاری ده کرد، لای ئه و خۆمان تۆمار کرد. دوا ی ناو نووس کردنمان، ئێمه یان پیز کرد و لییان پرسین که به روانامه ی چیمان هه یه و شاره زاییشمان له چی بواریکدا هه یه، هه تا له شوینتیک ی گونجاو ته نسیبمان بکه ن.

منیش به تاهیرم وت: لێره که س به که س نییه، ده لێین ئێمه ده رچووی په یمانگای پزیشکین، له بنکه ی ته ندروستیش کارمان کردووه.

تاهیر بیرۆکه که ی زۆر پێباش بوو، بۆیه هه ردوو کمان خۆمان به یاری ده ده ری پزیشکی ناساند، ئه وانیش به نوو سراوێک ئێمه یان په وانه ی نه خۆشخانه ی سه ربازی شاری هه ولیتر کرد.

که چووینه نه خۆشخانه ی سه ربازی، هه ر له وێ هاو پێیه کی تریشم بینی، ناوی شه مه دین بوو، خۆی به شیخ بزینی هه لده دایه وه، پیشتر له په ره رده ی هه ولیتر فه رمان بهر بوو،

وابېده چوو ئویش وه کو ئیمه خوئی به کارمه ندی پزیشکی ناساندبیت، بویه ئویشیان له نه خوڅخانه ته نسیب کردبوو. پوژانه ده چوینه نه خوڅخانه، په ئیس عورده فا شه معون خه لکی شاروچکه ی عه نکاوه بوو، ماوه یهک له ساحه ی عه رزات مه شق و راهینانی پئ ده کردین. دوا یی به سهر قاوشه کانی نه خوڅخانه که دابه شیان کردین بۆ دهرزی لیدان و ته داوی برینداره کانی جهنگ.

هیچ سه رمان له و پیشه یه دهر نه ده چوو، بویه ناچار بووین راستیه که به په ئیس عورده فا شه معون بلّین. ئویش ئیمه ی برده لای به پتوه بهری نه خوڅخانه که و راستیه که ی پپوت.

به پتوه بهری نه خوڅخانه که را ئید جه عفر قادر، خه لکی شاری هه ولتر بوو، ناسیاوی باوکم بوو، هه ندیک سه رزه نشتی کردین، به لام سزای نه داین. ئیمه ی گواسته وه بۆ فه سیلی ئیش و کار. ماوه ی چند مانگیک له وئ ماینه وه، دوا یی حکومت برپاری دا ئه وکه سانه ی وه کو ئیمه که له سه ربازی پایان کردوه و له جياتی یه که سه ربازییه کانی خو یان ته نسیبی یه که ی سه ربازی تر کراون، له خزمه تی سه ربازی ببه خشرین و ته سریح بکړین. ئیتر نه وه بوو، بری پتینج سه د دینارم دابه حکومت و خوّم کپییه وه و له سه ربازی ته سریح بووم و گه پامه وه سه رکاره که م له نه مینداریتیی شاره وانی و هاوینه هه واره کان.

هه رچه ند، له سه ربازی ته سریح بووم، به لام له ترسی گرتن و بردنمان بۆ جه یشی شه عبی زۆر نا په حات ببوم، هه موو پوژئیک به ترس و له رز و دلّه پاوکئ ده چوومه دابه ره، دلّم له ناو ده ستم دا بوو، نه وهک بمگرن و بمبه ن بۆ به ره کانی جهنگ. ئیواره یهک من و هونه رمه ند ئازاد خمه له ناو بازار پووین، که گه یشینه نزیک چاپخانه ی قه رداران که وتینه ناو بۆسه ی په رفیق حیزبیه کان. خه لکییان ده گرت بۆ جه یشی شه عبی،

له سەر که سیان پاز نه ده دا. شوینیک نه بوو خۆمانی لی
 بشارینه وه، بۆیه به ناچارى به ناویاندا پۆشتین. یه کیک له
 په فیک حیزبیه کان که چاوی به ئازاد خه مه که وت، به
 هونه رهنده گه وه ناسر حه سنی تیگه یشت، باوه شی پێدا کرد
 و شانەکانی ماچ کرد و وتی: من یه کیکم له هه وادارانى کاره
 هونه ریه کانت، زۆر تامه زۆی بینیت بووم، له ئاسمان به دوات
 ده گه پام که چی تو به ئاسانی لێره که وتیه بهر دهستم.
 ئازاد خه مه ش هیه خۆی نه شه ژاند، وتی: له بهر کارى
 هونه رى ماوه م زۆر که مه، بۆیه دیار نیم.

په فیک حیزبیه که وتی: سه رپاز به چهک له به ره کانى جهنگ
 به رگرى له عێراق ده که ن، ئێوه ش به هونه ره که تان خزمه تى
 گه ل و نیشتمان ده که ن.

ئهمه ی وت و به پێزه وه به پێی کردین. که توژیک لیان دور
 که وتینه وه، به ئازاد خه مه م وت: به ختمان هه بوو که تو به
 ناسر حه سەن ده چیت و وه کو ئه ویش پێشت به رد او ته وه،
 ده نا ده یانگرتین و ده یانبردینه به ره کانى جهنگ.

ئهم بارودۆخه زۆرى خایه ند، زۆر برپار له لایه ن کۆمه لگه ی نیو
 ده وله تیه وه بو دروستکردنى فشار له سه ره هه ردو لای شه رکه
 ده رچوون، به لام بئ سوود بوو، تا دوو اجار نه نجوومه نى
 ئاسایشى نیوده وله تى به کۆی ده نگ برپارى ٥٩٨ ی له
 پێکه وتى ١٩٨٧/٧/٢٠ ده رکرد و له پێکه وتى ١٩٨٨/٨/٨ چوه
 بارى جێبه جێکردنه وه، دواى ئه وه ی ئایه توللا ئیمام خومێنى
 پازى بوو شه ر پابگریت و له پادیۆی ده نگى تاران وتی (پێم
 خۆشتر بوو، زه هه رم بخواردبا، نه وه ک شه رم له گه ل عێراق
 پابگر تبا).

هه ر ئه و شه وه ش پوشدى عه بدولسا حیب به یاننامه ی قیاده ی

گشتی هیزه چه کداره کانی عێراقی سه بارهت به پاگرتنی شه پر
 خوینده وه وتی (ایها المواطنون هذا بیان البيانات صادر عن
 القيادة العامة للقوات المسلحة، بسم الله الرحمن الرحيم ایها
 الشعب العراقي العظيم، یا أبنا و امتنا العربية المجيدة، ایها
 الرجال النشامة في قواتنا المسلحة الباسلة، انه يومکم اليوم،
 انه يوم الأيام، وهو في ذات الوقت بیان کل البيانات، في
 هذا اليوم صدر اعلان وقف اطلاق النار، وقد حدد يوم وقف
 الرسمي لاطلاق النار في العشرين من آب عام الف و تع مئم
 وثمانية وثمانين، وقد جا وة موافقة الايران علة هذا بعد قتال
 استمر ثمانية سنوات قاوم فيها الشعب العراقي وقواته المسلحة
 الباسلة قوى البغي والعدوان بكل ما تجمع لديها من امکانات
 فنية ومن خبرة في الدجل والشعوذة في ابطار تعبئة الشر
 واستنفار الحقد في اعماق مکامنهوالله اکبر
 الله اکبر والحمد لله على نصره المبين، و لیخسأ الخاسئون،
 القيادة العامة للقوات المسلحة، بغداد في الثامن من اب عام
 الف وتسع مئة و وثمانية وثمانين میلادی، الموافق الخامس
 والعشرين ذي الحجة عام الف و اربع مئة و ثمانية هجرية).

جاریکی تر بوومهوه سهرباز و گواسترامهوه بو چیاای قه ندیل

پاش ئه وهی پاره م دا و خۆم له سهربازی کپییه وه ته سیریح
بووم، که گه پامه وه سهر کاره که م، له و ماوه یه دا کچیکی
دهرچووی کۆلیژی به پێوه بهری ئابووری و به پێوه بردنیان له
شوینی من دانابوو، هه رچهند من له و شاره زاتر بووم له
کاروباری خۆیه تی، به لām له بهر ئه وهی ئه و پڕوانامه که ی له
من گه وهره تر بوو، منیان خسته ژێر دهستی ئه و. ئه مه ش
وای لیکردم که به خۆم دا بچمه وه و له قوتابخانه ی شه وان
دریژه به خویندن بدهم. جا ئه وه بوو وه سیقه که م برده
قوتابخانه ی ئاماده یی هه ولیتری شه وان، له و ئی ناوی خۆم تۆمار
کرد. به پێوه به ره که ی ناوی مامۆستا هیشام بوو، خه لکی شاری
موسل بوو، که سیکی باش بوو، هه روه ها یاریده ده ره که شی
کوورد بوو ناوی فوئاد هه مید زه نوون بوو، که سیکی کوورد
په روه رو ساده و ساکار بوو. که منی بینی هانیدام وتی
(کاریکی باشت کردووه که گه پایته وه بهر خویندن، من لیت
پاده بینم که سیکی سه رکه وتووت لی ده ریچیت).

به م شیوه یه دریژه م به خویندنم دا، گشت مامۆستاکانیش
منیان خۆش ده ویست و هاوکارم بوون، مامۆستای زمانی
ئینگلیزی عومه ر کۆبی مه لزه مه یه کی ئینگلیزی دامی وتی (ئه م
مه لزه مه یه م بۆ قوتابیانی خویندنی تایبه تی داناوه، زۆر زانیاری
وردو ئاسانکاری تاییه، ئه گه ر بیخوینیته وه، گرینتیت ده ده مئ
که نمره ی ته واو به ده ست ده هیئت). هه روه ها مامۆستا فائق
ئابووری پێ ده وتینه وه، زۆر هانی ده دام، هه ر کاتی که نه چوبام
بۆ قوتابخانه، به قوتابییک که ناوی مه غدید بوو، به دوا ی دا

دهناردم و لئ نه ده گه را له خویندن سارد بیمه وه .
 بهم شیوهیه، به نمره یه کی باش قوناغی شه شه می ئاماده بیم
 بری و له کۆلێژی یاسا له زانکۆی سه لاهه ددین وه رگیرام .
 مۆلّتی خویندنم به مووچه ی ته واره رگرت و دهستم له کار
 هه لگرت . دوا ی ته واکردنی خویندنی کۆلێژ له ناوه پاستی سالی
 ۱۹۸۹، که گه پامه وه دایه ره، خۆم خانه نشین کرد و دهستم
 کرد به ئیش و کاری پارێزه ری .

له ۱۹۹۰/۸/۲ سوپای عێراق له ماوه ی دوو کاتژمێر ولّاتی کویتی
 داگیرکرد و سه رکر دایه تی گشتی هێزه چه کداره کانی عێراقیش
 به یاننامه یه کی ده رکرد، له لایه ن پوشدی عه بدو الساحب له
 ته ته له فزیۆنی به غداد خویند رایه وه تیایدا وتی (یا أبنا و
 الكويت الأعزاء ، لقد بلغ السيل زبا، ولم يبق في القوس
 ثمة تمزي، ولم يبق شعبنا قادرا على تحمل هذه درجة من
 البغي والفساد والتآمر، ان القوى الوطنية التي رفضت البغي
 والاستبداد و الفساد و قاتت النظام المرتبطة بالدوائر الاستعمارية
 والصهيونية قد قررت وبعد الاتكال على الله وعلى ارادة
 الشعب الحرة و ممثليه الخريين، قررت تسلم زمام المسؤولية
 و الاطاحة بالنظام المستبد الفاسد العميل).

بهم شیوهیه، دوا ی گرتنی کویت له لایه ن سوپای عێراقه وه،
 جارێکی تر وه زاره تی به رگری داوا ی موالییدی ئیمه ی کرده وه بۆ
 سه ربازی، به لّام نه مجاریان به خت یا وهرم بوو، گواسترامه وه
 بۆ وه حده یه ک له چیا سه رکه شه کانی کوردستان .

له مه درسه قیتالی سلێمانی ماوه یه ک مه شقیان پێکردین،
 دوا یی له قه لّهم دایان نام . هێشتان به ته واره تی شوینی خۆم
 گه رم نه کرد بوو، له گه لّ عریفی قه لّهم بوو ده مه قالیمان،
 له هیچی خۆپایی له لای ئامیر شکایه تی لیکردم . ئامریش لای

ئەوى گرت و پىيى وتم له نىوان سەرتاشين يان گواستەو تە
بۆ چىاي قەندىل يەككىيان ھەلبىزەرە . منىش لىم بوو
عەكسى و لە پقان چىاي قەندىل ھەلبىزارد . نەمزانى ئامىر بە
پاستىيەتى، بۆيە وام وت، بەلام ئامىر جارىكى تر لىيى دووبارە
نەکردمەو ھەو يەكسەر منى گواستەو بۆ ئەوئ .

ئىتر ئەو ھەبوو گواسترامەو ھەو بۆ فەوجى شەشى حىمايە و
حىراسەى نەفت لە چىاي قەندىل . چووينە شوئىنكى پىيان
دەوت (لۆفەكانى كورەك) لە دۆلى شەھىدان .
كە گەشتىنە جى، لە بارەگاي فەوج دابەزىن، وتيان كى
خەريجە ؟

من و سەربازىكى تر ناوى قارەمان بوو، دەستى خۆمان
بلىندکرد، وتمان (ئىمە خەريجين) .

ئىمەيان گواستەو بۆ قەلەمى سەريەى پىنج . سەريەكەمان
مىوان بوو لەسەر لىوای ھەفت سەدو دوو . لەوئى كاتىك
بەسەر لۆفەكانى كورەك كەوتىن، زۆر ماندوو بووين، چونكە
پىنگايەكى تاكو بلىي ناخۆش بوو . زۆر خەفەتم خوارد، لە
دلى خۆمدا وتم (خۆزگا بە سزاكەى ئامىر پازى بوومايە و
پىگام بدابا نەك ھەر سەرم بەلكو سەملىشىيان بتاشىمايە،
بەس بۆ ئىرەيان نەناردبام) .

حكومت خەلكى گوندەكانى ناوچەى قەندىلى بۆ شوئىنكى تر
گواستەو، بۆيە ئەو ناوچەيە لە ئۆردوگاي حىزبى دىموكراتى
ئىرانى و بارەگاكانى سوپاي عىراقى بەولاولە كەسى ترى
تيا نەدەڤيا . كە ئىمە چووينە ئەوئ، ھەندە نەبوو خەلكى
ئەو گوندەيان پاكۆزابوو، بۆيە دەغل و دانەكانيان ھىستان
نەدووړيڤو . سەنگەسەر و سكتان و گۆپتان، ھەر ھەمووى
چۆلكرابوو .

كوردېكمان له گهـلـ بوو، ناوې وه سمان بوو، له گهـلـ نه و له باره گای سريه ماینه وه. نامیر سريه که مان ناوې له فته بوو، پوژانه دوو کاترمیر مه شقی پیده کردین، دواييش تا نیوهی شه و نیش و کاری قهـلـهـ می پیده کردین. نهرکه کانمان زور قورس بوو، له بهر نه وهی زور شاره زای ناوچه که نه بووین.

هه نديک بلوک له بهر دهـم زووری قهـلـم که له که کرابوون. نامیر فه سیل وتی: نهـم بلوکانه بو شوینيکی تر بگوازه وه؟ منیش وتم: من له قهـلـم نیش ده که م، نهـم بلوکانه هه لئاگرم.

له سهر گواستنه وهی نهـم بلوکانه له گهـلـ نامیر فه سیل بووه دهـم قالیمان، کرده عینادی و نهـم گواستنه وه. نامیر فه سیل که زانی که لله په قم و به گوئی ناکه م، به رام بهرم نه رمی نواند، وتی: کتسه نییه، با نه مجاره به دلئی تو بیت، به لام ناموزگارینکم بو ت هه یه، له مه و دوا کورپکی باش به، دهـنا دهـتبه مه لای نامیر و پپی دهـلیم بو شوینيکی خراپتر بتگوازيته وه.

منیش وتم: نهـم بلوکانه ناگوازه وه و هیچ منه تیشـت نازانم، چیت له دهـست دیت بی منه ت به بیکه.

که نهـم وت، زور لیم تووپه بوو، منی دایه پيش خوئی، منی برده لای نامیر سريه و پپی وت: گهـورهـم نهـم سهـربازه فرمانه سهـربازييه کان جیبه جی ناکات.

نامیر سريه ش پروی تیکردم و پپی وتم: تو بووینه کتسه بو من له و سريه یه دا، بوچی به قسه ی نامیر فه سیل ناکه یـت؟

منیش وتم: گهـورهـم نامیر فه سیل پق به پقیم له گهـلـ ده کات، نهـم ده یه وئی سووکایه تیم پتبیکات و بیتارم بکات بو یه داوام لیده کات نهـم بلوکانه بگوازه وه، دهـنا شوینه که یان خراپ نییه. ههـر له و کاته ی من و نامیر فه سیل لای نامیر سريه بووین، سهـربازيکی گیلوکـهـش له لای بوو، عهـلی پهـشيان پی دهـوت،

خه لکی ناوچه‌ی مه‌خمور بوو، عه‌ره‌بی باش نه‌ده‌زانی دووکه‌لی ده‌کرد. به‌عه‌ره‌بی‌کی شه‌پرتو به‌رگری لی‌کردم و داوای له‌نامیر سریه‌کرد که بمبه‌خشیت.

نامیریش له‌جیاتی نه‌وه‌ی به‌قسه‌ی بکات، شه‌قازله‌یه‌کی توندی له‌بن‌گوئی دا، هه‌ندیک جوینی پی‌سیشی پید‌ا. دوا‌یی بانگی قاسم زه‌ینه‌لی کرد، نه‌و سه‌رتاشی سریه‌که‌مان بوو. سه‌ری عه‌لی په‌شی پی‌سفر کرد.

عه‌لی په‌ش له‌من به‌ته‌مه‌نتر بوو، که سه‌ریان سفر کرد، پووی له‌من کرد و وتی: چه‌ند ساله سه‌ربازم تا‌کو ئیستا که‌س قسه‌یه‌کی خرابی پی‌نه‌وتوومه و هه‌رگیز سزاش نه‌دراوم، که‌چی وا له‌سه‌ر تو‌و نامیر تی‌رجوینی کردم و سه‌ریشی سفرکردم.

نامیر سریه‌پی‌وتم: نه‌و سه‌ربازه‌چیت پی‌ده‌لئ؟
منیش وتم: که‌وره‌م گله‌ییم لی‌ده‌کات، ده‌لئ له‌سه‌ر تو‌و سه‌رم سفر کراوه. راستیش ده‌کات، نه‌و هی‌چ گونا‌هیکی نه‌بوو، ده‌بوو سه‌ری منت سفر کرد‌با نه‌ک نه‌و، چونکه‌من خه‌تابارم.
که‌نه‌مه‌م وت، نامیر به‌سه‌رتاشه‌که‌ی وت: هه‌ر ئیستا سه‌ری نه‌ویش سفرکه.

قاسم زه‌ینه‌ل لی‌م نزیک که‌وته‌وه‌یستی سه‌رم سفر بکات، ده‌ستیم گرت و پی‌موت: پیا‌ونیه‌ی بتوانی سه‌ری من سفر بکات، به‌قسه‌ی نامیر بکه‌یت و سه‌رم بتاشی ده‌تکوژم.
نه‌ویش پووی له‌نامیر کرد و پی‌ی وت: که‌وره‌م ناتوانم سه‌ری نه‌و سفر بکه‌م.

نامیر سه‌ری‌ش پووی له‌من کرد و پی‌ی وتم: که‌واته‌تو سه‌ری نه‌و سفر بکه‌م.

منیش وتم: باشه‌که‌وره‌م.
نه‌وه‌بوو، مه‌کینه‌ی سه‌رتراشینه‌که‌م له‌قاسم زه‌ینه‌ل وه‌رگرت

و سه‌ریم سفرکرد. ئینجا ئامیر پووی تی‌کردم وتی: مادام له قه‌له‌می سریه گو‌پ‌ایه‌لی ئامیر فه‌سیل نابیت، چه‌زده‌که‌ی بۆ کو‌ی بت‌گوازمه‌وه؟

وتم: بۆ دوورترین سه‌نگه‌ر بمنیره.

پووی له ئامیر فه‌سیل کرد و پ‌ی و‌ت: هه‌ر ئیستا عه‌لی په‌ش و ئه‌م سه‌ریازه، هه‌ردووکیان بۆ دوورترین سه‌نگه‌ر بنیره، جارێکی تریش لیره نه‌یانبینمه‌وه؟

ئامیر فه‌سیل من و عه‌لی په‌شی به‌ دوای خۆی دا و به‌یه‌که‌وه چووینه ده‌ره‌وه، پووی له من کرد وتی: به‌گو‌یی منت ب‌کردبا باشتر نه‌بوو، نه‌وه‌ک وه‌کو ئیستا په‌وانه‌ی دوورترین سه‌نگه‌ر ب‌کریت؟

وتم: نه‌خ‌یر من خۆم ئه‌وه‌م ده‌ویست، ته‌نها له‌ده‌ستی تۆ پ‌زگارم ب‌یت.

جا نه‌وه‌بوو، من و عه‌لی په‌شی ناره‌ده سه‌نگه‌ریک له‌سه‌ر لووتکه‌ی شاخ‌یکی به‌رز، پ‌یان ده‌وت (وادی الوطن). هیستریکی پیسکه‌یان دایه‌ ده‌ستم بۆ هیئانی نان و ئازوقه‌ و ئاو بۆ سه‌نگه‌ره‌که‌مان. پ‌یان و‌تم جله‌وه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه ب‌گره‌ و له‌دوای خۆت پایک‌یشه، ئه‌و به‌خۆی له‌گه‌لت د‌یت. هیستره‌که زۆر چه‌زی له‌ خواردنی گ‌یابوو، که‌له‌ گ‌یایه‌کی ب‌چووک‌ی له‌ شو‌ینیک ببینیبا، سه‌ری خۆی بۆ شو‌پ ده‌کرده‌وه و تا‌کو نه‌یخواردبا نه‌ده‌پ‌و‌شت. له‌به‌ر ئه‌وه نه‌م‌ده‌و‌یرا سواری سه‌ر پ‌شتی ب‌یم، نه‌وه‌ک له‌کاتی چه‌مانه‌وه‌ی ف‌ر‌پ‌م‌ب‌داته خواره‌وه. من و عه‌لی په‌ش هیستره‌که‌مان به‌دوای خۆمان دا، به‌ره‌و سه‌نگه‌ره‌که به‌پ‌یکه‌وتین. هه‌روه‌کو و‌تم، سه‌نگه‌ره‌که له‌سه‌ر لووتکه‌ی شاخ‌یکی زۆر بل‌ند بوو، بۆیه تا گ‌ه‌یشتی‌نه ئه‌و‌ی، زۆر ماند و بووین.

پۆژانه به و هیستره کهل و پهل و ئاو و ئازووقه م له باره گای
سریه پیتی ده هینا بۆ سه نگه ره که مان. زۆر جاریش چهک و
ته قه مه نیمان پیتی ده گواسته وه بۆ سه نگه ره که مان.

له و سه نگه ره زۆر بێزار بووم، وێپای ماندوو بوونه که ی، زۆربه ی
شه وان پێشمه رگه به سه ریان داده داین و ته قه یان لێده کردین.

ئهو پێشمه رگانه ی که شه وان ته قه یان لێده کردین، بادینی
بوون، بۆیه که ده مانزانی له شیوه زاری سۆزانی تێناگهن، به
زمانی عه ره بی ده نگمان ده دان، پیمان ده وتن (ئیمه ش وه کو
ئیه کوردین، ته قه مان لیمه کهن).

ئێتر ئه وه بوو، ته قه یان لێ نه ده کردین و به پیتی خۆیان
ده پۆشتن، ئیمه ش به بی ترس ئیشکگری به که مان ده کرد.

زۆربه ی شه وان پێش ئه وه ی بخه وین، عه لی په ش ده چوه
ده ره وه و به ده نگه ی به رز به عه ره بیکی شپ هاواری ده کرد
(پێشمه رگه، پێشمه رگه، تعال اخذ ئنین کوردی و ثلاث عرب

و روح). سه ربازه عه ره به کان باوه پیان ده کرد، وایان ده زانی
پێشمه رگه هاتۆته سه رمان، بۆیه پێش ئه وه ی بخه ون، له ترسان
چواره ده وه ی سه نگه ره که یان به سه رده کرده وه، ئینجا ده خه وتن.

نزیکه ی مانگیک له و سه نگه ره مامه وه، پۆژیک له سه ر شاخ
هاتمه خواره وه، چوومه لای ئامیر سریه، چه که که م ئار بی

که ی بوو، له شانی خۆم کرده وه و له سه ر میزه که ی ئه وم
دانا و پیموت: گه وره م ئه وه چه که که م، هاوه نه که ش له نا و

سه نگه ره به جیم هیشتوه، زۆر بێزار بووم ئه وه نه ده ی پۆژانه به و
هیستره چه مووشه شتم پێ بگوازنه وه و شه وانیش تاکو به یانی

ئیشکگریم پێکه ن. هیچی تر سه ربازی نا که م و ده پۆمه وه.

ئامیر وتی: بۆ کوێ ده پۆی؟

وتم: بۆ ماله وه.

که نه مه م وت، ئامير به توو په بيبه وه وتی (لیش هذا امر لو تمر؟ الک جب).

منیش عه ره بيم باش نه ده زانی، وتم توش چه پ.

که نه وه م پيوت، سه ری خو ی له قاند وتی: نه گه ر زیاتر زماند ریژی بکه یت، ده تننیرمه سه نگره کانی ناو موعاره زه ی ئیرانی (مه به سستی جه ماعه تی عه بدولرپه حمان قاسملق بوو). وتم: هر شوینیک بیت، له و سه نگره ی ئیستا باشته ر.

ئیت ر نه وه بوو منی نارده سه نگره یگ له نزیك سه نگره کانی پارتی دیموکراتی ئیرانی له ناوچه ی کونه کۆتر و ئیلزه . گه پامه وه سه نگره که ی خو مان، له سه ر شاخی کورته ک، یاتاغه کانی خو م له هیستره که بار کرد و هاتمه خواره وه بو نه و سه نگره ی که بوی گواسترابوومه وه . که گه یستمه جی، چوومه ناو جه ماعه تی حیزبی دیموکرات، نه وان فروشگایه کی خنجیلانه یان له ناو ئوردوگا که ی خو یان هه بوو، هه ندیک شیرینه مه نی و خواردنم کپی و گه پامه وه .

له گه پانه وه مدا، که گه یستمه نزیك سه نگره که، ئامیر سربه که مان نه قیب له فته له پیش سه نگره که وه ستابوو، که لیی نزیك بوومه وه، وتی: له کو ی بوویت؟

منیش وتم: چوومه فروشگای حیزبی دیموکرات، هه ندیک شتم بوخو م کپی.

وتی: چۆن ده بئ بجیه لای جه ماعه تی موعاره زه ؟

سه ر یازیکم له گه ل بوو، ناوی عوسمان بوو، نه و له سه ر داوای من له گه لم هاتبووه فروشگا، هیچیشی نه کړیوو، وتی: گه وره م منیش له گه لی بووم .

ئامیر سربه وتی: نه مجاره سزاتان ناده م، هه ردو وکتان به پاکردن برونه سه ر نه وگرده، دوا ییش هه ر به پاکردن وهر نه خواره وه .

منیش وتم: گه وره من ناتوانم به پاکردن بيمه خواره وه، نه وهک شوينئکم بشکيت، ده کړئ به خشخشوک بيمه خواره وه؟ به پيکه نينه وه وتی: ئا ده توانی.

من و عوسمان به پاکردن چوینه سهر گرده که و دوايش به خشخشوکئ هاتينه خواره وه و چوینه سهر گرده که مان.

ئو سهر گرده به ئيمه وه نو که سی تيا بوو. بی که ی سیتکمان له سهر سهر گرده که دانا بوو، له گه ل هاوه نیکي شست ملیمی، هه روه ها ناربيی که ی و قازيفه و چند کلاشینکوفیکيشمان هه بوو. ئامیری په بيه که مان نائيب زابت عه بد جبوری خه لکی شاری موسل بوو.

له سهر گرده که مان، ته له فونیکمان لاسو، به هندر ئيشی ده کرد. پوژتیک ته له فون کرا، منیش هه لمگرت، ئو که سی ته له فونی ده کرد، وتی (سیانزه...سیانزه) منیش وه لامم دايه وه وتم (به لئ) وتی (ئوتومبیلایک به سهر پيچی هاتوه، له سهر گرده که ی ئيوه نزیک بۆتوه، به پون بیگرن).

منیش کلاشینکوفه که م به شانم وه کرد و به پاکردن له سهر شاخه که چوومه خواره وه. جیبیکم بينی پاوه ستابوو، پياویکی لئ دابه زی، دوو که سی له گه لدا بوو، جلی کوردییان له بهر بوو، نه مزانی ئه وان جاشن.

وامزانی ئه وکه سی له گه ل ئه وان، کورده، بۆیه به زمانی کوردی پیموت: زه حمه ت نه بئ بگه پيوه، ئیره ناوچه یه کی سهر بازیه، هاتوچوکردن تيايدا قه ده غیه.

ئویش وتی: کوپی خوم من ئه فسه ری هه والگريم، به کار هاتوین، ده ورپه یه کمان لیره هیه.

منیش وتم: پیز له قسه که م بگره، پیت ده لیم بگه پيوه ئو شوینه ی که لی هاتووی ده نا خوم ده زانم چیتان لیده که م.

ئەویش بە زمانى عەرەبى ھەمان قسەى پېشووۋى دووبارە
كردهوه .

منیش ھەر وامزانی كورده و بە ئەنقەست خۆى كردۆتە
عەرەب و دەپەوئى فریوم بدات .

كلاشینكۆفەكەم سواركرد و لەكەم ئاراستەى ئەو كرد و پېم
وت: ئەگەر ھەر ئېستا ئێرە بەجئى نەھێلێت و نەگەپێتەوه،
یەك مەخزەن فېشەكت لئى بەتال دەكەم .

كە وام وت، ناسنامەكەى لە گىرفانى دەرھێنا وتى: من عەمىدى
ھەوالگىم .

منیش وتم: شتى وا ناخوات دەبئى بگەپێتە دواوه .

پاش ئەوھى ناسنامەكەىم بینى، لەبىرى خۆمدا وتم (من
بەھەلەدا چووبووم كە وامزانی ئەو دوو كوردهى لەگەڵیدان،
جاشن، دیارە ئەوانە پېشمەرگەن و بەدیل گىراون)، پووم تێكردن
و پېم وتن: ئەگەر ئێوه پېشمەرگەن و گىراون، دەتوانن خۆتان
پزگار بكەن و پاكەن، تەقە لە ئێوه ناكەم .

كە وام وت، سەرى خۆیان شوڤر كرد و ھېچ قسەى كیان نەكرد .

عەمىدى ھەوالگىيەكە، كە زانى پێگایان پێنا دەم، بەتوورەى
پێى وتم، ئێمە وا دەگەپێنە دواوه، بەلام خۆم دەزانم چیت
بەسەردێنم، دەتسووتێنم .

منیش وتم: ھەر چیت لەدەست دێت بىكە، من فەرمانم
پێكراوه كە نەھێلیم لێرەوه تێپەرن .

سواری جێبەكیان بوون و گەرانە دواوه . دواى ئەوان، منیش
گەپامەوه شوێنى خۆم .

دواى تۆزىك، جارىكى تر تەلەفۆنیان بۆ كردینەوه، كە
ھەلمگرت، ئامیر فەوج لەسەر خەت بوو پێى وتم: ئەو كەسە
ئەفسەرى ھەوالگى بوو، بۆچى پێگات پێى نەداوه بىروات؟

به تووږه یی وتی: تۆ کاریکسی زۆر خراپت کردووه، ئه و به کاریکسی زۆر گرینگ هاتبووه ناوچه که، تۆ کاره کهت لییان تیک داوه. ئیستا شه وه و کاته کهی درهنگه، به یانی وه ره خواره وه بۆلام له باره گای فهوج، قسه ت له گه ل ده که م.

ئیترا نه وه بوو، به یانی چوومه باره گای فهوج، بۆ لای نامیر فهوج عه قید سه لیم تاریق. خۆم پێشکهشی کرد وتم: من سه ربازم له سریه ی پینج.

وتی: تۆ خه لکی کوئی؟

وتم: من کوردم، خه لکی شاری هه ولیرم.

وتی: بلێ موخه پییم؟!

وتم: بۆچی وا بلێم؟

وتی: ئه ی بۆچی نه تهیشت ئه و ئه فسه ره به سه ر شاخه که بکه ویت و تیپه پیت، له کاتیکه ناسنامه ی خۆی پیشانت داوه و پێی وتووی عه میدی هه والگریم؟!

منیش وتم: من له خۆمه وه نه هاتومه ته خواره وه، له باره گای سریه ته له فۆنم بۆکرا، پێیان وتم (ئوتومبیلێک له خواره وه یه، برۆ پێگای لێبگره و مه هیله تیپه پیت). من به ئاره زووی خۆم ئه وه م نه کردووه به لکو فره مانسی ئیوه م جیبه جیکردووه. له سه ر ئیوه خۆشی له من تووږه کرد و وتی: وا ده گه پیمه وه شوینی خۆم، خۆت و نامیر سریه و نامیر فهوجه کهت به یه که وه ده سووتینم. منیش پیموت (من بسووتینیت قهیناکات، به لام نامیر سریه و نامیر فهوجه کهم چۆن به که سیکی وه کو تۆ ده سووتی؟!).

که ئه مه م وت، هیمن بۆوه و به پێکه نینه وه وتی: (واته وای پیتوتی؟ خوا ئاگادارت بێت، تۆ پیاویکی مه ردیت، بکه پیتوه سه نگه ره کهی خۆت). خوا به زه یی پیم هاته وه، ئه مجاره ش له سزا پزگارم بوو.

سوپای عیراق ماوهی چند مانگیک بوو کویتی گرتبوو،
 بارودخمان زور خراپ بوو، وه کو جاران بایه خیابان پیمان
 نه ده دا، خواردنیشمان زور کهم بیووه، هندیک جار نه و بره
 نازووقه یه ده درایه ئیعاشه ی سریه که مان به شی نه ده کردین و
 به بی خواردن ده ماینه وه .

پوژیک له گه ل چه ند سه ربازیکی سه نگره که مان دابه زین، چووینه
 دارستانه که ی ناوچه ی کونه کوتر. من چه کی ئار بی که یم پی
 بوو، له پهنای داره کان تارماییکی گه وره م بینی، چه که که م
 سوارکرد و فیشه کیکم تپی گرت، دوو که س له پهنای داره که
 هاتنه دهره وه و دهستی خویان به رز کرده وه، وتیان ئیمه دیلی
 تۆین.

منیش وتم: دیلی چی، من تارماییکم له پهنای نه و دارانه
 بینی، وامزانی دپندنه بویه ته قه م لیکردن، نه مزانی ئیوهن،
 ده نا چون ته قه م لیده کردن!

وتیان: شتی وا نییه، ده بی له گه ل خوت بمانبهیت و پادهستی
 ئامری خۆتمان بکهیت.

منیش وتم: ئیوه پیشمه رگه ن، بپۆن، تووشی به لایه کم مه که ن.
 ئه وان هه ر سووربوون له سه ر نه وه ی بیانگرم و پادهستیان
 بکه مه وه . منیش دابوومه لاملی و به گویم نه کردن.

که زانییان له گه ل خۆم نایانبه م، وتیان (که واته باره گای
 سریه مان پیشانده).

منیش به دهست ئیشاره تم بو کردن، وتم نه وه باره گای
 سریه که مانه .

ئه وان به ره و باره گای سریه که مان پویشتن، منیش زور ترسام،
 له دلی خۆمدا ده موت (نه گه ر نه و پیشمه رگانه له سه ر من
 شتیکیان به سه ریبت و بگێرین، منیش تیده چم).

دوای خۆرئاوایوون، له گه‌ڵ سه‌ریازه‌کان گه‌پامه‌وه باره‌گای س‌ریه، له کافت‌ریای س‌ریه دان‌یشت‌بووین، هه‌ندیک س‌ه‌ربازی به‌په‌گه‌ز عه‌ره‌بی فه‌سیله‌که‌شمان له‌وێ بوون. ئاو‌پ‌ر‌ک‌م بو‌ پ‌شته‌وه‌ی خۆم دایه‌وه، ئه‌و دوو پیاوه‌ی که له‌ناو دار‌ستانه‌که ته‌قه‌م لێ‌کردن، له‌پ‌شت ئێمه دان‌یشت‌بوون. که منیان ب‌ینی ته‌ماشایه‌کی به‌ک‌تریان کرد و پ‌یکه‌نین.

به‌ک‌ریان وتی: کات‌یک له‌ناو دار‌ستانه‌که ته‌قه‌ت لێ‌کردین، وات‌زانی ئێمه پ‌یشمه‌رگه‌ین وات‌رسایت، نه‌ت‌زانی ئێمه کارمه‌ندی ده‌زگای هه‌وال‌گری س‌ه‌ربازین؟

منیش له‌ترسان حاشام لێ‌کرد وتم: من ئێوه مه‌بینیوه و ناشتان ناسم.

وتی: پ‌تیوست ناکات حاشای لێ‌که‌یت، ئه‌وه تو‌ بوویت، چه‌ک‌یکی ئار بی که‌یت پ‌ی بوو، نیشانه‌ت له‌ کۆتری ک‌توی ده‌گرت.

منیش هه‌ر ئینکارم کرد، وتم: له‌وانه‌یه که‌سیکی تر‌تان ب‌ینیپ‌یت ش‌یوه‌ی له‌ من چووب‌یت. ئه‌گه‌ر من بووما هه‌ردوکتانم ده‌گرت و پا‌ده‌ستی س‌ریه‌م ده‌کردن.

پیاوه‌کان که زانیان له‌ترسان ئینکار ده‌که‌م، ته‌ماشایه‌کی به‌ک‌ریان کرد وتیان: له‌وانه‌یه ئێمه هه‌له‌بین. باش بوو له‌و به‌لایه‌ش پ‌زگام بوو.

ئه‌فسه‌رێکمان هه‌بوو، دوو ئه‌ستێره‌ی له‌سه‌ر شان بوو، ناوی عه‌بد عۆن بوو، زۆر حه‌زی له‌ س‌زادانی ئێمه بوو، له‌خوا‌ی ده‌ویست ب‌چووک‌ترین س‌ه‌رپ‌چیمان لێ ب‌ینی تا‌کو س‌زمان بدات.

پۆز‌یک ده‌گه‌پامه‌وه بو‌ باره‌گای س‌ریه‌که‌مان، چه‌کی ئار بی که‌م پ‌ی‌بوو، له‌گه‌ڵ پ‌ینج مه‌خزه‌نی فیشه‌ک. منی پا‌گرت و

تەماشایەکی مەخزەنی فیشەکەکانی کرد، ھەر مەخزەنێک سی و نۆ فیشەکی تێدابوو. وتی: بۆچی پێنج فیشەکت ناتەواوە؟ وتم: گەرەم ئەو پێنج فیشەکەم لەناو جوعبەیی مەخزەنەکان داناو. وتی: بۆچی واتکردووە؟ وتم: بەو شتێوەیە باشترە، لەکاتی تەقەکردن فیشەکەکان گیرنا بن.

کە ئەمەم وت، وتی: ئافەرین، تۆ زۆر ئازا و بویڕ دیاریت، سواری سەیارەکە ببە با من بنگەیهنمە جێ.

منیش وتم: گەرەم حەزدەکەم بە پێ برۆم.

باش بوو لەدەست مولازم عەبد عۆنیش پزگارم بوو.

ماوەیەکی زۆر لە ناوچەی ئێلێز ماینەو، شەوان لەگەڵ ئامیر فەسێلەکەمان بۆ کەمین دەردەچووین. جموجوولی پێشمەرگەش لەو ماوەیەدا زیادی کردبوو، بۆیە دەترساین نەوێک شەوێک لەناکاو بەسەرمان دابەن.

پۆزێک بە ئیجازە دابەزیم و چوومە قەزای پانیە، بۆ مائی خوشکم. زاواکەمان پەفیق حیزبی بوو لە فرقهی حیزبی بەعس. باسی شوێنەکی خۆم بۆی کرد، داوام لێیکرد، واسیدەیهکم بۆ بکات، لە سریه ئاگیان لێم بێت. منی لەگەڵ خۆی بردە بارەگای حیزب، منی ناساند بە کەسێک ناوی فەتاح بوو، خەڵکی شارێ پومادی بوو، لەگەڵ زاواکەمان بەیەکەو لەو بارەگایە پەفیق حیزبی بوون. پێی وت (ئەگەر ئەفسەرێک لە وەحیدەکەمان دەناسیت، شتێکم بۆ بکات). ئەویش وتی: خوشبەختانە ئامیر فەوجەکەتان دەناسم، خەڵکی یەک ناوچەین.

ئێتر ئەوەبوو کاغەزێکی بۆ ئامیر فەوجەکەمان دامی و وتی: هیچ خەمت نەبێ، ھەركاتیك ئامیر فەوجەکەتان ئەو کاغەزە

منی پیگه‌یشت، حیسابی کوپی منت بۆ ده‌کات و ئاگای لیت ده‌بیئت.

دوای نه‌وه‌ی ماوه‌ی ئیجازه‌که‌م ته‌واو بوو، له‌ گه‌رانه‌وه‌م، چوومه‌ باره‌گای فه‌وج و کاغه‌زه‌که‌م به‌ موراسیلی ئامیر بۆی ناردە ژوو‌ره‌وه‌ . دوای توژی‌ک بانگی کردم و هه‌فته‌یه‌ک ئیجازه‌ی بۆ نووسیم و پتی وتم (هه‌رکاتیک ویستت دابه‌زیت، وه‌ره‌ لای من ئیجازه‌ت ده‌ده‌می).

به‌م شتیه‌یه‌، پارووم که‌وته‌ ناو پۆن و له‌ نه‌فسه‌ره‌کانی سهریه‌که‌مان بۆ مه‌ت بووم، هه‌رجاری‌ک بێزار بوومایه‌ ده‌چوومه‌ لای ئامیر فه‌وج و داوای ئیجازه‌م لێی ده‌کرد.

جاری‌ک من و سه‌ربازی‌ک ناوی هادی بوو، له‌ناو سه‌نگه‌ره‌که‌ی خۆمان بووین، گوێمان له‌ ده‌نگی هه‌ندیک گولله‌ بوو، به‌ ئاراسته‌ی سه‌نگه‌ره‌که‌ی ئێمه‌ ده‌هاتن. هادیش به‌ منی وت: تو چه‌کی ئار بی که‌یت پتیه‌، ته‌قه‌ بکه‌، پتیه‌چی نه‌وانه‌ پتشمه‌رگه‌بن، ده‌یان‌ه‌وێ به‌سه‌رمان دابه‌دن.

منیش به‌قه‌سی نه‌وم نه‌کرد و هیچ ته‌قه‌م نه‌کرد. هادی به‌ کلاشینکۆفه‌که‌ی خۆی سی فیشه‌کی ئاراسته‌ی شوینی ته‌قه‌کردنه‌که‌ کرد. هه‌ر نه‌وکات، سه‌ربازی‌کمان له‌ ده‌ره‌وه‌ی سه‌نگه‌ره‌که‌ بوو، به‌ پاکردن هاته‌ لام وتی: ته‌قه‌ بکه‌ موخه‌پرب به‌سه‌ریان داداوین؟

منیش به‌قه‌سی نه‌ویشم نه‌کرد، هیچ ته‌قه‌م نه‌کرد. نه‌ویش ته‌له‌فۆنی له‌گه‌ل ئامیر فه‌سیل کردو شکایه‌تی لێکردم. ئامیر فه‌سیل هه‌ر به‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ قسه‌ی له‌گه‌لک رد‌م وتی: ئیستا کاته‌که‌ی دره‌نگه‌، به‌لام به‌یان‌ی زوو وه‌ره‌ باره‌گای سهریه‌، لێپرسینه‌وت له‌گه‌ل ده‌که‌م.

ئێتر نه‌وه‌بوو، به‌یان‌ی له‌گه‌ل زیلی قسه‌ه پۆیشتم بۆ باره‌گای

سریه که مان، له فهوجی شهش له دۆلی شههیدان، له نزیک سهنگه سهر. مولازم ستارم لهوئ بینی، وتی بۆچی هاتووی؟ وتم: ئامیر فه سیل بانگی کردووم نازانم نیازی چیه.

ئیمه له و قسانه دا بووین، ئامیر فه سیل منی بینی، وتی: ئه وه بۆچی یاتاغت له گه ل خۆت نه هیناوه، تۆ دوینئی ته قهت له موخه پیه کان نه کردووه، ده بی سزا بدرییت.

منیش وتم: کهس ناتوانی من سزا بدات. وتی: برۆ لای ئامیر سریه، ئه وجا ده بیینی چۆن سزات ده دات.

منیش چوومه لای ئامیر سریه سلۆم کرد و خۆم پێشکه شکرد. هه رچهند عه ره بیه کهم زۆر باش نه بوو، به لām که دیقه تم دا نیازی خراپ بوو، ده یویست سزام بدات. وتم: گه وره م باش عه ره بی نازانم.

وتی: چۆن شتی وا ده بی. تۆ خه ریجیت، ئه ی چۆن به روانه مته وه رگرتووه؟

منیش وتم: تۆزیک لێده زانم به لām له وانه یه قسه کانم تیکه ل و پیکه ل بکه م. داوا ده که م که سیکم بۆ بانگ بکه یه قسه کانم بۆ وه ریگیریت.

که ئه مه م وت، وتی: سویند ده خۆم تۆ موخه پیه ییت.

منیش وتم: ئه گه ر من موخه پیه بام، سه دام حوسین منی نه ده نارده ئیره خزمهت بکه م.

که ئه مه م وت، که میک بیده نگ بوو، دوا یی وتی: ئه ی بۆچی ته قهت نه کرد؟

وتم: گه وره م من گویم له دهنگی هیه ته قه یه ک نه بووه، ئه و سه رباره ش که پئی وتم موخه پیه به سهریان داداوین ته قه بکه، درۆزنه، به درۆزی سریه ی پینج ناوی ده رکردووه.

وتی: ئه گه ر وانه بییت؟

وتم: له هەر سه‌ربازێکی سهریه‌که‌مان ده‌پرسیت بپرسه، ئه‌گه‌ر وانه‌بوو، ئاماده‌م بۆ هه‌موو سزایه‌ک.

که‌ ئه‌مه‌م وت، پووی له‌ عه‌ریفه‌سیله‌که‌مان کرد، پێی وت: پاسته‌ ئه‌و سه‌ربازه‌ به‌ درۆزنی سهریه‌ ناوی ده‌رکردوه‌؟ ئه‌ویش وتی: ئه‌وه‌ پاسته‌، ئه‌و درۆزێکی بێ وێنه‌یه‌.

که‌ ئامیر سهریه‌ ئه‌مه‌ی گوێ لێبوو، وتی: گریمان ئه‌و که‌سیکی درۆزنه‌، به‌لام بۆچی تۆ ته‌قته‌ نه‌کرد؟ منیش وتم: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من گویم له‌ هه‌یج ته‌قه‌یه‌ک نه‌بوو، به‌قه‌سه‌ی ئه‌ویشم نه‌کرد، چونکه‌ که‌سیکی درۆزنه‌. ئه‌مه‌م وت، ئینجا به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پێموت، گه‌وره‌م من خه‌لکی شاری هه‌ولێرم، له‌گه‌ڵ تۆ خزمین، که‌چی تۆ ده‌ته‌وێ سزام بده‌یت؟ ئه‌ویش وتی: بۆ خاتری خوا، ئێمه‌ له‌کوێ و هه‌ولێر له‌کوێ! منیش وتم: به‌خوا خزمین، به‌لام دیاره‌ تۆ ناته‌وێ ئه‌وه‌ بزانیته‌.

وتی: بۆم باسکه‌، بزانی چۆن تۆ خزمی منی.
وتم: ئێمه‌ له‌گه‌ڵ په‌رفیق فه‌تاح دلیمی زۆر نزیکین.
وتی: مه‌به‌ستت په‌رفیق فه‌تاح په‌زووقیه‌؟
وتم: به‌ئێ.

وتی: ئه‌و ئیستا له‌کوێیه‌؟

وتم: له‌گه‌ڵ زاواکه‌مان ئه‌ندامی فرقه‌ی حیزبی به‌عسه‌ له‌ شاری پانییه‌.

که‌ ئه‌مه‌ی گوێ لێبوو، هه‌ستایه‌ سه‌رپێ، باوه‌شی پێداکردم و ماچی کردم. نامه‌یه‌کی بۆی نووسی و دایه‌ ده‌ستم، وتی: حه‌وت پوژ ئیجازه‌ت ده‌ده‌م، هه‌ر ئیستا بڕۆ لای، ئه‌م نامه‌یه‌ی منی بۆیه‌.

که‌ ئامیر فه‌سیل ئه‌مه‌ی گوێ لێبوو، پووی تێکردم و به‌

پیکه نینه وه وتی: چیت دهوئ له جیاتی سزابدرییت، وا ئیجازه ی
حه فته یه کیشست وه رگرت.

ئیتر نه وه بوو هاتمه وه رانیه، نامه کهم گه یانده دهست ره فیه
فه تاح. ئه ویش به دهوری خوئی نامه یه کی بو له قانیید فرقه ی
بیست و چوار وه رگرت بو ئامیر فه وجه که مان، وتی: ئه م
نامه یه ش بو ئامیر فه وجه که تان عه قید عه بد عۆن بیه، با
زیاتر ئاگادارت بیست.

که نامه کهم بو ئامیر فه وچ برد، سه ری سوپما، وتی: تو
چۆن قانیید فرقه ده ناسیت؟

وتم: هاوپی زاواکه مه، زۆربه ی پۆژان به یه که وهن.

زۆر پیزی لیگرتم وتی: جاریکی تریش پیم وتبووی، هه رکاتییک
ئیجازه ت پیویست بوو، مه چۆ بۆلای که س، راسته وخۆ وه ره
لای من.

هه ر ئه و کاته نموزه جیکی ئیجازه ی له چه که مه که ی خوئی
ده ره ئناو یه ک هه فته ئیجازه ی دامی و پیی وتم: ئاگاداری
سریه که تان بکه وه، ئینجا دابه زه و سللوی منیش بگه یه نه
ره فیه فیه تاح و قانیید فرقه و زاواکه تان.

که گه پامه وه سریه که مان، چومه لای ئامیر سریه و ئیجازه که م
پیشان دا، وتم قانیید فرقه هه وت پۆژ ئیجازه ی پیداویم.

ئامیر سریه که مان که چاوی به ئیجا که م که وت، به سه رسوپمانه وه
وتی: تو چۆن به سه ر مندا پاز ده دهیت و ده چیه لای قانیید
فرقه؟

منیش وتم: جا تو چیت، ئه وه ته له فۆنت له به رده مدایه،
ده توانی ته له فۆنی بو بکه ییت و پیی بلاییت بۆچی ئیجازه ت
داوه تی.

به هه رحال، چومه رانیه، شه ویک له مالی خوشکم مامه وه،

دوایی گه پامه وه شاری هه ولێرو چوومه ماله وه. دوای ته واوبونی
ئىجازه كه شم گه پامه وه سريه كه مان و چوومه وه سهنگه ره كه ی
خۆم. زۆر ده ترسام، نه وهك ئامير سريه رقم لى هه لېگريت و
كيشه م بۆ دروستكات.

ئىواره يهك ته له فۆنى بۆ كردم، وتى: هه ر ئىستا دابهزه و وه ره
لاى من.

منيش وتم: گه وهره م كاته كه ی درهنگه، زۆرى نه ماوه پۆژ ئاوابيت،
به يانى ديمه لات.

وتى: من پيت ده ليم دابهزه، يانى دابهزه.

وتم: گه وهره م تاريكىم به سهردا ديت، پنگايه كه شمان به
مه ترسيه.

وتى: ئىستا سهربازيكت له گه ل هيسترىك بۆ ده نيرم، له گه ل
ئه و وه ره.

وتم: ئه گه ر وابيت باشه.

ئيتر ئه وه بوو، سهربازيكي له گه ل هيسترىك بۆ ناردم، منيش
له گه ل ئه و به سواری هيستره كه چوومه لای.

ئامير سريه خۆى لى تووپه كردم وتى: ئه وه بۆچى
موناقه شه م له گه ل ده كه يت، كه پيت ده ليم دابهزه ده بى تو
دابهزيت و قسه ی زياد نه كه يت. ئه مشه و له باره گای سريه
پاسه وانى بكه و مه گه پپوه سهنگه ره كه ی خۆت.

منيش له دلى خۆمدا وتم (دياره ئه و سهگبا به دهيه وي
تۆلهم لىيكاته وه و سزام بدات، بۆيه منى هيناوه ته خواره وه).

به لام وا ده رنه چوو، بۆ به رژه وه ندى من ئه وه ی كرديوو. چونكه
هه ر ئه و شه وه پيشمه رگه به سهر سهنگه ره كه ی ئيمه يان
دادابوو. هه رچه ند كه س نه كوژرابوو، به لام زيانىكى زۆر بهر
سهنگه ره كه مان كه وتبوو.

بەم شتووه، ئەو نامەيهی که بۆ قانئید فرقه م هینابوو، زۆر سوودم لێی بینی. ئامیر سڕیهش بووه هاوڕێم و ههتا لهو سڕیهیه مامهوه، هیچ نهیده ناردمه که مین و زۆر ئاگای لێم ده‌بوو.

دوای ماوه‌یهک، ئامیر سڕیه‌که‌مان گۆزرایه‌وه بۆ وه‌حده‌یه‌کی تر و ئەفسه‌رێکی ترهاته شوێنی، خه‌لکی دیوانیه‌ بوو، ئەفسه‌رێکی کوردیش له‌گه‌ڵ ئەو هات بووه جێگری. ئەو پۆزه‌ی له‌ سڕیه‌که‌مان ده‌ستبه‌کار بوو، ته‌له‌فۆنی بۆکردم، وتی: دابه‌زه، وه‌ره‌ لای من.

منیش که هاتمه‌ خواره‌وه و چوومه‌ لای، مولازم‌عالی و حه‌وت سه‌ربازی سڕیه‌که‌مانی له‌لا بوو. پووی تێکرم وتی: ئەمشه‌و ئێوه به‌ که‌مین ده‌رده‌چن. هه‌والمان له‌ هه‌والگری سه‌ربازی بۆ هاتووه، ئەمشه‌و مه‌فره‌زه‌یه‌کی پێشمه‌رگه‌ له‌گه‌ڵ قاچاغچیه‌کان داده‌به‌زن. به‌سه‌ریان دابه‌دن، لێمه‌گه‌ڕێن که‌سیان ده‌ربازبن. منیش وتم: که‌وره‌م ئەگه‌ر ئەوان دابه‌زن، به‌کۆمه‌ڵ داده‌به‌زن، به‌م ژماره‌ که‌مه، ئێمه‌ ده‌ره‌قه‌تیان نایه‌ین، باشته‌ر پووبه‌پوویان نه‌بینه‌وه و ماوه‌یان بده‌ین بپۆن.

وتی: شتی وا چۆن ده‌بێ، ئێوه دابه‌شبن بۆ دوو گرووپ، که‌ ئەوانتان بینی، ده‌نگیان بده‌ن ئەگه‌ر خۆیان به‌ده‌سته‌وه نه‌دا، ته‌قه‌یان لێبکه‌ن و ته‌فروتوونایان بکه‌ن.

ئێتر ئەوه‌بوو، ئێمه‌ چوینه‌ نزیک سه‌نگه‌ره‌کانی خۆمان و دابه‌ش بووین بۆ دوو گرووپ. ده‌نگی شه‌و گوێمان له‌ ته‌په‌ی پێی قاچاغچیه‌کان بوو، ئێمه‌ چه‌که‌کانمان سوار کردبوو، له‌ حاله‌تی ئاماده‌باشیدا بووین. دوای تۆزێک، دوو قاچاخچی له‌گه‌ڵ دوو هێستر له‌ دووره‌وه به‌دیارکه‌وتن، هێستان ئەو ئەفسه‌ره‌ی ئامیری ده‌وره‌یه‌که‌مان بوو، فه‌رمانی ته‌قه‌کردنی پێنه‌کردبووین، به‌لام کاتی‌ک

قاچاخچیه‌کان لی‌مان نزیک بوونه‌وه، سه‌ربازیکی ئیزدیمان له‌گه‌ڵ بوو، ناوی خودی‌ده بوو، چه‌کێکی سه‌میتۆفی له‌ده‌ست بوو، پووی چه‌که‌که‌ی له‌یه‌کێک له‌قاچاخچیانە کرد، سێ گولله‌ی لێدا و خستییه‌ خواره‌وه .

قاچاخچیه‌که‌ی تریش له‌ترسان وره‌ی به‌ردا، نه‌یتوانی راپکات، ئه‌ویشی گرت. هه‌ستهره‌کانیش له‌گه‌ڵ ده‌نگی ته‌قه‌کان په‌وینه‌وه و بۆ دواوه‌ گه‌پانه‌وه .

که‌ پۆژه‌لات، گه‌پانه‌وه‌ باره‌گای سهریه‌که‌مان و قاچاخچیه‌که‌شمان به‌پیش خۆمان دا و بردمانه‌ لای ئامیری سهریه .

قاچاخچیه‌که‌ که‌سه‌یکێ ئێرانی بوو، ئه‌وی به‌دیل گرت و به‌ ئیمه‌شی وت: هه‌ر ئیستا بگه‌پینه‌وه‌ ئه‌و شوینه‌ی که‌ قاچاخچیه‌که‌ی تران لێی کوشتووه‌، له‌ شوینی رووداوه‌که‌ چالێک هه‌لکه‌نن و ته‌رمی ئه‌و قاچاخچیه‌ی له‌ناو بنیژن و شوینه‌که‌شی به‌نیشان بکه‌ن .

ئیمه‌ش چوونه‌ شوینی رووداوه‌که‌، له‌ وادی ئه‌لمه‌وت، ناوی زارگه‌لی به‌ویدا ده‌هات، خاکه‌که‌ی زۆر نه‌رم بوو. له‌وێ گۆرمان بۆی لێداو له‌ناوی نێژتمان و دواپیش به‌ نیشانمانکرد و گه‌پانه‌وه‌ شوینی خۆمان .

ئامیری سهریه‌ ده‌ستخۆشی لێکردین و پرسى که‌ کێ قاچاخچیه‌که‌ی کوشتووه‌ ؟

خودی‌ده‌ وتی: گه‌وره‌م من کوشتوومه .

ئامیر سهریه‌ ده‌ستی خودی‌ده‌ی گوشتی و پێی وت: ئافه‌رین .

دواپێ پووی له‌من کردو پێی وتم: هه‌ندێک سه‌ربازی مغاویری لیوای هه‌شتاو یه‌ک له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سه‌یک به‌ میوانی هاتوونه‌ته‌ سهریه‌که‌مان، ئه‌مشه‌و له‌گه‌لیان بپۆ بۆ سه‌ر شاخ، له‌ سه‌ره‌وه‌ی سه‌نگه‌ره‌کانی ئێوه‌، شوینی‌ک هه‌یه‌، ئه‌وان هاتوون ئه‌وێ به‌سه‌رده‌که‌نه‌وه .

ئەو بوو، منىش لەگەڵيان پۆشتم، كە گەيشتە جى، ئەو
ئەفسەرەى لەگەڵيان بوو، پىزى كردن و ناوى خويندەو،
يەككە لە سەربازانە ديار نەبوو.

گەپاينە خوارەو، ئەفسەرەكە تەلەفۆنى لەگەڵ بارەگای فیرقە
كرد، پى و تن كە يەككە لە سەربازەكانى ديار نەماوە،
لەوانەيە پايكردبىت.

پىيانوت (دەبى بگەپىتەو شوپى خۆتان و بەوردى ئەو
شوپنە بپشكنن، لەوانەيە شتەكى بەسەرھاتبىت).

كە گەپاينەو شوپى خۆمان، كاتك لەناو دارستانەكە بەلايت
بەدواى ئەو سەربازە دەگەپاين، بينيمان كوژراو و ناو زگيشى
دەرھاتوو و چەكەكەشى شكاو و لەلای تەرمەكەى فپرداو.
ئەفسەرەكە وتى: ديارە پىشمەرگە ئەويان كوشتوو؟

منىش وتم: نەخپەر گەرەم، پىشمەرگە كارى وا دپندانە ناكات،
ئپەر ورجپكى زۆرى لپە، ديارە ورج بە چەپەلۆكەكانى وركى
دپاندوو و چەكەكەشى شكاندوو.

تاكو گەيشتە خوارەو، دوو سەربازى ترپشان لى و ن بوو.

كە گەيشتەو بارەگای سريە، ئەفسەرەكە ئاگادارى فیرقەى
كردەو بۆ پووداو. فیرقەش ھەر بەو شەو ھپزىكى
زۆرى ھپنا، ئپەش لەگەڵيان چووين بۆ شوپى پووداو،
كوپتەريش لەگەڵمان ھەستا.

ئەو ھپزەى لەگەڵمان ھاتن، زۆر بە وردى ئەو ناوچەيان
پشكنى. ئەشكەوتپكمان دۆزپەو، بپكى زۆر كارتۆنى جگەرەى
لپوو، وا پپدەچوو، كە شوپى قاچاخچپپەكان بپت. بەلام
كەسمان لەوئ نەبينى، ئەو دوو سەربازەش كە و ن بووبون،
نەماندۆزپەو و بپ سەرھوئپ مانەو.

كە گەپاينەو، ئامپرى سريە، ھەندىك پاكەتە جگەرەى داپە

ههريه کيک له ئيمه و کارتۆنه کانی تريشى بۆخۆي گيڤايه وه .
دواي ماوهيهک، سريهکي ئيمهيان گواستهوه بۆ کویت. من و
ههشت سهريازی تريشيان لهگهڵ ئەفسهريک نارده گردهي کۆزه
له نزیک چۆمان. که گهيشينه ئهوي، ئەفسهريهک پيی وتين:
دهبي ئيره سهنگهريک دروستبکهين، له مهودوا ئهركمان ليره
دهبيت.

ههريه وه شهوه دوو خيمه مان ههڵدا، يهکيک بۆ ئه وهفسهري
لهگهڵمان بوو، ئهوي تريش بۆ ئيمه. ههروهها سهنگهريکيشمان
به بهري شاي دروستکرد و سهريشيمان به چينکو گرت.
ئهو شوينه ئيمه لیبووین، جگه له سهنگهريهکي ئيمه، هيچ
سهنگهريکي تري سهريازی لئ نهبوو.

زۆر ماندوووبووين، له سهريمانيش وهکو کيچ دهلهريزين. زۆريش
خهومان دههات، بۆيه، ئه وه شهوه واجيمان پينهگيرا، چووينه
ناو خيمهکه و تاكو بهياني لئ خهوتين.

بهياني که لهخه وهستايينه وه، بينيمان ئه و ناوچهيه سپي
ههلهگهراوه به بهفر. بهفريکي زۆري تیکردبوو، زۆر سهريه بوو،
ئاگريکمان کردهوه و خۆمان لهديار گهرم کردهوه.

يهکيکمان لهگهڵ بوو، ناوي عوسمان بوو، زۆر ئازا بوو، خهلکي
حاجياوه بوو، تهماشايهکي دهووپشتي سهنگهريهکي کرد، وتي:
لهگهڵ من وهري، تهنهکهيهکي بهتال لهگهڵ خۆت بيتنه، ههنديک
ئهلغام لهپشت سهنگهريهکمان چاندراون، دهريان دههينين،
بهمهش پيگايهکمان بۆسه شهقامي گشتي کورت دهبيته وه.

بهيهکه وه چووين، من تهنهکهکم بهدهسته وه گرتبوو، ئهويش
به قامه ي چهکهکي، ناوه ناوه ئهلگاميکي له زهوي دهريههينا
و دهخيسته ناو تهنهکهکه وه. بهو شيويهيه، تهنهکهيهک ئهلگامان
له زهوي ههلهگرته وه.

که گه پاینه وه لای سهنه گره که مان، ته نه که کم به توندی به زویدا دا. نامیری په بیه که مان یه که ختی هه بوو، که چاوی به نه لغامه کان که وت، له ترسان ده رپه پی وتی: ئه وه تو چی ده که یت، نه گهر ئه و نه لغامانه بته قنه وه، ده مان کوژی ت. منیش وتم: با بمان کوژی ت، له کوژ ئه م پا که پا که ی سه ریازییه ده بینه وه و به یه کجاری ده حه سیینه وه.

وتی: تو که له ژیا نی خو ت بیزاریت، من متوعم سی مندالم هه یه، نامه وی بمرم.

ماوه یه کی ژور له وی ماینه وه، شه وی که له دووره وه ناگری که مان به دی کرد. ته له فونمان بو خواره وه کرد، ناگادارمان کردنه وه که ناگری که له دووره وه به دی ده که ی ن. وتیان (ته قه تان لیده که ن؟) وتمان: نه خیر.

وتیان (که واته لی بگه رین، خو تانی پیوه خه ریک مه که ن). شه وان ژور سارد بوو، له سه رمان خه ومان لی نه ده که وت. عوسمان که سی کی به نه زمون بوو، وتی: وانا بی ت، هه رچی جلوه رگتان هه یه شه وان له به رخو تانی بکه ن، نه و جا سه رماتان نابیت، نه گینا په ق ده بنه وه.

نیتر نه وه بوو، له و شه وه به ولاره ومان کرد و هیچی تر سه رمان نه بووه.

دوای ماوه یه که، له وی ش نیمه یان گواسته وه بو شویننکی تر، پییان ده وت (نیلزه). شویننکی خو ش بوو، خیمه مان له وی هه لداو سهنه گری که شمان دروست کرد. به فر وه کو جلۆ که ده باری. منیش ژور ماندوو بووم، بویه تاقه تم نه بوو وه کو پوژانی رابردوو، هیستره که له گه ل خو م بگیرم، له ژیر دار به پوهه کان په لکه داری وشک و به پووی کو نی بو بدوژمه وه و بیه وه پینم. بویه لی خه وتم، کاتی که به یانی له خه وه سه ستامه وه، بینیم

هێستره که مان له برسان و له سه‌رمان په‌ق بۆته‌وه و گیانی له‌ده‌ست داوه .

ته‌له‌فۆنم بۆ باره‌گای س‌ریه کردو پێم‌پراگه‌یان‌دن که هێستره‌که‌مان له‌سه‌رمان تۆپیوه . د‌وای که‌مێک لیژنه‌یه‌کیان بۆ لی‌کۆلینه‌وه له‌ه‌ۆی گیان له‌ده‌ست‌دانی نارده‌ سه‌نگه‌ره‌که‌مان .

منیش پێکه‌نیم وتم: جا ئه‌و هێستره‌ زه‌غه‌له‌ ئه‌وه‌نده‌ ده‌هێنێت ئێ‌وه‌ بۆی هاتوون؟

یه‌کێک له‌ ئه‌ندامانی لیژنه‌که‌ وتی: ئه‌و هێستره‌ له‌سه‌ر حکومه‌ت به‌هه‌زار و پێنج سه‌د دینه‌ره‌، تۆ چی ده‌لێی؟ له‌و ماوه‌یه‌دا، سه‌دام ح‌وس‌ین بی‌ره‌ نه‌وته‌کانی کوێتی ته‌قاند‌ه‌وه‌، به‌ه‌ۆی ئه‌وه‌وه‌ په‌نگی ئ‌اوی بارانی‌ش په‌ش هه‌لگه‌پا‌بوو، تام و بۆنی نه‌وتی لێده‌هات .

د‌وای هه‌وت مانگ له‌ داگیرکردنی کوێت له‌لایه‌ن سوپای عێراق‌ه‌وه‌، د‌وای هه‌لگیرسانی شه‌پی که‌ند‌ا‌و له‌لایه‌ن و‌لاته‌ یه‌ک‌گرت‌وه‌کانی ئه‌مریکا و هاوپه‌یمانه‌کانی که‌ سوپای سی و چ‌وار و‌لات به‌ناوی نه‌ته‌وه‌ یه‌ک‌گرت‌وه‌کان به‌شدارییان تێدا کرد، سوپای عێراق له‌ پێکه‌وتی ١٩٩١/٢/٢٦ له‌ کوێت وه‌ده‌ر نرا و زیانیکی زۆریش، له‌ نێوان کوژراو و بریندار به‌ر سوپا‌که‌ی که‌وت . ته‌نانه‌ت له‌به‌ر زۆری ژماره‌ی قوربانیانی سوپای عێراق، که‌ به‌ درێژایی پێگای نێوان کوێت و شاری به‌سه‌ره‌ وه‌کو گیشه‌ی دار به‌سه‌ر یه‌ک‌تر که‌له‌که‌ ببوون . هه‌ر بۆیه‌ ئه‌و شه‌قامه‌ به‌ پێگای مردن ناوی ده‌رکرد‌بوو .

هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا، جاریکی تر س‌ریه‌که‌ی ئێمه‌یان گواسته‌وه‌ بۆ بناری چیا‌ی قه‌ندیل له‌ ناوچه‌ی پشت ئاشان و ق‌رناقه‌ . به‌ ئێمه‌یان وت (پ‌ڕۆنه‌ سه‌ر چیاکه‌ و له‌وێ خیمه‌کانتان هه‌ل‌ده‌ن و سه‌نگه‌ر دروست‌بکه‌ن) .

که گه یشتینه سەر لووتکهی چیاکه، شوینه‌واری سەربازە ئێرانیه‌کان هەر له‌وئ مابوو، واپێده‌چوو که‌مێک پێش گه‌یشتنی ئێمه‌، ئه‌وان له‌و شوینه‌ کشابنه‌وه‌ . چونکه‌ هه‌شتان پشکۆی ئاگری ناو ئاگردانه‌کانیان نه‌کوژابۆوه‌ . هه‌روه‌ها قۆرییک چایه‌یان له‌سه‌ر ئاگردانه‌که‌ به‌جیه‌یشتبوو، هه‌شتان هەر گه‌رم بوو.

ئێمه‌ش زۆر چه‌زمان له‌ چایه‌ بوو، له‌ به‌یانیه‌وه‌ چایه‌مان نه‌خواردبۆوه‌، شه‌کریشمان له‌لا نه‌بوو، به‌لام هه‌ندیک قه‌سه‌پمان پێ بوو، په‌رداخێک چایه‌م تێکرد و وه‌کو قه‌نداو له‌گه‌ڵ قه‌سه‌پ خواردمه‌وه‌ .

زۆر تینوومان بوو، هه‌یج ئاویشمان له‌لا نه‌بوو، هه‌ندیک به‌فرمان هه‌تئا، خستمانه‌ ناو ده‌ممان تاكو تینووێتیمان بشکێ، به‌فره‌که‌ له‌به‌ر دووکه‌ڵی بیره‌نه‌وته‌ گرگرتوه‌کانی کویت، په‌نگی په‌ش بوو بوو، هه‌روه‌ها تامی نه‌وتی لێده‌هات .

هه‌رچۆنیک بێت، له‌ تینووێتیان هه‌ندیکم هەر لێی خوارد، هه‌رچه‌ند قورگی گرتم و زمانیشم له‌گه‌ڵی زوورایه‌وه‌ .
ئامیر فه‌سیله‌که‌مان ئێمه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و سه‌نگه‌را نه‌ دابه‌شکرد، که‌ سوپای ئێرانی له‌دوای خۆیان به‌جێیان هه‌یشتبوون .

یه‌کێک له‌ سه‌ربازه‌کان، ئیشاره‌تی بۆ یه‌کێک له‌ سه‌نگه‌ره‌کان کرد، وتی: ئه‌م سه‌نگه‌ره‌ جنۆکه‌ی تیا به‌ . من زۆر جار له‌ منداڵیه‌وه‌ گویم له‌م قسانه‌ بووه‌، به‌لام هه‌رگیز باوه‌پم پێی نه‌کردووه‌، بۆیه‌ وتم: من ده‌چمه‌ ئه‌و سه‌نگه‌ره‌، جنۆکه‌شم ده‌وێت سه‌ری خۆی ده‌ربێنێت، ئه‌وه‌کات ده‌زانن چی لێده‌که‌م!! شه‌وێک ئێشکه‌ر بووم، دوای ئه‌وه‌ی ئه‌رکه‌که‌م ته‌واو بوو، نۆره‌ی سه‌ربازیکی تربوو بێته‌ شوینی من . چوومه‌ ژوور سه‌ری و لوله‌ی چه‌که‌که‌م خسته‌ سه‌ر ئه‌و به‌تانیه‌ی له‌سه‌ری بوو،

وتم: ههسته وه نۆره ی تۆیه بئیتیه شوینم.

هەر له و کاته دا، له ژێر به تانیه که، دهنگی نووزه نووژیک دههات، به دهنگی مرۆف نه دهچوو. منیش له دلی خۆمدا وتم (تۆ بلیی ئهوان پاسهت بکه، ئهوه دهنگی جنۆکه بێت، دیته گویم!!).

دوو باره دهنگم دایه وه و پێم وت: ههسته، ههسته، واجبت بگره.

دیسان له ژێر به تانیه که دهنگیک هات، به لووره لووری سهگ دهچوو. زۆر سهیرم پێهات، له دلی خۆمدا وتم (تۆ بلیی هاوڕێیه کهم بوو بێته سهگ!!).

کاتی که به تانیه کهم ههڵدایه وه، سهگی که له ژێر به تانیه که دهپهپی، له سهگهش بهولاوه هیچ کهسێک له ژێر به تانیه که نهبوو. تهماشایهکی دهوڕوپیشتی سهنگه ره کهم کرد، له بهر ته مومژ چاوم هیچی نه ده بینیی.

بانگی ئامیری سهنگه ره که مانم کرد و پێموت: جهمال له شوینیی خۆی نه ماوه، له ژێر به تانیه که ی ئهوه سهگیکی لێ بوو، له گهڵ دهنگی من پویشیت. ده بێ ئهوه کوپه چی لێهات بێت، تۆ بلیی جنۆکه کان نه یان کرد بێته سهگ!!

وتی: با بهیه که وه به وردی ته ماشای دهوڕوپیشتی سهنگه ره که بکهین، نه وه که چووبیته سه رئاو.

له دووره وه تارما یی که مان بینیی، له ورچ دهچوو. دهنگم دا وتم: تۆ کیی له شوینیی خۆت بوو ههسته؟

که وام وت، تارما یی به که به رهو دواوه هه لات.

جاریکی تر به دهنگی بهرز هاوارم کرد پێموت: ئه گه ره له شوینیی خۆت نه وه سستیت ده تکهوژم، تۆ کیی؟

ئامیری سهنگه ره که شمان به زمانی عه ره بی پێی وت: قف

مكانك، من انت؟

بينيم پاناوه ستئ، چه كه كه م لئى پاكيشا، ويستم ته قه
لئيكه م، ده ستى بؤ سهره وه بهرز كرده وه وتئ: نه مكوژن،
ئوه منم جه مال.

منيش وتم: بهر ته مومژه لهو شوينه دورره چى ده كه يت؟
وتئ: چووم ده ست به ئاو بگه يه نم.

منيش وتم: جه ماله قوون رهش، كئ بئزى دئت ته ماشاى
قوونى تۆ بكات، بؤچى وا دورره كه وتينه وه، هئنده ي نه مابوو
بتكوژم، جارئكى تر ئوه دورره نه كه يته وه.

بؤ به يانى له باره گاي سريه ته له فؤنيان بؤ كردم، تۆ و
سهر بازئيك وه رنه خواره وه، بؤ وهرگرتنى ئازووقه بؤ
سه نگره كه تان.

منيش له گه ل سهر بازئيك چوومه خواره وه بؤ باره گاي
سريه كه مان. كه گه يشتينه چئ، يهك مريشك و دوو كه له م و
هه نديك سه موون و خورمايان داينئ.

كه گه پايه وه بؤ شوئنى خؤمان، سهر بازئيكى عه ره بيش له
ئيجازه گه راپؤوه، ئه ويش له گه لمان هات. كه گه يشتينه گوندى
قه رناقه، له وئوه پئگاي چوونه سهر وه مان بؤ چپاي قه نديل
لئ و ن بوو. بهرئيكى زؤر بارىبوو، پئگايه كه ي داپؤوشىبوو.

له سهرمان هه ردوو قاچه كانى خؤم به نايلؤن پئچايه وه تاكو
به فر نه يسووتئنى. پئش ئه وه ي بگه يه شوئنى خؤمان، ئه و
سهر بازه عه ره به ي له گه لمان بوو هئزى پؤيشتنى نه ما و كه وت.
كه سه يرمان كرد، هه ردوو قاچه كانى تا سه رگوزينگى به فر
سووتاندبوونى، مۆر بيوون.

به هه ردوو كمان هه لمانگرت و گه ياندمانه ژئير دارئيك و له وئ
به جئمانه يشت. ئئمەش به ره و سه نگره كه مان بهرئى كه وتينه وه.

که گه یشتینه جی، سهربازه کان هاتنه پیشوازیمان. جه مال وتی:
ئوه چیتان به سهر هاتووه، بۆچی هینده تان پیچوو؟
منیش وتم: له لای گوندی قه رناقوهه پێگامان لئ ون بوو، به فر
پێگاکهی داپۆشیبوو. ئیمه سه لامه تین، به لام ئه بوو ههیدەر
له سه زمانبهستی و له قاچ کهوت، له ژێر دارێک به جێمان
هیشتوو، برۆن بیهێننه وه.

ماوه یهکی زۆر لهو سهنگهره ماینه وه، شوینه کهی زۆر خراپ و
مه ترسیدار بوو، له لایهک به ژنێک به فری لێکه وتبوو، له لایهکی
تریشه وه گورگی زۆر بوو، شهوان پوویان تیده کردین، به کۆمه ل
به سهریان داده داین. چاوه کانیاان وه کو چرا ده تریسکایه وه،
له ترسی ئهوان، نه مانده وێرا بجینه خواره وه به شه ئازووقه ی
خۆمان بێنین. ئه و ئازووقه ی له لاشمان بوو، ههچی نه ما.
سه گێکمان هه بوو، زۆر خۆشمان ده ویست، ماوه یهکی زۆر بوو
له گه لمان بوو، بۆ هه رکوی بجووباین، ئه ویشمان له گه ل خۆمان
ده برد.

پۆژێک له برسان بیرم له کوشتنی ئه و سهگه کرده وه. به
سهربازه کورده کانم وت: برایان وه خته ئیمه له برسان بمرین،
که سیش خۆی لیمان به خاوهن ناکات، ئیمهش له بهر ئه و
به فره زۆره و مه ترسی ئه و گورگانه ناتوانین بگه پێینه وه باره گای
سریه. بۆیه بپارم داوه ئه و سهگه بکوژم و گۆشته کهی بخۆین.
که وام وت، خودیده وتی: به خوا ئه گه ر بشمرم له برسان،
گۆشتی سهگ ناخۆم.

منیش وتم: ئیوه گۆشتی سهگ ده خوون، ناخۆن، کێشه ی
خۆتان، من ههچی تر بهرگه ی برسیتی ناگرم، ده یکوژم و
گۆشته کهی ده خووم.

چه کێکی ئار بی کهیم پێبوو، چومه دهره وه ی سهنگهره کهن

له سهگه كه نزيك كه وتمه وه و چه كه كه م له بهرامبهری پاكيشا،
 ويستم بيكوژم. سهگه كه، زۆر به زهليلی له بهرامبهرم چۆكى
 دادابوو، چاوهكانى پرى ئاو بوون. به زهبييم پى هاته وه، له
 خهفتهى ئه و چاوهكانى منيش پرى ئاو بوون. له دلى خۆمدا
 وتم (سالىك زياتره ئه و سهگه به سته زمانه پاسه وانيمان
 له گه ل دهكات، چۆن ده بى من هينده بى به زه يى بم، وه كو
 دپنده بيكوژم).

ئيتر ئه وه بوو، لوله ي چه كه كه م له ئاسمان كرد و يهك
 مه خزه ن فيشه كم به ئاسمانه وه نا. سه ربازيكى عه رب
 له گه لمان بوو، ناوى جه واد كازم بوو، خه لكى شارى كووت
 بوو، توژيك سه رشيت بوو. شه پى له گه ل گشت سه ربازه
 كورده كانى سه نگه ره كه مان كرد بوو، ته نها گنچه لى به من
 نه فروشتبوو. لوله ي چه كه كه م له سينگى كرد و پيموت: تو
 هيج سوودىكت بو ئيمه نيه، وه سيه تى خۆت بكه، هه ر
 ئيستا ده تكوژم.

زۆر ليم پاراپه وه وتى: بيكه خاترى خوا و پيغه مبه ر مه مكوزه.
 وتم: پارانه وه دادت نادات، وه خته بمرم له برسان، تو ش
 كه سيكى زۆر خرابيت، له جياتى ئه و سهگه تو ده كوژم، چونكه
 ئه و سهگه له تو باشتره.

له گه ل دهنگه دهنگ و بۆله بۆلى ئيمه، سه ربازه كانى
 سه نگه ره كه ي دراوسيمان، هاتنه لامان. كه ئه و ديمه نيه ان
 بينى، كه وتنه نيوانمان، زۆر ليم پاراپه وه و داويان ليكردم
 كه هه له يه كى وا نه كه م. به لام بى سوود بوو، من هه ر سوور
 بووم له سه ر بريارى خۆم وتم: وه خته بمرم له برسان، ئيه
 خواردنيكى زۆرتان بوخۆتان شاردۆته وه و زگنان تيره، ئاگاتان
 له حالى من نيه.

که وام وت، سەریازەکانی سەنگەرەکە ی دراوسێمان، که هەر هەموویان عەرەب بوون، بە ئێتیان پێدام ئەگەر نەیکوژم خواردنم بۆ بێنن.

ئێتر ئەوەبوو، چەکەکم لەسەر سینگى جەواد لابرد و لەگەڵ ئەو سەریازانە چوومە سەنگەرەکەیان. کیسە یەک قەسپیان لەلابوو، لەبەردەمى منیان دانا وتیان: سوێند بە خوا و محەمەد و عەلى تەنھا ئەوەندە قەسپەمان لایە، فەرموو خۆت و وێژدانت چى لێدەکەى بیکە.

منیش قەسپەکانم هێنا، بە یەكسانی بەسەر هەمووانم دابەشکرد. یەکی پەنجا و پێنج دەنکمان بەرکەوت. چەند پۆژیکمان بەو برێ قەسپانە بەپێکرد، پۆژى چەند دەنکێکمان لێى دەخوارد.

دواى چەند پۆژیک ئامیر فەسیل، سەنگەرەکانى بەسەرکردنەو، ھاتە لامان. جەواد شکایەتى لێکردم وتى: گەرەم ئەبو شوارب وىستى بمکوژیت.

ئامیر فەسیلیش وتى: خۆزگا بیکوشتبایت، دیارە کە سێكى زۆر خراپیت بۆیە وىستوویەتى بتکوژیت. ئەمەى وت و بە پێگەنینەو وەتى: بۆچى نەتکوشت؟

جەوادیش پووی لە ئامیر فەسیل کرد و پێى وت: گەرەم تۆ چۆن وادەلێى، بەپاستیمە ئەو وىستى بمکوژیت.

ئامیر فەسیلیش وتى: منیش بە پاستیمە، تۆ کە سێكى زۆر بێکەلکیت، خۆزگا تۆى بکوشتبا.

لە پاستیدا لەو ماوەیە زۆر شت پوویدا بوو، ئێمە پێمان نەزانیبوو. دیاربوو ئەوان ئاگادارى جموجوولى پێشمەرگە و ناپەزاییەکانى خەلکى کوردستان بوون.

ئاگادارى ئەوەبوون، کە سوپای عێراق لەلایەن هێزەکانى

ئەمريكا و ھاوپەيماڭەكانى لە كوئىت وەدەرنراوہ و لە ھەموو شوپىنك تىكوپىك شكىندراوہ .

ئامير فەسيل ھەندىك لەگەلمان مايەوہ، كاتىكى خۆشمان بە قسەى خۆش و بە پىكەنين لەگەل ئو بەسەربرد . دوايى ئو گەراپەوہ بارەگاي سريہ .

تازە پوژ ئاوابوو، لە بارەگاي سريہ تەلەفونم بو كرا، داوايان لىكردم بە پەلە بچمە خواروہ بو بارەگاي سريہ . منيش وتم: كاتەكەى درەنگە، شەوم بەسەردادىت، ناكړئ بە تەنھا بيمە خواروہ .

وتيان: ئامير داواى توى كردوہ، دەيەوئ ھەر ئىستا چاوى پىت بكەوئ .

سەنگەرەكەمان نزىكەى دوو كىلۆمەتر لە بارەگاي سريہ دور بوو، خۆم توند پىچاپەوہ و چەكەكم بە شانم وەكرد و بە تەنيا بەپىكەوتم . لەبەر تەمومژ چاو چاوى نەدەبينى، زۆر ترسام، لە ترسان دەستم بە غاردان كرد، تاكو زوو بگەمە جئ . لەوكاتەدا گويم لە دەنگى تەپەى شتىك بوو لەپشت دەپوشت . ھەلويەستەيەكم كرد و تەماشايەكى پشتهوہى خۆم كرد . ھىچم نەبينى . ديسان دەستم بە پوشتن كردوہ، ديسان دەنگى تەپەتەپەكە لەپشتەوہ ھات . كە لە شوپىنى خۆم دەوہستم، تەپەتەپەكەش نەدەما .

زۆر ترسام لە دلى خۆمدا وتم (لەوانەيە دپندە بىت، بىەوئ پەلامارم بدات) . چەكەكم راكيشا و بە خىرايى ئاورپىكم لە پشت خۆم دايەوہ، بينيم سەگەكەى خۆمان، بەدوامەوہيە .

بەھەرچال، گەيشتمە بارەگاي سريہ، چوومە لاي ئامير سريہ،

وتم: گەرەم چىتان ليم دەوئ؟

وتى: تۆ ئەمشەو ليزە پاسەوانى بكە .

ئىتر ئۈرۈپ، ئۇ شۇ ۋاقىتتا ئامىر سىرە تاكو
 بەيلىنى پائىلەن بولۇپ. دىيارىنى مۇراسىلى ئامىر سىرە ھەندىك
 شىنى دەرنىنى كە ئىمە نەماندەرنىنى. وتى: ئۇگەر واجبەكەشت
 تەۋا بولۇپ تۆمەك پىۋە سەنگەرەكەتان. ۋا باشترە ئۇ ماۋەيە
 تۆلپەرە لەگەل ئىمە بىت. منىش سەيرىم بە قىسەكانى ھات
 وتم: شىنى ۋا چۆن دەبىت، ئۇگەر نەگەر پىۋە شوپىنى خۆم،
 ئامىر سىرە سزام دەدات. كە ۋام وت، بىدەنگ بولۇپ، ھىچى
 تىرى نەوت.

دەرنىنى شۇ گۆپىم لە دەنگى كەسىك بولۇپ، ۋامزىنى ئامىر
 قەسەلەكەمانە، بەناۋى خۆمەۋە بانگى كىردىم، منىش بە دەنگى
 بەرز ھاۋارم كىردىم: بەللى گەرەم.

ئامىر سىرە كە گۆپى لە دەنگى بولۇپ وتى: بىدەنگ بە، ئۇۋانە
 موخەپپىن بەسەريان داداۋىن، تەقەلى لىپكە ۋ بىكۆرە.
 منىش وتم: گەرەم ئۇگەر ئۇ كەسە موخەپپىن بىت، چۆن
 ناۋى مەن دەرنىنى؟

وتى: مەن پىت دەللىم ئۇۋانە موخەپپىن، تەقەلى لىپكە.
 ئىمە لەم مەشت ۋ مەدا بولۇپ، جارىكى تىر ئۇ كەسە بانگى
 كىردەۋە، ئۇمجارەيان بەناۋى خۆم ۋ باۋىم بانگى كىردىم.
 منىش وتم: لە شوپىنى خۆت بولۇپ سەت، تۆ كىيىت، خۆتم
 پىپىناسىنە؟

وتى: مەن عوسمان، جەمال خۇدەدەۋەلىش لەگەلداپە.
 كە لىيان نىزىك بولۇپ، پىۋى لىتەكەم لە دەمۇچاۋىيان كىردىم،
 خۇيان بولۇپ.

تم: خىرە بەۋ نىۋەشەۋە دابەزىۋىن؟
 وتى: ھاتۋىنە تۆش لەگەل خۇمان بىيەن ۋ پابەكەين.
 منىش وتم: ئۇ بىرۋەكەيەتان لەكۆي ھىنا؟ دۈيىنى لەگەلتان

بووم، باسیکی لەم شیۆهتە تان نەکرد؟
وتی: خەلکی پانیە دژی پژیتمی بە عەس پاپەپیون، بە سەر
بارەگاکانی حیزبی بە عسیان داداوه و گشت پەفییق حیزبیەکانیان
کوشتووه.

قەسەکانی عوسمان نەچوو ئەقلمەوه، بۆیە پازی نەبووم
لەگەڵیان پابکەم. وتم: ئێوه بە ئارەزووی خۆتان بکەن، من
پاناکەم لێرە دەمێنمەوه.
ئێتر ئێوه بوو، ئێوان پۆشتن و منیش لە بارەگای سەریە
مامەوه.

بۆ بەیان، ئامیر سەریە هاتە لام وتی: حەزەت لە چایە؟
وتم: بەلێ گەرەم.

وتی: چەند پۆژ دەبێ چایەت نەخواردۆتەوه؟
وتم: زۆر لە میژە چایەم نەخواردۆتەوه، وەختە بۆی شیتبم.
وتی: پێش ئەوەی بمرین با بەیەکەوه چایەک بخۆینەوه.
منیش وتم: گەرەم هیچ مەترسییەک لە ئارادا هەیە؟
وتی: جارێ تۆ برۆ ژوورەکی من، هەندیک تۆ چا و شەکر
بێنە، چایەک بۆ خۆم و خۆت لێبێ. با ئێوە چایەش
بخۆینەوه، خوا گەرەیه بۆ بەیان.

قۆرییەک چایەم لێنا و هەریەک و پەرداخێک چایەمان خواردەوه.
بەدەم چایە خواردنەوه وتی: تۆ دەزانی لەم سەریە گەرەیه
تەنها نۆزە سەربازی لێ ماوەتەوه. هەموو پرایانکردوو و
بەجێیان هێشتووین.

منیش بێ ئاگابووم، نەزانی چی پوویداوه، هەر وامزانی بە
گالته وادەلێ، بۆیە پێکەنیم و هیچ دەنگم نەکرد.
پاش ئەوەی چایەمان خواردەوه، پەرداخەکانم شوشتن و
بردمە ژوورەوه. ئامیرە پاكالە بێتەلەكە دەنگە دەنگی لێوه

دههات، دهیوت (سیانزه...سیانزه...، گویت لیمه؟).
 منیش بانگی ئامیر سریه م کرد، وتم: گه وره م که سیک له
 ئامیری پاکاله بیتله که توی دهوئ.
 ئه ویش هاته ژوره وه، ئامیره که ی هه لگرت، وتی: سیانزه...
 سیانزه. ئامیر سریه ی پینج له گه لئدایه.
 ئامیر فهوجی له گه ل بوو، وه لای دایه وه وتی: گه وره م ئامیر
 سریه ی پینجت له گه ل دایه. ئامیر سریه به توو په یی پی وت:
 تو ئامیری نه عامه ی نه ک ئامیر فهوج. قه شمه ر ئیمه ده می که
 چاوه پی ئیوه ده که ی، زوکه وه ره لام. بارودوخه که زور خراپه،
 به په له لیره ده کشینه وه.
 ئه ویش وتی: چی بکه ی؟
 وتی: ته نها چه که کان له گه ل خوتان بهینن.
 گشت چه که کانی سریه مان کۆکرده وه، نزیکه ی توه ت پارچه
 چه ک بوو، له هیستریک بارمانکرد و به ره و باره گای فهوج
 پۆشتین.
 پێگایه که مان زور ناخۆش بوو، باری منیش زور گران بوو،
 چه که که م و هه ندیک قوبه له ی رومانه و سی مه خزنی فیشه کم
 پۆبوو.
 ناوه ناوه رومانیه کم ده ته قانده وه، ئامیر سریه ش ئاوپی
 لیم ده دایه وه و دهیوت: چی بوو، بۆچی ئه و قوبه لانه
 ده ته قینیته وه؟
 وتم: گه وره م هه ست ده که م ئه وان به دواوه ی ئیمه وه.
 وتی: وریابه نه که وینه به رده ستیان، ده نا ده مانکوژن.
 منیش وتم: هیچ خه مت نه بی، ئه ی ئه و هه موو چه ک و
 ته قه مه نییه مان بۆ چیه، ئه گه به وان به رگری له خۆمان
 نه که ی.

هه‌ندیکی تر پۆشتین، هێستهره‌که باری زۆر گران بوو، خۆی به‌ردایه‌وه و که‌وته ناو که‌نده‌لانیکی.

ئامیر سریه وتی: بپۆن ئه‌و هێستهره به‌چه‌که‌وه بپننه‌وه؟
منیش وتم: گه‌وره‌م شوینه‌که‌ی زۆر خراپه، پێمان نایه‌ته‌وه،
مه‌گه‌ر بچین چه‌که‌کان له‌ شوینی خۆی بته‌قینینه‌وه، تا‌کو
ئه‌وان به‌کاری نه‌هێنن.

وتی: بیرۆکه‌یه‌کی خراپ نییه، به‌لام تۆ ئاربی که‌یه‌که‌ی خۆت
فرپێده و بی که‌ی سیپک هه‌لبگره. بۆ به‌رگریکردن له‌خۆمان
نیشمان پێی ده‌بێت.

منیش وتم: گه‌وره‌م بی که‌ی سی زۆر قورسه، ناتوانم
هه‌لبیگرم، به‌چ حالیک ئه‌و ئار بی که‌یه‌م پێهه‌لگیراوه!!
وتی: هیچ پومانه‌ت پێماوه؟

وتم: ئه‌ی چۆن.

وتی: دانیه‌کم بده‌رئ.

منیش پومانه‌یه‌کم دایه.

چوینه‌ لای هێستهره‌که، باری چه‌که‌کانمان لێی کرده‌وه، ئامیر
سریه پومانه‌که‌ی به‌چه‌که‌کان ته‌قانده‌وه.

ویستمان هێستهره‌که له‌گه‌ڵ خۆمان بپنینه‌وه، به‌لام هێستهره‌که
زۆر بپه‌یز بوو، هه‌رچه‌ندی هه‌ولمان له‌گه‌ڵی دا، نه‌یتوانی
هه‌ستێته‌وه. چوارده‌وره‌ی به‌فر بوو، به‌زه‌ییم پێی هاته‌وه
ویستم بیکورژم. سه‌ربازیک وتی: له‌جیاتی ئه‌وه‌ی بیکورژین، با
تۆزیک به‌فره‌که‌ی به‌رده‌می خاوین بکه‌ینه‌وه، بۆخۆی ناوه‌ ناوه
که‌له‌ پووشیک ده‌خوات و هێزی دێته‌وه‌به‌ر.

ئێتر ئه‌وه‌بوو، به‌رده‌می هێستهره‌که‌مان خاوین کرده‌وه و
هه‌ندیک په‌لکه‌ چرووی وشکیشمان له‌به‌رده‌می دانا و له‌وێ
به‌جێمانه‌یشت.

به پښکه وتين تاکو گه شستینه قه پناقه . پووبارځکی گه وره مان هاته پيش، نه مویرا خومی لیږدهم و لږی بپه مه وه . به سهریازه کانم وت: له و ئاوه زور ده ترسټم ناویرم خومی لیږدهم، سوپاسگوزارتان ده بم نه گهر یارمه تیم بدهن و بمپه پښنه وه . نه وانیش ده ستیان گرتم، له گه ل خویان له ئاوه که منیان په پانده وه . که په پښه وه، جله کانمان به ته واوه تی ته پوون، له سهرمان وه کو کټچ ده له رزین .

هیچ به که به کی سهریازی له و ده ورو به ره نه مابوون، ده توت زه وی قووی داوون، ته نانه ت سه گه کانیش وه کو میگه ل له دوامان ده پویشتن .

وه کو وتم، زور به ی سهریاز و پله داری سریه که مان پریانکر دبوو، ته نها ئیمه نوزده سهریاز له گه ل ئامیر سریه مابووینه وه . به ره و پشت ناشان به پښکه وتین، سهریازه کان زور ماندوو و شه که ت ببوون، من له وان باشتر بووم، زور به خیرایی ده پویشتم، بویه له وان دابرام و پيش نه وان گه شتمه پشت ناشان .

که گه شتمه نه وځ، په کټک به ده نگی به رز وتی: له شوینی خوت بووه سته و خوت بناسینه ؟

منیش له شوینی خوم پراوه ستام و خوم پیی ناساند، وتم: سهریازم له فه سیلی به ک، سریه ی پښنج، فه وجی بیست و چوار .

دوی توزیک ئامیر سریه و ئامیر فه سیل و چند سهریازیکی تریش گه شتمه لامان .

له سریه که مان ته نیا پښنج سهریاز ماینه وه، له گه ل ئامیر سریه و ئامیر فه سیل به رده وام بووین له پویشتن . له ماندوو بوونان، قاچه کانم له دوام نه ده هاتن . هه ندیک پویشتن، سه یاره به کی ئیفا به تهنیشتان تیپه پی، هه ندیک که سی به جل و به رگی

كوردی تیاوور. بۆی پاگرتین، ههتا ئامیر سریه و ئامیر فهسیل سواری بوون، ویستی بپروات و بهجیمان بهیلتی، بهلام من قاچیکم کرده دووان و به پاکردن خۆم گه یاندی و به سه رکه وتم. یه کیک له که سه کان پووی تیکردم وتی: ئه و چه که ی تۆ زۆر خاوینه، بۆچی نایده یته من؟

منیش زۆر رقم له جاشان ده بووه، بۆیه وتم: دیاره تۆ زۆر بی ئه قللیت، من سه رپازم، ئه و چه که زممه یه له سه ر من، چۆن ده یده م به تۆا

ئویش وتی: من هیچت پینالتیم، به لام بیده یته ئیمه باشته ره، نه وه که که سانیک ی تر به زۆری لیتبستین.

ده توت من له گوپی گادا خه وتووم، تینه گه یشتیم، نه مزانی چی پوویداوه. وتم: من خۆم له سه ر ئه و چه که ده کوژم. وتی: باشه دوایی ده تبیینه وه.

زۆر پویشتین تا گه یشتینه ناوچه ی چۆمان، باره گای فه وجه که مان له شوینی خۆی نه مابوو. چاومان گیرا، هیچ بنکه و یه که یه کی سه رپازیمان له وئ نه بین ی. سه رپازگه و سه نگه ره کان هه موو چۆلکرا بوون.

زۆری تر به پی پویشتین تا کو گه یشتینه پردیکی ئاسن له سه ر پووباره که. له وئ هه ندیک سه رپاز و چه ند ئه فسه ریکمان بین ی، وتیان (ئهمشه و لی ره ده مینینه وه، بابزانین به یانی چ فه رمانیکمان پیده که ن).

ئامیر سریه که شمان که بین ی ته نها ئیمه چوار سه رپاز له گه لی ماوینه ته وه، پووی له من کردو وتی: ئه وانی تر هه موویان داخیلی هرووب بکه، فه رمانیان بۆ ده ربکه بلتی رایانکردووه. منیش وتم: گه وره م ئه وه تۆ چی ده لیتی، جار ی کاتی ئه و شتانه نییه، بابزانین چی پوویداوه، خۆ ته نها سه رپازه کانی

ئىمە پايان نە كىردۈۋە، ئەۋەتا سەربازەكانى يەكە سەربازىيەكانى
ئىرەش ون بوونە، دەلىلى زەۋى قوۋىسى داۋن. ئەگەر ھەر
سۈرۈشى لەسەر دەرھىتئانى فەرمان بۆيان، ئەۋا ھەر ھەموۋيان
بە ونبوۋ دەنۈسم.

بەھەرچال شەۋمان بەسەرداھات، ئەۋ چۈۋە لاي ئەفسەرەكانى
ئەۋ يەكە سەربازىيە و منىش لەگەل سەربازەكان پاسەۋاننىم
دەكرد.

دەرەنگى شەۋ مودەپەرەيەكى سەربازى بەرەۋ لاي من ھات،
لە تەنىشت من پايگىرت، كەسكى لەسەر بوۋ، دوۋ ئەستېرەي
لەسەر شان بوۋ، پىي وىم: خۆت پىشكەش بىكە، داۋاي نەپنى
شەۋى لى نەكردىم. بەردەۋام بوۋ لە قسەكانىدا وتى: ئەۋە
بۆچى بەتەنھاي؟ وىم: تەنھا نىم، ھەندىك سەربازى تىرىشم
لەگەلدايە، دابەش بوونە بەسەر ئەۋ دوۋ سەنگەرەدا.
وتى: باشە.

وىم: ئىشارەتيان بدەمى تاكو ۋەلام بدەنەۋە؟
وتى: نا پىۋىست ناكات، خوا بىپارېزىت.

ئەۋەندەۋى وت و پۆشىشت. زۆر سەيرىم پىي ھات، لە بىرى
خۆمدا وىم (خۆ ئەۋ كەسە بىرەي لەسەر نەبوۋ، داۋاي
نەپنى شەۋىشى لە من نەكرد، ئەفسەر چۆن ۋادەبىت).
چۈۋاردەۋىم چۆل بوۋ، لە دەنگى خورەي ئاۋەكە بەۋلاۋە گوۋىم
لە دەنگى ھىچ شىتېكى تر نەدەبوۋ. زۆر ترسام، بەخىرايى خۆم
گەيانىدە زۆۋرى ئامىر سىرەكەمان، وىم: گەرەم ۋاپىدەچىت
سەربازىكى كەم لىرە مابىنەۋە، زۆربەيان پۆشتۈۋىن و بەجىيان
ھىشتۈۋىن.

وتى: ھەستت بەھىچ جوۋلەيەكى نااسايى كىردۈۋە ۋا دەلىلى؟
وىم: تۆزىك پىش ئىستا مودەپەرەيەكى سەربازى بىرەداھات،

له ته نیشته من رایگرت و داوای لیکردم خومی پی بناسیتم.
وابزانم ئه و که سهی له ناوی بوو، پیشمه رگه بوو.

وتی: خو هیچت پی نهوت؟

وتم: داوای نهینی شهوی لی نه کردم، به لام لئی پرسیم هر
به ته نیا لیره یت؟

که وام وت، نامیر سریه پهنگی تیکچوو، وتی: خو زانیاریت
پی نه دا؟

وتم: پیموت (ته نها ئیمه و چند سهرباز تیکین، دابهش بووینه
به سهر دوو سهنگر دا).

نامیر سریه که ئه مهی گوئی لیبوو، هه ستایه سهر پی وتی:
ئه و که سه موخه پیب بووه، ئیمه له حاله تی ناماده باشی و
ئینزاری جیم داین. بهم شهوه درهنگه هیچ ئالییه تیکی ئیمه
بوی نییه هاتوچو بکات. تازه به سهرمان داده دهن و ده مانکوژن.
منیش و تم: جا چی بکه ین گه وره م؟ وتی: بهم شهوه
هیچمان پیناکرئی، تو ئه مشه و به ته نیا به جیم مه هیله، له گه ل
موراسیله که م به یه که وه پاسه وانی بکه ن. به یانی به یه که وه
ده چینه باره گای فه و جه که مان، ئه وهی بو منت باسکرد، بو
نامیر فه و جی بگپر وه بزانی چیه ده لیت.

من نه مه زانی چی پوویدا وه، بوچی نامیر سریه وا پهنگی
تیکچوو، له دلی خومدا و تم (ئه وان هر وان، زور تر سنوکن،
به دلۆپیک ئاو ده که ونه مه له کردن).

به یانی که نامیر له خه و هه ستایه وه، به په له خوی گوپی و منی
له گه ل خوی برده سهر شه قامه که. ئیقایه کی سهربازی به ویدا
هات، زور به خیرایی لئی ده خوپی. دهستی لی راگرت، بوی
راگرتین. نامیر سریه چوه پیشه وه و منیش سواری دواوه
بووم. له دواوه چند که سیکم له ناو ئیفاکه بینی جل و بهرگی

كوردییان له بهردابوو، هه‌ریه‌ك و كلاشینكۆفییان به ده‌سته‌وه بوو. وامزانی جاشن سلاوم لی‌كردن و سلاویان لی‌وه‌رگرتمه‌وه. كه گه‌یشتنه‌ جی، دابه‌زین و چوینه‌ ناو باره‌گای فه‌وج. نزیکه‌ی چل تا په‌نجا سه‌ریازیکێ لی‌بوو. ئامیر سهریه‌ چووه ژووری ئامیر فه‌وج و سلاوی له كه‌سێك كرد، ئه‌ویش سلاوی لی‌وه‌رگرتنه‌وه و وتی: تۆش هاتی؟

وتی: هاتووم شتیكت پێیلیم، ئه‌و سه‌ریازه‌ی له‌گه‌لمدایه، دوینی شه‌و له‌كاتی پاسه‌وانی پووداوێکی سه‌یری بینیه‌وه، واپێده‌چیت جووله‌یه‌کی ناناسایی له‌ ناوچه‌كه‌مان هه‌ییت. له‌گه‌ل خۆم هیناومه‌ تا بۆتۆشی بگێڕێته‌وه بزانی‌ن فه‌رمانت چیه‌؟

وتی: ده‌زانم پتویست به‌ گێڕانه‌وه ناکات.

ئهمه‌ی وت و ئیمه‌ش هاتینه‌ ده‌ره‌وه.

به‌ ئامیر سهریه‌م وت: به‌راستی ئه‌و كه‌سه‌ی تۆ قسه‌ت له‌گه‌ل كرد، ئامیر فه‌وج بوو؟

بۆچی واده‌لێی؟

وتم: ئه‌ی بۆچی هه‌یچ پوتبه‌ی له‌سه‌ر شان نه‌بوو؟

كه‌ ئهمه‌م وت، سه‌ری سوپما، گه‌پایه‌وه ژووره‌وه و به‌ ئامیر فه‌وجی وت: گه‌وره‌م بۆچی پوتبه‌كانت له‌سه‌ر شان نییه‌؟

ئه‌ویش به‌ تووره‌ییه‌وه وتی: چونكه‌ ئیمه‌ ترسنۆکین، ته‌نیا تۆ ئازایت، بۆیه‌ هه‌یچ نه‌شله‌ژاویت! ئامیر سهریه‌كه‌مان هاته‌ ده‌ره‌وه و پێی وتم: تۆ راست ده‌كه‌ی، ئامیر فه‌وج به‌ ئه‌نقه‌ست پوتبه‌کانی له‌سه‌ر شانی خۆی هیناوه‌ته‌ خواره‌وه. دیاره‌ زۆر شت ده‌زانیت كه‌ ئیمه‌ نایزانین.

ئهمه‌ی وت و ده‌ستی منی گرت و منی برده‌ په‌نایه‌كه‌وه و پێی وتم: تۆش ئه‌و پوتبانه‌ له‌سه‌ر شانم بکه‌وه، هه‌یچی تریش پیم مه‌لێ گه‌وره‌م. من گه‌وره‌ی تۆ نیم، ئیستا تیگه‌یشتی؟

وتم: به لئی گه وره م.

وتی: تۆ به و گه وره م گه وره مه قوپم به سه ر ده که یت، ئه ی
پیم نه وتی پیم مه لئی گه وره م؟ کار له کار ترازاهه، سوپا
نه ماهه، پیم بلئی گه واد، پیم مه لئی گه وره م.

منیش وتم: بۆچی وره ت به رداوه گه وره م؟

وتی: ئاخ له دهستی تۆ، من گه وادم، ئیترا له مه ودا گه وره ی
که س نیم، ئیترا تیگه یشتی؟!

ئیمه له و قسانه دابووین، هه لیکۆپته ریک له نزیک باره گای ئامیر
فهوج نیشه وه، دوو ئه فسه ری پله دار لیتی دابه زین، به پراکردن
به ره و ژووری ئامیر فهوج هاتن. چوونه لای ئامیر فهوج.

هینده ی پینه چوو، ئامیر فهوج له گه لیان هاته دهره وه و به ئامیر
سریه و ئه و ئه فسه رانه ی تری وت، که له به رده م ژووره که ی کۆ
ببنه وه گوتی: من ده پۆمه باره گای فه یله ق، ئیوه ش ئازادن
چی ده که ن یان نایکه ن، هه یچ فره مانیکم بۆتان پێنیه، پێتان
نالیم شه ربکه ن یان نه یکه ن، به ئاره نووی خۆتان بکه ن.

ئهمه ی وت و سواری هه لیکۆپته ره که بوو، پۆیشن و هه موومانی
له وێ به جیه یشت.

په ئیس ئه رکانی فه وچه که مان، ئه فسه ریکی عه ره ب بوو، وێپرای
ئه وه ی داوای لیکرد که ئه ویش له گه لّ خۆی بیات، به لام نه ک
نه ییرد، به لکو هه ر وه لامیشی نه دایه وه.

جا که هه لیکۆپته ره که بۆ ئاسمان به رز بۆوه، په ئیس
ئه رکانی فهوج هاته لای ئامیر سریه که مان وتی: به خوا ئه گه ر
ده مانچه م له لا بوايه، یه ک مه خزهن فیشه کم لیتی به تال
ده کردو ده مکوشت. ئه و بێ ئابرووه، ترسنۆکانه تیێ ته قاند و
ئیمه ی به جیه یشت.

زۆر پۆشتین، تا گەشتینە سەر گردێک، کۆمەلێک کەسمان
بەجلی کوردی بینی، لە سەنگەرەکانی ئەوێ چەک و
تەقەمەنیان کۆدەکردهوه. سلاوم لێکردن وتم: ئێوه کێن و
چی دەکەن لێره؟

یەکیکیان وتی: ئێمه پێشمەرگە ی تیپی هەشتاو شەشین.
منیش وتم: منیش خزمێکم لەو تیپەیه، ناوی پاپەری سەید
برایمه.

کە ئەمەم وت، هەر هەموویان بە دەنگی بەرز وتیان (الله
اکبر).

سەرم سوپما وتم: ئەوه بۆچی دەلێن (الله اکبر) مەبەستتان
چییه؟

یەکیکیان وتی: بەراستی ئێمه جاشین، نەک پێشمەرگە. لەو
حکومەتە درندهیه هەلگەپاوینهتەوه.

منیش وتم: زۆر باشه، ئەگەر قبوڵمان بکەن، ئێمەش لەگەڵ
ئێوه شەڕ دەکەین و ناوچەکانی تریش ئازاد دەکەین.

وتی: ئێوه زۆر ماندوو دیارن، تاقەتی شەڕکردنتان نەماوه،
تەنها ئەو چەکانە ی لەلاتانە، بماندەن و خواتان لەگەڵ.

ئێتر ئەوه بوو، من و ئەو دوو سەربازە ی لەگەڵم بوون،
چەکەکانمان دایە ئەوان، وتیمان: ئێمه هیچ شارەزای ئەو
ناوچەیه نین، دەتوانن پێگایەکی نزیکمان پیشان بدەن تاکو
بۆی بجین.

یەکیکیان وتی: لەو گەردە برۆنە خوارەوه، بۆهیچ لایەک
لاندەن، دوا یەک دوو کیلۆمەتر، گوندیکی بچوکی ئێرانتان
دێتە پیش، دەتوانن لەوێ پشوویک بدەن، تاکو هیژتان
دیتەوه بەر.

ماوہ یەک پۆشتین تا گەشتینە گوندەکە، لە پشت حاجی

ئۆمەرەن لە نزیک خانى لەناو خاکی ئیـران بوو.
 چوینە مالىک گەنمە کوتا و مەرەگەى کودوی زەردیان هەبوو.
 پيشوازىکى گەرموگورپیان لیکردین و خواردنیان لە بەردەم داناین.
 زۆر برسیمان بوو، دوو پۆژ بوو هیچمان نەخواردبوو، لە برسان
 قاپە کە شمان لیستەو. زۆپایەکی داریان داگیرساندبوو، لە نزیک
 زۆپاکە جیگایان بۆ راخستین. ئەو جلە تەپانەى لە بەرماندا
 بوون لە تینی گەرمایە کە وشک بوونەو. ژنى خاوەن مالهە کە،
 تەماشای ئیمەى دەکرد و دەگریا.

منیش وتم: پووری لە بەر چی تۆ دەگریی؟
 وتی: پۆله کانم منیش کوپکی جوان و جاحیلی وەکو تۆم
 هەبوو، لە شەپی عیراق و ئیـران ونبوو، دەلیم خوابکات
 ئەویش ماییت، وەکو ئیـو سەری خۆی بە مالىکدا کردبیت و
 ئیستا لە ژيانداماییت.

کە ئەمەم گوێ لى بوو، گریانم بۆی هات. یەکیک لەو
 سەربازانەى کە لە گەلمدابوو، عەرەب بوو، زۆر ترسا، وتی:
 ئیمە دیلین، دەمانکوژن و دەماندەنە دەست سوپای پاسداران.
 منیش وتم: مەترسە، ئیمە بە ویست و ئارەزووی خۆمان
 هاتووینە تە ئێرە، ئەوان چۆن ئەو کارە خراپەمان لە گەڵ
 دەکەن.

دوایی کە تیر نانمان خوارد، چایەیان بۆ لێناین و هەریەکی
 چەند چایەکی شیرینی شمان خواردەو. تەماشایەکی سەربازە
 عەرەبە کەم کرد و پێی پێکەنیم.

پیاوی خاوەن مالهە کە سەری سوپما، وتی: ئەو تۆ بەچی
 پێدەکە نیست؟

وتم: بە ئەبو سەحەر پێدەکەنم، پيش ئەوێ بگەینە ئێرە،
 ئەو لە برسان دەیوت (زۆرم برسێیە، هەرکە سێک تیرم بکات،

ئىنجا بىشمكۆزىت، قەيناكات) كەچى ئىستا ئو ھەموو
خواردنەى لەپىشەو ناخوات.

كە ئەمەم وت، خاوەن مالاكە دەستى لە مىلى كرد و
نيوچەوانى ماچكرد، دلى دايەو و پىي وت: ئيوە ميوانى
ئىمەن، شەرەفنىكى گەرەيه بۆ ئىمە، كە خوا ئيوەى بۆ لاي
ئىمە ناردوو، من وەكو كوپى خۆم تەماشاتان دەكەم، چۆن
دلم دى ئازارتان بدەم.

بەم شيوەى ئو شەوھەمان لە مالى ئو خانەوادە ئىرانىيە
بەسەربرد، بەيانىش دواى نانخواردن، خۆمان توند كردهو و
بەرەو چۆمان بەرپىكەوتىن. نزيكى نيوەپۆ گەيشتىنە ئوئ.
كە چووينە بارەگای فيرقە، تاك تاكە سەرباز لەوئ مابوون.
لە بى دەسەلاتيان لەوئ مابوونەو. ھەندىكىش مىلى پىنگايان
گرتبوو بەر بەرەو شارۆچكەى ديانا دەپۆشتن. ئىمەش
بەردەوام بووين لە پۆشتن، تا گەيشتىنە ئوئ.

لە ديانا تووشى ملازمى ئو ھەل ەلى ئامير سەريەكەمان
بوومەو، پىموت: گەرەم چۆنى؟

وتى: بەخوای ئو زمانەى تۆ سەرى من دەخوات. ئەى پىم
نەوتى ھىچى تر پىم مەلى (گەرەم)؟ پىم بللى گەواد، بللى
سەگباب، تەنيا پىم مەلى (گەرەم).

ئەمەى وت، دوايى پۆستالەكەى لە پىي داكەند وتى: با
پۆستالەكانمان بگۆرپنەو.

منیش وتم: پۆستالەكانى من پىي قوپ بوونە، بۆ تۆ دەست
نادەن.

وتى: قەيناكات من پازىم، تۆ پۆستالەكانى من لەپىت بكە،
منیش ئەوانى تۆ لەپىم دەكەم. تۆ خەلكى ئىرەيت، ھىچ
كىشەت نىيە، دەتوانى خۆت پزگار بكەيت، بەلام كەسنىك

ئەو لە پێی من ببینیت، دەزانێ کە من ئەفسەرم، لەوانە یە
ئازارم بدات.

منیش پۆستالە کە ی خۆم داکنە و پۆستالی ئەویشم لە پێمکرد.
دوایی یە کتریمان بە جێهێشت. من و نایب زابت ئەبو سەحەر
و سەربازە کە ی تر کە لە گەڵم بوو، بە یە کەو پۆشتین. لە
پێگا هەر مەفرەزە یە کە جاش و پێشمەرگە تووشمان دەبوون،
پایان دەگرتین و داوای دەمانچە یان لێدەکردم. منیش هەر پێم
دەکرا سوێندیان بۆ بخۆم و بڵێم هیچ دەمانچەم لە لا نییه.
چونکە پەنگی پۆستالە کەم سوور بوو، بۆیە بە ئەفسەر تێم
گەیشتبوون.

بە هەر حال، لە وێش بە پێکەوتین و سواری ئوتومبیلێک بووین،
وتی تاكو باتاس لە گەڵ خۆم دەتانبەم. وتمان: ئەوە نەدەش
هەر باشە.

ئێمە ی لە باتاس دانا، ئەفسەر و سەربازێکی زۆری لێبوو، هەر
هەموویان پووین لە مائی محەمەدی قادر ئاغای سورچی
کردبوو. ئێمەش لە گەڵ ئەوان چووینە ئەوێ. بە هەزاران
سەرباز و ئەفسەری لێبوو. نانی ئیوارەمان لە مائی ئەوان
خوارد. شەویش جێگایان بۆ پاخستین و لەوێ خەوتین.

بە یانی کە لە خەو هەستاینەو، نانێکی باشیان داینی و
بە پێزەو بە پێیان کردین. ئێمەش ملی پێگامان گرتەبەر و بە
پێیان بەرەو شەقلاو کەوتینە پێ، لە پێگا هیچ سەیارە یە ک
بۆی پانەگرتین.

کە گەیشتینە شەقلاو، تازە ئەوێ ئازاد کرابوو، خەڵکە کە ی
لە سەر شەقامەکان نانیان دانابوو، دەیاندا ئەو سەرباز و
ئەفسەرانی سوپای عێراقی کە پایانکردبوو. ئێمەش هەر
بەردەوام بووین لە پۆشتن و ناو ناوە گوێمان لە دەنگی

تەقەى تەنگىش دەبوو، نەمانزانى چىيەو چى لەو شارە دەگوزەرى.

لەناو بازارپى شەقلۆرە، سەلامى كوپى حەسەن ناسرم بىنى، پىشتر ئەوم دەناسى، نانكى زۆرى لەلابوو، دەيدايە ئەو خەلكەى كە رايانكردبوو. سلاوى لىكردم و خواردنىكى باشى داينى. دوايى وتى: جارى شارى هەولير ئازاد نەكراوه، بۆچى ئەمشەو لەلاى ئىمە نامىننەوه؟

وتم: نا دەچىنەوه، ئىستا مالى ئىمەش خەمى ئىمەيانە. ئەوهبوو سوارى لۆرىنىكى سەلاحەددىن بووين، شوفيرەكە وتى: تەنها تاكو هاوینەهەوارى پىرمام دەتانبەم.

منیش وتم: تاكو ئەویش بمانبەيت هەر باشە. لە پىرمامىش بە ئۆتۆمبىلنىكى تر خۆمان گەيانە لای بازگەى شارى هەولير. لەویشەوه بە پىيان بەرەو گەرەكى موفتى بەرپەكتەوتىن. كە گەيشتىنە مالىەوه، باوكم كە چاوى پىم كەوت وتى: كەمىكە شارى هەوليرىش ئازادكراوه. بەخىرايى ئاوىكم بە دەموچاوم داكرد و جلە سەربازىەكانم داكەند و جلى كوردىم لەبەركرد، خۆم گەيانە سەربازگەى هەولير و چەكنىكى كلاشینكوفم لەگەل خۆم هینا و هاتمەوه.

تاكو گەرەمەوه مالى، باوكم گەرەمەوهكى بۆ نائىب زابت عەبد و خودىدە گەرم كردبوو، ئەوانىش خۆيان شوشتبوو. دايكىشم بۆ ئىتوارە يەك مەنجەل دۆلمەى بۆ لىتابووين. نانەكەمانخوارد، لەبەر ماندووبوونى رىگا، من و ئەو دوو كەسەى لەگەلم بوون، هەر زوو خەومان لىكەوت.

بەيانى كە لەخەو هەستايەوه، نانى بەيانىمان خوارد، دايكم يەك مەنجەل برنجى سوورى لىتابوو، پىى وتم: بەو دوو برادەرەنەت بلى (ئىمە لە ترسى حكومەت لەوانەىە پابكەين و

ئىترە بەجىڭ بېيلىن، با ئىوان ئىو مەنچەلە برنچە لەگەل خۇيان
بىنە و بچنە مزگەوتى قادىر بلە، ئىو سەربازانەى پايانكردووه،
هەموويان لەوئىنە، بۆ ئىوان باشتەرە لەوئى بن).

منىش قسەكانى دايكم بە نائىب زابىت عەبد و خوددە و ت،
ئەوانىش بىرۆكەكەيان زۆر پىئ باش بوو، مەنچەلە برنچەكم
دانئ و لەگەلئان پۆيشتەم تا ئىوانم گەياندە مزگەوتى قادىر
بلە .

ئەفسەر و پلەدار و سەربازىكى زۆر لەناو مزگەوتەكە بوون،
خەلكى شارى هەولتەر خواردن و خواردنەوه و بەتانى و جل و
بەرگى بۆ هەتئابوون .

يەكتريمان ماچكرد و مالتاواييمان لە يەكترى كرد . منىش بەرەو
مالتى خۆمان گەپامەوه، هەرچەند تاكو ئىستاش بە فەرمى
تەسرىح نەبوومە، بەلام بە هەرەسەيتاننى سوپاى عىراقى و
ئازادکردنى شار و شارۆچكەكانى كوردستان بەيەكجارى لە
سەربازى پزگارىم بوو .

- چاپکراوہکانی نووسەر:
- شەش کورتەچیرۆکی کوردی
 - ھاوبەش لەگەڵ سابیر رەشید.
 - ونبوون - کۆچیرۆک.
 - دەرگا - کۆچیرۆک.
 - سەعید زەبۆکی لای خۆمان - رۆمان.
 - تەرخێو - کۆچیرۆک.
 - فەنتازیا - کۆچیرۆک.
 - چەند ویستگەنێک: ژیان و بێرەوهری.
 - ھاوسەرگیری و جیاوونەو.
 - مەملەکەتی رۆبۆتەکان - رۆمان.
 - بێرەوهری جەنگاوەریک - رۆمان.

رۆمان بێرەوهری جەنگاوەریک کەمال سەعدی

هەولێر ۲۰۱۸

چاپخانەی روشنبیری

۳۰۰۰ دینار